Ştiaţi că...

◆ *...onagru este o specie de măgar sălbatic din India şi Iran? Acelaşi nume îl are o plantă ornamentală originară din America.*

◆ *...Durostorum era o cetate romană apoi bizantină? Se înălţa*

în Bulgaria, pe locul Silistrei de azi.

◆ *...prin chivără se înţelegea un chipiu înalt? Era folosit în trecut de militarii anumitor arme.*

◆ *...peruşii sunt cei mai întâlniţi papa-*

gali de companie? Sunt originari din Australia.

◆ *...prin „runc" se înţelege un loc într-o pădure curăţat de arbori? Locul este pregătit pentru a fi cultivat.*

◆ *...Aristotel atribuia sângelui un rol ciudat? Era convins că*

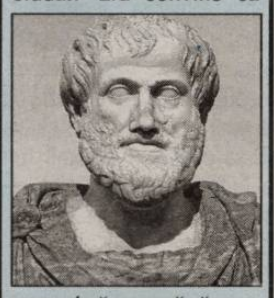

scopul său era să răcească creierul.

◆ *...vechii romani îi numeau pe hoţi „latrones"? Acelaşi nume era dat sclavilor fugiţi şi soldaţilor care dezertau.*

◆ *...Pales este o zeiţă pastorală din mitologia romană? Era ocrotitoarea turmelor şi a cio-*

banilor, protectoarea păşunilor şi stânelor iar festivităţile în onoarea ei se ţineau la 21 aprilie, aniversându-se şi fondarea Romei.

Ştiaţi că...

Qutab Minar

Aflat la 15 kilometri sud de Delhi, turnul Qutab Minar (ortografiat şi sub formele Qutb Minar sau Qutub Minar) nu este numai o importantă atracţie turistică ci şi un loc încărcat de istorie, o istorie mai veche de 800 de ani.

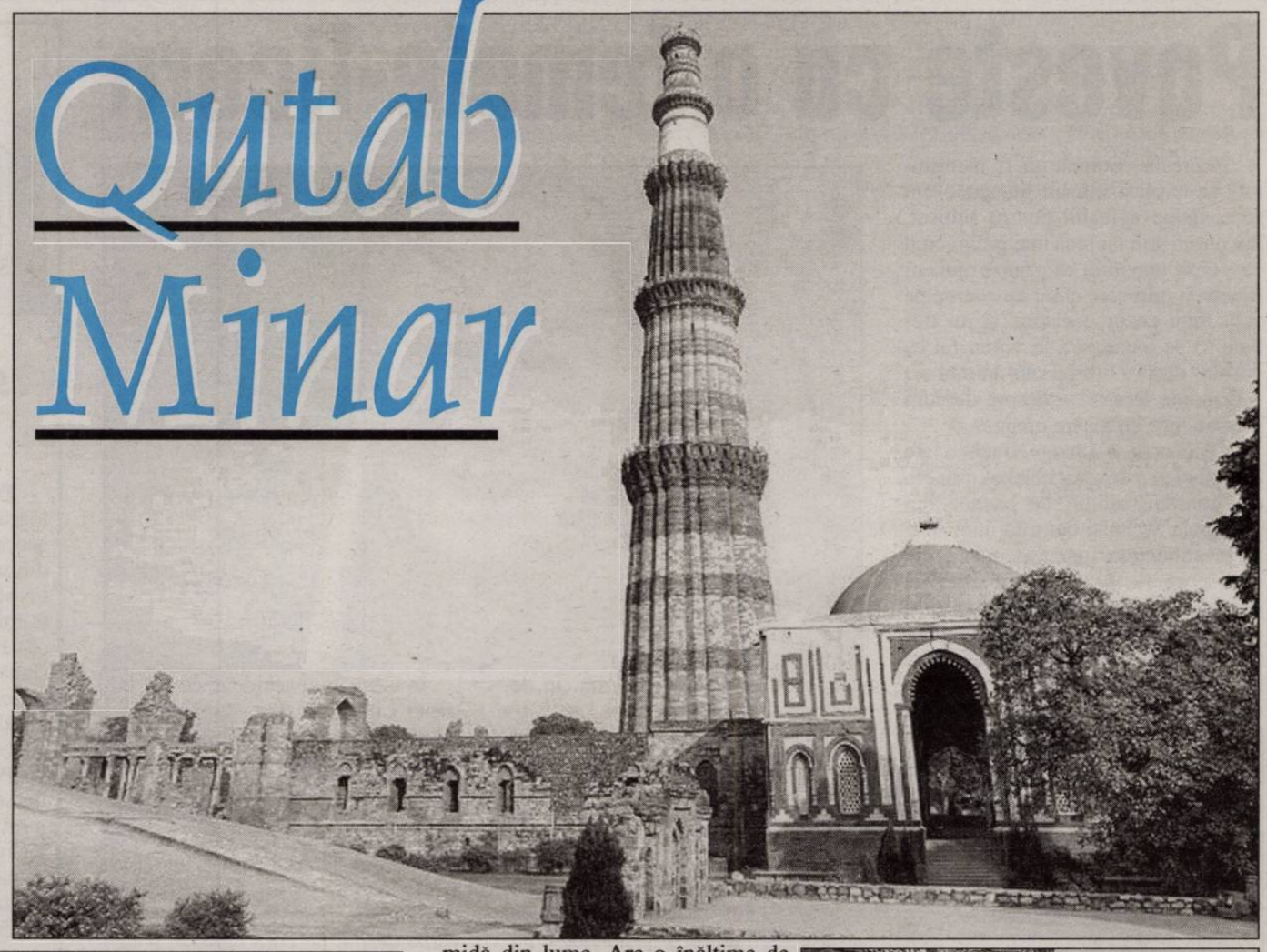

Într-un celebru poem epic, închinat trecutului glorios al ţării, este evocată figura romantică a prinţului rajasthan Chauran care a ţinut piept atacului musulmanilor asupra oraşului, după ce, în 1191, aceştia invadaseră stepele din Asia Centrală. Prinţul a respins atacul, i-a învins pe cotropitori şi, plin de mărinimie, l-a eliberat pe conducătorul lor. Acţiunea poemului se opreşte însă aici, fără a prezenta detalii din drama care avea să urmeze ceva mai târziu, când a avut loc cel de al doilea atac. Trupele conduse de Qutb-ud-din Aibak au ieşit victorioase de data aceasta dar suveranul locului nu a fost iertat ci, dimpotrivă, a fost decapitat iar fortul Lal Kot, în care locuia familia regală indiană, a fost jefuit şi incendiat.

Victoria va marca începutul dominaţiei musulmane asupra oraşului şi a ţării, o dominaţie care va dura până în 1857.

Pentru a aminti celebra victorie, în interiorul fortului Lala Kot a început construcţia clădirii Qutab Minar, un turn de gresie roşie, marcând punctul cel mai estic atins la vremea respectivă de credinţa islamică. Reprezenta de asemenea un îndemn pentru cuceririle viitoare, fiind folosit în acelaşi timp şi ca minaret, de la a cărui înălţime muezinul chema credincioşii la rugăciune.

Qutb-ud-din Aibak este considerat de mulţi primul suveran musulman în India, întemeietorul unei dinastii puternice. Era născut în Afganistan, primise o educaţie aleasă şi se distinsese pe câmpul de luptă.

Construcţia vestitului minaret a început în anul 1202 (după unele documente) şi se pare că s-a terminat în anul 1209. La moartea lui Qutb-ud-din Aibak era ridicat numai primul etaj. Monumentul a fost completat cu încă trei nivele de succesorul său Iltutmish şi, în 1368, Feroz Shah Tughlaq a restaurat turnul, înlocuind nivelul al patrulea cu alte două din gresie roşie şi marmură albă şi completând structura cu o cupolă mică, distrusă de un cutremur în 1803 şi înlocuită cu o alta în 1828.

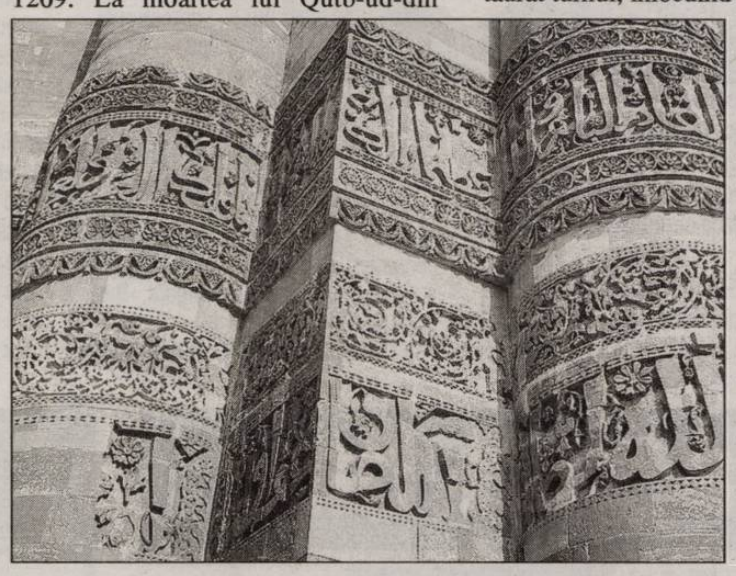

Turnul, aflat într-un complex de clădiri, a fost multă vreme cel mai înalt din India şi a rămas şi în zilele noastre una dintre cele mai înalte construcţii de cărămidă din lume. Are o înălţime de aproape 73 metri şi un diametru de 15 metri la bază şi 2,5 metri la vârf.

Lângă minaret se află ruinele primei moschei din India, numită, nu întâmplător „Puterea Islamului". A fost construită de Qutb-ud-din Aibak din materialele luate de la 27 de temple indiene locale. Din nefericire din strălucitoarea construcţie nu a mai rămas decât o curte interioară, înconjurată de colonade şi arce înalte de 16 metri, resturi ale unei foste săli de rugăciune. Lucrările au fost realizate de meşteri hinduşi care au împodobit inscripţiile islamice cu imagini de lotus, floarea sacră, a religiei hindu. Iltutmish şi cei care l-au urmat au lărgit construcţia, au modificat-o, i-au adăugat grădini suspendate şi au decorat totul cu motive geometrice în stil islamic.

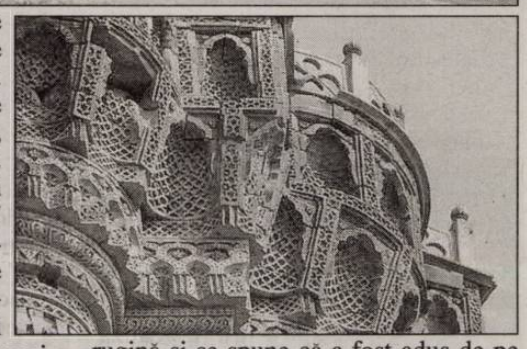

În apropiere, în vest, se află mormântul lui Iltutmish, construit de monarh în 1235 şi considerat primul monument funerar din India. Hinduşii nu ridicaseră asemenea lucrări, ei practicând incinerarea.

În acelaşi complex aflat sub protecţie UNESCO, se află Ala Minar, un turn ridicat de Ala-ud-Din pentru a umbri faima lui Qutab Minar. La moartea sa însă, a rămas neterminat şi astăzi nu este decât o construcţie parţială de circa 27 de metri.

Un element învăluit în mister este coloana de fier de 7,3 metri înălţime. Fierul nu este atacat de rugină şi se spune că a fost adus de pe teritoriul actualului Bihar de conducătorul rajput Amanpala Tomar, întemeietorul lui Lal Kot în 1022. Inscripţiile de pe el datează din timpul dinastiei Gupla, are în vârf un idol Garuda şi se pare că a fost ridicată cu scop astronomic.

Legenda spune că, atingând-o, şi mai ales rezemându-te de ea, ţi se va împlini o dorinţă dar autorităţile au construit în jur un gard, tocmai pentru a o feri de prea multe atingeri ale admiratorilor zeloşi, convinşi de puterea ei magică.

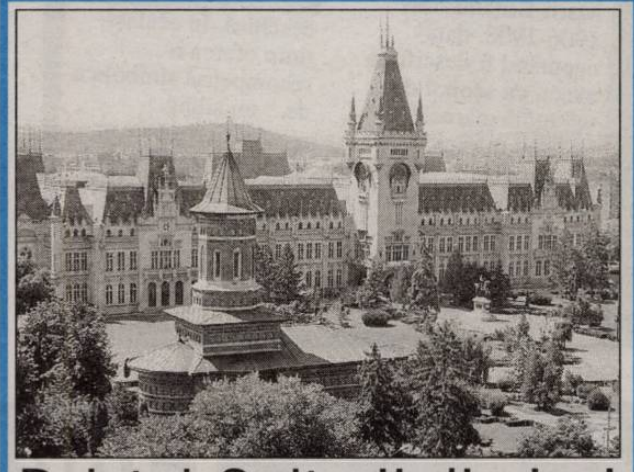

Palatul Culturii din Iaşi

Mândrie a locuitorilor oraşului, Palatul Culturii din Iaşi este ridicat pe locul vechii Curţi Domneşti. Lucrările au început în 1906 şi, fiind suspendate în timpul Primului Război Mondial, au fost terminate în 1925. Inaugurarea a avut loc în 1926. Construcţia a fost realizată în stil neogotic, după planurile arhitectului Ion D. Berindei în colaborare cu A.D. Xenopol şi Grigore Cerchez.

Iniţial edificiul a servit drept Palat Administrativ şi de Justiţie. În 1955 a devenit Palat al Culturii găzduind mai multe muzee.

În faţa Palatului se află statuia Sfântului Voievod Ştefan cel Mare, operă a sculptorului francez Emmanuel Frémiet.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Ariciul

Ca majoritatea vieţuitoarelor şi ariciul are simboluri diferite, cu toate că, în general, fiind privit ca o minge cu ţepi care se rostogoleşte, reprezintă autoapărarea.

În culturile antice, datorită formei sale rotunde când se strânge, este văzut ca un simbol solar, babilonienii socotindu-l chiar o emblemă a lui Istar, marea mamă a zeilor.

Creştinii l-au asimilat zgârceniei şi lăcomiei din cauza apetitului său şi l-au socotit un mesager al forţelor rele care fură sufletele oamenilor. Pe de altă parte, ca devorator de viermi şi insecte era privit uneori şi ca duşman al diavolului.

Era considerat şi ca prezicător al vremii şi, în vreme ce în Occident era socotit un atribut al vrăjitoarelor, în Orient era simbolul unei vieţi îmbelşugate.

Poveste cu o femeie-licorn

Expresia comună „a fi încornorat" se explică într-un binecunoscut sens, deloc agreabil pentru subiect, dar puțini știu (și încă mai puțini cred că e ceva autentic) că printre oameni trăiesc și unii care chiar au coarne pe cap. Sunt cazuri rarisime și nu trebuie să se bănuiască în vreun fel că vorbim despre hibrizi om-animal ori – Doamne ferește! – despre demoni care au luat înfățișare umană.

Chinezoaica Liang Xiuzhen are 87 de ani și a devenit celebră dincolo de granițele satului de baștină din provincia Sichuan datorită unei stranii protuberanțe, foarte asemănătoare unui corn de bovidee, crescută pe craniul său. I se spune și „femeia-licorn" însă nu are nimic în comun cu fascinanta creatură legendară, fiindcă nefericita, de fapt, suferă de o boală căreia nu i se cunoaște nici cauza și deci nici un posibil remediu. În decurs de numai 6 luni, lui Liang i-a crescut pe creștetul capului cornul lung de 13 centimetri, însă povestea a început acum 7-8 ani. O aluniță pe care o avea pe locul respectiv și pe care o rupsese fără voie a a fost tratată cu un unguent natural și problema a părut rezolvată. Până în 2013, când locul rănit s-a redeschis singur după ani de zile, lăsând să iasă și să se dezvolte, la început, un mic corn. În februarie acest an însă totul a luat o turnură dramatică.

În urma unui accident, cornul bătrânei Liang s-a rupt, după care s-a regenerat cu o viteză înspăimântătoare. Fiul acesteia a declarant presei că protuberanța neobișnuită îi face mult rău mamei sale căci nu-i permite să doarmă, iar din când în când sângerează. Transportată la spital, ea a primit totuși și un diagnostic perfect valabil, potrivit medicilor: ar fi vorba despre un corn cutanat, o formă în general benignă de cancer al pielii. De obicei, cornul – care nu e din os, ci din keratină – rămâne foarte mic, dar cazul lui Liang e unul rarisim, iar o eventuală intervenție chirurgicală rămâne sub semnul întrebării, având în vedere vârsta înaintată a pacientei. *(A.N.P.)*

„Războiul Stelelor" în versiune islandeză

Pelicula cinematografică de imens succes, care a descins din spațiul intergalactic pentru a cuceri inimile cinefililor – „Star Wars" – a pus stăpânire într-un fel cu totul special și pe mințile multora dintre confrații noștri.

Pe lângă solida industrie creată în jurul filmului, ce include de la postere și gadgeturi până la costume (de carnaval, am zice dacă nu ar însemna un fel de blasfemie!) și cluburi ale fanilor de toate vârstele, pe mapamond au apărut și felurite inițiative direct legate de confruntările fictive dintre civilizațiile Universului.

De curând, a venit rândul municipalității capitalei islandeze, Reykjavik, să-și dovedească profundul atașament față de această capodoperă de gen a celei de-a șaptea arte. Și a făcut-o în felul său, alegând să dea uneia dintre străzile orașului numele unui personaj nu tocmai agreat de spectatori: Dark Vader – determinând astfel trecerea, sub aspect toponimic, a insularilor din capitală, de partea obscură a Forței.

Situată într-o zonă industrială din afara circuitelor turistice, strada *Bratthödi* a fost rebotezată *Svarthödi,* ceea ce în islandeză se traduce prin „Cap negru", dar este și numele faimosului Dark Vader.

Decizia a fost luată în urma unei inițiative lansate pe internet de localnicul Oli Gneisti Soleyjarson, care aduce un argument „zdrobitor" și năucitor propunerii sale: „Avem nevoie de o stradă care să poarte numele unui personaj din Star Wars (...) E un lucru mai mult decât evident." O idee elaborată cu cap și aplicată așijderea. Un „cap negru" e drept... *(A.N.P.)*

Călătoria unei sticle

Pe coastele Germaniei a fost pescuită o sticlă purtătoare de mesaj. N-ar fi fost nimic neobișnuit dacă biletul dinăuntru n-ar fi demonstrat că sticla călătorise... 108 ani.

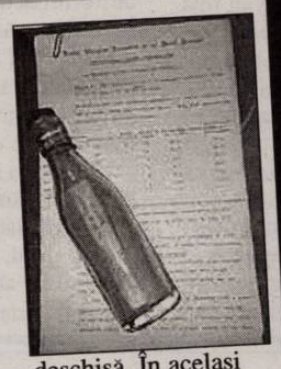

Fusese trimisă de Asociația de Biologie Marină (MBA) a Marii Britanii între 1906-1908, data neputând fi descifrată exact, cu scopul de a se studia mareele și curenții marini.

Scrisoarea din sticlă cerea găsitorului să trimită obiectul asociației respective menționând data la care fusese pescuită și deschisă. În același timp oferea o recompensă simbolică de... un șiling.

Au fost găsite și alte sticle asemănătoare trimise în 1914, 1939-1945, dar, cu siguranță aceasta a întreprins cel mai lung voiaj. *(I.S.)*

Riscurile privitului prin gaura cheii

Acel gen de curiozitate patologică, indiscreție indecentă și nesimțire crasă ce îndeamnă la privitul prin gaura cheii ori pătrunderea cu bocancii în intimitatea vecinului sau a oricui altcuiva, și care e numită uneori eufemistic „supraveghere" sau de-a dreptul „spionaj", este veche de milenii, însă în zilele noastre a căpătat forme aberante. O vedem, de pildă — și nu mai trebuie să ne cocoșăm ca să punem ochiul chiar la gaura cheii — inclusiv pe la unele televiziuni tabloidizate la maximum, așa că secretele dezvăluite de bălăcăreli, acuze și agresiuni fizice ne stau la îndemână, în timp ce putem ronțăi în voie nelipsitele pop-corn.

Există însă și locuri unde asemenea mitocănii sunt tratate cu dreapta măsură atunci când sunt date în vileag. Un inginer de 37 de ani din Marsilia a fost condamnat de curând la 2 ani de pușcărie, după ce s-a dovedit că filma turistele străine pe care le găzduia în reședința sa, în timp ce acestea făceau duș. Pe lângă faptul că

în acest scop își pusese la punct o rețea sofisticată de aparatură video, via internet, obsedatul voyeurist inventase și o metodă aproape diabolică de a-și satisface curiozitatea și pasiunea bolnavă.

Printr-un orificiu practicat în plafonul camerei de baie, el vărsa acid clorhidric în gelul de duș. „Urmăream ca fetele să rămână cât mai mult timp acolo și să-și frece trupul în zonele intime cât mai mult, ca să elimine produsul iritant.", a declarat bărbatul cu nonșalanță în fața juraților tribunalului corecțional, adăugând — să vezi și să nu crezi! — că îi este „teribil de rușine".

În pofida capului plecat ca să nu-l taie sabia, ar trebui să avem neapărat în vedere faptul că asemenea specimene sunt bolnavi incurabili, chiar dacă la o primă vedere inspiră totală încredere. Cu capul plecat, fața îmbujorată, deosebit de inteligent, însă probabil incapabil de un act sexual normal, acuzatul a atras la domiciliul său peste 40 de femei, el recunoscând după arestare că suferă de mulți ani de tulburarea psihică numită voyeurism.

Aberanta activitate „inginerească" a început prin 2006, dar descălcirea șirului de fapte descoperit recent a început în iulie 2012, odată cu plângerea unei tinere berlineze căreia îi dăduse să consume Lexomil (un anxiolitic puternic) pe o tartină de pâine cu unt, apoi îi pusese în lenjeria intima acid clorhidric!

Printre tinerele identificate drept victime s-au mai numărat o poloneză, o cehă, în realitate însă numărul lor fiind mult mai mare. Iată așadar o altă fațetă a „superbei" noastre lumi, prin care suntem determinați să înotăm ca spre un tărâm de vis, fără să observăm că, de fapt, ne ducem la fundul unei mlaștini fetide. *(A.N.P.)*

Cioclu cu slujbă part-time

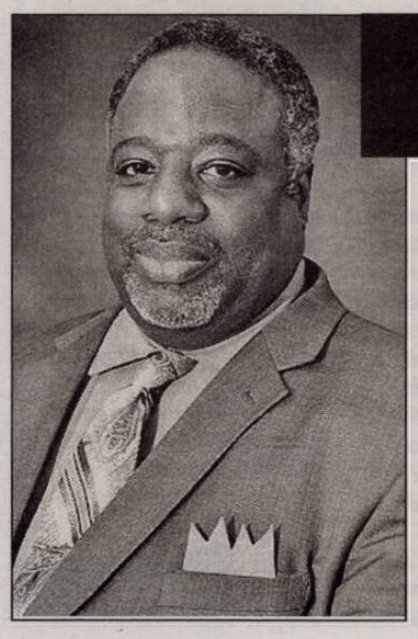

O sumedenie de firme care promit marea cu sarea ori râuri de lapte și miere pentru amatorii de lucru chiar la domiciliu au în vedere, cu certitudine, înainte de toate, propriul lor câștig și cât mai substanțial. Însă probabil niciodată o societate de pompe funebre nu a ajuns până acolo încât să promoveze lucrul acasă pentru angajații lor, din motive, să zicem, absolut naturale. Ceea ce nu înseamnă că așa ceva e totalmente imposibil...

Văduva unui cioclu din Chicago, Anton Godfrey, care el însuși trecuse în lumea umbrelor de mai puțin de o lună, în august, după un infarct, a făcut o descoperire șocantă în legătură cu munca răposatului ei soț. Ea a găsit în garajul familiei o adevărată colecție macabră de rămășițe pământești: patru cadavre întregi, organe umane, dar și cenușă rezultată în urma incinerării în crematoriu a unor decedați, potrivit poliției. De asemenea, ca un accesoriu cât decât firesc al vieții de apoi, pe aceeași proprietate de la periferia orașului, s-au descoperit și mai multe monumente funerare. Poliția judiciară încearcă să afle acum identitatea defuncților, iar un indiciu ar putea fi oferit de declarațiile unor vecini ai cioclului, care l-ar fi văzut pe acesta scoțând din garaj mai multe corpuri înfășurate în lințolii pătate de sânge.

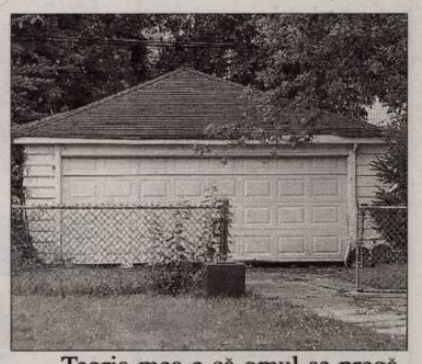

„Teoria mea e că omul se pregătea să îngroape acele cadavre, adusese corpurile acasă și acestea au rămas neînhumate. Pesemne că și-a luat ceva de lucru pentru acasă, fiindcă să îngropi oameni e o muncă dificilă.", a declarat pentru Chicago Tribune un vecin sexagenar cu un nume absolut antologic – J.H. Horn Superman! *(A.N.P.)*

Singurătatea astronautului de cursă lungă

Unul dintre cei mai faimoşi regizori ai ultimelor decenii, Ridley Scott, se întoarce în viitor, o destinaţie familiară pentru el, iar felul în care o face cu siguranţă vă va fermeca. Deşi în aparenţă un science-fiction de tip clasic, setat în decorul roşiatic al planetei Marte, această adaptare a romanului best-seller al lui Andy Weir e mai curând o dramă psihologică, repunând pe tapet temele favorite ale lui Scott – solidaritatea umană, responsabilitatea, locul omului în istorie.

Un Robinson fără Vineri

După strălucitoarea performanţă din „Alien" şi mai puţin reuşitul „Prometheus", Scott ne propune un alt cadru spaţial: cel al vecinului de Sistem Solar, Marte, ţinta următoare a expansiunii omului în spaţiu. E o poveste de supravieţuire, cu un Robinson Crusoe „naufragiat" pe o planetă unde nu există nici măcar canibali, darămite un Vineri.

Abia ajunşi pe Marte, cei şase membri ai primului echipaj uman aici sunt surprinşi de o furtună teribilă. Cinci scapă, abandonându-l pe al şaselea, pe care-l consideră mort. Dar acesta, Mark Watney (rol interpretat magistral de mereu surprinzătorul Matt Damon), îşi recapătă cunoştinţa şi analizează, la rece – şi la propriu, şi la figurat! – situaţia. Se află la milioane de kilometri de casă, iar proviziile de apă şi hrană nu-i ajung decât pentru o lună. Dar prin natura lui, tânărul e un optimist, iar prin pregătire – biolog: ce alte calităţi mai bune pentru supravieţuirea într-un mediu atât de ostil?

Optimistul bine temperat

Lui Watney nici prin gând nu-i trece că ar putea muri, deşi următoarea misiune umană va ajunge pe Marte peste patru ani. El se instalează în spaţiosul laborator (făcut pentru şase oameni) abia montat de colegii săi şi începe să cultive legume şi să-şi drămuiască atent porţiile; cu umorul său cinic, Ridley ne dă de înţeles că principala ameninţare la adresa sănătăţii eroului nu este singurătatea, ci... colecţia de discuri cu muzică disco lăsată pe Marte de colegii lui şi care-i picură lui Watney stropi de melancolie în suflet.

Pe un alt plan, un tehnician agil al NASA remarcă mişcare pe suprafaţa marţiană şi, după analiza imaginilor, specialişti îşi dau seama că nu poate fi decât astronautul dat dispărut, pe care toţi îl crezuseră mort. Comunicaţiile sunt rapid restabilite (pentru că astronautul singuratic e suficient de abil ca să recupereze sonda spaţială Mars 1996 şi să obţină, prin intermediul ei, contactul cu baza) şi se pregăteşte o misiune de salvare. Va ajunge ea la timp pentru a-l mai găsi în viaţă pe temerarul Watney? Nu vă rămâne decât să vedeţi filmul şi veţi afla răspuns la această întrebare.

Toţi pentru unul

Revenim la producţia filmului, să spunem că scenaristul Drew Goddard a avut o misiune foarte dificilă, trebuind să transforme romanul lui Weir, ce abundă în detalii tehnice şi ştiinţifice, într-o poveste pe înţelesul şi placul tuturor.

Felul cum a reuşit să o facă este absolut remarcabil şi n-ar fi exclus să-i aducă un Oscar, la anul. Mai mult eseu filosofic decât film de aventuri, creaţia lui Scott pune spectatorul în faţa eternei dileme etice: e corect să pui cinci vieţi în pericol pentru a o salva pe una singură?

Spre deosebire de celelalte filme cu subiecte oarecum asemănătoare (de pildă „Armageddon"), eroii nu fac caz de spiritul lor de sacrificiu şi nici nu se bat cu cărămida în piept că sunt patrioţi. Ei ştiu că trebuie să-l salveze pe colegul lor, rămas singur pe o planetă pustie şi nu fac caz de asta. Pe de altă parte, personajul lui Damon reuşeşte să supravieţuiască în infernul îngheţat de pe Marte graţie mentalităţii sale de învingător şi, nu în ultimul rând, umorului său cinic şi spiritului autoironic. De la Tom Hanks încoace (în „Naufragiatul") nu am văzut un actor care să susţină cu atâta tărie partitura producţiei – mai bine de trei sferturi din film Damon joacă singur.

Filmări în deşertul iordanian

Începute în noiembrie 2014, filmările la „Marţianul" au durat 70 de zile şi s-au desfăşurat în studiourile Korda din Budapesta, unde au fost construite 20 de decoruri – puţin în comparaţie cu cele 70 improvizate pentru un alt film regizat de Scott, „Exodul". Producătorii au filmat însă şi cadre cu deşertul Wadi Rum, din Iordania, pentru a da iluzia solului marţian, cadre în care au inserat, ulterior, laboratorul unde se desfăşoară aventura solitară a lui Damon – interesant e faptul că tot la Wadi Rum, dată fiind culoarea roşiatică a nisipului, s-au turnat şi alte pelicule... marţiene („Misiune pe Marte", Planeta Roşie" şi „Ultimele zile pe Marte"), dar şi capodopera „Laurence al Arabiei". Scott a avut şi norocul ca Andy Weir, autorul romanului care a inspirat filmul, să-i pună o „pilă" la NASA, astfel că regizorul şi-a asigurat colaborarea unor specialişti pentru a dezvolta cât mai credibil latura ştiinţifică şi tehnologică a creaţiei sale cinematografice.

Şi un alt detaliu picant: cartofii pe care eroul îi cultivă chiar au fost crescuţi într-o seră instalată într-unul din decoruri, fiind filmaţi în diverse stadii de dezvoltare. Considerat de critici drept cea mai bună performanţă a lui Scott şi Damon din ultimii ani, „Marţianul" constituie nu doar un thriller palpitant, ci şi o invitaţie la reflecţie asupra naturii umane şi a felului cum evoluează ea în condiţii extreme.

PORTRET

Luminiţa Erga

Devenită foarte populară graţie rolului „Suzi" din îndrăgitul serial „La bloc", actriţa Luminiţa Erga e una dintre cele mai valoroase actriţe de la noi. Putând aborda cu aceeaşi uşurinţă roluri din cele mai diverse spectre, de la comedii la drame, simpatica actriţă rămâne o prezenţă scenică deosebită.

S-a născut la 14 noiembrie 1969, la Râmnicu Vâlcea şi este un Scorpion autentic: îndrăzneaţă, încrezătoare în forţele proprii şi capabilă de orice efort pentru a-şi atinge scopul. A urmat Universitatea de Artă Teatrală şi Cinematografică sub bagheta maestrului Mircea Albulescu, care şi-a pus amprenta asupra formării sale ca actriţă. Bucuria de a juca a făcut-o remarcată de numeroşi regizori de prestigiu, care au distribuit-o în piesele lor, de la Victor Ioan Frunză şi Petr Bokor la Alexandru Dabija şi Dinu Cernescu.

Rolul său definitoriu este Veta, din „O noapte furtunoasă" a lui Caragiale, una dintre cele mai bune interpretări date vreodată histrionicului personaj. A fost însă şi Andromaca, şi Lady Capulet, şi Doamna Paliveca din „Soldatul Svejk". Dar, deşi o excelentă actriţă de teatru, s-a făcut cunoscută mai ales graţie micului ecran — trăim doar în epoca televiziunii — prin seriale ca „La Bloc", „Om sărac, om bogat" sau „Lacrimi de iubire", împrumutând, de fiecare dată, personajelor interpretate ceva din farmecul şi blândeţea ei naturale. La Notarra, unde joacă acum, o puteţi vedea în piese ca „Zeul măcelului", de Yasmina Reza, „Ultimul Don Juan", de Neil Simon, „39 de trepte", după John Buchan şi, nu în ultimul rând, în „Titanic Vals", de Tudor Mușatescu, piesă parcă anume făcută pentru a-i pune în valoare latura gregară. A jucat şi în filme pentru marele ecran, precum „Crucea de piatră", „Undeva la Palilula" sau „Ultimul corupt din România".

Pe plan personal, are o căsnicie reuşită cu un alt monstru sacru al scenei româneşti, Valentin Teodosiu, cu care alcătuieşte un cuplu inedit: el, plin de răbdare şi de umor, mucalit, ea vulcanică şi temperamentală.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Despre România lui Caragiale

Editura Humanitas a lansat recent în colecţia *Vintage* o interesantă carte scrisă de diplomatul şi corespondentul de presă englez James William Ozanne. Aflat în misiune la Bucureşti, el a scris o lucrare intitulată *Trei ani în România, 1870-1873.* Volumul este interesant pentru că putem descoperi ceea ce noi nu mai ştim astăzi, şi anume România lui Caragiale.

Cartea lui James William Ozanne despre România a apărut la Londra în anul 1878. „În acele zile, Europa era prinsă în fierberea Congresului de la Berlin, după ce urmărise Războiul Ruso-Turc cu sufletul la gură şi cu teama că avea sa degenereze într-un nou conflict continental de amploarea Războiului Crimeei. Dacă astăzi vedem aceste evenimente mai ales ca pe un pas înainte în ceea ce priveşte realizarea aspiraţiilor popoarelor balcanice, pentru opinia publică occidentală ele au avut o cu totul altă dimensiune şi importanţă". Aşadar, o Românie, prin ochii unui englez. Este ea autentică, reală?

Ştim azi cât de reducţioniste, uneori false sunt relatările de presă, cât de „partinice" şi cât de impregnate de interese politice, altele decât ale noastre. Diplomatul nostru englezul ajunge aici la puţină vreme după ce se stinge vacarmul revoluţiei de la Ploieşti, pe care o pomeneşte în câteva rânduri. Omul mergea la teatru, un obişnuit al Teatrului Naţional, locul unde tânărul republican Caragiale funcţionează ca sufleur şi se lăsa prins în vâltoarea carnavalurilor şi a încăierărilor de galerie.

Înregistrează spectacolul grotesc al duelurilor între spadasinii de ocazie care se luptă pentru o birjă de faţă cu damele. Am putea spune că nu s-a schimbat nimic în ultimii 150 de ani: azi cocalari umflaţi cu ceafa lată se „duelează" pe un loc de parcare în care să se odihnească maşinile de lux furate din Occident.

Englezul nostru contemplă forfota amploaiaţilor şi agitaţia ofiţerimii mărunte care-şi zăngăne săbiile la promenadă pe caldarâmul plin de gropi. Se răcoreşte cu o bere în grădinile de vară, vrăjit de muzica lăutarilor, cot la cot cu vreun jupân Dumitrache. Cam ce ar face azi un corespondent de presă prin Centrul Vechi înghesuit între mese şi agasat de muzica unor „lăutari" de la Strehaia. Atunci englezul se amesteca în zarva şi cu mulţimea de la târgul Moşilor. Şi, desigur, petrece o noapte la stabilimentul central din Ploieşti, în atmosfera prăfuită şi sordidă pe care o ştim din proza caragialiană, *Grand Hôtel Victoria Română.*

Nu punem mâna în foc că aceeaşi atmosferă sordidă n-ar mai exista şi azi de cum ieşi din centru Bucureştiului. „Dincolo de pitorescul burgheziei române care abia lepădase giubeaua şi încerca să se deprindă cu straiul nemţesc, descrierile lui J.W. Ozanne alcătuiesc una dintre puţinele cărţi dedicate de un străin României în secolul al XIX-lea şi ne pun în faţa ochilor un tablou întreg şi precis desenat al oamenilor dinaintea Războiului de Independenţă.

GEORGE CUŞNARENCU

Când rinichii „fabrică" pietre

Pietrele la rinichi sau calculii renali se dezvoltă din săruri şi minerale care sunt transportate de urină. Consistenţa pietrelor este tare şi pot avea dimensiuni variate de la câţiva milimetri până la câţiva centimetri în diametru. Deşi provin de la rinichi, vor fi eliminate din organism prin tractul urinar (ureter, vezică şi uretră) şi deseori pot face dificil sau chiar bloca fluxul urinar.

Simptome şi posibile erori

Atunci când calculii renali se deplasează în tractul urinar pot provoca: ● durere puternică în zona spatelui, abdomenului inferior sau zonei genitale; ● senzaţie intensă de arsură în timpul urinării şi dificultate în eliminarea urinei; ● urinare cu sânge; ● ameţeli şi vărsături. În majoritatea cazurilor, pietrele mai mici, nu provoacă simptome. În schimb, simptomele respective pot fi interpretate eronat, dacă aparţin, de fapt, altor afecţiuni. De pildă, dacă durerea din zona lombară sau a pelvisului apare dintr-odată, este indicat să mergi la medic. Durerea abdominală poate fi asociată cu multe afecţiuni, inclusiv cu o apendicită sau, în cazul femeilor fertile, cu o sarcină extrauterină. Totodată, durerea din timpul urinării poate fi şi simptomul unei infecţii urinare sau al unei infecţii cu transmitere sexuală.

„Măcinare" sau conservare?

Există mai multe tipuri de tratamente ale calculilor renali. Medicul ar putea prefera o anumită tehnică în defavoarea alteia, în funcţie de mărimea şi localizarea pietrei renale, dar şi de tratamentul care a fost urmat.

Tratamentul conservator. Pentru că multe dintre pietrele renale sunt suficient de mici pentru a fi eliminate pe cale naturală în timpul urinării, medicul poate recomanda bolnavului să bea cât mai multă apă care va ajuta la îndepărtarea pietrei. În unele cazuri este necesară administrarea de calmante, pentru ca durerea să fie ameliorată. Atunci când o persoană elimină o piatră, indicat ar fi ca aceasta să fie dusă la laborator pentru a se analiza conţinutul. Astfel se poate stabili ce alimente trebuie evitate (cele ce ar putea contribui la formarea pietrelor). În afara de apă se pot consuma şi sucuri naturale de lămâie, care au rolul de a stimula eliminarea pietrei.

Litotripsia extracorporală cu unde de şoc. Medicul poate considera că această tehnică este potrivită în cazul unui bolnav pentru spargerea unui calcul renal. Cu ajutorul unui aparat, undele de şoc de la nivelul pielii vor fi orientate spre calcul şi îl vor fărâmiţa în fragmente foarte mici, care vor fi eliminate în mod natural, prin sistemul urinar.

Nefroscopia. Acest procedeu este utilizat atunci când calculii renali sunt mari şi presupune inserarea unui tub prin intermediul unei incizii de mici dimensiuni la nivelul pielii, din spate lateral, spre abdomen şi rinichi, pentru a ajuta la drenaj. O cameră cu fibră optică, numită nefroscop, oferă imagini exacte ale locului de amplasare al pietrei, iar cu ajutorul unei sonde alimentate cu energie, calculul renal va fi dezintegrat în bucăţi mici.

Ureteroscopia. Ureteroscopul este un instrument optic de mici dimensiuni cu un tub telecopic foarte subţire, o cameră de luat vederi şi o carcasă de mici dimensiuni; acesta este introdus prin uretră, vezică urinară şi ureter, în locul în care se află piatra.

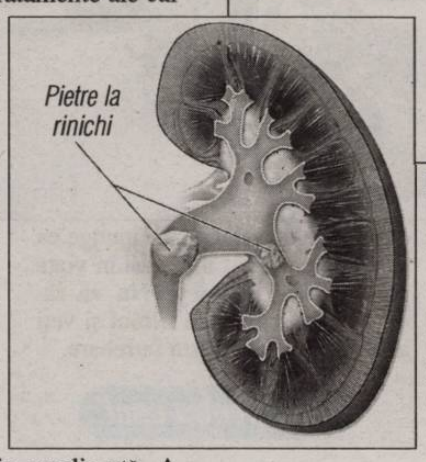

Există două tehnici prin care calculul va fi scos: fie este prins în carcasă şi este tras afară fie este sfărâmat prin intermediul unui instrument introdus în ureteroscop.

* * *

Pentru prevenirea formării calculilor renali: ■ în primul rând, se recomandă consumul unei cantităţi optime de apă pe zi (8-10 pahare); ■ este nevoie de un consum normal de fibre, în special luate din cereale integrale, fasole, varză, morcovi; ■ trebuie să se evite consumul în exces de carne de porc, vită şi chiar pui; ■ trebuie să îţi iei cantitatea necesară de calciu în fiecare zi, în paralel cu o dietă nu foarte bogată în sodiu; ■ evită alimentele bogate în oxalaţi, bineînţeles, consumate în exces.

În caz că nu eşti obişnuit să bei foarte multă apă, cantitatea trebuie să crească treptat, cu câte un pahar pe zi, pentru a lăsa timp organismului să se obişnuiască cu schimbările. Îţi poţi da seama foarte uşor dacă bei suficiente lichide, din culoraţia urinei. Când aceasta este galben deschis, înseamnă că te hidratezi cum trebuie. Dacă urina este închisă la culoare, atunci ai nevoie de mai multe lichide. În acelaşi timp, dacă regimul tău de viaţă este unul sănătos şi totuşi dezvolţi calculi renali, înseamnă că ai nevoie de un ajutor medicamentos şi este cazul să ceri sfatul unui medic specialist. De fapt, încă de la primele simptome care îţi indică faptul că ai putea avea pietre la rinichi, trebuie să mergi la medic pentru a face investigaţii de specialitate.

18 dintr-o lovitură

Chiar şi „micile plăceri" cotidiene îţi pot pune viaţa în pericol, dacă lipsa de măsură şi de cumpătare te îndeamnă la un abuz. Cafeaua? Sigur că nu poţi renunţa la ea, dar în anumite condiţii cofeina din ea acţionează ca un drog redutabil, cu posibilele efecte cunoscute.

E greu de închipuit, dar de un asemenea deznodământ tragic au avut parte nu mai puţin de 18 persoane din SUA, devenite consumatoare constant de cofeină pură. Potrivit Food and Drug Administration (FDA), cofeina pură este un stimulent foarte puternic şi, luată chiar în cantităţi foarte mici, poate fi fatală. Consumată în exces, cofeina pură provoacă vomă, diaree, dezorientare, dar şi ritm cardiac neregulat şi stop cardiac, putând duce la deces.

Tinerii sunt atraşi de cofeina pură pentru că aceasta determină o mai bună concentrare, favorizează pierderea în greutate şi îmbunătăţeşte performanţele sportive. Produsele pe bază de cofeină se pot procura uşor de pe internet, iar asociaţii de protecţie a consumatorilor cer ca vânzarea lor să fie reglementată. Însă nu doar cofeina pură, ci şi băuturile care o conţin îţi pot pune sănătatea în pericol.

Cu ajutorul unei aplicaţii, însă poţi afla câtă cofeină conţine o cafea sau o băutură răcoritoare. Tot ce trebuie să faci e să scrii denumirea băuturii pe care o consumi şi câte kilograme ai, iar aplicaţia va calcula cantitatea din acea băutură care te-ar putea omorî. Spre exemplu, pentru o persoană care are 70 de kilograme, aplicaţia estimează că 136 de cești de espresso o pot ucide.

Supralicitarea curăţeniei şi a sănătăţii

Săpunurile antibacteriene pe bază de triclosan, considerate un produs controversat, nu sunt mai eficiente decât săpunurile obişnuite pentru dezinfectarea mâinilor. Pentru a demonstra acest lucru, echipa doctorului Min-Suk Rhee de la Korea University din Seul a examinat efectele triclosanului, cel mai comun dezinfectant din săpunurile antibacteriene, asupra bacteriilor de pe mâini.

Cercetătorii au testat acest ingredient chimic pe 20 tulpini de bacterii *(E. coli, Salmonella, Staphylococcus aureus* etc.) cu ajutorul a 16 voluntari adulţi şi au comparat eficacitatea săpunurilor obişnuite şi a celor antibacteriene în eliminarea microbilor de pe mâini. Pentru testele lor, cercetătorii au folosit o concentraţie de triclosan de 0,3%, maximul permis în Uniunea Europeană, Canada, Australia, China şi Japonia.

Voluntarii s-au abţinut să recurgă la săpunuri antibacteriene timp de cel puţin o săptămână înainte de testul comparativ, iar apoi s-au spălat bine pe mâini timp de 30 de secunde cu două tipuri de săpun şi s-au clătit cu apă fierbinte. Anterior, pe mâinile lor au fost aşezate bacterii.

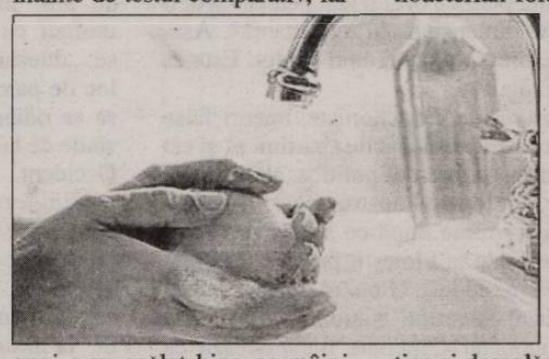

Potrivit studiului, „nu există nici o diferenţă semnificativă între efectele bactericide ale unui săpun obişnuit şi cele ale unui săpun antibacterian atunci când le utilizăm în condiţiile vieţii reale".

Triclosan este un agent antibacterian folosit mult timp în multe dintre produsele de igienă (săpun, pastă de dinţi, deodorante) şi în produsele cosmetice.

După publicarea studiilor legate de triclosan referitoare la cazurile de rezistenţă la antibiotice şi dereglări hormonale, autorităţile din domeniul sănătăţii din SUA au decis să reexamineze nivelul de siguranţă al acestei substanţe, ceea ce ar putea duce la restricţii cu privire la utilizarea ei.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Există o vreme în viaţa omului când a petrece nopţi întregi, aparent, în plină activitate (de cele mai multe ori nu muncind, efectiv, ci pur şi simplu chefuind!) capătă aura unei bravuri greu de egalat şi cu care protagonistul – cel mai frecvent, tânăr – se mândreşte în mod special. Din păcate, (şi) acesta este un mod de a ne face mult rău cu mâna noastră. Dintr-o asemenea pornire teribilistă se poate ajunge la un mod de viaţă „calat" pe utilizarea abuzivă a regimului nocturn, organismul devenind prin urmare dependent de un ritm zi/noapte nenatural. În aceeaşi categorie de probleme pe termen lung ale sănătăţii este inclusă şi ora la care ne culcăm şi care are o importanţă infinit mai mare decât credem de obicei.

O echipă de cercetători britanici a realizat un test în cadrul căruia au modificat obişnuinţele legate de somn ale unor cobai, incluzând schimbarea orei de culcare şi, respectiv, de trezire. Ei au înregistrat astfel o degradare evidentă a calităţii somnului, chiar şi atunci când durata acestuia, diminuată în ajun, a fost ulterior recuperată prin somn suplimentar. Aceste transformări nefaste au efecte de acelaşi tip şi asupra reacţiilor sistemului imunitar,

Pericolul nopţilor albe

făcându-l mai sensibil, mai receptiv la boli.

Studiul de laborator nu constituie însă doar o constatare teoretică, ci potrivit cercetătorilor ar putea avea implicaţii foarte importante în societatea noastră actuală, în cadrul căreia ni se decalează frecvent orarul de lucru, când călătoriile la distanţe mari presupun automat adaptarea la alte fusuri orare, când stăm în faţa calculatorului până la ore târzii din noapte, „uitând" să ne mai odihnim cum se cuvine şi forţându-ne, practic, limitele de rezistenţă ale organismului. Analiza separată a privării de somn şi a ritmului circadian (termen ştiinţific pentru ciclul veghe-somn) nu e chiar relevantă, deoarece întotdeauna cele două elemente se influenţează reciproc. În schimb, cercetătorii au realizat un model pentru care numărul orelor de odihnă rămâne constant.

Lucrul cu cobaii se explică prin faptul că aceste mamifere au acelaşi tip de orologiu biologic de 24 de ore ca omul. Acestora li s-a forţat desincronizarea orologiului biologic, trecând la un ciclu de 20 de ore, apoi au fost aplicate teste de rezistenţă la maladii necontagioase. Animalele respective nu au mai avut un răspuns normal, ci organismul lor fie a reacţionat apărându-se slab, fie s-a dovedit hiperactiv, răspunsul fiind supradimensionat în raport cu situaţia în sine. În urma acestor rezultate, oamenii de ştiinţă au concluzionat că – vorbind despre unii dintre semenii noştri – întreruperea sau modificarea ritmului circadian poate avea consecinţe foarte grave asupra sănătăţii.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Tratamente indiene multimilenare

Contrar convingerilor „ferme" ale unor persoane, că singurele practici medicale valabile şi eficace sunt cele aplicate şi sistematizate în ultimele sute de ani, conturând ceea ce numim astăzi medicină alopată, există nenumărate dovezi scrise şi materiale că prevenirea bolilor şi îndreptarea sănătăţii oamenilor sunt – de mii de ani, poate chiar de la începuturile omenirii – preocupări dintre cele mai importante ale anumitor iniţiaţi în tainele corpului uman viu. Despre una dintre cele mai vechi ştiinţe medicale – Ayurveda – am mai scris în această pagină, cu ani în urmă, dar întotdeauna e bine să o amintim, fie şi pentru faptul că medicina indiană, cum mai este ea cunoscută, a pătruns de circa două decenii şi în spaţiul românesc, iar succesele sale sunt incontestabile.

Ayurveda şi sistemul digestiv

I se mai spune „ştiinţa vieţii" şi reprezintă sistemul de cunoştinţe medicale indiene care provine din textele sacre ale Vedelor (circa 3900 î.Ch. – circa 1500 î.Ch.) şi ale cărei principii sunt valorificate în ceea ce astăzi numim terapii complementare (preferăm acest termen în detrimentul sintagmei medicină alternativă, deoarece şi în acest domeniu complementaritatea este cea care oferă cele mai bune rezultate în ce priveşte sănătatea noastră).

Tratamentele ayurvedice sunt eficiente pentru bolile gastrice, deoarece acestea sunt centrate pe crearea echilibrului între nutriţie, linişte mentală şi spirituală în organismul nostru. În medicina ayurvedică, ierburile, mineralele, masajul şi alte produse şi proceduri sunt utilizate cu scopul de a curăţa organismul de toxine şi de a-i restabili echilibrul. Aceasta ajută la tratarea bolilor şi la îmbunătăţirea stării organismului uman.

Digestia sănătoasă asigură asimilarea nutrimentelor din hrană, într-un mod sănătos, în celule. Când digestia este deficitară, diferitele zone ale organismului (cum ar fi muşchii, sistemul circulator sangvin şi sistemul nervos) devin predispuse la a se îmbolnăvi.

Cauzele bolilor digestive se regăsesc chiar în funcţiile organismului. Atât funcţionarea necorespunzătoare a enzimelor digestive, cât şi tulburările hepatice pot afecta metabolismul corect al alimentelor, ceea ce reprezintă o cauză majoră în apariţia complicaţiilor gastrice.

Infestarea florei bacteriene din sistemul digestiv poate duce la complicaţii severe.

Simptomele digestiei deficitare includ: gaze excesive, constipaţie, diaree, eructaţii, senzaţie de arsură pe tractul digestiv, vărsături, indigestie, balonare şi dureri. În diverse forme, ele sunt cunoscute cu diferite denumiri, cum ar fi sindromul de intestin iritabil, ulcer, colită, pancreatită, aciditate gastrică etc.

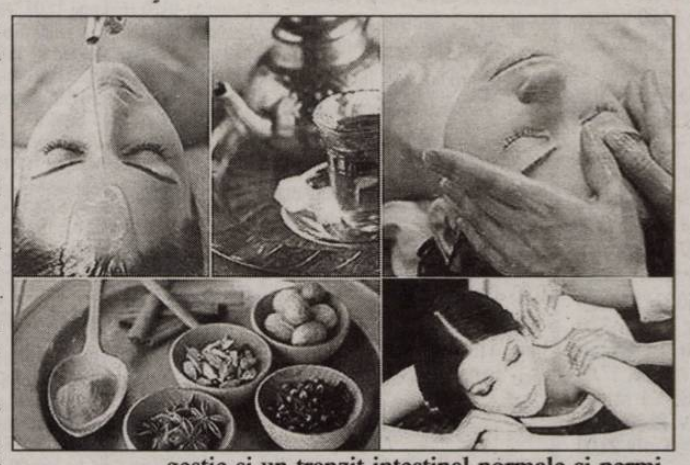

Hrăneşte-te (şi) cu mintea!

Conform Ayurveda, digestia este piatra de temelie a sănătăţii. Consumarea alimentelor corespunzătoare va face o mare diferenţă în starea dumneavoastră de bine. Există două aspecte cu privire la alimente şi nutriţie în Ayurveda. Una este ***hrana fizică*** pe care o mâncăm, digestia, şi asimilarea. În acest proces, organele sistemului digestiv au un rol mare. Al doilea aspect al acesteia este ceea ce se consumă prin ***minte-corp***. Extractele obţinute din plante presate la rece, foarte bine cunoscute pentru acţiunile lor benefice asupra organismului uman, sunt încorporate în remedii şi suplimente alimentare naturale ayurvedice. Pentru problemele sistemului digestiv, obţinut pe baza principiilor ayurvedice, există de pildă produsul Gascure, menit să menţină sistemul digestiv într-o stare de sănătate optimă.

Vorbim despre un produs natural din plante medicinale care susţin funcţionarea fiziologică a sistemului gastro-intestinal asigurând o digestie şi un tranzit intestinal normale şi permiţând astfel restabilirea frecvenţei şi consistenţei scaunelor, eliminarea din intestine a gazelor şi toxinelor provenite din digestia deficitară. Menţinerea unui tranzit intestinal normal susţine procesul natural de detoxifiere prin eliminarea la nivelul colonului a produselor de digestie şi a toxinelor. Complexul de fitonutrienţi din plantele aflate în compoziţia produsului asigură o digestie fără tulburări prin normalizarea acidităţii gastrice, a secreţiei şi funcţionării enzimelor digestive, protecţia mucoasei gastrice şi echilibrul florei intestinale. Digestia gastrică este susţinută de aportul de papaină, enzimă implicată în digestia proteinelor la nivelul stomacului. Menţinerea funcţionării normale a sistemului digestiv susţine apetitul şi absorbţia substanţelor nutritive din tubul digestiv, contribuind astfel la menţinerea funcţiilor fiziologice ale ficatului şi la sănătatea şi vitalitatea întregului organism.

Plante ayurvedice benefice pentru sistemul digestiv

Plumbago zeylanica – ajută la îmbunătăţirea digestiei şi la păstrarea apetitului normal; contribuie la susţinerea procesului de detoxifiere a ficatului.

Zingiber officinalis (Ghimbirul) – stimulent al secreţiilor de enzime digestive la nivelul stomacului şi intestinului, normalizează secreţia şi fluxul biliar, care ajută la digestia alimentelor greu digerabile, alimente bogate în proteine şi grăsimi, eliminând senzaţia de greaţă. Normalizează tranzitul intestinal şi ajută la atenuarea senzaţiei de balonare prin eliminarea gazelor.

Terminalia chebula, Emblica officinalis – susţin metabolismul lipidelor, procesele de detoxifiere la nivelul ficatului şi menţin funcţionarea normală a tranzitului intestinal. Fitonutrienţii asigură normalizarea acidităţii şi integritatea mucoasei gastrice.

Piper longum, Piper nigrum – contribuie la absorbţia substanţelor nutritive la nivelul tubului digestiv şi favorizează creşterea tranzitului intestinal. Tonic general, ajută la protejarea organismului împotriva stresului oxidativ şi la adaptarea acestuia la condiţiile stresante ale unui stil de viaţă agitat.

Trachyspermum ammi (Chimenul indian) – susţine sănătatea şi funcţionarea normală a sistemului digestiv, reglând apetitul alimentar. Fitonutrienţii din plante menţin echilibrul natural al florei intestinale care are un rol important în procesul de digestie, ajutând la funcţionarea normală a procesului de digestie, a tranzitului intestinal şi la eliminarea gazelor cu diminuarea disconfortului asociat.

Carica papaya – conţine papaina, o pepsină vegetală care susţine digestia normală a proteinelor.

Hordeus vulgare – facilitează digestia, tranzitul intestinal şi păstrează echilibrul microflorei intestinale.

Andrographis paniculata – ajută la digestia grăsimilor prin creşterea fluxului biliar, susţine funcţia de detoxifiere a ficatului şi capacitatea naturală de autoapărare a organismului.

Cyperus rotundus – normalizează digestia prin stabilizarea peristaltismului intestinal, diminuează senzaţia de greaţă şi de greutate în stomac, susţine eliminarea gazelor după mesele copioase.

Remedii naturale

Muşeţelul calmează nervii

Binecunoscutul muşeţel, destul de frecvent utilizat în medicina populară românească, este apreciat – ca plantă medicinală – aproape exclusiv ca un bun dezinfectant ori pentru tratarea ochilor bolnavi şi, de asemenea, la ţară, era folosit (pe alocuri, şi astăzi are această utilizare) sub formă de ceai, efectiv ca aliment la micul dejun. Evident, simultan cu hrănirea el îşi face însă şi „datoria" de remediu. Iar sub acest aspect vă prezentăm astăzi una dintre virtuţile sale mai puţin ştiute, însă categoric eficace, după cum vom arăta în continuare.

Dacă vreţi să folosiţi un remediu natural sută la sută pentru calmarea stărilor nervoase, puteţi alege între muşeţel şi valeriană. Ele au rolul de a calma spasmele musculare şi sunt cele mai bune sedative din aria terapiilor blânde.

Muşeţelul

● Pentru îndepărtarea stărilor tensionate, specialiştii în medicina naturistă recomandă ceaiul de muşeţel seara, înainte de culcare, cu puţină lămâie proaspătă.

● Inhalaţiile cu ceai de muşeţel vor regla respiraţia, ritmul cardiac va fi normalizat şi astfel vă veţi putea odihni până dimineaţa.

● Folosit sub forma uleiurilor esenţiale, în baie, muşeţelul îşi face rapid efectul. În baia obişnuită, cu apa la o temperatură suportabilă, adaugaţi câteva picături de ulei esenţial. Mirosul plăcut şi efectul sedativ al muşeţelului vă vor detensiona pe loc şi toate problemele vor dispărea pentru câteva minute, până când veţi adormi.

● Muşeţelul poate fi folosit cu succes pentru tratarea stărilor de anxietate, dar efectele vor fi sesizate după cel puţin o săptămână de tratament.

Valeriana

● Ca tratament în eliminarea stărilor nervoase, valeriana se poate folosi atât ca infuzie, cât şi ca pudră sau tinctură. Are aceeaşi acţiune precum muşeţelul, diferenţa fiind că valeriana este mult mai concentrată, mai „puternică" şi ar trebui să fie folosită numai de adulţi.

● Dozele în tratamentele naturiste cu valeriană sunt reduse, pentru că uleiul volatil al plantei este foarte concentrat şi o folosire necorespunzătoare poate avea efecte nedorite asupra organismului.

● Sub formă de infuzie, valeriana este eficientă dacă se utilizează o dată pe zi, iar dacă folosiţi tinctura, o lingură dimineaţa este suficientă pentru un efect îndelungat.

Este vremea hidratării!

Pentru că nu putem trăi fără apă, pentru că trebuie să ne asigurăm, în medie, cei 2 litri zilnici despre care vorbeşte cam toată lumea, o consumăm cu sfinţenie. Dar trebuie să facem asta şi „cu cap". Aşadar, care sunt cele mai bune momente ale zilei în care să bem apă? Fiindcă există şi un asemenea lucru, adică momentul optim pentru hidratare.

■ ***Dimineaţa.*** Primul lucru pe care ar trebui să-l faceţi imediat după ce vă treziţi este să beţi un pahar cu apă. În unele cure se indică fix 640 ml. Motivaţia? Deoarece organismul se deshidratează în timpul nopţii, împrospătaţi-l dimineaţa.

■ ***Atunci când vă este poftă de o gustare.*** Dacă simţiţi nevoia să ronţăiţi ceva ori vi s-a făcut brusc poftă de un aliment anume sau chiar foame, beţi un pahar cu apă şi aşteptaţi o jumătate de oră. Dacă v-a trecut înseamnă că era doar o poftă ce nu merită atenţie specială sau că vă era de fapt sete: uneori, când ne e sete, avem senzaţia de foame.

■ ***Pe tot parcursul zilei.*** Pentru a menţine organismul hidratat şi pentru echilibru. Cel mai bine este dacă bem încet. Dacă bem repede reuşim doar să alinăm setea, dar apa se va elimina imediat şi nu vom obţine hidratarea de care avem nevoie.

■ În plus, un studiu german a scos la iveală faptul că 1 litru de apă rece băut (nu direct din frigider, dar mai rece decât la temperatura camerei) ne poate ajuta să ardem cu până la 50 de calorii în plus pe zi, aceasta însemnând 2,5 kilograme pe an pierdute fără pic de efort.

■ Nu trebuie să beţi toată cantitatea dintr-odată, ci încet şi sigur, cum am precizat mai sus. Cercetătorii sunt de părere că aceste efecte apar datorită faptului că organismul trebuie să muncească pentru a încălzi apa înainte s-o prelucreze pentru a putea circula prin organism.

LUNI – 28 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „S.O.S. pe Marea Neagră" 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară 18.40 Istorii de buzunar 18.45 Doc.: „Maurovlahica — Recviem pentru o etnie dispărută" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Cheia" (Franţa, 2007). Cu: Guillaume Canet, Marie Gillain 1.10-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „O săptămână nebună" 1.00 Serial: „Fringe" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 4.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţa (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 2.00 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Răzi şi câştigi 13.50 Secrete de Stil (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 112 — Poliţia în acţiune 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Click! 23.45 Mini-serie: „Imperiul" (SUA, 2005, partea I). Cu: Santiago Cabrera 1.30-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă". Cu: Michelle Vieth 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show 13.00 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Poveste din Palm Beach" (SUA, 1942) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.10 Teatru TV: „Trei surori" de Anton Pavlovici Cehov (partea I) 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

CINEMA

5.30 Film: „În căutarea lui Forrester" (SUA, 2000) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Ziua Cărtiţei" (r) 13.45 Film: „Karate Kid 3" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Nu o poţi lua cu tine după moarte" (SUA, 1938) 20.30 Film: „Lunetistul 2" (SUA, 2002). Cu: Tom Berenger, Bokeem Woodbine 22.30 Film: „Jaful de pe Baker Street" (coprod., 2008) 0.45 Film: „The International: Puterea banului" (r) 3.00 Cine A.M.

MARŢI – 29 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Maurovlahica — Recviem pentru o etnie dispărută" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoşii 18.15 Mărturii pentru viitor 18.15 Doc.: „Mărturii pentru viitor — Dinu C. Giurescu" 18.45 Doc.: „Maurovlahica — Recviem pentru o etnie dispărută" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „100 de grade sub zero" (SUA, 2013). Cu: Jeff Fahey 0.50-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Rezumat UEFA Champions League 1.30 Serial: „Fringe" 2.15 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 2.00 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse 12.30 Click! (r) 13.50 Jurnalul STV Junior (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 112 — Poliţia în acţiune 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Click! 23.45 Mini-serie: „Imperiul" (partea a II-a) 1.30-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show 13.00 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Patimă şi furie" (SUA, 1952). Cu: Tony Curtis, Jan Sterling 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Amos şi Andrew" (SUA, 1993). Cu: Samuel L. Jackson, Nicolas Cage 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci 0.00-6.00 Reluări.

CINEMA

6.00 Film: „Nu o poţi lua cu tine după moarte" (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Karate Kid 3" (r) 14.30 Film: „Ziua Cărtiţei" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Noul domn Jordan" (SUA, 1941). Cu: Robert Montgomery, Evelyn Keyes 20.30 Film: „Luptătorul" (SUA, 2010). Cu: Mark Wahlberg, Christian Bale 22.45 Film: „Doctor în dragoste" (SUA, 2007). Cu: Vivica A. Fox, Jason George 0.45 Film: „Regula tacerii" (r) 3.00 Cine A.M.

MIERCURI – 30 septembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Maurovlahica — Recviem pentru o etnie dispărută" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea 18.00 Discover România (Prel. TVRi) 18.15 Mărturii pentru viitor 18.45 Doc.: „Vlacherne — pe urmele valahilor din Bizanţ" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Tatăl mireselor" (Italia, 2006) 1.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Visuri la cheie" 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Rezumat UEFA Champions League 1.30 Serial: „Fringe" 2.15 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlăciţa 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 2.00 Film: „Pădurea neagră" (SUA, 2012). Cu: Tinsel Korey, Dhaffer L'Abidine 2.00-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Şcoala.tv (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Dosarele DNA 22.00 Trăsniţii 23.15 Click! 23.45 Mini-serie: „Imperiul" (ultima parte) 1.30-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Faimoşii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Peter Ibbetson" (SUA, 1935). Cu: Gary Cooper, Ann Harding 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Telecinemateca: „Animalul" (Franţa, 1977). Cu: Jean-Paul Belmondo, Raquel Welch 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

CINEMA

5.00 Film: „Noul domn Jordan" (r) 7.00 La Măruţă (r) 8.30 Serial: „La bloc" (r) 10.30 Film: „Nu o poţi lua cu tine după moarte" (r) 13.00 Film: „În căutarea lui Forrester" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Numai îngerii au aripi" (SUA, 1939). Cu: Cary Grant 20.30 Film: „Furie dezlănţuită" (SUA, 1992). Cu: Cynthia Rothrock, Richard Norton 22.30 Film: „Rondul de zi" (Rusia, 2006) 1.30 Film: „Furie dezlănţuită" (r) 3.15 Cine A.M.

MARIE GILLAIN
— luni, 23.10 —

JOSEPH GORDON-LEVITT
— sâmbătă, 22.30 —

KATE HUDSON
— vineri, 23.15 —

SANTIAGO CABRERA
—luni-miercuri, 23.45 —

MICHELLE VIETH
— luni-duminică, 15.00 —

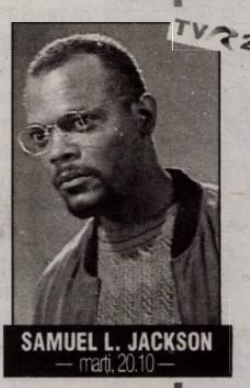

SAMUEL L. JACKSON
— marţi, 20.10 —

DREW BARRYMORE
— joi, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 1 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Vlacherne — pe urmele valahilor din Bizanţ" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 16.55 Faimoşii 18.00 Lozul cel mare 18.30 Discover România (Preluare TVRi) 18.45 Doc.: „Vlacherne — pe urmele valahilor din Bizanţ" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Ca frunzele-n vânt" (SUA, 1956). Cu: Rock Hudson 0.55-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.45 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „O săptămână nebună" 1.00 Serial: „Fringe" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cursa spre Witch Mountain" (SUA, 2009). Cu: Dwayne Johnson, Carla Cugino 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Jurnalul STV Junior (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect (r) 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Apel de urgenţă 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Click! 23.45 Film: „Jocul întâlnirilor" (SUA, 2003) 1.30-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.00 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Suflete în larg" (SUA, 1937). Gary Cooper, George Raft 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Darrow" (SUA, 1991). Cu: Kevin Spacey, Chris Cooper 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.30-6.00 Reluări.

CINEMA

6.30 Film: „Noul domn Jordan" (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Numai îngerii au aripi" (r) 14.30 Film: „Diferit de ceilalţi" (SUA, 2006) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (SUA, 2009, partea I). Cu: Sarah Chalke, Judy Greer 20.30 Film: „Băieţii din viaţa mea" (SUA, 2001). Cu: Drew Barrymore, Steve Zahn 23.15 Film: „Ziua păcălelilor" (SUA, 2008). Cu: Taylor Cole, Josh Henderson 1.00 Film: „Băieţii din viaţa mea" (r) 3.15 Cine A.M.

VINERI – 2 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Vlacherne — pe urmele valahilor din Bizanţ" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Europa mea 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 18.30 Mărturii pentru viitor 18.55 Doc.: „Galeria dell'Accademia şi Muzeul San Marco" 20.00 Telejurnal 21.10 Bradule, dragule — Floarea Calotă 22.20 Film: „Poloneza" (Olanda, 1989) 23.55 Nocturne 1.20-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Furia nevăzută" (SUA, 2008) 1.00 Film: „Nume de cod Geronimo" (SUA, 2012). Cu: Cam Gigandet, Anson Mount 2.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 Lecţii de viaţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Film: „Cheia schelet" (SUA, 2005). Cu: Kate Hudson, John Hurt, Peter Sarsgaard 1.15 Film: „Ultima prinţesă" (coprod., 2005). Cu: Hong Chen, Cecilia Cheung 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Casa: construcţie şi design (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Apel de urgenţă (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Şcoala.tv (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect (r) 16.30 Focus 17.15 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „B.D. în alertă" (România, 1971) 22.15 Trăsniţii (r) 1.00 Film: „Darul de Crăciun" (SUA, 2009) 2.45-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.10 Motomagia (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. 14.00 5 x 5 minute de istorie 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Natură şi sănătate (r) 16.30 Film: „Dezonorata" (SUA, 1931). Cu: Marlene Dietrich 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură 20.10 Film: „Cel mai scurt drum spre fericire" (SUA, 2003) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Dincolo de uşi" (coprod., 1998: Gwyneth Paltrow, John Hanna 0.55-6.00 Reluări.

CINEMA

7.00 Film: „Diferit de ceilalţi" (r) 9.00 La Măruţă 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Numai îngerii au aripi" (r) 15.00 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (partea a II-a) 20.30 Film: „Arsenalul seducţiei" (SUA, 1993). Cu: Jack Scalia, Alyssa Milano 22.45 Film: „Generaţia X" (Hong Kong, 1999) 1.00 Film: „Ziua păcălelilor" (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 3 octombrie

TVR 1

7.00 În grădina Danei (r) 7.25 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.05 Bibliotecarul din iadul de gheaţă (r) 9.00 Politică şi delicateţuri 10.00 Zon@ 10.30 Postmeridian 11.00 Nuntă năsăudeană 12.00 Sub grumazul ceterii 13.00 O clipă cu... Margareta Clipa 14.00 Telejurnal 14.30 Mărturii pentru viitor (r) 15.00 Ora regelui 16.10 Film: „Piratul yankeu" (SUA, 1952) 17.40 Istorii de buzunar 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Ochiul magic 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Moştenitorul" (Franţa, 1973). Cu: Jean-Paul Belmondo 1.00 Profesioniştii 2.00-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film: „Dansul inimii" (coprod., 2013) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Serial: „Diva cu greutate" 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Un asasin nemilos" (SUA, 2007) 22.30 Film: „Looper: Asasin în viitor" (coprod., 2012). Cu: Joseph Gordon-Levitt, Bruce Willis 0.45 Film: „Răzbunarea gemenilor 2" (SUA, 2009) 2.45-4.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Film: „Dragostea unui preşedinte american" (SUA, 1995). Cu: Michael Douglas, Anette Bening, Martin Sheen, Michael J. Fox 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.30 Burlăciţa (r) 2.30 Serial: „Lassie" (r) 3.45 Film: „Dragostea unui preşedinte american" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 10.30 Şcoala.tv (r) 11.00 Film: „Secretul lui Nemesis" (România, 1985). Cu: Ion Besoiu, Gheorghe Dinică 14.00 Film: „B.D. în alertă" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Şapte săbii" (coprod., 2005). Cu: Donnie Yen, Leon Lai 23.00 Film: „Trecutul se răzbună" (SUA, 2002). Cu: Jennifer Beals, Keri Lynn Pratt 1.00-4.00 Reluări.

acasă

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Disaster Date" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie 5.15 Dincolo de povestiri.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Pelerin 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Dobro urban 12.00 Serial: „Burlacii" 13.00 Popasuri folclorice 14.10 Film: „Zborul navigatorului" (SUA, 1986) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul International de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Copiii din miez de noapte" (coprod., 2012) 22.40 MomentArt 22.50 Filmul de artă: „Dragoste şi porumbei" (URSS, 1986) 0.45-6.00 Reluări.

CINEMA

6.30 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (r) 8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La bloc" (r) 11.475 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (r) 15.30 Serial: „La bloc" 17.30 Film: „Raţiune şi simţire" (coprod., 1995). Cu: Kate Winslet, Emma Thompson 20.30 Film: „Nebuni de legat" (SUA, 1985). Cu: Gene Wilder 22.45 Film: „Îndrăgostiţii mor ultimii" (coprod., 2013). Cu: Tom Hiddleston, Tilda Swinton 1.15 Film: „Secretul armei secrete" (România, 1988). Cu: Mircea Diaconu, Victor Rebengiuc 3.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 4 octombrie

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric: Festivalul Naţional de Folclor „Strugurele de Aur" Alba Iulia 2015 (partea a II-a) 15.30 Film: „Yankeul şi sultanul" (SUA, 1954) 17.00 Istorii de buzunar 17.15 Gala umorului 18.15 Lozul cel mare 18.50 Observatori la Parlamentul European 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Ultimul asfinţit" (SUA, 1961) 23.10 Film: „Povestea lui Cole Porter" (SUA, 2004). Cu: Kevin Kline, Ashley Judd 1.20 Garantat 100% 2.10-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Furia nevăzută" (SUA, 2008) 1.00 Film: „Nume de cod Geronimo" (SUA, 2012). Cu: Cam Gigandet, Anson Mount 2.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 Lecţii de viaţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlăciţa 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 2.00 Film: „Pădurea neagră" (SUA, 2012). Cu: Tinsel Korey, Dhaffer L'Abidine 2.00-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Casa: construcţie şi design (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Apel de urgenţă (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Şcoala.tv (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Nimeni nu-i perfect (r) 16.30 Focus 17.15 La TV (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „B.D. în alertă" (România, 1971) 22.15 Trăsniţii (r) 1.00 Film: „Darul de Crăciun" (SUA, 2009) 2.45-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Visuri muncite" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Disaster Date" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 3.45 Doamne de poveste 4.30 Acasă în bucătărie 5.15 Zodiacul de acasă.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Micul Dracula" 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Străinul" (partea a II-a) 15.40 Pelerin (r) 16.00 Festivalul International de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Rugby: Cupa României — Finala 20.30 Film: „Vacanţa cea mare" (România, 1988) 22.10 Interviurile TVR 2 23.10 Mituri muzicale româneşti 0.10-6.00 Reluări.

CINEMA

6.15 Doamne de poveste 7.15 Film: „Raţiune şi simţire" (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Arsenalul seducţiei" (r) 14.15 Film: „Diferit de ceilalţi" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Gloria" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone 20.30 Film: „Mama mea vitregă extraterestră" (SUA, 1988). Cu: Dan Aykroyd, Kim Basinger 22.45 Film: „Un mascul extraterestru" (SUA, 2000) 1.30 Film: „Tusea şi junghiul" (România, 1992) 3.00 Cine A.M.

ZORZOANE

Integramă de **M. ALBU**

CIUDATĂ ACȚIUNE DE CARITATE		EROINĂ SFÂNTĂ JOC DE NOROC		STANDARD OFICIAL NENE!		CAP DE GORILĂ! TRĂSURA CHINEZULUI		RODESC STRUGURI A-I TIHNI		APTĂ DE MUNCĂ ANIMALE LA CARUȚĂ
A SCUTURTA LANȚURILE UNITATE DE PUTERE							MONEDA IRANULUI A ATINGE... CU NUIAUA			
				CIULIN REGIMURI CU DICTATURI					BLUZE ÎNFLORATE DE LA A LA Z	
ZBOR DE ALBINE SIMBOL DE FEMEIE					TĂIETURĂ LA FUSTĂ HOTĂRÂTOR					ȘTERGERI DIN REGISTRE
		CUTAT PE FAȚĂ ȘARPE URIAȘ						INDICATĂ DE CEAS FIR DE URZEALĂ		
	LATERALE LA POARTĂ VIETATE CU TENTACULE					MICUȚA BACIULUI OBICEI LA BISERICĂ				A ÎNSEMNA PE HÂRTIE
			GĂTIT CU BORȘ PUNGAȘI						DAN SPĂTARU „ȘORICEL" LA CALCULATOR	
DIN MAHONI MÂNCĂRURI DE FASOLE ION DUCU							PRIETEN A IEȘI BRUSC			
		PRĂJINI LA CARE ÎN GARĂ!						POMPAT ÎN MINGE ÎN HAOS!		
PORȚII DE MÂNCARE A PUNE SUB LUPĂ						ANIMALE LA CORIDĂ				
				BUNĂ DISPOZIȚIE						

Sfaturi practice

Pregătirea plantelor pentru sezonul rece 2

Continuăm prezentarea sfaturilor care ne ajută să menținem plantele în condiții optime pe toată durata sezonului toamnă-iarnă.

■ Dacă arbuștii se îngălbenesc și tulpinile se apleacă spre pământ, atunci este timpul să fie tăiați. Se tund astfel încât să rămână doar un sfert din înălțimea inițială.

■ Gazonul se tunde și se curăță de frunze până la începutul lunii noiembrie, însă nu sub 5 cm. Așa se asigură o mai mare rezistență și se protejează împotriva putrezirii sau apariției mușchiului.

■ Pentru a preveni putrezirea, ca urmare a acumulării umezelii, toamna, gardurile vii se tund pentru ultima oară.

■ Toamna și iarna begoniile se depozitează în încăperi întunecoase.

■ Hibiscus, impatientis, violetele africane și alte specii de gen au nevoie chiar și în lunile de toamnă-iarnă de fertilizare. Este bine atunci când cumpărați o floare să știți și condițiile de creștere.

■ Pentru a înflori abundent primăvara, mușcatele, leandrul, citricele și rozmarinul trebuie așezate în locuri răcoroase, fără să înghețe peste iarnă.

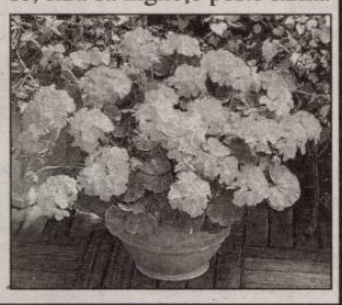

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

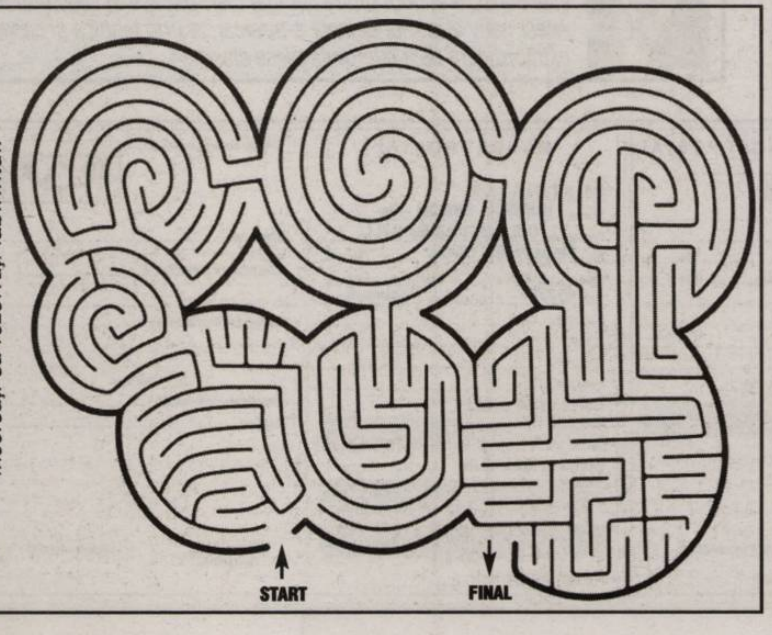

SOLUȚIA INTEGRAMEI „SUGESTII":
D - I - N - E - G - A - NEASTAMPARAT - SCLIPI - SIRE - DIVA - IDEI - IN - RIMA - IMAS - T - CAL - LAIE - PAI - A - ASIN - ROIRE - RS - PATRIOTI - INITIAT - APA - URAT - SUIT - AR - EDITOR - ARTA - UTA - ACIDULAT.

Verificați-vă cunoștințele!

La moară

1. Ce se înțelege, de obicei, prin moară?
2. Ce nume poartă în epopeea finlandeză Kalevala, cel care a construit moara fermecată, dătătoare de belșug?
3. În ce masiv muntos din țara noastră se află „Colții Morarului"?
4. Ce compozitor romantic austriac a compus ciclul de lieduri „Frumoasa morăriță"?
5. Ce prozator român a scris nuvela „Moara lui Călifar"?
6. Ce pictor român (1872-1949) a pictat tabloul „Peisaj cu moară de vânt"?
7. Cine a realizat, în 1955, filmul „La moara cu noroc" după nuvela „Moara cu noroc" de Ioan Slavici?

Curtea de Argeș; *Luminița Popescu* și *Ioana Stoicescu*, București; *Ion Vasilescu*, Arad; *Dan Voicu*, Turnu Măgurele și *Radu-Andrei Ciobanu*, București.

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Cascada este o cădere de apă pe cursul unui râu, apărută ca urmare a unei rupturi de pante în profilul longitudinal al văii. 2) Cea mai mare cascadă din țara noastră este Cascada Cailor, situată în partea de nord-est a munților Borșa, în apropiere de stațiunea Borșa. Se află la o altitudine de 1300 metri și are o cădere de 90 de metri. 3) Cea mai întinsă cascadă din lume este „Victoria" de pe cursul fluviului Zambezi, având o lățime maximă de 1708 metri. 4) Cascada „Victoria"a fost descoperită la 16 noiembrie 1855 de misionarul și cercetătorul scoțian David Livingstone. 5) Cea mai înaltă cascadă din lume este Angel din Venezuela, cu o înălțime de 979 metri, aproape de 18 ori mai înaltă decât Niagara. 6) Placheta de versuri „Cascadele luminii" aparține lui Vintilă Paraschivescu. 7) Filmul „Niagara" a fost realizat de regizorul Henry Hathaway.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Muzică", am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea*, Topliță; *Mioara Popa*, Iași; *Elena Ispas*, Piatra Neamț; *Ing. Ion Ciocșan*, Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu*, Suceava; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma*, Adjud; *Ing. Silviu Iagada*, Turnu Măgurele; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu*, Iași; *Gheorghe Enache*, Galați; *Prof. Aurel Mincic*, Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan*, Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch*, București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu*, Iași; *Monica Vlad*, Timișoara; *Corina Simion*, Sibiu; *Mioara Ionescu* și *Ilinca Simionescu*, Ploiești; *Simona Cristescu*, Urziceni; *Carmen Radu*,

✉ ***MARIA BESCIU.*** Vă mulțumim pentru atenția cu care ne citiți. Sperăm că în viitor veți fi chiar unul dintre prietenii rubricii și ne veți trimite răspunsuri la toate întrebările.

✉ ***Ing. RADU FETCU, Suceava.*** Completarea dumneavoastră a fost cât se poate de bine venită. Tabloul lui Dufy nu a fost creat în 1968 când artistul era deja mort. În anul respectiv a fost expus într-o expoziție la Belgrad devenind cunoscut. *(Irina Stoica)*

Umor

☺ O blondă supraponderală se prezintă la nutriționist, care îi spune:

– Am să vă propun următoarea dietă: 2 zile mâncați normal, a treia o săriți; ne vedem peste două săptămâni.

Vine blonda după două săptămâni schimbată radical, slăbise cu mult peste așteptările nutriționistului.

– Uaaaaau, să nu vă recunosc, văd că dieta noastră dă roade! Mi-ați respectat instrucțiunile?

– Cu strictețe! Deși după a treia zi am zis că pic din picioare și mor!

– De foame?

– Nu, de la sărit!

☺ Un șofer de tir oprește la un popas, comandă un sandviș, o cafea și o plăcintă. Intră trei motocicliști răi, unul îi mănâncă sandvișul, altul îi bea cafeaua, iar al treilea îi mănâncă plăcinta. Șoferul de tir nu zice nimic, plătește și pleacă. Un motociclist râde gros:

– Hahaha, ăsta n-are nici un pic de sânge de bărbat în el.

La care barmanul, uitându-se pe geam:

– Nici sânge de șofer nu pare să aibă, tocmai a dat cu spatele peste trei motociclete...

☺ Doi pescari pasionați pleacă în weekend la pescuit, cumpără tot felul de unelte și accesorii, provizii, etc.

Ajung pe baltă, vineri seara nu prind nimic, sâmbătă seara nimic, duminică seara prind în sfârșit un pește mic și amărât.

În drum spre casă, unul din ei spune:

– Tu îți dai seama că amărâtul ăsta de pește ne-a costat aproape 1.000 lei?

La care celălalt:

– Ohooo, bine că n-am prins mai mulți!

☺ O mamă i-a cumpărat fiului ei un costum de Halloween, ca să-și sperie prietenii.

– Mamă, ar trebui să scot eticheta cu prețul, nu?

– Nu, las-o, îl speriem și pe taică-tu!

☺ Relația ideală:

– Dragul meu, du-te să bei berea aia, că te așteaptă prietenii!

– Stai puțin, iubito, mai am de spălat vasele!

Soluția **«SUDOKU»** — jocul săptămânii 37

8	2	5	4	3	1	6	7	9
1	7	3	5	6	9	8	2	4
6	4	9	2	8	7	1	3	5
7	5	1	9	4	8	3	6	2
2	9	6	3	1	5	4	8	7
3	8	4	6	7	2	9	5	1
9	6	2	8	5	4	7	1	3
5	1	8	7	9	3	2	4	6
4	3	7	1	2	6	5	9	8

Zodia şi culoarea aurei

Se ştie că aura este un câmp electromagnetic prezent în jurul corpului uman. Se poate afla culoarea aurei în funcţie de zodia din care face parte respectivul nativ? Ei bine, da! Astrologii ne informează că fiecare semn zodiacal dictează sufletului o anumită stare de spirit care, de multe ori, influenţează culoarea aurei. La rândul ei, fiecare zodie se caracterizează prin diferite calităţi, simboluri, planete guvernatoare şi culori ce definesc trăsăturile nativilor.

Aura fiecărui individ este influenţată şi de mai mulţi factori, cum ar fi mediul, dezvoltarea spirituală, starea de spirit şi dragostea de viaţă. Iată, pe scurt, o prezentare a fiecărei zodii şi a culorilor pe care o poate avea aura acestora.

BERBEC. Guvernaţi de planeta Marte şi de elementul Foc, Berbecii pot fi lesne descrişi ca dinamici, curajoşi, deschişi, dar pot deveni la fel de uşor şi aroganţi, geloşi şi nesiguri pe ei. Dacă sunt stăpâniţi de trăsăturile pozitive, aura acestor nativi poate avea culoarea portocalie, care arată curajul şi vitalitatea. O zi proastă a nativilor Berbec poate afişa o aură de culoare verde mocirloasă, care proiectează mai ales gelozia, insecuritatea şi resentimentele.

TAUR. Conduşi de planeta Venus şi de elementul Pământ nativii zodiei Taur sunt atraşi de culorile verde şi maro. Aceşti nativi sunt cunoscuţi ca fiind sensibili, cu un simţ artistic dezvoltat, loiali dar pot avea predispunere spre rigiditate, temperament fierbinte şi egoism. Nativii Taur predominaţi de sentimente pozitive vor radia o aură roşie, ilustrând realism şi forţă. Cei stăpâniţi însă de sentimentele negative vor emite o aură roşu murdar, ceea ce le va proiecta furia.

GEMENI. Aceşti nativi au ca guvernatoare planeta Mercur şi elementul Aer şi sunt spirituali, inteligenţi şi convingători atunci când vor ceva însă pot deveni poate prea uşor vicleni, nestatornici şi uşuratici. Dacă aura nativilor Gemeni este de culoare portocaliu-roşiatică, atunci înseamnă că sunt în contact cu puterile pozitive. O aură roz tulbure este afişată în cazul când Gemenii sunt stăpâniţi de calităţile negative.

RAC. Se află sub conducerea Lunii şi a elementului Apă, ceea ce face din nativii Rac persoane intuitive, sensibile, înţelegătoare şi iubitoare dar se pot afişa şi ca persoane ostile, schimbătoare, cu multe mofturi. O aură de culoare albastru blând este

afişată atunci când se lasă dominaţi de intuiţie, în schimb o aură roşie este emanată atunci când sunt dominaţi de toane şi mofturi.

LEU. Guvernaţi de Soare şi de elementul Foc, nativii Leu sunt prietenoşi, calzi, mândri, au simţul umorul dezvoltat, însă pot deveni exigenţi, dogmatici şi îşi pierd repede controlul. Nativii Leu dacă au o dispoziţie bună emit o aură portocalie, dar dacă sunt dominaţi de trăsături negative au o aură galben strălucitoare.

FECIOARĂ. Sunt conduşi de planeta Mercur şi de elementul Pământ, au firi analitice, sunt metodici, structuraţi bine şi pot deveni repede foarte critici, rigizi, sarcastici şi snobi. Fecioarele cu aura roşu profund înseamnă că au o dispoziţie bună, iar aura roşu murdar îi reprezintă când sunt dominaţi de sentimente negative.

BALANŢA. Nativii acestei zodii sunt stăpâniţi de planeta Venus şi de elementul Aer. Pot fi descrişi ca amabili, diplomaţi, comozi, eleganţi dar pot deveni şi indecişi, complexaţi emoţional, dependeţi de anume cineva sau ceva şi uşor de ofensat. Nativii Balanţă care au aura verde înseamnă că le merge bine, însă când au aura verde noroios înseamnă că sunt supăraţi.

SCORPION. Se ştie despre aceşti nativi că sunt guvernaţi de planeta Pluto şi de elementul Apă. Asta înseamnă că sunt dominanţi, ambiţioşi, neînfricaţi şi senzuali dar pot fi şi obsesivi, răzbunători şi îşi duc sentimentele la extrem. Nativii Scorpion cu aura roşu intens înseamnă că sunt dominaţi de sentimente pozitive, iar cei care sunt sub stăpânirea sentimentelor negative înseamnă că au aura roşu pal.

SĂGETĂTOR. Sunt guvernaţi de planeta Jupiter, de elementul Foc şi pot fi predispuşi spre optimism, filozofie, având un spirit dornic de independenţă şi aventură. Ca trăsături negative se pot „lăuda" cu neglijenţă, superficialitate şi spirit rebel. În general, Săgetătorii pot emite o aură de culoarea lavandei dacă sunt deschişi către trăsăturile pozitive, dar şi o aură roz tulbure dacă sunt dominaţi de calităţile negative.

CAPRICORN. Cei care se nasc în această zodie se ştie că au ca guvernatoare planeta Saturn iar ca element Pământul. Trăsăturile pozitive ale acestor nativi sunt tenacitatea, forţa, seriozitatea şi un spirit competitiv dezvoltat, iar cele negative sunt egocentrismul, zgârcenia şi pesimismul. Aura de culoare roşie indică nativii pozitivi, însă cea de culoare galben strălucitor ne indică pe cei dominaţi de negativism.

VĂRSĂTOR. Guvernaţi de planeta Uranus şi de elementul Aer, nativii Vărsător sunt idealişti, inventivi, vizionari şi au o imaginaţie bogată. Trăsăturile negative ale acestora sunt: nechibzuinţa, încăpăţânarea, spirite prea rebele şi, uneori, prea copilăreşti. Nativii care emit o aură de culoarea lavandei înseamnă că sunt pozitivi, însă aura de culoare roz pal semnifică negativismul.

PEŞTI. Sunt dominaţi de planeta Neptun şi de elementul Apă, aşa că au ca trăsături pozitive compasiunea, simpatia, multitalentaţi şi intuitivi însă trăsăturile negative îşi fac suficient de frecvent simţită prezenţa asupra lor: imprevizibili, naivi, indecişi şi răzbunători. Nativii Peşti care sunt marcaţi de pozitivism au aura roz aprins, însă cei cu aura albastru noroios înseamnă că sunt negativişti.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Istoria lumii străvechi iese la suprafaţă ■ Tragedia catharilor ■ Şi preşedinţii greşesc câteodată ■ Vallejo şi mitologia ■ Glasgow — oraşul unei legende ■ De ce nu va exista o desecretizare OZN ■ Magician scăpat de execuţie ■ Obsesia nemuririi ■ Bucureştiul, destinaţie turistică

HOROSCOP

28 septembrie — 4 octombrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Se anunţă nişte zile încărcate iar la locul de muncă nu vă mai vedeţi capul de atâta treabă. Vă hotărâţi şi să începeţi un nou regim alimentar sau începeţi nişte noi exerciţii care vă vor stimula sănătatea. Reuşiţi până la finalul săptămânii să le ordonaţi pe toate. Vă trebuie însă şi mai multă răbdare.

TAUR 21.04-21.05

La orizont se ivesc câteva oportunităţi care vă înlesnesc o stare de bine şi, în sfârşit, aveţi impresia că sunteţi pe drumul cel bun. S-ar putea să întâlniţi pe cineva care să vă facă să vă îndrăgostiţi din nou sau chiar vă găsiţi marea dragoste. Oricum sunteţi dispuşi să vă petreceţi timpul cu cei mai buni prieteni.

GEMENI 22.05-21.06

Concentrarea se transferă către casă, familie şi viaţa personală. Unii dintre nativi se pot implica în relaţie cu unul dintre părinţi. Se pare că vă bucuraţi mai mult ca oricând de familie şi de timpul petrecut împreună. S-ar putea chiar să doriţi să vă renovaţi sau chiar să proiectaţi singuri redecorarea casei. Mult succes!

RAC 22.06-21.07

Există multe motive care vă fac să credeţi că ritmul vieţii dumneavoastră se alertează zi după zi. Comisioane, excursii scurte, mici proiecte pentru casă, pregătiri suplimentare pentru toamnă, implicarea în relaţia cu fraţii şi rudele sau doar cu vecinii, iată doar câteva dintre motivele pentru care programul dumneavoastră va fi serios aglomerat zilele acestea.

LEU 22.07-22.08

Vă simţiţi mult mai fermecători şi atrăgători decât până acum şi la toate astea contribuie planeta Venus, care rămâne în zodia dumneavoastră până în octombrie. Urmează zile pline de preocupări, când veţi fi mult mai grijulii faţă de finanţe, activi, posesivi şi vă concentraţi aprig asupra lichidităţilor.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Nu-i aşa că gândiţi că în viaţă există loc pentru mai bine? Asta vă face să vă mulţumiţi cu ce aveţi şi să nu acţionaţi cu lăcomie. Vă preocupă reîncărcarea bateriilor. Vi se pare că toamna este tocmai anotimpul potrivit pentru acest lucru şi acţionaţi ca atare.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Vi se apropie ziua de naştere cu paşi repezi şi începeţi să vă faceţi tot felul de proiecte şi planuri, gândindu-vă la ceea ce vreţi să realizaţi în noul an. Definiţi-vă obiectivele şi veţi constata că nu sunt greu de realizat. Poate doar să vă păstraţi realismul şi să nu vă doriţi chiar imposibilul.

SCORPION 23.10-21.11

În această săptămână simţiţi nevoia să vă implicaţi mai mult în relaţia cu prietenii şi să vă faceţi şi alţii noi. Din interacţiunile cu ceilalţi veţi beneficia practic, financiar şi chiar psihologic. Nu a sosit vremea să vă izolaţi, din contră, bucuraţi-vă că are cine să vă ajute când le-o cereţi.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Urmează o săptămână când lumina în care sunteţi îi măguleşte pe cei din jur. Aceştia vă apreciază şi sunt chiar impresionaţi de dumneavoastră. Acum este momentul să cereţi o promovare, aprobarea unor idei sau a unor proiecte. Soarele se situează în partea de sus a astrogramei dumneavoastră şi vă luminează aşa cum ştie mai bine. Profitaţi!

CAPRICORN 22.12-19.01

Sunteţi captivaţi să aflaţi mai multe despre religie, filozofie, politică şi, eventual, chiar despre medicină sau legi. Mulţi dintre dumneavoastră îşi vor descoperi oportunităţi de studiu de un interes real şi vor face chiar carieră pe una dintre disciplinele menţionate. Practic, vă extindeţi lumea în care gravitaţi şi asta vă face mare plăcere.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Duceţi o luptă pe viaţă şi pe moarte pentru a deveni o persoană mai bună şi vă descoperiţi adevăratul sens al vieţii dumneavoastră. Sunteţi de neclintit în apărarea propriilor interese, este vorba de o moştenire sau un teren în legătură cu care aveţi dispute aprige.

PEŞTI 19.02-20.03

Soarele se află acum poziţionat vizavi de zodia dumneavoastră şi asta înseamnă că simţiţi nevoia mai mare de odihnă. Nu faceţi excese şi dormiţi mai mult, cât simte organismul dumneavoastră că are nevoie. Poziţionarea Soarelui înseamnă că vă veţi axa mai mult pe prietenii şi pe parteneriate. Implicaţi-vă mai mult şi consultaţi chiar experţi în domeniu.

Nativul săptămânii: **VLADIMIR HOROWITZ** (01.10.1903 — 05.11.1989)

A fost un pianist american născut în Ucraina. Virtuoz al pianului este considerat unul dintre cei mai mari pianişti ai secolului al XX-lea. Acest nativ al zodiei Balanţă s-a remarcat prin tehnica şi capacitatea sa extraordinară de a interpreta piese clasice.

TELEFONUL CITITORILUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1265 ● ANUL LVIII ● 1 OCTOMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 39 (3015)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Zâmbeşte şi vei avea prieteni. Încruntă-te şi vei avea riduri.*
George Eliot

■ *Seninătatea nu sălăşluieşte decât în sufletul omului bun. În sufletul celui rău e noapte.*
Denis Diderot

Caleidoscop

PRIMII „MARTIRI" SPAŢIALI ai Terrei

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Pietrele semipreţioase în Feng Shui

Dosarele frumuseţii
Lecţie de cosmetică

Istorii uitate

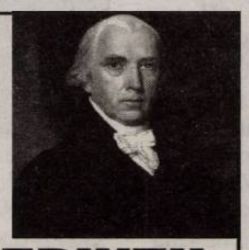

ŞI PREŞEDINŢII greşesc câteodată

Terapii complementare

TRATEAZĂ GUTA cu fructe!

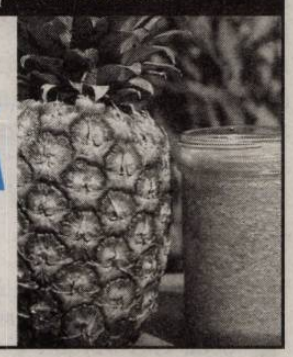

ISTORIA LUMII STRĂVECHI iese la suprafaţă

După marile descoperiri din anii 60 ai secolului trecut de la Tărtăria, în România sunt scoase la iveală o serie de alte vestigii uimitoare. Recent, arheologii români au descoperit o statuetă veche de 23.000 de ani!

Meritul descoperirii acestei străvechi statuete în situl paleolitic Poiana Cireşului din judeţul Neamţ, aparţine unei echipe de arheologi dâmboviţeni conduse de responsabilul de şantier Elena-Cristina Niţu şi directorul complexului muzeal Ovidiu Cîrstina şi cu participarea studenţilor Universităţii Valahia din Târgovişte, sub coordonarea profesorului universitar Marin Cârciumaru, după cum relatează Agerpres. După toate datele oferite de specialişti, statueta reprezintă „o descoperire senzaţională" care trebuie conservată şi expusă corespunzător".

Venus de Poiana Cireşului

Descoperirea, spun specialiştii, este importantă nu doar pentru că este prima de acest gen din ţara noastră, ci şi pentru că reprezintă un unicat pentru patrimoniul cultural al României, şi nu numai. În cadrul unei conferinţe de presă recente, Elena-Cristina Niţu declara că este vorba despre „prima statuetă stilizată, abstractizată, din sud-estul Europei, descoperită la noi în situl de la Poiana Cireşului. Probabil că o să poarte denumirea sitului, o să fie un Venus de Poiana Cireşului. Este realizată dintr-o rocă, iar contextul în care a fost descoperită este puţin mai special, pentru că ea a fost găsită pe marginea unei vetre, unei zone cu arsuri destul de puternice şi în concordanţă cu alte artefacte mai speciale. La fel ca la majoritatea statuetelor abstractizate din Europa, îi lipseşte partea superioară. La noi partea superioară a statuetei mai are ceva special, pentru că de-a lungul timpului s-a presupus că erau fragmentate ritualic şi mai ales aruncate în foc pentru fragmentare ritualică. Partea superioară a statuetei noastre prezintă urme de ardere şi de exfoliere datorate acestui procedeu. Probabil că este una dintre dovezile solide care o să susţină teoriile cercetătorilor europeni de acum încolo".

Ne aflăm, aşadar, în faţa unei descoperiri cruciale, cu atât mai mult cu cât asemenea statuete sunt descoperite foarte rar, ultima statuetă europeană s-a făcut într-un sit din Franţa în 2014, dar aceea este într-o stare destul de fragmentară. „Analogiile care se pot face în această fază cu descoperiri din Europa ne duc atât în Câmpia Rusă (Mezin), cât şi în Europa Centrală, mai precis în Germania (Petersfeld). Este vorba numai de unele asemănări şi nicidecum de similitudini. Trebuie să menţionăm însă că, pe lângă aceste aspecte, statueta de tip Venus de la Poiana Cireşului, din punct de vedere stilistic, se caracterizează prin originalitate, fiind convinşi că acest aspect va fi remarcat rapid de specialiştii din întreaga lume".

Revenind la „Venus de Poiana Cireşului" să spunem că deocamdată specialiştii nu sunt deocamdată lămuriţi din ce material este făcută, e nevoie de analize amănunţite şi aprofundate. „Nu suntem siguri de materialul din care a fost realizată. Noi acum, microscopic, spunem că este un argilit. Statueta este foarte grea pentru volumul ei. Este un argilit care probabil are ceva deosebit, nu suntem convinşi că nu este dintr-o argilă preparată într-un anumit fel cu ingredienţi pe care nu îi cunoaştem şi care a fost arsă superficial. Ar fi extraordinar dacă ar fi arsă, pentru că asta ne-ar permite o datare directă a statuetei, nu a stratului respectiv".

Analizând stratul de sol în care a fost găsită statueta, profesorul Cârciumaru afirmă că vechimea acestuia este de peste 20.000 de ani, calibrate, datele dau o vechime de 23.000 de ani. „Noi sperăm ca ea să nu fie încă o statuetă descoperită pe teritoriul Europei, ci ca ea să reprezinte din punct de vedere al evoluţiei artei statuetelor un plus faţă de ceea ce se ştie în momentul de faţă. Trebuie să fim mândri pentru că în mod cert, este indubitabil, se văd urmele de prelucrare. Ceea ce este foarte rar, pentru că pe multe statuete urmele au fost distruse" spune profesorul universitar Marin Cârciumaru.

Interesant este faptul că deşi ea urmează să fie expusă la Muzeul Evoluţiei Omului şi Tehnologiei în Paleolitic din Târgovişte, statueta nu este deocamdată conservată. După cum afirma cercetătorul Elena-Cristina Niţu, ea a fost lăsată cu depunerile originale cu carbonat de calciu din sit. „Trebuie aflată întâi natura rocii şi apoi găsite substanţele care se potrivesc nondistructive, probabil va trebui o baie de ultrasunete sau altceva şi, probabil, va trebui să o trimitem la marile laboratoare din străinătate", a mai precizat cercetătorul.

Echipa de arheologi dâmboviţeni a mai declarat că statueta va fi prezentată mai întâi în ţară, urmând ca ulterior ea să fie prezentată şi în revistele internaţionale de specialitate. Este pregătită România pentru o asemenea descoperire? În această privinţă, iată ce spune profesorul universitar Mihai Cârciumaru: „Eu nu ştiu cât este de pregătită România pentru o astfel de descoperire! Este o descoperire senzaţională. O astfel de descoperire oriunde în lume este centrul atenţiei tuturor. Vreau să vă spun că mă uitam pe un site acum câteva zile, o descoperire similară din Cehia urma să se ducă la o altă expoziţie. Era ambalată într-o cutie militară, transportată de doi militari, care erau flancaţi de alţi patru militari cu armele în poziţie de tragere. Spun toate aceste lucruri pentru că eu, descoperitorul ei, nu voi fi de acord să fie expusă decât în momentul când i se va asigura vizibilitate, siguranţă şi modurile de conservare totale, care să nu ne facă de râs în faţa lumii". Statueta este realizată dintr-un material deschis la culoare, este destul de grea pentru volumul său şi nu are cap. În fine, să mai amintim că descoperirea a fost făcută pe 22 august, cercetările desfăşurându-se sub egida Complexului Naţional Muzeal Curtea Domnească Târgovişte.

Un Stonehenge subacvatic

Descoperirile arheologice nu cunosc nicio clipă de răgaz. Relatam cu două săptămâni în urmă despre descoperirea unui nou complex Stonehenge în Anglia. Iată că recent o echipă suedeză de arheologi marini a anunţat descoperirea unui monolit preistoric la 40 de metri adâncime, în largul apelor Siciliei. Descoperirea a fost făcută publică într-unul dintre cele mai recente numere ale publicaţiei *Journal of Archeological Science*, după cum relatează situl *7sur7* din Belgia.

Potrivit primelor analize, monumentul ar fi fost sculptat manual acum circa 10.000 de ani iar locul unde a fost descoperit era în acele vremuri o insulă numită Pantelleria Vecchia, care s-ar fi scufundat după o inundaţie masivă, în urmă cu 9.300 de ani. Monolitul, poreclit din raţiuni publicistice, un Stonehenge subacvatic, a fost realizat probabil în scopuri religioase sau funerare, apreciază cercetătorii.

Dar ceea ce este mai interesant este faptul că, după părerea lor, descoperirea oferă dovada unei activităţi umane semnificative în acel loc în mezolitic, urmând să permită aflarea mai multor lucruri despre inovaţiile tehnologice şi stadiul de dezvoltare atins de locuitorii bazinului mediteranean în acea perioadă.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 39

	7				3			5
1	4			8				
			7				6	1
5				2				3
	9		5		7		1	
6				3				4
7	2				5			
				9			2	6
9			2				5	

Soluţia în numărul viitor

5 948427 000119 39

Biblioteca Judeteana MURES

Primii „martiri” spaţiali ai Terrei

Menţionam săptămâna trecută că primele vietăţi terestre ajunse în Cosmos (de fapt, trimise) nu au fost oameni şi promiteam să ne referim şi la mamifere, cumva mai apropiate de noi.

Iar informaţia următoare să nu o luaţi ca pe o anecdotă, căci vorbim despre realitatea pură şi, nu de puţine ori, cu final tragic. După ce francezii au trimis în spaţiu primul şobolan, ei bine, au trimis şi prima pisică! Evident, nu ca să vâneze în afara planetei, deşi e de presupus că acest instinct nu îi lipsea lui Felix (aşa au botezat-o), care a fost luată de pe stradă. Ineditul voiaj a avut loc în octombrie 1963 şi, spre norocul său, motanul a supravieţuit, însă probabil şi cu ceva traume, astfel că a „dezertat” din echipa de cuceritori ai Cosmosului. De aceea, după numai o săptămână francezii au trimis în spaţiu, de această dată, o femelă – Felicette – care nu a fost la fel de norocoasă...

Belka şi Strelka

Cimpanzeul Ham

Mai puţin cunoscute, dar cu un rol inestimabil în începutul acestei „odisei spaţiale” din veacul trecut, diverse specii de maimuţe au plătit şi ele un tribut destul de greu în cadrul ofensivei extraterestre, desigur, în contul omului. Albert a zburat în 1948, trimis de americani, dar a murit înainte să ajungă dincolo de atmosfera Pământului. În schimb, pe 14 iunie 1949, Albert II a ajuns în spaţiu, dar a murit la întoarcere, după impactul cu solul. Se cuvine să amintim că şi primatele au avut contribuţia lor la explorarea Cosmosului, primul cimpanzeu ajuns în spaţiu fiind Ham, în 1961, acelaşi an în care Enos a fost primul care a parcurs o orbită a Terrei. În fine, să nu uităm că, pe lângă SUA, au trimis maimuţe în spaţiul cosmic şi Franţa, fosta URSS şi Argentina.

Notorietatea cea mai mare în acest domeniu o au totuşi mai mulţi câini comunitari incluşi de sovietici în experimentele anilor 50 şi 60, unii chiar repetând voiajul. În 1951, Dezik şi Tsygan au fost primii câini care au supravieţuit unui zbor extraterestru, dar primul a murit într-o altă lansare. Cel mai faimos „câine spaţial” rămâne însă Laika, prima fiinţă terestră vie care a orbitat Terra, cu o rachetă Sputnik-2, pe 3 noiembrie 1957; din păcate ea a murit după câteva ore, de stres şi căldură. Ca fapt divers, să mai spunem că Belka şi Strelka au zburat cu Sputnik-5, iar unul dintre puii Strelkăi a fost oferit cadou fiicei lui John F. Kennedy.

Dezik şi Tsygan

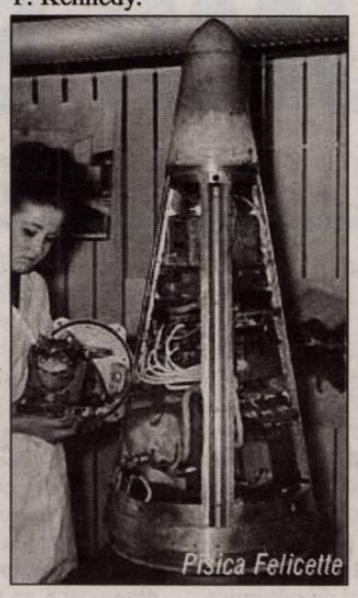
Pisica Felicette

Pulsul Planetei

Arderea combustibililor fosili ar putea provoca inundaţii masive

O recentă simulare, efectuată de o echipă internaţională condusă de Ken Caldeira şi Ricarda Winkelmann, de la Departamentul de Ecologie Globală al universităţii americane Carnegie Melon, demonstrează că, dacă omenirea ar arde toate resursele de combustibili fosili existenţi pe Terra, căldura degajată ar fi suficientă pentru a topi întreaga calotă glaciară a Antarticii, ducând la o creştere a nivelului oceanului planetar cu până la 60 metri. Fiindcă numeroase oraşe ale lumii se află situate la nivelul mării sau foarte aproape de acesta, faptul ar periclita existenţa a aproape un miliard de pământeni, inclusiv a locuitorilor din New York, Londra şi Washington DC.

„Concluziile noastre sunt clare: dacă nu vrem să topim Antarctica, trebuie să ne bazăm tot mai mult pe surse alternative de energie şi să consumăm cât mai puţini combustibili fosili, pentru a împiedica dispersia de dioxid de carbon în atmosferă şi, implicit, încălzirea planetei. Până acum, credeam că e în pericol doar calota vestică a Antarcticii, dar consumul accentuat de cărbune, petrol şi gaze pune în primejdie şi calota estică”, a declarat Caldeira pentru revista „Science Advances”.

Urşii polari vor supravieţui topirii gheţurilor din Arctica

Schimbările climatice din ultimii ani au afectat vizibil calota glaciară a Arcticii. Acest proces va avea urmări catastrofale, ducând la dispariţia a numeroase specii de animale. Cei care se vor salva vor fi, se pare, urşii polari. Un studiu recent, condus de către doi savanţi de la Muzeul American de Istorie Naturală, arată că uriaşele mamifere se vor adapta noii situaţii, înlocuind animalele marine cu care obişnuiesc să se hrănească în prezent cu reni sau gâşte. Studiul s-a bazat pe noi calcule privind energia calorică furnizată de surse alimentare terestre şi a indicat că şederea un timp îndelungat a speciei ursului polar pe uscat ar putea să nu aibă consecinţe dezastruoase. Studii anterioare au prezis că foametea în rândul urşilor polari va atinge cele mai alarmante cote în anul 2068, când se estimează că subţierea anuală a stratului de gheaţă îi va separa pe urşi de mare timp de 180 de zile pe an.

GABRIEL TUDOR

Spaţios

Să vorbim corect!

„Era o cameră *spaţioasă* şi *încăpătoare*”. Este o exprimare întâlnită adesea în vorbirea curentă şi greşeala, respectiv pleonasmul, este cauzată în primul rând de slăbirea autocontrolului.

Adjectivul „spaţios” este definit de dicţionar drept: „Care ocupă o suprafaţă mare, cu mult spaţiu; larg, încăpător, vast”.

În dreptul adjectivului „încăpător” putem citi: „Care are volum utilizabil mare; în care încape mult, larg, spaţios”.

Aşadar tot greşite sunt formulările: „spaţios şi cuprinzător”, „spaţios şi întins”, „încăpător şi larg”, „spaţios şi mare”, „mare şi vast”, „spaţios şi confortabil” şi orice combinaţie asemănătoare. *(I.S.)*

Starea de veghe

Nepreţuitele capricii ale istoriei

Aproape fără excepţie, evenimentele tragice din istoria omenirii minuţios regizate (războaie şi revoluţii deloc spontane) cunosc nenumărate urmări ireversibile.

Ura şi violenţele specific umane îi fac pe învingători să distrugă ceea ce pare a simboliza imaginea lumii „apuse” sau, dimpotrivă, să profite din plin de vechile valori, poleindu-le cu concepte şi sloganuri noi, ce par a fi singurele acceptabile. Alteori, oamenii pur şi simplu se prefac că uită de proveniența – pozitivă sau negativă – a elementelor respective. Iar cine uită lecţiile istoriei se ştie că le repetă...

Vorbim în continuare despre produse – ei, da: mărfuri de cumpărat din magazine! – aflate încă la mare preţ, dar a căror origine îi va şoca pe mulţi contemporani. Mai precis, despre mărci promovate cu mult succes de Germania nazistă în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. E cazul, de pildă, al liniei vestimentare create de Hugo Boss, care de altfel a recunoscut că a susţinut regimul lui Hitler, dar invocând necesitatea menţinerii firmei sale în activitate. Totuşi, istoricul în economie Roman Koester a demonstrat că Boss era şi un adept al doctrinei naziste. Iar dacă la faimoasele haine nu prea poate visa orice muritor, ce-aţi zice de un pahar de Fanta?

Hugo Boss

Povestea binecunoscutei băuturi carbogazoase pare un fel de telenovelă a răcoritoarelor. În contextul războiului, din cauza blocadei impuse ingredientelor necesare fabricării de Coca-Cola pe teritoriile controlate de al Treilea Reich, în anul 1942 Max Keith, responsabilul filialei germane Coca-Cola Bottling Co. a decis să lanseze o nouă băutură răcoritoare pentru a-şi menţine activitatea comercială pe durata confruntărilor armate.

A fost denumită Fanta – se presupune, de la cuvântul german *Fantasiegetränk,* care s-ar traduce prin „băutura fanteziei”. Există însă şi variaţiuni pe aceeaşi temă, traduse prin „fantastic” sau „plină de fantezie”. Iar ca simplu fapt divers, în desenele animate japoneze ale anilor 60 ea apărea ca Fantan, Fanti sau... Ponta!

Interesant e şi faptul că în plin război Fanta se afla la mare concurenţă cu Coca-Cola, şi nu în Europa, ci chiar în Statele Unite. Adevărul e că banii nu au miros, nu?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Cuptorul cu microunde, mai puţin nociv decât se credea

Omenirea foloseşte cuptoarele cu microunde de aproape şase decenii şi, deşi toată lumea recunoaşte că ele sunt o variantă mult mai rapidă şi mai convenabilă de a găti sau încălzi mâncarea, mulţi nu le folosesc, considerându-le nocive.

Rezultatele unor studii de ultimă oră demonstrează că nu avem motive de îngrijorare şi că mâncarea gătită la microunde e mult mai nutritivă decât se credea. „În general, gătitul la microunde duce la pierderea unui volum mai mic de nutrienţi, comparativ cu fierberea sau prăjirea, pentru că e o metodă uscată de încălzire. Prin urmare, nutrienţii solubili în lichide, precum vitamina C sau multe vitamine din gama B se păstrează în alimente. De asemenea, fiindcă e o metodă foarte rapidă, nutrienţii sunt expuşi la căldura generată de microunde pentru un interval de timp mult mai scurt", spune dr. Guy Crosby, profesor de nutriţie la Harvard School of Public Health din Boston.

Dar, gătitul mâncării la microunde sau pe clasicul aragaz poate afecta nutrienţii sensibili la căldură, inclusiv vitaminele B şi vitamina C. Pe de altă parte, unii nutrienţi devin mai potenţi atunci când sunt expuşi la căldură – ca de pildă licopenul, un puternic antioxidant din roşii, sau betacarotenul din morcovi.

Totuşi, specialiştii sunt de părere că metoda ideală de gătit, mai ales a cărnii şi legumelor, rămâne fierberea la abur.

Cea mai veche casă din lume,
scoasă la iveală în Bulgaria!

Deşi unora dintre noi le place să creadă că românii au fost, de la pelasgi încoace, buricul planetei, adevărul istoric e altul şi se pare că vecinii noştri, bulgari, ar avea dreptul la acest calificativ.

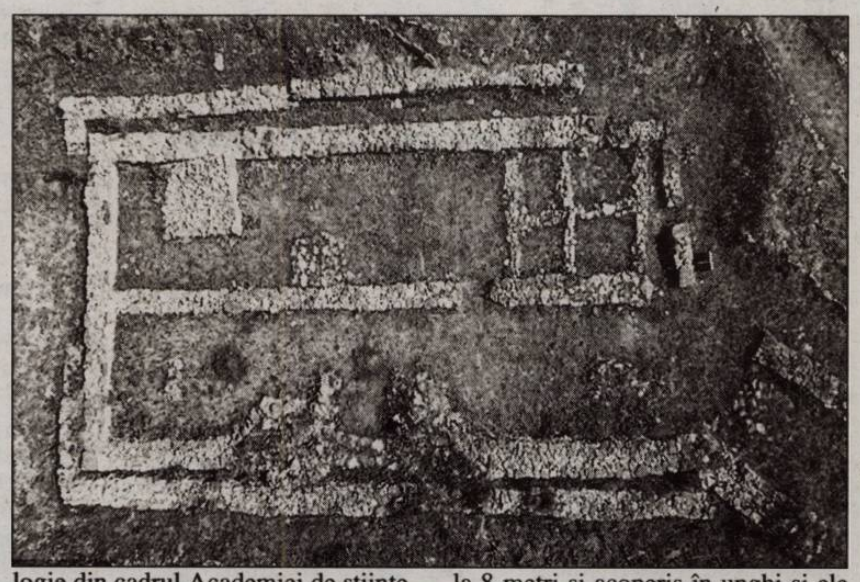

Astfel, Dobrudja Troi, o aşezare datând de acum circa 7500 de ani (aparţinând culturii neolitice Hamangia-Durankulak), descoperită în 1975 o insulă din mijlocul Lacului Durankulak, ar adăposti, potrivit istoricilor, „cea mai mare clădire de piatră din Europa preistorică". Edificiul, care a fost scos la lumină în această vară, are o suprafaţă de 400 metri pătraţi şi se înalţa pe două nivele. O altă clădire, conţinând obiecte de cult, a fost identificată în apropiere.

În ruinele acestui presupus locaş de cult al acestei aşezări contemporane cu legendara cetate Troia au fost găsite, printre altele, o sculptură şi un inel. Din dispunerea ruinelor, se pare că edificiul ar fi fost distrus de un cutremur devastator, după ce fusese locuit timp de cel puţin 80 de ani. Arheologii de la Muzeul de Arheologie din cadrul Academiei de ştiinţe din Sofia sunt de părere că aşezarea, aflată lângă satul Mursalevo, nu departe de Marea Neagră, ar fi fost construită de o populaţie care se ocupa cu cultivarea pământului şi care avea cunoştinţe avansate de urbanism.

Existau aici trei străzi paralele, cu aproape 60 de case răspândite pe o suprafaţă de 20.000 metri pătraţi. Casele, construite din mănunchiuri de nuiele şi lut, aveau înălţimi de până la 8 metri şi acoperiş în unghi şi ele găzduiau ceea ce specialişti consideră „cea mai veche civilizaţie europeană".

Petar Zidarov, arheolog la Universitatea „Nova Bulgaria" din Sofia, consideră că „oamenii care locuiau aici nu erau doar excelenţi constructori, ci şi unii dintre primii pământeni care au început să topească metale, precum cuprul şi aurul existente în zonă, să făurească bijuterii din ele şi să-le comercializeze până în bazinul mediteranean".

Suedezii au realizat primul „submarin invizibil" din lume

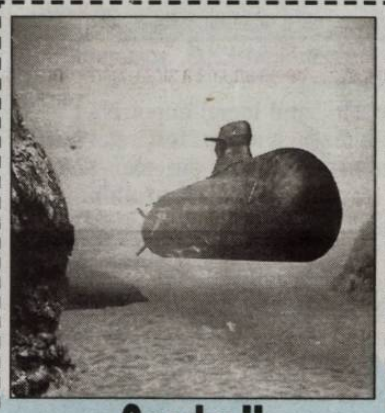

Compania suedeză Saab a prezentat, în premieră, primul submarin aşa-zis „invizibil". Numit A26, acesta are o lungime de 69 m şi este, practic, nedetectabil sub apă. De asemenea, submarinul dispune de o trapă prin care scafandrii pot ieşi din submarin în imersiune, pentru a planta mine. Testat la adâncimea maximă de 230 m, submarinul poate sta sub apă până la 45 de zile şi are un camuflaj atât de bun încât nu poate fi deosebit, când se află pe fundul mării, de o stâncă submarină. El face parte din clasa de submarine Gotland şi a avut un preţ de cost de peste 1 miliard de dolari.

Stratul de cauciuc special cu care submarinul e acoperit face ca zgomotele produse de motoare să nu poată fi auzite din exterior şi, de asemenea, absoarbe şocurile. Totodată, dispunând de o gamă larga de senzori electro-optici şi electromagnetici, submarinul poate asigura monitorizarea unor ţinte de pe uscat şi de pe mare, în cel mai deplin secret.

Bacteria care ar putea deţine secretul nemuririi

O bacterie descoperită în 2009, în stratul de permafost din Yakutia şi despre care oamenii de ştiinţă afirmă că ar avea o vechime de 3,5 milioane de ani, ar putea îmbunătăţi speranţa de viaţă a oamenilor. Experţii au analizat ADN-ul acestei bacterii, numite Bacillus F şi au testat bacteria pe celule de cobai şi de om.

Ei încearcă acum să găsească genele care au permis această extraordinară supravieţuire în permafrostul siberian. „Am făcut experienţe pe cobai şi pe musculiţe de oţet şi am remarcat că bacteria are un efect remarcabil asupra fertilităţii şi longevităţii, contactul cu ea prelungind viaţa celulelor. Ea elimină substanţe biologice active, care stimulează sistemul imunitar. Pentru că, în toate experimentele efectuate, Bacillus F a accelerat înmulţirea celulară şi totodată a întărit sistemul imunitar. Cobaii cu vârste înaintate au început să devină mult mai vioi şi chiar să producă iarăşi pui.

De asemenea, testele efectuate pe eritrocite şi leucocite umane ne dau motive să fim foarte optimişti", explică profesorul Serghei Petrov, şeful Centrului ştiinţific din Tyumen.

Unele şopârle îşi schimbă sexul
după cum bate... soarele!

Pe lângă numeroase alte efecte, încălzirea globală ar putea avea şi unul cu totul inedit: şopârlele din specia dragonului bărbos, care trăiesc în Australia, ajung să-şi schimbe sexul, deoarece cromozomii feminini ar putea dispărea cu totul. Se ştie că, pentru unele reptile, sexul nu e determinat de cromozomii sexuali, ci de temperatura din momentul incubării. Acest lucru nu era însă valabil şi pentru şopârle. Dar lucrurile par să se schimbe, întrucât temperaturile mai ridicate sunt pe cale să provoace transformări biologice masive şi în cazul acestor specii.

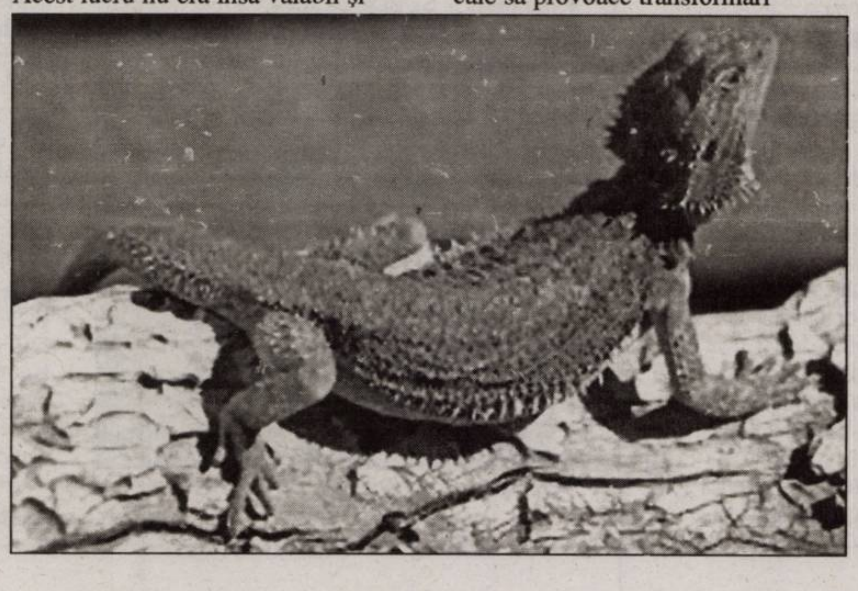

Mai mult decât atât, noile şopârle-femelă (foste, cândva, masculi) ar putea fi chiar „mămici" mai bune decât cele cu cromozomi feminini. Înainte de metamorfoză, şopârlele aveau un cromozom W, însemnând că, genetic, sunt femele, sau un cromozom Z, caz în care erau masculi. Dar o echipă de cercetători de la Universitatea Canberra, care a studiat viaţa dragonilor bărboşi în sălbăticie a pus în evidenţă prezenţa tot mai multor exemplare care, deşi aveau cromozomi masculini, păreau să demonstreze trăsături feminine tot mai accentuate, din cauza temperaturilor crescute.

Potrivit lui Clare Holleley, principala autoare a studiului, dintre 131 de şopârle studiate, 11 şi-au schimbat sexul şi, deşi au continuat să aibă cromozomi masculini, prezentau caracteristici feminine şi chiar au depus mai multe ouă decât femelele din naştere. Holleley e de părere că, dacă încălzirea globală va continua, cromozomul W ar putea dispărea complet, făcând ca sexul reptilelor să fie determinat în totalitate de temperatură, cum se întâmplă la alte reptile.

Mai îngrijorător e faptul că aceleaşi efecte s-ar putea extinde şi la alte specii animale, chiar dacă nu şi la om. Este prima oară când un asemenea fenomen este observat în natură – până acum schimbările de sex sub influenţa creşterilor de temperatură nu fuseseră puse în evidenţă decât în laborator.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Şi preşedinţii greşesc câteodată

Istoricii americani îşi iubesc preşedinţii şi au un mare respect pentru marii politicieni care şi-au derulat mandatele la Casa Albă. Cu toate acestea, există momente ale politicii externe (mai ales) când deciziile luate de preşedinţi au fost pripite. Sunt date câteva exemple – de la Abraham Lincoln până la Bill Clinton şi George W. Bush – care demonstrează că şi „cei mai puternici oameni ai planetei" pot greşi, cu consecinţe grave.

Preşedintele **James Madison** (mandat 1809-1817), care a fost unul dintre „Părinţii Constituţiei SUA" a fost cel care a declarat război Regatului Unit în anul 1812. În acea perioadă se desfăşurau Războaiele napoleoniene şi altercaţiile navale dintre americani şi britanici, în largul Atlanticului erau inevitabile. Şi asta pentru că americanii făceau comerţ atât cu Franţa, cât şi cu duşmanii ei de atunci. Cronicile spun că preşedintele Madison s-a enervat foarte tare când a auzit de „obrăznicia" britanicilor şi a decis iniţierea unui conflict oficial. A fost o greşeală pentru că SUA nu erau pregătite de confruntări cu puternica flotă britanică. De altfel, în cadrul acelui război s-a produs şi unica invazie a teritoriului SUA de către englezi, în statul Maine... Madison s-a grăbit abia în 1814 să ceară pace, conflictul terminându-se în februarie 1815.

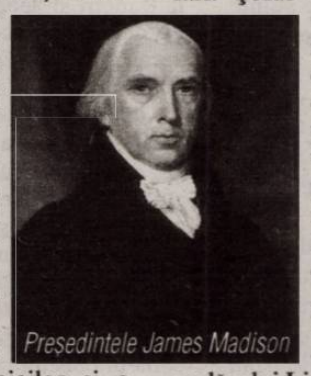
Preşedintele James Madison

Preşedintele **Abraham Lincoln** (mandat 1861-1865) este, dincolo de orice dubiu, unul dintre cei mai iubiţi şi apreciaţi lideri ai SUA – mai ales pentru abolirea sclaviei în urma Războiului Civil. Cu toate acestea, există un aspect care umbreşte personalitatea sa şi anume atitudinea faţă de indienii triburilor Sioux. Prin 1851, acestea au cedat mari teritorii pentru bani. Astel, s-a ajuns ca în 1862 guvernul SUA să datoreze indienilor Sioux 1,4 milioane dolari. Şeful de triburi „Little Crow" (Cioara cea mică) a vrut să discute cu Lincoln, dar acesta nu l-a primit. În cele din urmă, Lincoln a probat intervenţia militară a generalului John Pope contra indienilor. Aşa a pornit Războiul din Dakota din 1862, o greşeală a lui Lincoln. Au fost executaţi peste 300 de Sioux, la 26 decembrie 1862 desfăşurându-se cea mai mare execuţie în masă din SUA – 38 de victime.

Preşedintele **Franklin Delano Roosevelt** (mandate 1933-1945) are merite colosale în finalizarea celui de-al Doilea Război Mondial. Contribuţia sa la înfrângerea lui Hitler este excepţională, dar a comis o greşeală gravă în anul 1939. Atunci, nava Saint Louis a plecat din Hamburg spre SUA cu 937 de evrei refugiaţi din cauza nazismului, pe care Roosevelt a refuzat să-i primească pe motiv că numărul de imigranţi era limitat. Căpitanul Gustav Schroeder a căutat disperat să primească aprobare pentru debarcarea evreilor, dar nu a fost acceptat nici în Cuba (controlată atunci de SUA) şi nici în Canada. În cele din urmă, Schroeder a obţinut permisiunea UK pentru 288 de pasageri. Majoritatea evreilor au fost debarcaţi în ţări din Europa continentală, iar peste 200 au murit în lagăre de exterminare.

Nava St. Louis în portul Hamburg

Preşedintele **Bill Clinton** (mandate 1993-2001) a vorbit unui auditoriu din Australia, cu câteva ore înaintea atacurilor teroriste de la 11 septembrie 2001 (2.996 victime), despre faptul că a fost foarte aproape de a-l ucide pe... Osama Bin Laden! Acesta era în vizorul SUA din 1998, dar nu era considerat „foarte periculos". A fost localizat în Kandahar (Afganistan), dar Clinton a oprit atacul din cauza posibilităţii de a ucide şi civili. Aceeaşi situaţie s-a repetat în 1999, dar Clinton iar a anulat intervenţia asupra lui Bin Laden...

Fotodocument

Bombardament la Madrid

În cadrul Războiului civil din Spania (1936-1939), Regatul Italiei a fost de partea naţionaliştilor lui Francisco Franco care au câştigat sângeroasa confruntare şi au transformat Republica Spaniolă în „Spania Franchistă". Republicanii lui Manuel Azaña au fost sprijiniţi de URSS, Mexic şi brigăzi internaţionale de voluntari. Fotografia surprinde un bombardament al „Regiei Aeronautica Italiana" asupra Madridului, în 1936. Pe atunci, bombardierele Savoia-Marchetti, cu trei motoare, erau printre cele mai performante.

Tragedia catharilor

Deşi în secolul V d.Ch. creştinismul a reuşit să se impună definitiv împotriva formelor „deviante de la doctrina cea dreaptă", adică s-a delimitat ferm de erezii, unele credinţe având concepţii inacceptabile pentru Biserică au mai supravieţuit până după începutul mileniului al II-lea. Una din aceste forme de „nonconformism" a fost cea reprezentată de grupurile autointitulate cathari („cei puri"), care îşi construiseră preceptele în strânsă legătură cu ideile dualismului maniheist (axat pe un sistem în care coexistă Dumnezeu şi Satan). Dar nu obiceiurile ritualice ale catahariloor ne interesează în acest articol, ci legendele privitoare la posibilele comori existente în ultimul lor bastion de pe teritoriul Franţei, cel din sistemul de apărare al cetăţii Montségur – cucerită în anul 1244.

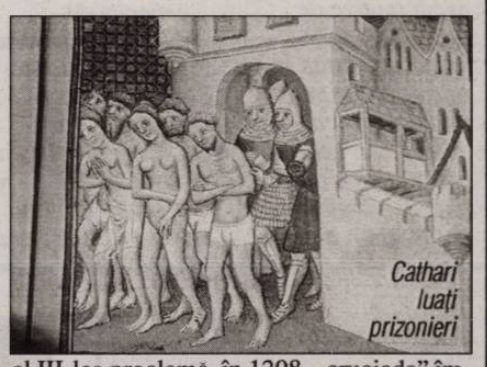
Cathari luaţi prizonieri

Inchiziţia contra ereticilor

Istoria catharilor începe – spun istoricii francezi – în Orient şi s-a răspândit prin Balcani în Europa Occidentală, până în Anglia. Aceşti eretici, urmăriţi permanent de Inchiziţie, erau bine organizaţi ierarhic, cele două categorii principale de adepţi fiind „perfecţii" şi „credincioşii". Răspândiţi pe o arie geografică întinsă, catharii au decis în anul 1176 să stabilească, la un conciliu desfăşurat la Constantinopol, o aşa-numită hartă a acestui cult eretic (întrucât existau şi variante doctrinare diferite de la o zonă la alta; pentru detalii, vezi cartea lui Ioan Petru Culianu „Gnozele dualiste ale Occidentului"). Se pare că acesta a fost momentul în care conducătorii Bisericii creştine de Apus au considerat drept intolerabilă continuarea activităţii catharilor. Papa Inocenţiu al III-lea proclamă, în 1208, „cruciada" împotriva acestora.

Cetatea Montségur

Deznodământul luptei împotriva catharilor l-a reprezentat asaltul fortăreţei Montségur, supusă asediului din mai 1243 şi până în 16 martie 1244, când ultimii 214 „credincioşi" au fost prinşi, deferiţi tribunalelor Inchiziţiei şi arşi pe rug. Practic, o armată de aproape zece mii de oameni (din ordinul regelui Franţei, Ludovic al IX-lea cel Sfânt) nu a mai dat nicio şansă de scăpare celor baricadaţi în acea citadelă. Şi totuşi...

Cel puţin două aspecte palpitante însoţesc această înfrângere a catharilor francezi. Primul se referă la o ipotetică evadare din încercuire a patru conducători, împreună cu o comoară (obiecte din aur şi argint) estimată la o sută de mii de livre. Fugarii at fi traversat zona muntoasă Saint-Berthélemy şi şi-ar fi pierdut urma într-o reţea de grote (cuprinzând aproximativ 50 de peşteri) din regiunea Tarascon-sur-Ariége. Se spune că printre obiectele cărate de presupuşii evadaţi ar fi fost şi Sfântul Graal.

Refugiu în Tibet?

Al doilea fapt extraordinar legat de masacrarea catharilor de la Montségur este legat de posibila lor refugiere tocmai în... Tibet, printre buddhişti! Cum s-a putut ajunge la o astfel de ipoteză? Unul din conceptele cathare avea rezonanţe buddhiste şi hinduiste în ceea ce priveşte reîncarnarea şi motivaţiile ei.

În mod cert, nimeni nu a găsit până-n prezent comorile ascunse ale catharilor evadaţi din acel asediu catastrofal pentru ei. Pe de altă parte, un alt mister învăluie însăşi arhitectura citadelei montane Montségur. Întreaga construcţie urmează planul unui pentagon extrem de precis direcţionat spre cele patru puncte cardinale. Or se ştie că pentagonul este figura geometrică asociată numărului de aur (sau „proporţiei divine"). Rămân multe enigme în urma ereticilor cathari, iar în vremurile noastre este din ce în ce mai greu să despărţim ficţiunea mereu îmbogăţită a legendelor de realitate.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

1 octombrie 1553

Încoronarea reginei Maria I a Angliei

După ce şi-a început domnia la 19 iulie 1553, regina Maria I Tudor a Angliei şi Irlandei a fost încoronată la 1 octombrie 1553. Ceremonia s-a desfăşurat la Westminster Abbey, fiind condusă de episcopul de Wincester Stephen Gardiner. Acesta avea aceeaşi confesiune precum regina, adică romano-catolică, şi fusese închis din acest motiv în Turnul Londrei. Maria, o catolică înfocată, i-a acordat şi importanta funcţie de Lord Cancelar. De altfel, conflictele dure între catolici şi protestanţi au caracterizat domnia acestei suverane, poreclită şi „Bloody Mary" (Maria cea Sângeroasă).

Mary s-a născut în februarie 1516 la un palat din Greenwich, Londra. A fost unicul copil al regelui Henry al

VIII-lea şi al primei sale soţii, Catherine de Aragon. A fost botezată romano-catolic şi acest aspect important în contextul politicii religioase a tatălui său (care urma să fie excomunicat de papă) îi va aduce multe necazuri. A aparţinut dinastiei Tudorilor şi principala sa acţiune ca regină a fost o temporară reinstaurare a catolicismului în Anglia. S-a comportat precum o intolerantă totală a adversarilor protestanţi şi cronicile spun că au murit peste 300 de persoane din cauza persecuţiilor sale.

Maria I a fost educată pentru a fi o intelectuală a vremurilor sale, având lecturi în greacă şi latină (printre altele). După moartea prematură a fratelui său Edward, Maria s-a înfruntat cu o succesoare ilegală la tron, Lady Jane Grey. Aceasta a fost regină aproximativ 12 zile, căci populaţia Londrei o susţinea pe Maria, care a îndepărtat-o pe Jane şi a executat-o... În 1554 face un gest total nepopular în Anglia: se căsătoreşte politic cu Filip al II-lea al Spaniei. Domnia acestei regine sângeroase a durat până în mai 1558, când moare la 42 de ani (probabil cancer ovarian).

Succesoarea la tron a fost sora vitregă Elizabeta I, fiică a lui Henry al VIII-lea şi a Annei Boleyn, a doua soţie. Aceasta va avea o domnie lungă (1558-1603) şi va reinstaura protestantismul în Anglia. Henry al VIII-lea a fost cel care a separat Biserica Angliei de Biserica Romano-Catolică.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

De ce nu va exista o desecretizare OZN

Nicholas Redfern este autorul a mai mult de 30 de cărţi despre OZN-uri, Bigfoot, monştrii din lacuri, abominabilul om al zăpezilor, dar şi despre scandaluri de la Hollywood. În iunie 2015, la conferinţa anuală MUFON din Ohio, el a vorbit despre „Oamenii în negru". Acest subiect controversat a câştigat o mare popularitate, odată cu lansarea, în 1997, a filmului de ficţiune „Men in Black". Dar cei ce frecventează literatura din domeniu ştiu bine că se povestea, încă din anii 1950, că indivizi misterioşi, îmbrăcaţi de regulă în negru, ar fi încercat în mod constant să reducă la tăcere martorii sau investigatorii OZN şi ai fenomenelor paranormale...

Redfern a publicat, în 2011, şi o carte, intitulată „The Real Men in Black" (adevăraţii oameni în negru), aşa că era persoana potrivită să dezvolte acest subiect. La sfârşitul prezentării, auditoriul l-a solicitat să-şi spună părerea, în acest context, despre presupusa politică a guvernului american de a ascunde faţă de marele public adevărul privind prezenţa extraterestră pe Pământ, ca şi despre şansele ca să existe, la un moment dat, o „dezvăluire OZN". Ca o concluzie a acestor dezbateri, care au continuat şi după terminarea conferinţei, Redfern a postat, pe site-ul Mysterious Universe, un articol intitulat „De ce nu vom ajunge la o dezvăluire OZN", din care merită să rezumăm mai jos principalele idei.

În ufologie se resimte, în mod clar, o frustrare puternică privind lipsa de cooperare din partea unor instanţe bănuite că ascund sub oboroc informaţii senzaţionale, controversate, secrete, pe problematica OZN. Cât despre părerea sa, Redfern afirmă că el nu crede, deloc, că Guvernul SUA ar ascunde ceva în acest sens. Este mult mai probabil ca întreaga problemă să fie supravegheată de un mic număr de indivizi, bine ascunşi, finanţaţi prin bugete negre, care nu răspund faţă de nimeni. Şi, pe baza a mai multe indicii, el crede că este foarte probabil ca marea majoritatea celor din guvern, din armată, şi din comunitatea de informaţii să nu ştie absolut nimic în această privinţă.

De ce lipsesc „dezvăluirile"

Persoanele din mişcarea de divulgare au ţipat şi au strigat tot mai mult, insistând ca „guvernul să ne spună ceea ce ştie", adică să ne spună adevărul despre prezenţa extraterestră pe Pământ. În ciuda a ceea ce se crede şi în ciuda nenumăratelor cereri depuse, toate aceste mişcări, ţintind dezvăluirea, nu au dus nicăieri. Singurul rezultat concret a fost un eşec de 100 la sută de a obţine vreo informaţie.

Dar, există şi un alt aspect, pe care nu trebuie să-l uităm. „Nedivulgarea" ar putea să nu fie doar rodul voinţei unei „agenţii din umbră", oricare ar fi aceasta. Ea ar putea fi, în acelaşi timp, şi abordarea adoptată de inteligenţele din spatele fenomenului OZN în sine.

Prea de multe ori s-a spus că „extratereştrii sunt aici pentru a ne ajuta". Ei bine, poate că, într-adevăr există extratereştri şi poate că ei sunt aici pentru a ne ajuta. Dar ce dovezi avem în acest sens? Redfern spune că a obosit până la greaţă să tot vadă diverse grupuri de tip „dragoste şi lumină", în hainele lor viu colorate, cu sandale hippie şi afiliere New Age, şi să audă din partea acestora că extratereştrii, în loc să se arate în mod deschis, îşi exercită minunile binevoitoare în spatele scenei, lucrând astfel pentru a face o lume mai bună pentru noi. Într-adevăr? Unde sunt rezultatele? După părerea lui Redfern, de fapt, lumea este într-o stare groaznică şi lucrurile nu merg spre bine.

Toţi cei care au avut un contact cu lumea ufologiei, cunosc acea întrebare şablon: „dacă extratereştrii există, de ce nu aterizează ei pe peluza Casei Albe, dezvăluindu-şi prezenţa lor pe Pământ?" Unii ar putea considera că întrebarea este logică, dar autorul articolului crede că, dimpotrivă, este absolut fără noimă. Motivul este că nu există nimic în istoria fenomenului OZN, care să sugereze că o astfel de posibilitate ar fi fost vreodată avută în vedere. Imaginea aceasta, cu nepământenii care aterizează cu nave strălucitoare şi vorbesc preşedintelui şi oamenilor, este a noastră, nu a lor. Este rodul unei culturi populare, al lumii SF şi al propriilor noastre presupuneri cu privire la modul în care ar trebui extratereştrii să acţioneze.

În cazul în care fenomenul OZN este cu adevărat ceva nepământean, el va fi practic de neînţeles pentru noi. Nu există niciun motiv să se creadă, sau să se presupună, că procesele lor de gândire, obiectivele lor, sau abordările lor în comunicare, le-ar oglindi pe ale noastre, aşa cum apar ele în acele poveşti ridicole care spun că preşedintele Dwight D. Eisenhower ar fi semnat, în anii 1950, un tratat cu extratereştrii, pentru a le permite să facă ceea ce doresc pe planeta noastră, în schimbul unui acces la tehnologiile lor.

Redfern numeşte istoriile de felul acesta, care circulă printre fanii OZN cu mai puţin discernământ, o „grămadă de rahat". Îşi poate oare imagina cineva cu adevărat — se întreabă el — că o rasă atotputernică de fiinţe, venind dintr-un sistem solar îndepărtat, sau dintr-o altă galaxie, ar avea vreodată nevoie de un pact pentru a-şi atinge obiectivele? Desigur că nu! Ei ar putea face orice le-ar trece prin minte să facă, iar pământenii n-ar avea absolut niciun mijloc, pentru a-i opri sau a-i influenţa în vreun fel.

Deci, nu ne confruntăm, de fapt, cu tratate, aterizări în faţa preşedintelui, sau cu nevoia de dezvăluiri, ci cu un fenomen care este atât de nepământean încât urmează o cale proprie, care rămâne practic de neînţeles pentru noi toţi.

În opinia lui Redfern, există două motive pentru care nu am avut şi nu vom avea o „dezvăluire OZN". Primul este că indiferent cine anume se află în spatele fenomenului OZN (extratereştri, entităţi inter-dimensionale, criptotereştri, sau ceva cu totul dincolo de înţelegerea noastră actuală), ei utilizează o abordare unică şi hotărâtă în contactul cu rasa umană. Nu se pune problema unei invazii, aşa cum prezintă mai multe filme SF. Abordarea lor este de a interacţiona la nivel individual, într-un mod intim, şi doar cu anumiţi oameni.

Un exemplu este expunerea la fenomenul OZN, având drept elemente principale: întâlnirile apropiate de un tip profund personal (cum ar fi răpirile), ori sincronicităţi inexplicabile, sau vieţi care, în unele cazuri, sunt schimbate radical, peste noapte.

Redfern subliniază ferm: există un fenomen real OZN şi există o agendă reală de lucru legată de acesta. Dar, este o agendă a cărei finalitate ne scapă. Şi nu se va produce nicio revelare, la nivel mondial, a naturii şi intenţiilor inteligenţelor care se află în spatele fenomenului OZN, pentru că agenda lor nu prevede o astfel de revelare. Maniera ascunsă de schimbare a vieţilor, la nivel individual, va continua, la fel cum se desfăşurau lucrurile încă de pe vremurile în care fenomenul se manifesta sub aparenţa unor: zei, îngeri, demoni, zâne, spiriduşi şi câte altele...

Agenţiile tăcute

Ce anume vizează exact toate acestea, ce rezultate se urmăresc, este desigur, un mister. Dar, nu se întrevede niciun semn de schimbare la orizont. Oamenii vor continua să aibă experienţe remarcabile, care le vor schimba viaţa; le vor avea noaptea târziu, pe porţiuni singuratice de drum, sau în timp ce campează în pădure, ori le vor avea chiar în propria casă. Dar extratereştrii nu o să se aşeze niciodată cu preşedintele SUA la o discuţie, lângă nişte cafea cu un croissant.

Al doilea motiv pentru care nu am avut şi nu vom avea o dezvăluire OZN este că acea „agenţie din umbră", la care se făcea aluzie mai sus, nu va divulga niciodată nimic. Ei ştiu, şi sunt pietrificaţi de faptul, că fenomenul OZN, aşa cum am menţionat, are capacitatea de a interacţiona, la un moment dat, cu practic oricare dintre noi, în mod direct, şi poate modifica percepţiile noastre individuale, mentalităţile, şi tot viitorul. Şi cei din spatele acestui fenomen nu acţionează agresiv, sau printr-o divulgare către toată lumea, ci intervenind în mediul nostru personal exact la modul pe care îl cred de cuviinţă. Şi sunt de neoprit...

Agenţiile militare — pe toată suprafaţa planetei — sunt obisnuite să aibă de-a face, cu potenţialii duşmani, într-un mod pe care îl pot înţelege. În cazul în care fenomenul OZN ar ameninţa să opereze la modul ilustrat în filme precum Ziua Independenţei sau Războiul Lumilor, ar fi îngrijorător, dar militarii ar înţelege măcar cu cine anume au de-a face. Din păcate, ei ştiu doar că există ceva acolo, ceva extraordinar de neobişnuit, profund derutant şi de neînţeles. Iar faptul că acest ceva poate selecta, ca printr-un gest al mâinii, pe oricare dintre noi, şi apoi să ne transforme, îngrozeşte deţinătorii secretului.

Prin urmare — scrie Redfern — iată, pe scurt, motivele pentru care nu va avea loc nicio divulgare: (a) fenomenul funcţionează într-o manieră şi cu o agendă, care nu presupun o divulgare şi (b) persoanele a căror sarcină este să ne apere de toate acestea sunt, sincer, îngrozite de ideea de a spune oamenilor ceea ce ştiu ori bănuiesc.

Cei din mişcările „Dezvăluirea OZN", care continuă să reclame dezvăluirea unor secrete ale eventualelor colaborări între guverne şi nepământeni, au nevoie — încheie Redfern — de „un pumn solid în faţă" pentru a se trezi la realitate şi a înţelege că aici nu este vorba doar despre încercarea de a obţine ca „guvernul să ne spună adevărul". Este ceva mult mai profund decât atât...

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Povestea călugărului vizionar ABEL

Un clarvăzător mai degrabă neobişnuit, dacă putem considera că aceşti oameni sunt chiar „obişnuiţi", a fost călugărul rus cunoscut sub numele de Abel.

Acesta s-a născut în martie 1757 în familia unui ţăran din satul Akulovo, în apropiere de Tula (la sud de Moscova), un om simplu, care se ocupa cu fierăria. Băiatul a fost botezat Vasili şi de la o vârstă relativ mică a început să arate un interes deosebit pentru spiritualitate, care pe vremea aceea era aproape sinonimă cu credinţa şi religia.

Revelaţia din ceruri

La vârsta de 19 ani tânărul Vasili a părăsit casa părintească pentru a întreprinde un pelerinaj în Rusia, aparent fără un obiectiv precis definit. Totuşi, în 1785, deci nouă ani mai târziu, el era regăsit la Mănăstirea Varlaam, ca ucenic al unui anume părinte superior, Nazzari. Nu pentru mult timp, deoarece s-a retras într-o casă din afara sfântului locaş, pentru a vieţui acolo ca pustnic, cu toate privaţiunile presupuse de acest mod de trai, după ce se călugărise sub numele de Abel. După alţi doi ani, se spune că acesta a primit darul divinaţiei. Sau, poate mai corect spus, i-a fost îngăduit să cunoască dinainte evenimente de mare importanţă pentru istoria ţării sale. Potrivit legendei în care e învăluită existenţa acestui om al bisericii, el ar fi fost ridicat la ceruri de două entităţi cu înfăţişare umană, pe care el însuşi le-a numit spirite. Acolo, se spune, mesagerii i-au arătat două cărţi şi i-au vorbit despre conţinutul lor, iar în acelaşi timp a auzit voci care i-au vorbit despre vremurile care aveau să vină. În urma neobişnuitei experienţe, fratele Abel a redactat o primă scriere, în care relata ceea ce i se încredinţase spre cunoaştere, dar statutul de călugăr îl obliga şi să îi prezinte lucrarea mentorului său. De aici a pornit însă marea sa dramă.

Poliţia secretă sub teroare

Însemnările premonitorii au ajuns la direcţia poliţiei, care l-a arestat imediat, de teama unor eventuale tulburări sociale pe care le-ar fi putut isca. În martie 1796, călugărul Abel a fost interogat de însuşi generalul Makarov, şeful securităţii, care a considerat că manuscrisul este „înspăimântător pentru toată lumea". Mai mult decât atât, se pare că veritabila teroare intuită de general era atât de mare, încât acesta a cerut pedeapsa capitală pentru călugăr. De fapt, într-un limbaj oarecum voalat justificativ, poliţia secretă se referea la „compromiterea onoarei şi a reputaţiei împărătesei" Ecaterina a II-a. Şi trebuie spus că o fărâmă de motivaţie exista în respectiva reacţie de teamă, deoarece „înspăimântătoarea" carte preciza fără echivoc ziua şi ora morţii suveranei. Din fericire, chiar aceasta a fost cea care a refuzat să aprobe execuţia, astfel că Abel a fost întemniţat în fortăreaţa Schlisselburg, de unde a ieşit după 9 ani. Între timp însă profeţia sa se împlinise întocmai: pe 6 noiembrie 1796, Ecaterina cea Mare a Rusiei, cum a fost numită (deşi provenea din Germania), a murit, iar succesorul ei, Pavel I, l-a graţiat pe călugăr, după ce a ţinut să-l cunoască personal în celula sa.

Totuşi, destinul dramatic al acestuia nu avea să se încheie astfel, pentru că pe parcursul altor câteva decenii multe evenimente cu mare greutate istorică urmau să se petreacă, întocmai cum fratele Abel aflase „în ceruri" şi cum de altfel avea să le dezvăluie, pas cu pas, în manuscrisele redactate de-a lungul vieţii, mai mult în temniţă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de știut

Știm că automedicația nu este o soluție de adoptat în cazul unor suferințe și, în același timp nici abuzul de medicamente sintetice nu este pe placul ficatului. Soluția ar fi „rețetele naturii". Astfel, dacă vă supără insomnii rebele beți înainte de culcare un ceai de chimen și veți dormi neîntorși.

Dacă vă doare stomacul, aveți tulburări digestive și nu puteți ajunge prea repede la medic, luați semințe de chimen și acestea vă vor scăpa de necaz. Uleiul din semințele fierte favorizează secreția glandelor salivare, iar timolul din semințele de chimen va ajuta la calmarea arsurilor de stomac. Chiar și răceala este înlăturată cu un ceai de chimen.

Vă doare ficatul? Sunteți galben la față, ochii sunt galbeni? Sunt semne evidente că ficatul cere ajutor. La capătul unei nopți albe, cu mese copioase și alcool din belșug este firesc să vă plângeți de oboseală, migrene și să nu vă găsiți locul. Parcă vă

Remedii simple, efecte imediate

apasă ceva și nu puteți scăpa de acest disconfort. Vă voi aminti un remediu vechi de când lumea. Legendele Olimpului povestesc că Prometeu înlănțuit a fost eliberat de Hercule și acesta i-a vindecat ficatul cu lucernă, bogată în vitamine și antioxidanți.

Aceasta vă poate scăpa și pe dumneavoastră de toxinele ce se adună și se depun ca un mâl, împiedicând sângele care transportă elementele hrănitoare să circule.

Chiar dacă din bătrâni se știa că usturoiul „este bun, adevărat medicament", cercetări științifice laborioase au confirmat că mâncat sub diverse forme nu are numai calități culinare ci și medicale. Reduce stresul, crește imunitatea, distruge bacteriile. Preparatele pe bază de usturoi vă ajută când aveți boli de aterom, când grăsimile depuse pe pereții arterelor le îngustează și rigidizează, făcând posibile accidente grave cum ar fi rupturile de vase sangvine. Același usturoi scade colesterolul. Se spune că un cățel de usturoi scade tensiunea cât trei pastile luate în caz de hipertensiune.

Dr. VALERIU MANTA

Jocul lungimilor

Accesorii de mari dimensiuni, cercei, coliere și brățări uriașe, poșete în combinații de blană cu piele, cizme lungi, cu mult peste genunchi, pe toate le puteți asorta cu rochii mini dar și maxi. Pentru că jocul lungimilor ca și asimetria se mențin în actualitatea modei.

Și alte asocieri surprinzătoare vă puteți permite în anotimpul rece. De exemplu, un pulover din cașmir poate fi purtat cu o rochie din mătase matlasată.

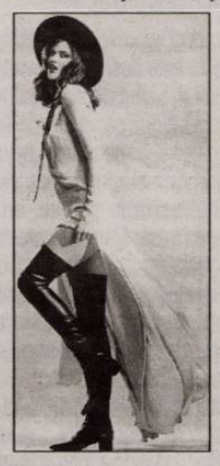

Pentru dumneavoastră, doamnă

Pietrele semiprețioase în Feng Shui

Prefațând una din numeroasele lucrări apărute cu acest subiect, Kuala Lumpur, din Malaiezia, scria „Feng Shui este o practică minunată. Priviți Feng Shui-ul ca pe o deprindere a vieții și veți începe să vă bucurați de el fără a ajunge să vă obsedeze. Folosiți-vă de Feng Shui pentru a vă îmbunătăți viața și a atrage mai multă fericire, și veți rămâne surprinși de minunata sa eficacitate..."

Astăzi vă oferim câteva informații cu ajutorul cărora ați putea verifica dacă într-adevăr folosirea pietrelor semiprețioase în maniera descrisă vă poate surprinde prin eficacitate.

◆ Dacă sunteți preocupate de menținerea armoniei în cuplu așezați un cuarț roz în partea de sud-vest a casei sau în dormitor. Un cuarț roz sau altă piatră roz, oranj sau roșie activează zona dragostei.

◆ Un rubin, un japs roșu sau altă piatră roșie activează zona faimei. Dacă doriți să vă cunoască mai bine lumea preocupările profesionale sau să vi se recunoască meritele, așezați o piatră roșie în partea de sud a casei.

◆ Un lapislazuli (albastru), un onix sau alte pietre albastre ori negre activează zona carierei. Dacă urmăriți o carieră de succes puneți o astfel de piatră în partea de nord a spațiului de lucru.

◆ O calcedonie (albă), un hematit (gri), un citrin (galben) sau alte pietre albe, gri ori în culoare pastel activează zona copiilor și a proiectelor de viitor. Dacă vă pregătiți pentru statutul de mămică sau gândiți propriul viitor sau pe cel al copiilor, așezați o astfel de piatră semiprețioasă în locul potrivit: vestul camerei copilului sau vestul casei.

◆ Un malahit (verde), un lapislazuli (albastru), un granat (grena), un aventurin (verde) activează zona bogăției. Dacă sunteți într-o criză financiară sau pur și simplu v-ați dori ceva mai mult, așezați o astfel de piatră în partea de sud-est a casei.

◆ Un hematit (gri) sau un onix (negru) activează zona călătoriilor. Dacă vă pregătiți pentru o călătorie de la care așteptați ceva realizări speciale, așezați o piatră de tipul celor menționate în zona nord-vestică a locuinței dumneavoastră.

◆ În egală măsură lapislazuli, malahitul sau alte pietre verzi sau albastre activează zona sănătății sau a familiei. Pentru o stare normală

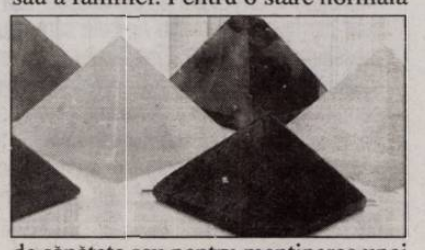

de sănătate sau pentru menținerea unei atmosfere speciale în familie, așezați o piatră verde sau albastră în partea de est a casei.

Dosarele frumuseții

Lecție de cosmetică

Orice femeie căreia nu-i este indiferentă înfățișarea sa acordă atenție frumuseții obrazului. Ar fi ideal să se întâmple așa pentru că o îngrijire necorespunzătoare sau neglijentă poate duce la o îmbătrânire prematură a pielii. Pentru un ten plin de strălucire și de vitalitate sunt suficiente îngrijiri simple dar aplicate corect și consecvent.

Nu trebuie uitat că tenul are nevoie de îngrijiri în funcție de tipul de ten pe care îl aveți (mixt, uscat, gras), dar și de anotimp. Astfel, în anotimpul rece trebuie evitată folosirea produselor astringente, a loțiunilor alcaline sau alcoolice concentrate. De asemenea să se evite spălarea feței cu apă fierbinte și săpun sau exfolierea la un interval de timp mai mic de 7-8 zile. Aceste greșeli pot duce la o modificare a pH-ului pielii și la diminuarea capacității proprii de protecție.

După pașii de îngrijire zilnică a tenului pe care îi știți cu siguranță dar vi-i vom reaminti într-o viitoare „lecție de cosmetică", specialiștii recomandă folosirea unor fiole cu săruri concentrate, cu conținut ridicat de colagen, cocktailuri cu produse apicole, fiole de regenerare ce conțin extract de alge marine.

Un efect de excepție asupra pielii îl au fiolele pe bază de lăptișor de matcă, cu proprietăți de hidratare profundă și rapidă. Efectele sunt vizibile în scurt timp de la aplicare, conferindu-i tenului tonicitate și elasticitate. Aceste fiole pot fi folosite în orice moment al zilei când vă propuneți să străluciți cu un ten de invidiat sau cu o oră înainte de aplicarea machiajului, efectul fiind același.

Gastronomice

Somon cu piure de legume

4 fileuri somon, 7-8 bucheţele broccoli, 1 cartof roşu, o ţelină mică, 3 fire sparanghel, 2 căţei usturoi, 2 morcovi, ulei de măsline, sare, piper, cimbru, mărar, lămâie, pătrunjel verde, vin roşu, iaurt.

Se pun la fiert bucheţele de brocolii, cartoful roşu tăiat bucăţele, morcovii, ţelina tăiată cubuleţe, sparanghelul, usturoiul, uleiul de măsline, sare, piper şi se lasă la fiert. Se condimentează somonul cu sare şi cimbru şi se pune în tigaie până prinde pe toate părţile o uşoară culoare roz. Pe un pat de mărar, pătrunjel, sare, usturoi, coajă lămâie, piper, toate tocate şi amestecate, se tăvăleşte fiecare bucată de somon, apoi se înveleşte în hârtie de copt îmbibată cu vin roşu. Se pune într-o tigaie puţină apă şi vin roşu, se fac mici găurele în hârtia de copt şi se lasă 5 minute la foc mic, ţinând tigaia acoperită. Se zdrobesc legumele fierte şi se adaugă o lingură cu iaurt grecesc, o lingură cu zeamă de lămâie, sare şi ulei de măsline. Peştele se serveşte cu garnitură de legume.

Vinete umplute cu cremă de brânză

2 vinete mai mari, o cutie cremă de brânză, 200 g caşcaval ras, 120 g unt, 2 ouă, 2 linguri ulei măsline, seminţe de susan, sare, piper.

Vinetele se spală şi se taie în două, longitudinal, având grijă să le înţepăm coaja din loc în loc. Se ung cu ulei de măsline şi se dau la cuptor pentru 20-25 minute, iar când sunt gata, cu ajutorul unei linguri le scoatem miezul, aşa încât coaja să nu se rupă. Într-un bol se pun miezul de vinete, crema de brânză şi jumătate din caşcavalul ras, ouăle, sare şi piper după gust şi se amestecă bine toate ingredientele. Într-o tavă unsă cu unt se aşază coaja de vinete în care se toarnă compoziţia de cremă de brânză, apoi se presară cealaltă jumătate din cantitatea de caşcaval rămasă. Pe deasupra se presară seminţe de susan. Se lasă tava la cuptor pentru 10-15 minute, până se topeşte caşcavalul.

Dulceață de struguri cu lămâie

1 kg boabe de struguri, 2 lămâi, 1 kg zahăr, 500 ml apă.

Se fierbe un sirop din zahăr şi apă. După ce a fiert siropul la foc mic până este bine legat, se pun strugurii. Se adaugă apoi şi cele 2 lămâi tăiate felii subţiri şi se fierbe dulceaţa până când siropul se îngroaşă din nou. Se toarnă dulceaţa fierbinte în borcane şi se ţin până a doua zi cu capacele în jos. După ce s-au răcit complet se depozitează în cămară.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Îmblânzitorii de şerpi din Cocullo

Cocullo este o mică aşezare păstorească situată în partea sudică a Italiei, la 30 km de Reggio de Calabria. O localitate cu trei mii de oameni, mică şi neînsemnată, pe care cu greu o găseşti pe hartă. Şi totuşi, de sute de ani, Cocullo este un loc agreat de turiştii de pretutindeni, pentru un eveniment bizar care se desfăşoară aici încă din vremea romanilor: „Festivalul şerpilor".

Când Apollo devine Sfântul Domenico

Cei care trăiau aici, acum două milenii şi jumătate erau, ca şi urmaşii lor de astăzi, păstori din tată-n fiu. Oile erau singura lor avere şi raţiune de a fi, lupii cei mai mari duşmani. În timpurile vechi, păstorii foloseau lâna oilor nu numai pentru uzul casnic, ci şi ca acoperiş unor corturi improvizate pe dealurile unde îşi păşteau turmele. Corturile, numite „Tolos", erau similare igluurilor folosite de eschimoşi, şi ele ţineau loc păstorilor de locuinţă: aici mâncau, dormeau şi se încălzeau, în jurul unui foc, în timpul perioadelor friguroase. Dar lâna de pe acoperiş constituia şi un excelent adăpost pentru şerpi, care au devenit, astfel, un duşman de temut.

Istoria consemnează faptul că, în jurul anului 700 î.Hr., oamenii locului au cerut sfatul oracolului, înspăimântaţi de numărul mare de victime pe care şerpii îl făceau în rândul lor. Iar oracolul a fost clar: trebuie invocat ajutorul zeului Apollo, căci numai astfel şerpii se vor îmblânzi. Atunci, păstorii au început să ofere sacrificii zeului care le-a cerut, tot prin vocea preoteselor oracolului, să captureze şerpi, să-i pună pe statuia lui şi apoi să le redea libertatea. Şerpii astfel îmblânziţi nu aveau să mai facă niciodată rău, spunea tradiţia. Tradiţie care s-a păstrat şi azi, după atâta vreme. Cucerirea romană, apariţia creştinismului, nu au schimbat-o decât pe alocuri.

În epoca modernă însă, patronul şerpilor n-a mai fost Apollo, ci a devenit un sfânt creştin, Domenico. Despre acesta, legendele spun că a fost un călugăr născut în 950 lângă Perugia, într-o familie foarte bogată, care i-a oferit o aleasă educaţie. Ajuns la vârsta maturităţii, el a ales viaţa monahală, trăind ca un pustnic şi întemeind numeroase mănăstiri, iar miracolele pe care le-ar fi săvârşit de-a lungul vieţii l-au determinat pe Papă să-l declare sfânt.

Tirul cu... şarpele

Astăzi, sătenii din Cocullo îl onorează ca pe ocrotitorul lor faţă de şerpi. În ziua sărbătoririi sfântului Domenico, prima zi de marţi din luna mai, în sat se adună mii de oameni din întreaga Italie, ascultând mesa solemnă pe care preoţii o rostesc. După mesă, urmează ceremonia propriu-zisă. Localnicii, îmbrăcaţi în costume tradiţionale ies din biserică, purtând în mâini coşuri închise în care se află şerpi. În urma alaiului vin alţi oameni, ducând cu ei statuia sfântului. Atunci, locuitorii se întrec în a azvârli şerpii, în aşa fel încât aceştia să se încolăcească pe statuie. Şi, în mod uimitor, majoritatea lor reuşesc, în uralele spectatorilor, ţinuţi cu greu în frâu de carabinieri.

Cortegiul parcurge ulterior, într-un ritm vioi de mandoline, întreg satul. La sfârşit, şerpii sunt eliberaţi în tufişurile de la marginea localităţii iar statuia sfântului Domenico este adusă iar în biserică. Oamenii se întorc pe la casele lor, să sărbătorească evenimentul, cu vin şi prăjituri speciale, făcute din aluat de pâine, brânză de oaie şi stafide. De acum, pot sta liniştiţi: timp de un an, sfântul Domenico îi va păzi de muşcătura teribilelor jivine...

GABRIEL TUDOR

100 de locuri de văzut în România

Uzlina

Căzut victimă planurilor aberante de eradicarea satelor din România, derulate înainte de 1989, Uzlina mai figura, înainte de Revoluţie, pe hărţi doar cu numele, fiindcă aici mai trăiau doar trei familii. Ulterior însă, această localitate a devenit una dintre cele mai frumoase staţiuni turistice din Deltă, având azi hoteluri şi numeroase pensiuni de 3 sau 4 stele.

Cândva, pe timpul stăpânirii turceşti, Uzlina, sat situat pe grindul omonim, a fost o aşezare prosperă de pescari lipoveni. După Războiul de Independenţă însă, când comunitatea turcă din localitatea învecinată, Murighiol, şi-a părăsit casele, în locul ei s-au mutat lipovenii din Uzlina, ameninţaţi mereu de inundaţii, în vechea lor vatră. Deşi pare dificil, aici se poate ajunge destul de simplu. De la Tulcea, parcurgeţi 38 km pe drumul turistic paralel cu braţul Sfântu Gheorghe, până la Murighiol.

La ieşirea din sat, cotiţi pe prima stradă asfaltată la stânga şi, după încă o jumătate de kilometru ajungeţi la portul turistic de unde ambarcaţiunile pornesc spre Uzlina. Transferul cu şalupa este oferit de proprietarii de hoteluri şi pensiuni din zonă. Confortul este aici la el acasă, iar liniştea e un dat al locurilor.

Înconjurată de ape, de plauri şi de sălcii, Uzlina e o aşezare unde păsările Deltei mai tulbură, din când în când, tăcerea de început de lume. Dacă vreţi să vă odihniţi, departe de mulţimea dezlănţuită, aici e locul ideal spre a o face. Puteţi pescui în voie, puteţi admira peisajele superbe, flora şi fauna extrem de bogate sau, dacă sunteţi o fire activă, puteţi vizita numeroasele obiective turistice din împrejurimi. Căci nu departe de aici se află mănăstirea Halmyris şi cetatea romană omonimă, unde au fost descoperite osemintele celor mai vechi martiri creştini atestaţi în Dobrogea – Epictet şi Astion.

De asemenea, puteţi merge şi la Lacul Sărături sau Murighiol, cum i se spune în limba turcă – „Lacul violet", denumire provenită de la culoarea apelor sale bogate în săruri şi nămol mineralizat, cu o certă valoare terapeutică. *(G.T.)*

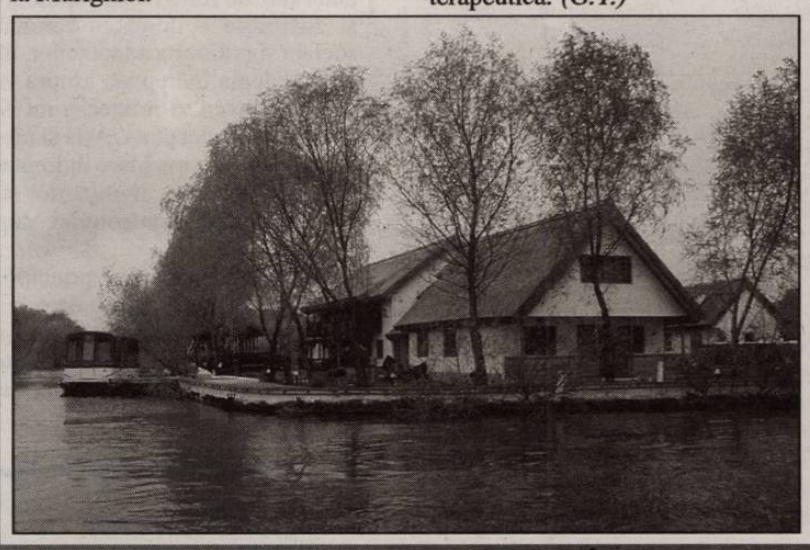

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Sfântul Bartolomeu

Aflată la poalele dealului Şprenghi din municipiul Braşov, Biserica Evanghelică Sfântul Bartolomeu este cea mai veche clădire a oraşului. A fost construită în secolul al XIII-lea şi a fost cunoscută şi sub numele „Biserica celor trei orfane" datorită unei vechi legende. Conform acesteia au existat trei orfane care şi-au lăsat întreaga avere bisericii şi au fost îngropate sub altar.

Unele surse istorice susţin că biserica a fost întemeiată în jurul anului 1223 după aşezarea cavalerilor teutoni în Ţara Bârsei. Întemeietorul aşezământului a fost Herman von Salza, conducătorul ordinului cavalerilor germani. Întreaga construcţie este tributară bisericii Mănăstirii Cisterciene de la Cârţa şi este construită în stil gotic cistercian cu unele elemente romanice. Iniţial a fost o biserică romano-catolică, devenind evanghelică-luterană odată cu răspândirea Reformei în secolul al XVI-lea.

Edificiul cu trei nave, înconjurat de un zid de apărare, el însuşi, cu ziduri masive cu contraforţi, a rezistat numeroaselor invazii turceşti, marelui incendiu din 1689, devastării de către trupele lui Vlad Ţepeş în 1458 şi de către cele ale lui Gabriel Bathori în 1611.

Biserica a fost concepută cu ferestre în arc frânt, cu bolţi pe ogive şi motive decorative specifice artei gotice. Altarul datează din 1791 şi există în interior o strană veche din 1683. Cele mai vechi părţi ale edificiului sunt construite din tuf calcaros iar decoraţiile sunt realizate din gresie fină. În secolul al XV-lea au fost făcute modificări esenţiale eliminând distrugerile cauzate de invaziile turceşti. Biserica are o lungime de 55 metri, coloanele sunt sprijinite pe socluri puternice şi sunt terminate cu capiteluri pregotice.

Pictura de pe pereţi prezintă de asemenea elemente romanice şi gotice şi impresionează ca realizare. Cutremurul din 1822 a avariat grav monumentul. De aceea a fost restaurat Altarul, şi în 1842 a fost reconstruit turnul care se prăbuşise. În secolul trecut au fost aduse alte îmbunătăţiri monumentului. A fost montată o nouă orgă cu 25 de registre şi, în anul 1923 a fost instalat ceasul din turn.

În interiorul zidului de apărare se află cimitirul enoriaşilor saşi, cele mai multe dintre monumente fiind îmbrăcate în iederă.

Biserica deţine şi un muzeu etnografic prezentând peste 1500 de obiecte donate de emigranţi în cadrul unei gospodării tipic săseşti cu ţesături, costume populare, unelte de tot felul: de tâmplărie, de brutărie, de câmp.

De foarte mulţi ani, în ultima duminică dinainte de Sfântul Bartolomeu, prăznuit în ziua de 24 august, comunităţile săseşti din Ţara Bârsei se adună aici desfăşurând un cunoscut pelerinaj. După slujba festivă urmează o mare petrecere populară cu dansuri şi cântece germane, acompaniate de fanfară.

IRINA STOICA

Vallejo şi mitologia

Salvatorul

Un supravieţuitor talentat al vremurilor lui Homer şi Hesiod nu ar fi redat cu asemenea măiestrie perfecţiunea trupurilor personajelor de legendă care ne încântă imaginaţia. Şi poate că niciun ucenic al fraţilor Grimm sau poate al lui Andersen sau al lui Ispirescu nu ar fi avut o fantezie mai aprinsă în privinţa fabuloaselor scene de luptă dintre supereroi şi monştrii care-ţi taie răsuflarea cu forţa şi hidoşenia lor. Şi totuşi, pentru timpurile de astăzi există creatorul de vise numit Vallejo.

Născut la Lima în 1941, Boris Vallejo părăseşte definitiv Peru şi se stabileşte în SUA în 1964. A fost marea şansă a carierei sale de artist al fantasticului, lucrând în ţara unde şi-a putut comercializa cu mare succes basmele sale în acril şi ulei pe lemn. Remarcat de editori, Boris Vallejo ajunge unul dintre cei mai căutaţi ilustratori de carte, de coperte de discuri, de benzi animate şi „compozitorul" unor afişe tulburătoare, care trage de mânecă pe oricine pentru a intra în sala de proiecţie. Pentru acest creator de lumi imaginare, doldora de idealuri înălţătoare, nu există personaje obişnuite. Normalul este o povară greu de suportat şi excepţionalul este monedă curentă. Parcă frunzărind caietele de anatomie ale lui Leonardo da Vinci, studiul musculaturii masculine (în special, dar nu uită nici femeile cu neastâmpărul în priviri) este o obsesie şi relieful bărbaţilor săi ar trebui să înverzească de invidie marii campioni de fitness. E limpede pentru toată lumea: Răul nu mai are zile multe pe Pământ şi copiii pot dormi liniştiţi sub privirile dădacelor care încă n-au dispărut cu argintăria din casă.

Viaţa şi creaţia lui Boris Vallejo sunt asociate cu cele ale Juliei Bell, o artistă cu aceleaşi concepţii artistice

Fata şi pisicuţa

şi realizări similare, dar la care personajele feminine abundă. Erotismul acestora nu este nicidecum unul ostentativ, ci numai atât cât să tânjească după ele Feţii Frumoşi născuţi din roua atârnând de un bob de mazăre. De asemenea, cei doi copii ai lui Vallejo din prima căsătorie, Dorian şi Maya, sunt artişti: primul s-a aruncat vitejeşte în braţele fantasticului, iar fata este fotograf profesionist.

Dresoarea

Lumea prin care defilează eroii invincibili ai lui Vallejo este populată cu monştri parcă anume născuţi din mame degenerate pentru a-i înfrunta şi a fi învinşi, după o luptă răscolitoare în care iataganele, ghearele sau pumnii de oţel au scos scântei orbitoare. Artistul dă la iveală şi un fel de manual de zoocriptologie proprie, unde fiinţe colosale – cu cap de rinocer şi carapace, cu fălci de dragon şi dinţi de rechin, cu tentacule de caracatiţă şi solzi de iguană – ba sunt aliaţii supereroilor, ba sunt inamicii lor, în funcţie de gradul de hidoşenie. Cu cât sunt mai dezagreabili, cu atât sunt mai ataşaţi hoardelor Răului.

Există şi dragoste şi inişte în lucrările lui Vallejo. Dacă muşchii cer să fie folosiţi, sentimentele imploră să fie exteriorizate, însă tandreţea pare să fie doar o pauză între încleştări bubuitoare. Cam în acelaşi ritm, artistul îşi arde grăsimile în sala de forţă, apoi ia arcuşul şi vioara şi se topeşte în acordurile vreunei mazurci. Una peste alta, peruano-americanul se simte patronul unei planete unde Superman a fost clonat de mii de ori şi Xena, prinţesa cu bicepşi de stejar, stâlceşte duioasă în bătaie orice rival.

Confruntare

Arturo Toscanini

lui Horowitz, cei doi înţelegându-se în limba franceză.

Celebrul dirijor italian de la Scala din Milano, Metropolitan Opera New York şi New York Philarmonic Orchestra, Arturo Toscanini (foto, 1867-1957) a avut o strânsă legătură cu familia marelui violonist rus Vladimir Horowitz (1903-1989). Mai puţin cunoscut este faptul că fiica lui Toscanini, Wanda Giorgioni, a fost nevasta

ZIGZAG în timp şi spaţiu

● Poetul infractor

Născut în 1431 la Paris, François Villon a aparţinut unei familii foarte sărace şi a fost luat de timpuriu sub tutela unchiului său, un om al bisericii şi profesor de drept canonic. Personalitatea şi viaţa acestui personaj de legendă au câteva lucruri în comun cu o altă celebritate.

Precum maestrul Caravaggio, Villon avea un temperament vulcanic şi nu prea se dădea în lături de la scandalurile care se terminau cu bătăi crunte. De altfel, el a fost acuzat de uciderea unui individ care îl atacase cu un cuţit. Era anul 1455, avea douăzeci şi patru de ani şi terminase studiile de artă. A fugit de la faţa locului, a fost prins şi condamnat la exil. Aşa a început o serie de infracţiuni care l-au determinat să devină un veşnic fugar. Conflictele sale de prin localuri, având-o în „culise" fie pe frumoasa Isabeau, fie pe misterioasa Catherine de Vaucelles, l-au adus mereu în faţa instanţelor.

Culmea acuzaţiilor a fost un furt uriaş dintr-o mănăstire unde era angajat ca profesor. Dispariţia sa a trezit mari bănuieli. A fost prins şi închis şi pe perioada detenţiei a scris „Marele testament", care conţine şi poemul „Ballade des dames du temps jadis" (1462). Pline de amărăciune, ironie şi morbiditate, poemele lui Villon au fost caracterizate drept „dans macabru"... Iertat de acuzaţiile aduse, poetul vagabond este eliberat şi ultima dată la care a fost văzut în viaţă este 5 ianuarie 1463. Ce s-a întâmplat cu acest neînţeles de mare talent, un novator al formei şi expresiei poeziei franceze medievale? Cert este că a avut un mare prieten, Charles de Valois, duce de Orléans, care l-ar fi putut găzdui în clandestinitate, dar şi acesta a murit în 1465. Poate că este mai bine că astfel de oameni se pierd în mister.

● Dispariţia unui popor amerindian

Prefaţând încă greu explicabila ieşire din istorie a mayaşilor, civilizaţia zapotecă a intrat în declin după anul 900 d.Ch., o dată cu invazia sângeroasă a vecinilor lor, războinicul popor al mixtecilor.

Oază de artă şi cultură amerindiană, plasată în centrul Mexicului de azi, pe valea râului Oxaca, civilizaţia zapotecă şi-a cunoscut apogeul între anii 300 şi 850-900, pe când în zona Mesoamericii (adică Mexicul, Honduras şi Guatemala) pretenţiile teritoriale nu se acutizaseră. Principalele trăsături ale matricei spirituale zapotece au fost pacifismul şi religiozitatea. În capitala Monte Alban îşi aveau reşedinţa preoţii-conducători ai poporului, constituind o teocraţie foarte puternică şi autoritară.

Toate elementele de arhitectură ale clădirilor oficiale, lăcaşurilor de cult, locuinţelor particulare şi mormintelor poartă însemnele unui foarte bogat panteon. Obiectele casnice şi veşmintele cotidiene (nu numai cele de ceremonie) purtau însemnele zeilor protectori. Peste cinci sute de zeităţi – antropomorfe şi zoomorfe – dominau conduita socială şi politică a zapotecilor, din care violenţa îndreptată asupra vecinilor (aztecii şi mixtecii) nu era în niciun fel acceptată. Arta şi meşteşugurile erau exclusiv îndreptate în sensul venerării divinităţilor şi a regilor (ataşaţi panteonului după moarte).

Se pare că tocmai principiile non-agresivităţii, impuse de o religiozitate ieşită din comun, au condus la neglijarea pericolelor exterioare şi, în cele din urmă, la dispariţia zapotecilor.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Magician scăpat de execuţie

● *Unii criminali sunt capabili să execute trucuri inimaginabile pentru a scăpa de pedeapsă, lăsându-şi cu gura căscată gardienii.*

● *Un personaj de legendă de acest gen, cunoscut datorită numerelor de magie făcute în închisoare, a trăit în prima jumătate a secolului al XIX-lea şi este — în privinţa puterii inexplicabile de a scăpa din cătuşe şi lanţuri — un precursor al lui Houdini, dar foarte puţin cunoscut.*

Bărbatul se numeşte Henry More Smith, însă a avut mai multe nume fictive pentru că evada mereu şi era căutat, în cele din urmă, pentru a fi executat. Aventura sa a început în Canada, când în 1814 a fost închis pentru că a furat un cal. O banalitate, dar ceea ce a urmat este uluitor. A reuşit să se prefacă bolnav atât de bine (scuipa sânge, avea temperatură mare etc.), încât a fost chemat un preot. A cerut o cărămidă caldă pentru şale, iar când gardianul a ieşit să i-o aducă, Henry a ieşit pe lângă el din celulă ca un pui de căprioară.

Oamenii legii au cam înţeles cu cine au de-a face, aşa că la următoarea arestare i-au pus cătuşe la mâini şi la picioare. Când au găsit celula goală, cătuşele erau rupte ca firele de paie. L-au prins din nou pe zburdalnic şi l-au întrebat cine l-a ajutat. Atunci Henry al nostru a arătat Luna de pe cer. N-a zâmbit nimeni. I-au pus cătuşe mai groase, colan de fier la gât şi toate erau legate cu lanţ de un cârlig barosan înfipt în perete. Barele de la fereastra celulei au fost dublate. Şi, ce credeţi? Şeriful Walter Bates, cel care a scris primul amintirile despre „Pungaşul de pe Lună", a găsit toate „bijuteriile" de fier rupte (nu tăiate), la fel ca şi barele ferestrei!

HENRY MORE SMITH

The Lunar Rogue

Twenty Pounds Reward.

ESCAPED from the Gaol in Kingston, a man calling himself HENRY MORE SMITH, ... WALTER BATES, Sheriff

Anunţul cu recompensa de 20 de lire pe capul lui Henry

Publicul era în extaz, căci omul acesta chiar avea ceva supranatural (ulterior s-a bănuit că ştie yoga, dar asta nu explica mare lucru). A mai hoinărit „magicianul" ceva timp (făcea amor cu domniţe pe care le jefuia), iar la ultima arestare l-au condamnat la moarte. Atunci băiatul rău şi-a zis să le ofere un spectacol să-l ţină minte. A confecţionat din scândurile şi paiele patului mai multe marionete, îmbrăcate cu uniforma lui. Şeriful Bates vedea cum Henry (gol puşcă) făcea spectacol pentru gardienii uluiţi... Autorităţile au fost atât de impresionate (inclusiv „artistic"), încât l-au achitat. Cât o fi ficţiune nu se ştie, dar nouă ne-a plăcut personajul.

Ştiaţi că...

◆ ...Napoleon îi favoriza pe matematicieni şi fizicieni? El îi

excludea din cercurile sale pe umanişti, considerând că aceştia creează tot felul de probleme.

◆ ...condimentul cel mai vândut din lume este piperul? Pe locul doi se situează muştarul.

◆ ...există o singură specie de rechini de apă dulce? Aceştia tră-

iesc în lacul Nicaragua, din statul cu acelaşi nume.

◆ ...stomacul produce un nou strat de mucoasă la fiecare două săptămâni? Altfel s-ar digera singur.

◆ ...există pe planeta noastră în jur de

1.300 specii de scorpion? Dintre acestea doar 25 au o muşcătură mortală.

◆ ...Biserica Neagră din Braşov a fost terminată în anul 1477? Din cauza lipsei de fonduri cel de al doilea Turn proiectat nu a mai fost înălţat niciodată.

◆ ...celebra „Mona Lisa" a fost furată în anul 1911 din Muzeul Luvru şi regăsită după

căutări intense? Unul dintre cei suspectaţi de furt a fost chiar Pablo Picasso.

Ştiaţi că...

Glasgow

Muzeul de Artă Kelvingrove

oraşul unei legende

Aşezat pe malurile râului Clyde, Glasgow este cel mai mare oraş din Scoţia şi al treilea ca mărime din Regatul Unit, după Londra şi Birmingham.

Istoria sa coboară cu 1400 de ani în urmă şi, legenda spune, că a apărut în urma disputei între doi soţi. Conform acestei legende, regele Strathclyde i-a oferit soţiei sale un inel pe care ea însă – fără să se gândească la consecinţe – l-a oferit unui admirator. Regele a aflat, l-a recuperat discret şi l-a aruncat în râul Clyde. Apoi i-a cerut soţiei sale să-l poarte şi regina, disperată, s-a adresat pentru un sfat bun confesorului ei, Sfântul Mungo. Acesta a îndemnat-o să pescuiască în râu şi primul somon, care a fost prins avea în gură un inel. Datorită acestui fapt, pe blazonul oraşului apar trei somoni dintre care unul ţine în gură un inel. Sfântul Mungo a devenit protectorul locului.

Oraşul s-a dezvoltat discret, a devenit celebru prin construcţia de vapoare şi de locomotive, Catedrala fiind simbolul vieţii spirituale. Pricerea inginerilor de aici era unanim recunoscută în lume şi nu e de mirare că mari savanţi ca Lord Kelvin şi James Watt şi-au testat teoriile şi descoperirile la Glasgow, care, încă din 1491, era un important centru universitar. Astăzi oraşul este una dintre cele mai cosmopolite şi mai agitate destinaţii turistice ale Europei.

Gradina botanică

Dintre aceste obiective am amintit Catedrala, numită şi High Kirk. Este singura construcţie de acest fel care a reuşit să supravieţuiască, fără vreo avarie, Reformei din 1560. Este un minunat exemplu de arhitectură gotică ridicată în secolele XIII-XV. Aici se află mormântul Sfântului Mungo. Turnul datează din secolul al XIII-lea iar clopotniţa a fost construită de Episcopul William de Lawedere, mort în 1425.

Un alt simbol al oraşului este Catedrala bisericii episcopale scoţiene, închinată Sfintei Fecioare. A fost construită de arhitectul George Gilbert Scott iar lucrările au început în 1871, fiind terminată în 1893. A fost ridicată la rang de catedrală în 1908.

Mai pot fi admirate Catedrala romano-catolică St. Andrews, construită în stil gotic în 1889 şi renovată ulterior şi Catedrala St. Luke, aparţinând bisericii ortodoxe greceşti, proiectată de James Sellars şi construită în 1877 în stil gotic-normand.

Marea majoritate a clădirilor civile sunt însă înălţate în stil victorian şi edwardian dar ele coexistă cu edificii moderne dintre care se remarcă impunătoarea sală de concerte Clyde Auditorium, făcând parte din ansamblul Scotish Exhibition and Conference Centre.

Nu pot fi uitate teatrele, cinematografele, galeriile de artă, Universitatea şi, mai ales Biblioteca publică Mitchell, considerată una dintre cele mai mari din Europa, dacă nu cea mai mare.

Pe malul stâng al râului Clyde se înalţă Glasgow Tower, parte a Centrului de Ştiinţă Glasgow. Are aspectul unei aripi de aeronavă aşezată pe vertical şi 127 metri înălţime. Se roteşte cu 360 grade de la bază la vârf fiind înregistrat în acest sens în „Cartea recordurilor".

Un loc deosebit de îndrăgit atât de localnici cât şi de turişti este Grădina Botanică, vestită în toată lumea pentru arhitectura impresionantă a serelor şi colecţiile de plante tropicale.

Catedrala episcopală închinată Sfintei Fecioare

La fel de apreciate de cei de aici sunt Muzeul de Artă Kelvingrove aflat într-o clădire în stil victorian din secolul al XIX-lea, cu 22 de galerii în care prezintă circa 8000 de opere artistice, dar şi Sharmanka, un loc cultural care doreşte să prezinte metaforic călătoria între viaţă şi moarte într-un spectacol admirat atât de adulţi cât şi de copii. Aici o serie de sculpturi mecanice animate prin muzică execută tot felul de mişcări, învăluite în lumini colorate.

În ciuda timpului ploios în Glasgow lumea se distrează, oraşul este punctul de lansare a numeroase formaţii muzicale, numeroase baruri specifice şi a celui mai bun whiskey scoţian. În acelaşi timp este un oraş al fotbalului, mândrindu-se cu trei stadioane dintre care unul este cel mai mare din Scoţia.

Biblioteca publică Mitchell

Scara acoperită din Sighişoara

Cunoscută şi sub numele de „Scara Şcolarilor", „Scara acoperită" din Sighişoara a fost construită în 1642 (după unele surse) la iniţiativa primarului Johann Both. Scopul ei era acela de a uşura drumul elevilor care mergeau la şcoala aflată pe deal în timpul ploilor sau al iernilor grele. Lângă şcoală există şi o biserică, la care accesul era de asemenea dificil pe vreme proastă.

Scara era construită din lemn, era acoperită şi avea iniţial 300 de trepte. Restaurată în 1849, a păstrat doar 175 de trepte întrerupte de mai multe platforme late.

Pagina realizată de IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Penelopa

Important personaj din Odiseea lui Homer, Penelopa este soţia lui Ulise (Odiseu) şi mama lui Telemah. Adorată în mitologia greacă drept un simbol al castităţii şi fidelităţii conjugale, ea aşteaptă răbdătoare şi credincioasă, 20 de ani, întoarcerea soţului din Războiul Troian.

Pentru a scăpa de insistenţele peţitorilor, începe să ţească o pânză promiţând că îşi va alege un soţ când o va termina. În realitate ea destramă noaptea ceea ce ţese ziua dar în cele din urmă vicleşugul ei este descoperit. Când peţitorii o somează să

aleagă pe unul dintre ei, apare Ulise care îi omoară sau îi goneşte pe toţi şi viaţa conjugală îşi reia cursul.

Pânza Penelopei simbolizează o lucrare permanent reîncepută şi niciodată terminată.

Obsesia nemuririi

Nimeni nu e nemuritor. Se pare însă că de asta nu sunt conştienţi toţi oamenii (muritori, deh!), care se lasă bântuiţi de ideea patologică a revenirii la viaţă, peste un număr de ani nedefinit, dar eventual cât mai mare, „într-o lume mai bună şi mai dreptă", cum se zicea la noi până acum vreun sfert de veac. Iar una dintre promisiunile pe care lesne le putem considera şarlatanii, făcute în acest sens chiar şi de oameni de ştiinţă este ceea ce a fost denumit crionizare (a nu se confunda cu criogenizarea, care se referă la studiul temperaturilor joase). Şi aflaţi că pe lumea asta din ce în ce mai ieşită din albia normalităţii nu sunt chiar puţini cei care au aderat de-adevăratelea la „programele" de eternizare ale mentorilor metodei pogorâte parcă direct din comedia grotescă, dar bine ticluită, a celebrului Louis de Funes, „Hibernatus".

În clipa documentării pentru articolul de faţă sunt pe Terra 134 de oameni crionizaţi, dacă nu cumva între timp unii dintre ei chiar vor fi cunoscut dezgheţul celei de-a doua vieţi ori, dimpotrivă, sloiul în care au fost prefăcuţi se va fi spart în mii de cristale. Iar, ca şi cum nebunia oamenilor mari nu ar fi fost de ajuns, aflaţi că printre congelaţi se află şi copii.

Cea mai mică astfel de făptură umană nu are decât 2 ani de viaţă: thailandeza Matheryn Naovaratpong, care a murit în urma unei tumori pe creier, în luna ianuarie.

În mod natural devastaţi de tragedie, dar şi urmărind fantasma nemuririi, părinţii copilei au apelat la binecunoscuta companie americană Alcor, care presupune – atenţie! – că s-ar putea ca într-un viitor oarecare tehnologia să permită resuscitarea creaturilor puse la gheaţă! Se înţelege însă că nicio astfel de companie de crionizare nu îşi asumă absolut niciun fel de responsabilitate cu privire la rezultatul real al activităţii sale. Mai ales acum, cu încălzirea asta globală, care topeşte până şi calota polară... *(A.N.P.)*

Alcoolicul care nu bea

Despre indivizi care, vorba lui Creangă, au „darul suptului", iar la un moment dat se jură că nu vor mai pune gura pe pahar în veci, însă a doua zi o iau de la capăt cu voinicie, în mod sigur aţi mai auzit vorbindu-se. Dar cum ar veni asta: un tip beat, care totuşi să nu fi pus în gură picătură de alcool? Păi, ar fi un nonsens, nu-i aşa? Ei bine, nu-i aşa!

Americanul Nick Hess a început să trăiască drama vieţii lui în anul 2011, atunci când organismul său a demarat un fel de... „afacere" ilicită cu alcool, mai exact producând în mod natural alcool în interiorul propriului său corp. Mai întâi a resimţit puternice dureri abdominale pe care nu şi le putea explica. Apoi a remarcat că starea sa generală se schimba după fiecare masă: limba i se împleticea, se exprima cu dificultate şi chiar respiraţia sa emana mirosul specific alcoolului consumat. Firește că până şi soţia sa a început să-şi facă gânduri negre despre omul de lângă ea, observându-i dispoziţia nefirească ce se repeta suspect de des. Dar tot din partea ei a venit şi salvarea lui Nick.

Elucidarea jenantului „mister" a debutat de fapt cu un accident rutier determinat de bărbat, în urma căruia testul de alcoolemie a demonstrat fără echivoc că acesta se urcase băut la volan. Negarea şi protestele lui Nick nu au ajutat cu nimic, mai ales în faţa medicilor tot mai suspicioşi, după ce şi analiza sângelui confirma gradul ridicat de alcoolemie al conducătorului auto. Atunci, soţiei i-a căzut în mână o revistă în care a citit un articol despre aşa-numitul sindrom „de auto-îmbătare".

Le-a sugerat medicilor să repete analizele soţului său în această direcţie şi presupunerile i s-au adeverit: intestinul lui Nick conţinea de patru ori mai multe drojdii decât cel al unei persoane normale, aceleaşi microorganisme precum cele folosite în procesul de fermentare a berii. Altfel spus, atunci când bărbatul consuma amidon (în pâine, paste făinoase, băuturi carbogazoase etc.), drojdiile respective declanşau automat producţia de etanol în corpul său, transportat imediat în sânge. Şi, ce-i drept e drept, după o asemenea masă mai copioasă Nick chiar era beat!

Mă rog, fără să fi consumat alcool în adevăratul sens al cuvântului. Spre norocul său, un regim alimentar adecvat şi tratamentul cu medicamente care au omorât excesul de drojdii (organisme vii, după cum se ştie) l-au vindecat pe nefericitul bărbat. O concluzie fermă însă rămâne: nu alimentaţi „distileria", nici cu paharul, nici cu furculiţa! *(A.N.P.)*

Stomatologie inedită

Se ştie că mulţi copii se tem atunci când cei mari se pregătesc să le scoată dinţii de lapte care li se clatină în gură.

De aceea părinţii inventează tot felul de metode pentru a-şi uşura această neplăcută sarcină. Unii îşi duc progenitura la dentist, alţii leagă dintele cu o aţă de clanţa unei uşi pe care o închid

brusc iar alţii aşteaptă pur şi simplu ca dintele să cadă singur.

Există însă şi părinţi moderni, care dovedesc şi multă imaginaţie. Aceştia leagă dintele cu un capăt al firului (până aici nimic nou) iar celălalt îl agaţă de o dronă. Pun aparatul în mişcare rapid şi „operaţia" se execută imediat.

Rămâne însă de căutat dintele pentru a fi ascuns sub pernă, sau aruncat peste casă, sau păstrat într-o cutiuţă, după cum cere obiceiul locului! *(I.S.)*

Un extraterestru „nuclear"?

Mai mult decât oricând, în ultima perioadă de timp pe canalele media curg ştiri despre descoperirea unor vieţuitoare necunoscute, cu o anatomie cel puţin stranie, dar şi a unor cadavre de creaturi coborâte parcă dintr-un bestiar medieval ori poate... direct din spaţiul cosmic. Iar sub acest din urmă aspect, câtă vreme ştiinţa nu poate oferi publicului o explicaţie rezonabilă, speculaţiile au cale liberă de exprimare.

Este şi cazul recent al unui cadavru cu un aspect nemaiîntâlnit până acum, care a fost găsit pe prundul râului Kovashi, din apropierea oraşului Sosnovy Bor. Bizareria a ţinut mult timp prima pagină a ziarelor, după ce comunitatea ştiinţifică s-a arătat deconcertată de imposibilitatea identificării măcar a speciei căreia aceasta îi aparţine.

Creatura are forma unui embrion, e lipsită de păr sau pene, iar scheletul său nu seamănă cu nimic cunoscut, deşi la prima vedere cei doi localnici care au găsit-o şi-au închipuit că era doar un embrion de găină. Trimisă imediat la Institutul de biofizică din Krasnoyarsk, s-a dovedit însă a nu aparţine nici vreunei păsări, nici vreunui animal marin. Singura apreciere cât se poate de fermă a cercetătorilor a fost – în mod destul de surprinzător – aceea că în niciun caz nu trebuie alimentate fanteziile ufologilor, presupunând că ar putea fi vorba despre embrionul unei fiinţe extraterestre.

Foarte important este însă şi amănuntul că locul unde a fost descoperită curioasa vietate se află nu departe de un sat construit în anii 50 în vecinătatea unei centrale nucleare. Or, atomul cel debordând de energie a dovedit că e în stare de orice: să clădească şi să ofere mirajul eternităţii, dar şi să nimicească iremediabil ori să genereze mutaţii monstruoase. *(A.N.P.)*

Şi slipul poate deveni o armă fatală

Nu ne vom referi la cine ştie ce obscenităţi ori la vreo întâmplare anecdotică vulgară, ci la un fapt tragic real petrecut în Statele Unite. Şerifului din McLoud nu i-a venit să-şi creadă ochilor când a descoperit trupul neînsufleţit al lui Denver Lee St Clair, de 58 de ani: acesta avea partea cu elastic a slipului înfăşurată în jurul gâtului într-un anume fel. Mai exact, o practică pe care o cunoştea din şcoală (şi care cauzase mai multe decese prin asfixiere) sub denumirea de „atomic wedgie" — un aşazis joc sado-masochist, dar şi un gen de glume stupide şi periculoase cu originea atribuită subculturilor nord-americane. Numai că în cazul de faţă nu fusese vorba despre niciun fel de joc, fie el şi pervers.

Victima, împreună cu Brad Davis, fiul vitreg în vârstă de 33 de ani, avuseseră o discuţie foarte aprinsă şi stropită din belşug cu alcool, în timpul căreia St Clair se exprimase în termeni jignitori la adresa fostei sale amante, mama lui Brad. Ceea ce a uitat bărbatul era faptul că tânărul din faţa sa activase în cadrul Marinei militare, unde deprinsese numeroase metode de autoapărare. Iar aceasta a constituit şi apărarea lui Brad în faţa anchetatorilor, acuzat fiind de crimă.

Totuşi, afirmaţia sa că fusese atacat de St Clair şi că acţionase aşadar în legitimă apărare nu i-a convins pe oamenii legii, dovezile nelipsind, de altfel, în acest sens. Ceea ce însă a reţinut poate mai mult atenţia publicului a fost metoda aleasă de Davis, care se certa frecvent cu tatăl vitreg, pentru a-i face acestuia de petrecanie. Iar interesul aparte vine din răspândirea practicii „wedgie" în rândul tinerilor americani, o adevărată demenţă ce poate ucide în chinuri inimaginabile în special bărbatul agresat astfel. Din nefericire, lucrurile de acest gen se consumă fără discernământ pe mai toate meridianele, ca pâinea caldă. *(A.N.P.)*

Faceţi din piscină baie cabalină!

Credeaţi că numai noi ne-am topit de căldură în vara asta? Firește că şi necuvântătoarele simt ceva similar când mercurul din termometre dă pe dinafară, numai că ele nu prea au acces la mijloacele de răcorire inventate de om. De aceea, fiindcă lucrurile stau aşa, nu e de mirare că mai există şi patrupede cu „iniţiativă", care îşi asumă riscurile unui ceas de desfătare de tip humanoid.

Asta s-a întâmplat la Kockelscheuer (Luxemburg), unde un grupuleţ vesel format din trei cai a pătruns în grădina unei proprietăţi private, într-o dimineaţă de vară ce anunţa o zi toridă, pe la orele 6: 00.

Proprietarului nu i-a venit să-şi creadă ochilor, când a dat cu ochii de cele trei ecvidee, dintre care unul se bălăcea în apa piscinei, lucru care părea să-i facă mare plăcere. Acuma, omul ar fi vrut să se descotorosească de oaspeţii matinali neinvitaţi, dar mai ştii ce e-n mintea unui cal care face baie în bazinul din curte la 6 dimineaţa?

Aşadar, a chemat pompierii, care, la fel ca el mai devreme, mai întâi a făcut ochii cât cepele, apoi au purces la salvarea

calului, care, după ce făcuse câteva lungimi de bazin, dădea de înţeles că nu are tocmai condiţia fizică a unui Mark Spitz.

Două ore a durat intervenţia, după care originalul scăldător a intrat puţin pe mâna veterinarului, pentru a i se verifica starea de sănătate.

Ceea ce a rămas totuşi neclar e dacă cei trei amici se întorceau cumva de la vreun chef ori pur şi simplu erau, aşa, nişte cabaline mai excentrice cărora le venise poftă să facă o baie. *(A.N.P.)*

Iubiţi în filme, duşmani în realitate!

Sunt vedete celebre, adulate şi răsfăţate. Sunt tinere — sau mai puţin tinere — dar sigur frumoase şi râvnite. Şi, când se întâlnesc pe micul ori marele ecran, jucând rolul unor îndrăgostiţi lulea, avem impresia că se potrivesc aşa de bine încât par a fi făcuţi unii pentru alţii.

Adevărul, de multe ori, e altul: există numeroase vedete — şi mai jos aveţi chiar o listă cu ele — care au evoluat împreună în filme de dragoste, dând impresia că între ele există o chimie deosebită, dar care nu se sufereau în viaţa reală. Totuşi, ei au jucat atât de bine iubirea încât ne-au impresionat şi convins. Ei da, asta înseamnă talent!

Jamie Dornan şi Dakota Johnson — „50 de umbre ale lui Grey"

Pe ecran au jucat un cuplu sado-masochist şi au părut de-a dreptul dependenţi unul de altul, scenele de sex fiind (zic cunoscătorii!) extrem de convingătoare. Dar, de fapt, Jamie Dornan şi Dakota Johnson, protagoniştii controversatului „50 de umbre ale lui Grey" nu s-au suferit deloc din prima clipă în care s-au văzut pe platourile de filmare. Totuşi, nici unul dintre nu a vrut să renunţe, având în vedere vâlva pe care o stârnise cartea care inspirase pelicula şi potenţialul de succes al producţiei. Ca atare, cei doi au intrat în pielea personajelor şi au jucat magistral. Ceea ce nu s-a văzut pe ecran a fost că, după terminarea scenelor de sex, Dornan acoperea, de-a dreptul scârbit, trupul gol al parteneri sale, cu ce găsea la îndemână şi fugea repede să facă un duş, înainte de a se întoarce acasă, la nevastă. Nici în şedinţele foto făcute pentru promovarea filmului cei doi nu au avut o altă atitudine, distanţa dintre ei fiind evidentă.

Leonardo DiCaprio şi Claire Danes

William Baldwin şi Sharon Stone

Pierce Brosnan şi Teri Hatcher — „Să nu mori mâine"

Fostul „agent 007", Pierce Brosnan, nu a fost, se pare, prea încântat să lucreze cu „fata Bond" Teri Hatcher, exprimându-şi adesea, în particular (zic gurile rele) disprețul față de aceasta. Brosnan, un maniac al ordinii şi punctualităţii, era enervat la culme de desele întârzieri ale partenerei sale: „Eram foarte supărat pe ea, va recunoaşte actorul, ulterior. Toată echipa era obligată să o aştepte pe platou şi stăteam câteodată ore întregi degeaba. Recunosc că am spus la adresa ei câteva cuvinte care n-au fost tocmai drăguţe".

Leonardo DiCaprio şi Claire Danes — „Romeo şi Julieta"

Faptul că avea doar 16 ani când a jucat în adaptarea pop-rock a dramei shakespeariene, în viziunea regizorului Baz Luhrmann nu a împiedicat-o pe Claire Danes să-l enerveze la culme pe partenerul ei, DiCaprio, care avea, pe atunci, 22 de ani. Actorul o găsea „imatură şi cam bleagă", în vreme ce Claire îl ura de-a dreptul pentru farsele necontenite pe care le făcea, nu doar ei, ci şi întregii echipe de filmare. Potrivit membrilor acesteia, ranchiuna pe care cei doi şi-o purtau era aşa de mare încât, imediat ce se termina de filmat o scenă, ei nu-şi mai adresau nici măcar un cuvinţel.

Nick Nolte şi Julia Roberts — „Ador încurcăturile"

În vreme ce „duşmăniile" descrise în această listă par să se fi încheiat odată cu ultimul tur de manivelă al camerei, la respectivul film, râca dintre Nick Nolte şi Julia Roberts pare să fi existat dintotdeauna. Cei doi s-au ciocnit pentru prima oară pe platourile de filmare ale comediei romantice „Ador încurcăturile", în timpul cărora tensiunea dintre e fost de atât mare încât au filmat unele scene separat, dându-şi replica „în gol", pentru a fi „lipiţi" ulterior, la montaj. Roberts nu s-a sfiit să-l califice pe Nick Nolte (cunoscut pentru pasiunea sa pentru alcool şi droguri) „complet desgustător", în vreme ce actorul a replicat: „(Julia) nu e persoană drăguţă, toată lumea ştie asta".

William Baldwin şi Sharon Stone — „Sliver"

„Sliver" a fost un thriller de duzină, făcut în mare grabă, cu un scenariu scris „pe genunchi" şi o distribuţie înjghebată în pripă, pentru că producătorii au vrut să profite de imensul succes cu „Instict Primar" şi i-au încredinţat rolul principal tot lui Sharon Stone. Colac peste pupăză, actorii nu s-au plăcut din prima clipă în

Patrick Swayze şi Jennifer Grey

care s-au văzut şi nici nu s-au obosit să ascundă asta. Deşi scenele de dragoste par foarte reale şi bine jucate, turnarea lor a fost un coşmar. Mai ales pentru Baldwin care, în timpul unei scene mai senzuale a fost muşcat de limbă de focoasa Stone încât nu a mai putut vorbi timp de câteva zile după aceea!

Patrick Swayze şi Jennifer Grey — „Dans murdar"

Cei doi avuseseră ocazia să se cunoască pe platourile de la „Invazia roşie" şi, deşi iniţial păreau să se simpatizeze, curând şi-au dat arama pe faţă. Apogeul neînţelegerilor dintre ei s-a produs la filmările pentru „Dans murdar", când a devenit evident că niciunul dintre ei nu are parte de „timpul vieţii sale" — ca să parafrazăm

Richard Gere şi Debra Winger

un cunoscut şlagăr din film. Swayze se plângea mereu că Grey e o parteneră de scenă dificilă şi că, din cauza „fiţelor" ei, erau nevoiţi să filmeze unele scene iar şi iar. Actorul nu suporta că, atunci când cineva îi făcea observaţie, Grey izbucnea în plâns şi se închidea în cabina ei.

Richard Gere şi Debra Winger — „Ofiţer şi gentleman"

Louis Gossett Jr, unul dintre starurile acestui film, a dezvăluit adevărul mai puţin romantic din spatele uneia dintre cele mai faimoase idile ale marelui ecran, în anii 80. În cartea sa autobiografică „Un ofiţer şi un gentleman", Gossett scrie că Debra Winger a urât să facă acest film şi îl considera pe partenerul ei, Richard Gere, „la fel de sexy ca un zid de cărămidă". Asta e chiar blasfemie, fetelor!

Tony Curtis şi Marylin Monroe — „Unora le place jazzul"

Întrebat cum se simţea când juca în scene de dragoste cu Marylin Monroe — pe atunci una dintre cele mai râvnite femei din lumea — Tony Curtis a răspuns, cu umor: „E ca şi cum l-aş săruta pe Hitler". Deşi Curtis şi Monroe fuseseră amanţi înainte de a filma „Unora le place jazzul", la momentul în care au fost distribuiţi împreună în comedia lui Billy Wilder, sentimentele actorului cunoscuseră o transformare totală şi nu o mai privea decât ca pe o femeie oarecare — fără să piardă prilejul de a o tachina pentru că era blondă. Deranjată de remarcile sale misogine, nici Marilyn n-a stat cu mâinile-n sân şi cu limba... acasă. Mai târziu, Curtis avea să-şi amintească: „La scena în care trebuia să ne sărutăm pe iaht, aproape m-a sufocat, băgându-mi limba în gură atât de adânc încât am rămas fără aer. Noroc că regizorul a observat cum mă zbăteam şi a oprit filmarea".

PORTRET

Aylin Cadîr

Cine ar fi crezut, după destrămarea trupei Pops, că vom mai auzi vreodată de Aylin Cadîr, simpatica adolescentă cu gropiţe în obraji şi ochii migdalaţi, care părea sufletul formaţiei? Dar frumoasa turcoaică, născută la Constanţa, pe 16 decembrie 1985, a avut ambiţia de a trece peste acest eşec şi a ales calea aspră pentru a răzbate în carieră, dându-şi seama că rolul de „păpuşică sexy" care cântă melodii banale, de pe CD, nu e pentru ea. A dat examen la Actorie şi a urmat cursurile Universităţii Hyperion, la clasa lui Catrinel Dumitrescu şi a regretatului Emil Hossu.

Încă din facultate a jucat în seriale de televiziune, rolul său din musicalul „Cu un pas înainte" aducându-i o binemeritată reputaţie. A mai jucat în serialul TV „Vine Poliţia", din 2008, iar în 2010 a urmat un roi mai aproape de rădăcinile sale —

Aysha, a patra soţie a Emirului din telenovela „Iubire şi Onoare". Nu a renunţat nici la muzică, înfiinţându-şi formaţia Lucky Charm, alături de care a lansat deja un album, Cloud, foarte bine primit de industria muzicală. Dar marea ei pasiune rămâne teatrul, Aylin având deja şansa de a evolua alături de mari nume ale scenei româneşti: Gheorghe Dinică, Victor Rebengiuc, Maia Morgenstern, Răzvan Vasilescu.

De asemenea, decisivă pentru ea a fost întâlnirea cu regizoarea Chris Simion, care i-a încredinţat personajul Maytrei, din romanul omonim al lui Mircea Eliade. Ştiind calităţile ei vocale remarcabile, Răzvan Mazilu a distribuit-o în versiunea românească a „West Side Story", un musical care s-a bucurat de un imens succes.

Aylin a mai jucat în piesa „Allegro, ma non troppo", regizată la Teatrul Naţional de Răzvan Popa şi în „Lecţia" lui Eugène Ionesco, în regia lui Horaţiu Mălăele. De altfel, reputatul actor român o apreciază în mod deosebit pe talentata Aylin, încredinţându-i roluri în alte două piese, „Leonce şi Lena", la Teatrul de Comedie, şi „Podu' sinucigaşilor", la Teatrul Metropolis.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Bucureştiul, destinaţie turistică

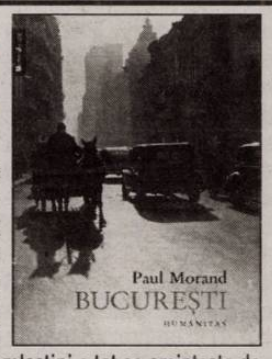

Nu cu mult timp în urmă, *Humanitas* scoate Bucureştiul pe masă punând la îndemâna bibliofililor o carte scrisă în urmă cu 80 de ani. Este vorba despre cartea lui Paul Morand, scriitorul care a bătut lumea în lung şi-n lat, scriind despre locurile pitoreşti pe care le-a vizitat. Printre acestea şi Bucureştiul. În traducerea lui Emanoil Marcu şi cu imagini de epocă de o impresionantă valoare, cartea lui Morand, punea Bucureştiul, atunci când a fost publicată, pe harta traseelor turistice ale vremii. Ceea ce nu e puţin lucru când ştim că azi trebuie să plăteşti milioane de dolari pentru un simplu spot publicitar promovat de un canal de sport!

Până la Paul Morand, scrierile despre Bucureşti erau mai degrabă simple dări de seamă, importante pentru cercetătorii români, poate, dar lipsite de ecou în rândul publicului din alte ţări. Odată cu el însă, capitala României, cu umbrele ei istorice şi cu prezentul ei pitoresc, cu contrastele ei şi cu farmecul ei de nespus, intra în atenţia unui autor capabil s-o facă mai bine cunoscută lumii întregi. O prospeţime care nu e străină, desigur, de minunata limbă în care Paul Morand îşi exprimă elogiile sau decepţiile, exclamaţiile admirative sau ironice.

Pentru aroma acelor descrieri, iată o mostră de stil din volumul semnat de Paul Morand: „Când ajungi pe aerodromul de la Băneasa, poţi vedea, sub hangarele lor de beton, aparatele celor două mari companii ce leagă Bucureştiul de restul Europei: Air France, spre Paris, şi compania poloneză Lot, spre Mediterana sau Baltica. Căile ferate se depărtaseră de aceste trasee istorice, în schimb reţeaua aeriană a revenit la ele, iar Bucureştiul şi-a reluat locul ocupat de veacuri, la întretăierea drumurilor ce leagă vestul de est, de la Viena la Constantinopole, şi nordul de sud, de la Stockholm şi Varşovia la Atena. Bucureştiul ar fi trebuit să fie un oraş dunărean, sau măcar legat de marele fluviu printr-o autostradă sau un canal ca acela de la Versailles şi lung de cinci leghe.

Dar voievozii români se temeau să facă din el un oraş de graniţă, expus aceloraşi pericole ca Belgradul, de pildă (unul major fiind topirea zăpezii, în urma căreia fluviul se umflă cu aproape un kilometru); tot ce-şi doreau aceştia era să fie cât mai departe de turci. Prin capitală trece doar un afluent mărunt, Dâmboviţa, care la rândul ei se varsă în Argeş; un brâu de lacuri şi mlaştini e tot ce aminteşte de marele fluviu din sud. La Bucureşti, nimeni nu vorbeşte niciodată despre Dunăre; cel mult e pomenită în vreun cântec lăutăresc care-o numeşte „drum fără pulbere", sau când spui, despre un om cuprins de furie, că vine *Dunăre de mânios. Căci eu sunt Dunărea cea mare Vai de cine-mi stă-n cărare...*

N-o pomeneşte nimeni, doar câţiva negustori de grâne sau vânători de raţe; după ce lasă-n urmă Porţile de Fier, Dunărea, mamă a vidrelor, îşi continuă drumul impetuos către Deltă şi porturile de cereale, iar dacă, trecător întârziat, nu vezi cum se descarcă noaptea, în pieţe, coşuri de răchită pline cu crapi uriaşi, lini mâloşi, cegi solzoase cu bot de ogar, moruni cu icre negre, ca nişte leşuri umane spintecate, nu vei putea bănui că în apropiere curge cea mai nobilă şi mai vitală dintre arterele Europei. Nu voi uita niciodată prima întâlnire cu ea.

Veneam dela Constantinopole cu avionul şi fusesem bine scuturat de turbulenţe deasupra munţilor Bulgariei; soarele asfinţea; cu ochii uscaţi de ariditatea balcanică, căutam apa; deodată, în depărtare, am zărit o vatră de lumină atât de intensă, un incendiu mistuind toată linia orizontului, încât am fost orbit: asemeni arborelui vieţii, motiv central al scoarţelor româneşti, Dunărea curgea spre noi uriaşă, umflându-şi herniile enorme ale lacurilor, inundând pajiştile, mutându-şi albia, formând în bălţile stătute insule cu sălcii şi înecându-le deîndată, construind altele cu bolovanii rostogoliţi la vale, croindu-şi drum ca Hercule, lovind berbeceşte cu stejari smulşi din rădăcini, ascunzând în stufărişuri păsări flamingo şi lebede sălbatice, scoţând de sub ape insule inundate mărginite de trestii, încât ne-a trebuit mai bine de un sfert de ceas pentru a revedea uscatul şi dealurile, fortificaţii naturale ale Capitalei, unde i s-a decis adesea destinul şi care sunt numite, ca la indieni, locul războiului. După ce cucereşti această redută avansată, Bucureştiul îţi aparţine". Într-adevar, rânduri captivante, stil de mare scriitor.

GEORGE CUŞNARENCU

Mamografia precoce salvează vieţi

O interesantă, dar şi gravă sau chiar „fantasmagorică" problematică a sănătăţii umane face ca printre cele mai ameninţătoare maladii ce fac permanent nenumărate victime, pe un loc de top negru se situează cancerele ginecologice – respectiv cel de sân la femei şi cel de prostată la bărbaţi. Atributul pus de noi între ghilimele se referă la faptul că unii semeni consideră această situaţie medicală un fel de plată grea a oamenilor pentru ceea ce religiile socotesc a constitui aşa-numitul păcat originar. Dar nu despre aspecte de felul respectiv vom vorbi în continuare, ci vom relua câteva repere ale devastatoarei maladii, precum şi legate de analizele obligatorii, pe care ar fi bine ca fiecare femeie să le cunoască.

Atenţie la cele mai mici simptome!

În pofida incontestabilelor progrese înregistrate de ştiinţele medicale mai ales în ultimul secol, cancerul de sân rămâne cel mai răspândit cancer ginecologic, el afectând una din cinci femei după vârsta de 49 de ani. Vestea bună e că în prezent, această formă a bolii este perfect vindecabilă, cu condiţia să fie depistată şi tratată la timp şi corect. Acesta este motivul pentru care se recomandă mamografia, atât pentru depistarea precoce, cât şi pentru monitorizarea terapiei anticancer. Mamografia poate depista respectivul tip de cancer cu doi ani înainte ca el să devină evident din punctul de vedere clinic. Cu alte cuvinte, analiza sus-numită permite descoperirea tumorilor foarte mici – începând de la 3 milimetri, care nu pot fi simţite la palparea sânului.

În general, mamografia este utilizată în depistarea cancerului de sân în rândul femeilor cu vârste cuprinse între 49 şi 69 de ani, femei aflate la premenopauză şi menopauză, perioadă în care apare cel mai ridicat risc de a suferi un cancer mamar. În ţara noastră există un program naţional pentru depistarea cancerului de sân, prin intermediul căruia femeile peste 49 de ani au acces la mamografie gratuită. Pe baza biletului de trimitere de la medicul de familie, a adeverinţei de salariat sau a talonului de pensie, se pot adresa, cu programare, centrelor din ţară unde se fac gratuit mamografii.

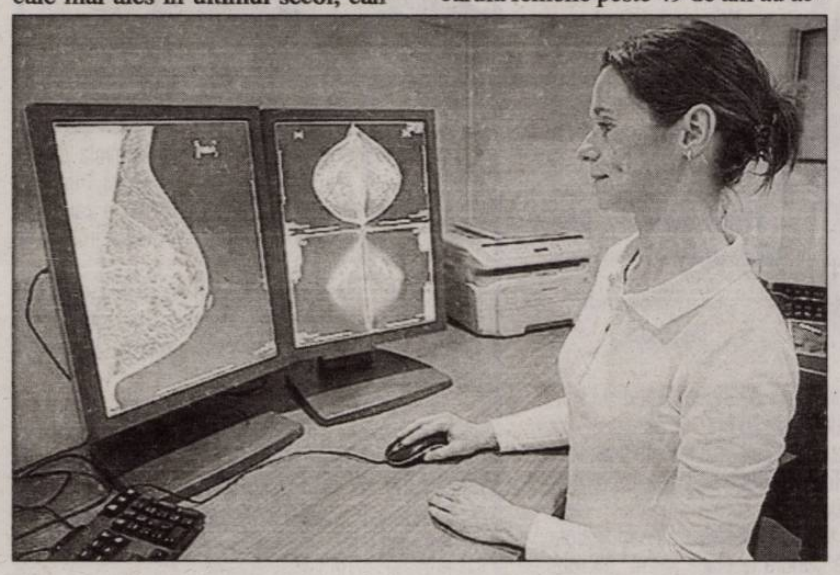

Un risc ce nu trebuie asumat

Avantaje certe, dar trebuie spus că şi riscuri certe pot însoţi orice procedură adresată depistării şi combaterii cancerului. Fiind o metodă invazivă care utilizează raze X, mamografia nu este recomandată tinerelor decât dacă există suspiciunea clară de cancer. Oricum, mamografia nu poate depista cei mai mici noduli în cazul femeilor tinere, deoarece sânii lor sunt mai denşi decât cei ai femeilor de peste 50 de ani. Ca metodă complementară (a nu se confunda cu o terapie naturală!) există ecografia, care este o metodă neinvazivă ce foloseşte unde sonore pentru a evidenţia consistenţa lichidă sau solidă a unui nodul. Mamografia prezintă o eficienţă de 100%, motiv pentru care beneficiile depistării precoce a cancerului prin această procedură depăşesc riscurile iradierii, care oricum nu sunt foarte mari, pentru că se folosesc doze mici de raze X.

Cu o zi înaintea efectuării mamografiei nu trebuie să se folosească deodorante sau loţiuni, deoarece acestea pot interfera cu razele X, apărând pe film în mod eronat, ca microcalcifieri. De asemenea, analiza în discuţie nu este recomandată în perioada menstruaţiei, ci este bine să se efectueze după o săptămână de la încheierea ciclului lunar. Se recomandă totodată autoexaminarea sânilor o dată pe lună sau la două luni. Dacă descoperiţi un nodul, este bine să consultaţi cât mai rapid medicul. Nu în ultimul rând, se recomandă consultarea de urgenţă a medicului, dacă formaţiunea depistată la nivelul sânului a crescut, precum şi în situaţiile de scurgeri mamelonare sau de retracţii cutanate ori mamelonare la nivelul sânilor.

Bacteriile gastrice „prietenoase" agreează sportul

Şi în lumea microscopică ce ne populează organismul există ceea ce am putea numi simpatii şi adversităţi. Sau, altfel spus, se stabilesc relaţii de bună înţelegere ori se poartă veritabile războaie nevăzute. Astfel, pe una dintre cele două poziţii opuse se plasează bacteriile, catalogate de specialişti, în termini simpli, ca fiind „bune" sau „rele". Iar vorbind despre prima categorie, cercetătorii irlandezi de la University College of Cork au publicat recent un studiu potrivit căruia exerciţiile fizice sporesc diversitatea bacteriilor „bune" din stomac. Oamenii de ştiinţă au analizat mostrele de sânge şi scaun ale unui grup de 40 de jucători profesionişti de rugby, aflaţi în mijlocul unui program riguros de antrenament, pentru a stabili nivelul florei bacteriene din stomacul acestora.

Mostrele lor au fost comparate cu mostrele prelevate de la 46 de bărbaţi sănătoşi, care nu erau sportivi profesionişti, dar care aveau aceeaşi constituţie fizică şi vârstă ca jucătorii de rugby. Jumătate din cei 46 de voluntari aveau un indice de masă corporală (IMC) de 25 de puncte sau chiar mai puţin, iar jumătate un IMC de peste 28 de puncte.

Toţi participanţii la studiu au completat un chestionar referitor la frecvenţa consumului anumitor alimente, cu detalii despre cât de des şi în ce cantităţi au consumat, în ultimele patru săptămâni, 187 de produse alimentare prezente în chestionar. Totodată, cercetătorii au constatat că sportivii aveau niveluri mai scăzute de markeri inflamatori şi un profil metabolic mai bun decât bărbaţii cu IMC crescut. În acelaşi timp, sportivii aveau un nivel mai crescut al bacteriilor din stomac decât bărbaţii din grupul-martor, mai ales cei cu IMC crescut. „Descoperirile noastre indică faptul că exerciţiile fizice reprezintă un alt factor important în relaţia dintre flora microbiană, imunitate şi metabolism, iar dieta joacă un rol important în acest proces.", au afirmat autorii studiului.

Atac la grăsimi

Nu ne referim la vreo altă metodă de slăbit scoasă pe piaţă, ci la sugestia unui grup de cercetători în nutriţie britanici, care ar putea avea efecte majore atât asupra sănătăţii consumatorilor, cât şi asupra economiei şi comerţului globale. Grăsimea artificială este utilizată pentru îmbunătăţirea gustului, texturii şi termenului de valabilitate ale produselor alimentare procesate, deşi grăsimile „trans" există de asemenea în mod natural în lapte, cum ar fi laptele integral, şi în unele tipuri de carne.

Or, noile cercetări sugerează că interzicerea grăsimilor din alimentele procesate ar putea salva mii de vieţi numai în Marea Britanie, în fiecare an. Experţii au publicat un articol în care susţin că circa 7.200 de decese de boli de inimă ar putea fi prevenite în Anglia în următorii cinci ani, dacă grăsimile artificiale ar fi interzise. Potrivit agenţiilor de presă există însă alţi experţi care pun sub semnul întrebării această cifră.

Experţii din spatele studiului au declarat că angajamentele voluntare din partea industriei producătoare nu au mers suficient de departe şi este timpul pentru „măsuri decisive". Ei susţin că interzicerea totală a acizilor graşi „trans" din produsele alimentare prelucrate ar putea preveni sau amâna circa 7.200 de decese cauzate de boli coronariene între anii 2015-2020.

Politicile de a îmbunătăţire a etichetării sau pur şi simplu eliminarea acizilor graşi „trans" de la restaurante şi fast-food-uri ar putea reduce cu 1.800 până la 3.500 numărul deceselor cauzate de boala coronariană. În ceea ce ne priveşte, (in)activitatea forurilor noastre responsabile din domeniu ne determină să credem că felul cum ne protejăm sănătatea prin alimentaţie depinde, la urma-urmei, de fiecare dintre noi...

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Greu de acceptat la anumite vârste ori în anumite momente ale existenţei noastre, trebuie să trăim fiecare clipă absolut conştienţi că, mai devreme sau mai târziu, fiecare dintre noi va pleca pe ultimul drum. Din păcate, avem de-a face cu nenumărate boli care ne pot grăbi sfârşitul sau – oarecum la polul opus – să trezească în noi acel instinct de conservare de regulă neglijat, care să ne îndrepte către drumul optim în viaţă. Între maladiile sus-amintite, una foarte temută, care în cele mai frecvente situaţii îşi demonstrează din plin atrocitatea, este ciroza. Dar, oare, cam cât timp poate duce un om această boală cu final previzibil?

Răspunsul nu e chiar atât de înfiorător cum pare la o primă analiză. Un bolnav cu ciroză, dacă se îngrijeşte şi urmează un tratament şi un regim corespunzător, poate trăi în medie 15 ani de la stabilirea diagnosticului, dar se cunosc şi cazuri de supravieţuire de peste 25 de ani!

Şansa de supravieţuire mai lungă sau mai scurtă e legată de modul în care pacientul se îngrijeşte, ia tratamentul prescris şi ţine regim.

De fapt, ce trebuie să facă un bolnav cu ciroză pentru ca boala să evolueze favorabil? Să urmeze regimul alimentar pentru ciroza

Cât de grăbit ne este sfârşitul?

hepatică: ■ de obicei, fără sare; ■ absolut deloc alcool; ■ fără prăjeli, rântaşuri, dulciuri concentrate, conserve, murături, afumături etc.; ■ să urmeze tratamentul cirozei în mod corespunzător (de obicei cu propranolol, spironolactonă sau diurex); ■ să nu forţeze ficatul cu medicamente luate „cu pumnul", fără discernământ sau ceaiuri care de obicei îi fac rău; ■ să efectueze controale în mod regulat la medicul gastroenterolog care îl are în grijă; ■ să ştie că există perioade când este necesar un regim mai sever, dar şi perioade când acesta poate fi mai liber.

În fine, dar nu în ultimul rând este absolut vital ca bolnavul să fie conştient de motivele care fac cel mai frecvent să apară complicaţiile în ciroză. Primul menţionat se referă la întreruperea tratamentului din cauze nejustificate (pacientul uită să-şi ia medicamentele, nu are încredere deplină în eficacitatea lor, are impresia că tratamentul medicamentos nu e chiar atât de important etc.).

Apoi, la fel de importante pot fi încălcările regulilor de supravieţuire: consumul de alcool, efortul fizic intens, hrana care include mezeluri, tocături, condimente, murături, varză, fasole, dar şi asocierea la tratamentul prescris de medic a altor medicamente ori ceaiuri nerecomandate. Concluzia ar fi, prin urmare, că acel „ultim drum" nu pare chiar atât de grăbit să ne iasă în cale, însă – oricât de neplăcut ar fi să recunoaştem aceasta – de multe ori noi înşine ne grăbim să o apucăm pe el.

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cură de slăbire... la pachet

Există numeroase invenţii în materie de pierdere din greutatea corporală, însă multe s-au dovedit a fi mai degrabă periculoase, în special dacă o asemenea cură presupune fie ingerarea de aşa-numite „remedii miraculoase", fie privarea de unele substanţe nutritive absolut necesare organismului. O metodă pe cât de simplă, pe atât de blândă – cel puţin, la o primă vedere – necesită un efort minim, în urma căruia corpul nu doar că îşi elimină din ţesutul adipos, ci se debarasează şi de toxinele acumulate în timp. Este vorba despre împachetarea – la propriu! – cu o folie de plastic, a zonelor vizate (abdomen, picioare, spate etc.).

O atenţionare prealabilă, în caz că optaţi pentru această metodă, este absolut necesară, întrucât toxinele acumulate în piele pot determina reacţii alergice: nu strângeţi prea tare pe corp fâşia de plastic cu care vă „badijonaţi" şi nici nu o ţineţi astfel mai mult de o oră! În orice caz, e bine să ştiţi şi că metoda descrisă mai sus e destul de răspândită (cu preponderenţă în Occident), datorită faptului că ajută substanţial atât la arderea grăsimilor şi a caloriilor în surplus, cât şi la eliminarea substanţelor nocive care ne pun în pericol organismul. Comparativ cu alte produse şi metode (creme „de slăbit", injecţii, proceduri chirurgicale, geluri, masaje ş.a.m.d.), plasticul ajută mai uşor la creşterea temperaturii corpului, îmbunătăţind efectele finale.

Tratează guta cu fructe!

Din marea şi nefasta „familie" a maladiilor reumatismale face parte şi guta, despre care însă informaţiile pentru public sunt destul de reduse. Vorbim despre o formă de artrită foarte dureroasă, ce apare atunci când în sânge se acumulează acid uric. Acesta este un produs al descompunerii anumitor substanţe numite purine, care se găsesc în toate ţesuturile corpului, precum şi în alimente ca ficatul, carnea roşie, mazărea şi fasolea uscată.

Durerea se instalează progresiv

În cazul persoanelor sănătoase acidul uric se dizolvă în sânge, este filtrat de rinichi şi eliminat prin urină. Totuşi, dacă rinichii nu-l mai pot elimina într-o manieră eficace, el se cristalizează şi se acumulează în articulaţii, generând guta. Această maladie cronică afectează multe articulaţii şi deteriorează calitatea vieţii bolnavilor. E un motiv mai mult decât serios ca pacienţii să caute în mod constant un tratament adecvat pentru eliminarea durerilor şi a inflamaţiilor.

Nu de puţine ori, suferinzii de gută pot avea primele simptome abia când observă că degetul mare de la picior s-a înroşit, are temperatura crescută, se umflă şi pare mai fragil. Este însă greşit să se creadă că această maladie se limitează la degetele picioarelor. Durerea şi inflamaţia înaintează gradual şi se poate extinde pe alte zone, cum ar fi „scobitura" labei piciorului, gleznele, tălpile, genunchii, încheietura pumnului, degetele mâinilor, coatele. Mai trebuie ştiut, de asemenea, că la început atacul de gută fie trece neobservat, fie se ameliorează destul de rapid. Dar, odată cu trecerea timpului simptomele sunt mai evidente, iar crizele durează mai mult timp şi de aceea trebuie căutat tratamentul cel mai potrivit.

Persoane cu vulnerabilitate accentuată

Ca orice maladie, şi guta are anumite „preferinţe" în privinţa victimelor sale. Astfel, cineva e mai predispus la îmbolnăvire dacă: ● e persoană de sex masculin; ● are antecedente familiale cu gută; ● suferă de supraponderalitate sau de obezitate; ● consumă alcool în cantităţi mari; ● preferă alimentele bogate în purine; ● trăieşte într-un mediu în care e expus(ă) la emisii de plumb; ● a suferit un transplant de organe; ● foloseşte medicamente ca diureticele, aspirina, ciclosporina sau levodopa; ● ia, de asemenea, niacină (vitamina B3, vitamina PP sau acid nicotinic).

Diagnosticarea gutei poate fi dificilă, simptomele sale fiind similare altor probleme de sănătate. Pentru confirmare, medicul poate face un test al lichidului din articulaţiile inflamate, determinând prezenţa sau absenţa cristalelor de acid uric. Când diagnosticul s-a confirmat, tratamentul include cantităţi reduse de medicamente antiinflamatoare nonsteroidiene (ibuprofen, corticoide, prednison, colchicină), menite să aline durerea şi să prevină viitoarele crize. Există însă şi remedii naturale redutabile pentru gută, la care poate puţini s-ar fi gândit.

Ananas, cireşe, ghimbir, curcuma

Amestecul menţionat în subtitlu pare destul de bizar, însă specialiştii în terapii naturale ne asigură că e unul dintre cele mai puternice tratamente ale acestei maladii. Aceasta, deoarece sucul de cireşe ajută la eliminarea acidului uric şi ameliorarea durerilor, în timp ce bromelina din ananas reduce inflamaţiile. În plus, avantajul faţă de medicamente e acela că nu generează efecte secundare asupra organismului.

Ingredientele folosite sunt: ● suc de cireşe (o ceaşcă); ● ananas (un fruct); ● 1-2 linguriţe pudră de curcuma; ● 2,5 cm (sau 1½ linguriţe de pudră) de ghimbir; ● miere. Din pulpa de ananas se mixează o pastă, care se amestecă cu sucul de cireşe, ghimbirul şi curcuma. Se pune într-un vas de sticlă închis ermetic şi se ţine la frigider 10 zile, după care se îndulceşte cu miere. Acest remediu delicios rezistă la rece şi o lună, dar trebuie consumat zilnic, pentru a avea o eficacitate cât mai ridicată, atât în gută, cât şi în alte tipuri de artrită şi dureri ale muşchilor şi articulaţiilor.

Remedii naturale

Uleiuri esenţiale împotriva varicelor

Remediile complexe reprezentate de uleiurile esenţiale de plante medicinale se găsesc, practic, în orice magazine de produse naturale, dar şi în multe farmacii. Iată ce puteţi folosi drept tratament în cazul varicelor!

■ ***Uleiul esenţial de chiparos*** are numeroase aplicaţii cutanate pentru dezinfectarea rănilor sau îmbunătăţirea circulaţiei sangvine şi a drenajului limfatic, în cazul varicelor la picioare fiind considerat cel mai eficace remediu de acest tip. Totodată e un puternic antiseptic, ideal în caz de tulburări asociate reumatismelor şi tratarea edemelor. Reduce senzaţia de presiune şi de picioare grele, Este util în tratarea problemelor cauzate de pielea prea grasă, acnee şi orice infecţie a epidermei. Tratamentul constă în aplicarea a 5 picături de ulei esenţial de chiparos pe o compresă umedă rece (ţinută, de pildă, circa 10 minute în frigider) şi un masaj uşor pe picioare pentru favorizarea circulaţiei sângelui, timp de minimum 10 minute. După o oră se poate face un duş relaxant.

■ ***Mentă şi rozmarin.*** Combinaţia uleiurilor din cele două plante permite ameliorarea durerilor, în special în zilele foarte obositoare, când vă întoarceţi acasă cu picioarele umflate şi cu o presiune puternică în vene. Amestecul menţionat este un excelent relaxant muscular, totodată stimulând circulaţia, e odihnitor şi răcoritor, astfel că tratează inflamaţiile foarte bine şi alungă crampele ce pot apărea în zona picioarelor când varicele sunt accentuate. Menta şi rozmarinul sunt şi două excelente analgezice cu efect rapid. Procedura de tratament e similară celei cu ulei de chiparos, cu deosebirea că se folosesc 3 picături de ulei esenţial de mentă şi 3 picături de rozmarin. După masaj, destindeţi-vă 20 de minute cu picioarele ridicate, apoi faceţi un duş pe care să îl încheiaţi cu un jet de apă rece.

■ ***Lămâie şi gălbenele.*** Şi uleiul esenţial de gălbenele este ideal pentru tratarea oricărei probleme a pielii: edem, infecţie, acnee, eczemă, psoriazis. Asocierea celor do uă permite inhibarea inflamaţiilor, ameliorarea durerilor şi activarea drenajului limfatic, cu efect rapid şi relaxarea accentuată a picioarelor. Ca antioxidante puternice, cu conţinut ridicat de vitamina E, vor face şi pielea mai netedă, moale şi curată. În cazul de faţă, cele două uleiuri pot fi aplicate direct pe piele – câte 3 picături din fiecare – după care urmează un masaj energic. Va apărea un efect relaxant, răcoritor, însoţit de un miros foarte agreabil. În plus, mai trebuie precizat că amestecul se poate utiliza şi în tratarea altor dureri decât cele cauzate de varice, precum şi în îngrijirea curentă a pielii.

Pentru o coloană vertebrală dreaptă

Ne vom referi, desigur, la problemele de sănătate care ne pot afecta coloana şi odată cu ea întregul organism, deşi în orice clipă ar trebui să avem în vedere şi sensul figurat al expresiei din titlu. Aşadar, după cum se ştie, vertebrele noastre au legătură, practic, cu toate organele corpului şi grija pentru sănătatea coloanei este sinonimă în fond cu protejarea sănătăţii întregului organism. Şi ce poate fi mai deranjant, în acest context, decât durerile de spate? Vă recomandăm însă posibile soluţii de remediere a problemelor.

Durerile de spate dau disconfort şi pot să ascundă afecţiuni grave ale organismului. Dintre metodele complementare, le puteţi trata foarte eficient cu ajutorul masajului, al acupuncturii sau al chiroterapiei. Cunoscut încă din Antichitate pentru efectele sale benefice asupra organismului, masajul relaxează muşchii şi tendoanele, eliberând presiunea din coloana vertebrală. El detensionează presiunea dintre vertebre şi discul intervertebral, ducând la dispariţia durerilor de spate. Masajul se face pe o masă specială sau pe un scaun de masaj, iar pentru o eficacitate sporită sunt utilizate uleiuri sau loţiuni pe care le alege specialistul (şi) în funcţie de afecţiunea acuzată de pacient. Caracteristica esenţială a acestei practici este că se efectuează cu mişcări de tip continuu. În plus, o remarcă şi o atenţionare specială se referă la evitarea intervenţiilor empirice, deoarece bunele intenţii ale unui „maseur" de ocazie se pot transforma în probleme de sănătate şi mai grave!

LUNI – 5 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Galeria dell'Accademia şi Muzeul San Marco" 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.05 Împreună astă seară 18.45 Doc.: „Torna, torna, fratre!" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Atacul din adâncuri" (SUA, 2013). Cu: Graham Greene 0.50-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Fringe" 2.00 Serial: „Fără ruşine" 2.45 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 4.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Secrete de Stil (r) 13.50 Casa: construcţie şi design 15.00 Nimeni nu-i perfect 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Mondenii 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Casanova" (Anglia, 2005, partea I). Cu: David Tennant, Peter O'Toole 1.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Natură şi sănătate (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri — Azi — Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" (ep.1) 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Teatru TV: „Nu sunt turnul Eiffel" 21.30 Telerecital. In memoriam Florian Pittiş 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.00 La Măruţă (r) 8.30 Film (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film: „Mama mea vitregă extraterestră" (r) 15.15 Film (r) 17.00 Serial: „La bloc" 19.00 Film: „Chipul unui dezertor" (SUA, 1959) 20.30 Film: „Ţintă primară" (coprod., 2000). Cu: Daryl Hannah, Doug Savant 22.30 Film: „Dealuri însângerate" (coprod., 2006) 0.30 Film: „Ţintă primară" (r) 2.15 Cine A.M.

MARŢI – 6 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc: „Torna, torna, fratre!" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.05 Împreună astă seară 18.15 Mărturii pentru viitor 18.45 Doc.: „Mărturii pentru viitor — Dinu C. Giurescu" 18.45 5 povesti din comunism (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Noaptea zilei următoare" (SUA, 1968). Cu: Marlon Brando, Richard Boone 0.50-1.50 Reluări 2.00 Revizie tehnică.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.15 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „În mintea criminalului" 0.45 Serial: „Fringe" 1.45 Serial: „Fără ruşine" 2.30 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 4.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse 12.30 Jurnalul STV Junior (r) 13.50 Focus Magazin (r) 15.00 Nimeni nu-i perfect (r) 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Mondenii 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Casanova" (partea a II-a) 1.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri — Azi — Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.30 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 6.30 Film (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Raţiune şi simţire" (r) 14.15 Film: „Mamă mea vitregă extraterestră" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Omul de legătură" (UK, 1958) 20.30 Film: „Regele asasinilor" (Hong Kong, 1998). Cu: Jet Li, Eric Tsang, Simon Yam 22.30 Film: „Legea puterii" (SUA, 2008). Cu: Stephen Dorff, Marisol Nichols 0.45 Film: „Regele asasinilor" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 7 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 5 povesti din comunism (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea 18.00 Discover România 18.15 Mărturii pentru viitor 18.50 Doc.: „Istorii trăite" 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Mici răfuieli la Paris" (Franţa, 1966). Cu: Jean Gabin, George Raft 0.55-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Visuri la cheie 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Fringe" 1.00 Serial: „Fără ruşine" 2.00 Serial: „Supernatural —Aventuri în lumea întunericului" 3.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlăciţa 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Şcoala.tv (r) 13.20 Teleshopping 15.00 Nimeni nu-i perfect (r) 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Dosarele DNA 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Legenda Moşului" (Anglia, 2006, partea I) 1.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri — Azi — Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.10 Telerecital. In memoriam Florian Pittiş (r) 19.40 Telecinemateca: „Vertigo" (SUA, 1958). Cu: James Stewart, Kim Novak 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.00 La Măruţă (r) 8.30 Film (r) 10.45 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film: „Chipul unui dezertor" (r) 14.15 Film: „Gloria" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „I s-a întâmplat lui Jane" (SUA, 1959) 20.30 Film: „Echipa de fotbal" (SUA, 2007). Cu: David Koechner, Carl Weathers 22.15 Film: „Masca neagră 2: Oraşul măştilor" (coprod., 2002) 0.15 Film: „Echipa de fotbal" (r) 2.00 Cine A.M.

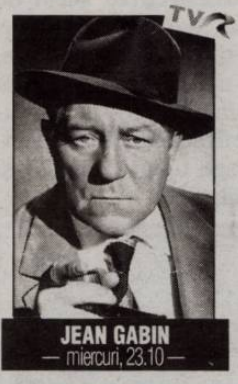

JEAN GABIN
— miercuri, 23.10 —

SAMANTHA MORTON
— duminică, 23.00 —

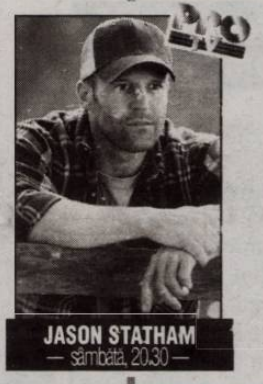

JASON STATHAM
— sâmbătă, 20.30 —

BLANCA SOTO
— luni-sâmbătă, 17.00 —

DANIEL CRAIG
— vineri, 1.15 —

LAETITIA CASTA
— vineri, 23.10 —

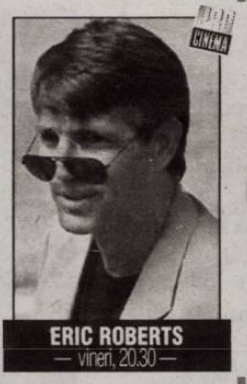

ERIC ROBERTS
— vineri, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 8 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Istorii trăite (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Transformarea 18.00 Lozul cel mare 18.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 19.00 Doc.: „Transilvania Dragon" 20.00 Telejurnal 21.00 Studio Fotbal. Preliminariile Euro 2016-Franţa 21.38 Fotbal. România-Finlanda 23.50 Studio Fotbal 1.20-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" (ep.1) 1.00 Serial: „Fără ruşine" 2.00 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Am ceva să-ţi spun 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Am ceva să-ţi spun (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA (r) 12.30 Jurnalul STV Junior (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Focus Magazin (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Nimeni nu-i perfect (r) 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Apel de urgenţă 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Legenda Moşului" (partea a II-a) 1.15-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „O carieră de succes" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri — Azi — Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: „Thailanda — Focuri de artificii pentru zei" 20.10 Talk-show 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.15 La Măruţă (r) 8.45 Film (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.00 Film: „Omul de legătură" (r) 15.00 Film: „Ca-n vremurile bune" (SUA, 2001) 17.00 Serial: „La bloc" 19.00 Film: „De două ori da" (SUA, 1969) 20.30 Film: „12" (Rusia, 2007). Cu: Sergey Makavetskiy, Nikita Mikhalkov 22.30 Film: „Tinereţe furată" (SUA, 1999). Cu: Winona Ryder, Angelina Jolie 1.00 Film: „12" (r) 2.45 Cine A.M.

VINERI – 9 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Rezumate (r) 9.55 Serial: „Armăsarul sălbatic" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Transilvania Dragon" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Europa mea 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 18.30 Mărturii pentru viitor 19.00 Doc.: „Recrut pe Bricul Mircea" 20.00 Telejurnal 21.10 Cu cântecul prin ţară 22.40 Film: „Printre gorile" (SUA, 1988). Cu: Sigourney Weaver, Bryan Brown 0.55 Nocturne 1.55-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „Agent sub focuri" (coprod., 2012). Cu: Aaron Eckhart, Liana Liberato 1.00 Film: „Dansatoarele zombi" (SUA, 2008) 2.45 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Film: „Clona ucigaşă" (SUA, 2001). Cu: Jean-Claude Van Damme, Michael Rooker, Lana Parrilla 1.15 Film: „Meciul dreptăţii" (Honk Kong, 1986). Cu: Jet Li 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Casa: construcţie şi design (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Apel de urgenţă (r) 12.30 Şcoala.tv (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Focus Magazin (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Nimeni nu-i perfect (r) 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „B.D. la munte şi la mare" (România, 1971) 22.45 Trăsniţii (r) 1.15 Film: „Arhanghel" (Anglia, 2005). Cu: Daniel Craig 3.45-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri — Azi — Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură 20.10 Poveste după poveste 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Născuţi în '68". Cu: Laetitia Casta, Yannick Renier 2.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.15 La Măruţă (r) 8.45 Film (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.30 Film: „Ca-n vremurile bune" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „CJ7 — Jucăria misterioasă" (Hong Kong, 2008) 20.30 Film: „Străzile îndurării" (SUA, 2000). Cu: Eric Roberts, Cynthia Watros 22.45 Film: „Surorile" (coprod., 2006) 0.30 Film: „Străzile îndurării" (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 10 octombrie

TVR 1

7.00 Doc.: „Comorile Toscanei" 7.35 În grădina Danei (r) 8.00 Gala umorului (r) 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 (r) 11.10 Cu cântecul prin ţară 12.40 Dragu-mi-i cu neamul meu 14.00 Telejurnal 14.30 Mărturii pentru viitor (r) 15.00 Ora regelui 16.00 Film: „Insula piraţilor" (SUA, 1952) 17.40 Istorii de buzunar 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.30 Ochiul magic 22.30 Starea naţiei. Best of 23.30 Film: „Cacealmaua II" (SUA, 1983). Cu: Jackie Gleason, Mac Davis 1.20 Profesioniştii 2.20-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 9.45 I like IT 10.15 Ce se întâmplă, doctore? 10.45 Film: „Operaţiunea Monstrul" (România, 1976) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Serial: „Diva cu greutate" 14.15 MasterChef (r) 16.30 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Homefront: Oraşul fără legi" (SUA, 2013). Cu: Jason Statham, James Franco 22.30 Film: „Dredd: Ultima judecată" (coprod., 2012) 0.30 Film: „Coriolanus" (SUA, 2011) 3.00-5.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „În ajunul nunţii" (SUA, 2006) 11.00 Film: „Harold optimistul" (SUA, 2006). Cu: Gordon Michaels, Nicole DeHuff 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.30 Burlăciţa (r) 2.00 Film: „În ajunul nunţii" (r) 3.45 Film: „Harold optimistul" (r) 5.15 Serial (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior (r) 10.30 Şcoala.tv (r) 11.00 Constantin 60 12.00 Film: „În lipsa mea" (coprod., 2004). Cu: Kirstie Alley, Janaya Stephens, Bill Smitrovich 14.00 Film (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Jurnalul unei mame" (SUA, 2002). Cu: Sandra Bullock, Ashley Judd 22.30 Film: „Povestea lui Marc Pease" (SUA, 2009). Cu: Ben Stiller, Gabrielle Dennis 0.30-4.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Visuri muncite" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.30 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-10.00 Reluări 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Călărie 14.10 Film: „Vals în lumina Lunii" (SUA, 2012). Cu: Morgan Freeman, Virginia Madsen 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 20.10 Film: „Domnul Pip" (coprod., 2012) 22.15 MomentArt 22.30 Filmul de artă: „Tigrul alb" (Rusia, 2012) 0.35-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.30 La Măruţă (r) 9.00 Film (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 14.30 Film: „CJ7 — Jucăria misterioasă" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (SUA, 1997). Cu: Leslie Nielsen, Peter MacNicol 20.30 Film: „Un alibi perfect" (SUA, 1998). Cu: Luke Perry, Richard Rosenberg 22.30 Film: „Senatorul melcilor" (România, 1995) 0.45 Film: „Un alibi perfect" (r) 2.45 Cine A.M.

DUMINICĂ – 11 octombrie

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.10 Film: „Ţinutul mustangilor" (SUA, 1976) 16.35 Istorii de buzunar 16.45 Gala umorului 17.45 Lozul cel mare 18.35 Fotbal. Insulele Feroe — România 21.00 Telejurnal 22.10 Film: „În afara legii" (SUA, 1958) 23.45 Film: „Charlot se întoarce târziu acasă" (SUA, 1916). Cu: Charles Chaplin, Albert Austin 0.30 Rezumate. Preliminarii Euro 2016-Franţa 1.20-5.30 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştiriie Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Bingo" (SUA, 2011) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Categoria grea în acţiune" (SUA, 2012). Cu: Will Smith, Tommy Lee Jones 23.30 Film: „Fata cu un dragon tatuat" (coprod., 2011). Cu: Kevin James, Salma Hayek 0.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 X Factor (r) 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Film artistic 23.00 Film: „Regina râului" (SUA, 2012). Cu: Samantha Morton, Kiefer Sutherland, Stephen Rea 1.00 X Factor (r) 3.45 Film: „Regina râului" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Secrete de Stil 11.30 Sănătate cu Stil 12.00 Mondenii 13.00 Film: „Haiducii lui Şaptecai" (România, 1970). Cu: Florin Piersic, Marga Barbu, Toma Caragiu 15.00 Cronica Cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort — Best OF 20.15 Schimb de mame 22.15 La TV 23.00 Constantin 60 0.00 Film (r) 2.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Zodiacul de acasă (r) 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.30 Serial (r) 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Micul Dracula" 12.00 Cap Compas 12.30 Călărie 14.10 Film: „Plecarea vlăşinilor" (România, 1982) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Massy 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Întoarcerea vlăşinilor" (România, 1983). Cu: Cezara Dafinescu, Emaoil Petruţ 22.10 Film: „Iubire elenă" (România, 2010). Cu: Maia Morgenstern, Mircea Rusu 0.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.15 La Măruţă (r) 8.45 Film (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Tootsie" (SUA, 1982) 14.30 Film (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Secrete fatale" (SUA, 2001) 20.30 Film: „Cum ţi-e scris" (SUA, 1994). Cu: Marisa Tomei, Robert Downey Jr. 22.45 Film: „Avanpostul" (UK, 2007) 0.45 Film: „Patul conjugal" (România, 1993) 2.30 Cine A.M.

TANGENȚE

Integramă de **M. ALBU**

ISTORIE DE DEMULT / SĂGETATĂ DE CUPIDON		CAP DE PREPELIȚĂ / A SĂRI DE PE ȘINE		ȚĂȚA VACII / ÎN FOAIER		PASIONAȚI DE STELE / PROGRAME DE ȘCOALĂ		MIOARE / PORȚIE DE FURAJ		NUMERE LA HAINE / FĂRĂ NICIO LIPSĂ
COADĂ DE ERETE! / CARACTERE UMANE			A ABSOLVI DE VINĂ / IOANA RADU						ÎN CORT! / PREFIXUL VECHIMII	
				SPAȚII VERZI / TURNEU DE TENIS						
ROMB ROȘU LA CĂRȚI / APELATIV POPULAR					ZGOMOT LA ROS / NU APARȚIN CLERULUI					VORBITUL ÎN DODII
			ÎNTREAGA ADUNARE / INELE DE LANȚ					GRĂDINĂ CU ÎNGERI / A PIEPTĂNA LÂNA		
	A DEȚINE BUNURI / FIR DE BOBINAJ					CAMERE MODESTE / JUCĂRIE DE PISOI				ZIUA TĂIERII PORCULUI
		MISTER / DESEMNAT PRIN VOT							ÎN CUIE! / SUSȚINE BRAȚUL	
ÎN VEST! / CIOMAG GROS / POLIȚIA DIN TRECUT				MEDIC CU BISTURIU / CAMION URIAȘ			PICTOR ROMÂN (Theodor) / CAMPION			
SUVERANI / O SIMPLĂ DESCOPERIRE					UTILAJ DE RIDICAT PE ȘANTIER					
						ȘNUR LA PANTOFI				

Verificați-vă cunoștințele!

Toamna

1. Care este data echinocțiului (echinoxului) de toamnă?
2. Ce mare prozator și dramaturg român a scris pamfletul „1907 din primăvară până-n toamnă”, de fapt un studiu sociologic cu accente pamfletare?
3. Ce mare pictor român (1838-1907) a pictat tabloul „Peisaj de toamnă”?
4. Ce compozitor român (1893-1959) a compus în 1910 piesa simfonică „Amurg de toamnă”, schiță pentru orchestră de coarde?
5. Ce poet român a publicat în 1964 volumul „O viziune a sentimentelor” din care face parte și poezia „Emoție de toamnă”?
6. Ce pictor flamand (c. 1564-1638) a pictat tabloul „Toamna”?
7. Cine a realizat, în anul 2000, filmul „Toamna la New York”?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Moara este o mașină folosită la mărunțirea, până la obținerea unei pulberi fine, a unor cereale, materiale, minereuri, produse chimice. Același nume îl poate avea și clădirea care găzduiește mașina respectivă. 2) În epopeea finlandeză Kalevala moara fermecată, dătătoare de belșug se numea „Sampo” și a fost construită de faimosul Ilmarinen. 3) „Colții Morarului” se află în masivul Bucegi. 4) Ciclul de lieduri „Frumoasa morărița” aparține lui Franz Schubert (1797-1828). 5) Nuvela „Moara lui Călifar” a fost scrisă de Gala Galaction. 6) Tabloul „Peisaj cu moară de vânt” poartă semnătura lui Gheorghe Petrașcu. 7) Filmul „La moara cu noroc” a foat realizat de regizorul Victor Iliu.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Cinematograf și filme” am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Mioara Ionescu* și *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Carmen Radu,* Curtea de Argeș; *Ioana Stoicescu,* București; *Sorin Cristea,* Ploiești; *Mircea Vasilescu,* Brașov; *Radu-Andrei Ciobanu* și *Cristian Zamfirescu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Ileana Popa,* Baia Mare; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Mateescu,* Bacău; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *George Ionescu,* Ploiești și *Bogdan Marin,* București.

✉ ***CRISTINA RUSU, Constanța.*** Vom publica în curând un set de întrebări privitoare la frumosul dumneavoastră oraș. Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase.

✉ ***EMIL IORDĂCHESCU, București.*** În general numele zilelor săptămânii provin din mitologii: romană, germanică și creștină. Vom publica un material pe această temă.

Așteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Lacrimile îngerului
Soleirolia soleirolii

◆ Este o plantă originară din zona Mării Mediteraneene, târâtoare, cu un frunziș în formă de covor. Ramurile au frunze mici, rotunde, de un verde crud. Înflorește rar, iar florile nu sunt decorative.

◆ Există și soiuri care au frunzișul verde auriu (varietatea Aurea) și verde argintiu (Argentea).

◆ Se poate utiliza pentru a decora atât la interior, cât și exterior, de primă-vara până toamna. Poate forma un covor vegetal sau se poate planta în ghivece suspendate.

◆ Se udă regulat, doar în farfurie. Se lasă pământul să se usuce ușor între udări.

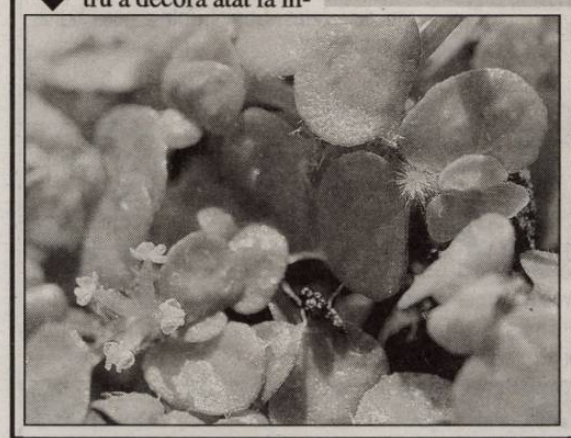

Iarna, dacă se lasă în locuri răcoroase se udă mai puțin. Niciodată nu se udă frunzele sau tulpinile, deoarece planta este sensibilă la bolile provocate de ciuperci.

◆ Preferă locurile aerisite, răcoroase și nu rezistă la temperaturi sub 0 grade. Pentru a-i stimula înflorirea și iarna se va amplasa la temperaturi de 5-10 grade.

◆ Din luna martie și până în august se administrează îngrășământ în concentrație slabă.

◆ Pentru a stimula îndesirea plantei se tunde primăvara. Se poate și replanta prin separare.

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

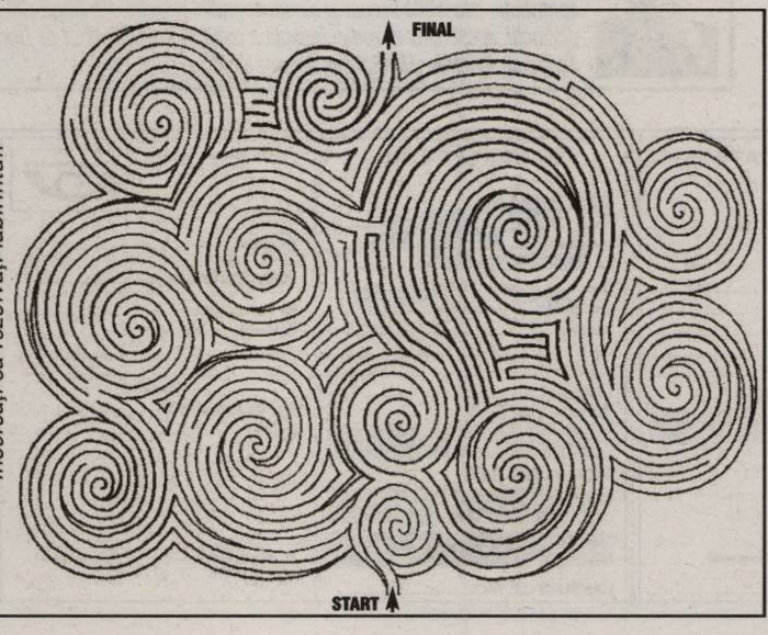

SOLUȚIA INTEGRAMEI „ZORZOANE”: *B - M - S - G - V - V - FILANTROPICA - ZORNAI - RIAL - WATT - SCAI - II - ROIT - SLIT - D - EA - RIDAT - ORA - V - BARE - OITA - AHO - ACRIT - DS - IAHNII - AMIC - ID - OISTI - AER - RATII - TAURI - MARI - VOIOSIE.*

Umor

Astfel de gânduri îmi vin numai când ești lângă mine.

Un polițist pe malul unui lac îi zice unei tinere:

– Domnișoară, aici este interzis scăldatul!

– De ce nu mi-ați spus înainte să mă dezbrac?

– Dezbrăcatul nu e interzis...

Al Doilea Război Mondial. Doi spioni nemți sunt școliți la sânge, vorbesc perfect engleza, biografii britanice pe șapte generații etc. Sunt parașutați în Anglia, își ascund parașutele, ies pe drum și intră în primul pub:

– Scotch, please!

– Dry?

– Nein, zwei!

– Nevastă, plec în delegație. Sper că în perioada absenței mele nu mă vei înșela.

– Fii liniștit, bărbate!

– Mi-am luat 100 de peștișori aurii!

– Și unde o să-i ții!?

– În cada din baie!

– Și când o să vrei să faci baie?

– O să-i leg la ochi!

Avocatul, prezent la proces, îi dă SMS clientului: „Dreptatea a triumfat!”.

Clientul răspunde: „Fă imediat recurs!”.

Tatăl și fiul culeg prune.

– Tată, ce facem cu ele?

– Dacă e mama acasă, facem compot. Dacă nu, facem pălincă.

Până să vină doctorul la noi în sat, eram răgușiți. Acum suferim de laringită!

Săptămâna trecută am pierdut un prieten și un partener de băutură de toată isprava. Săracul, și-a prins degetul într-o verighetă.

Formulă de spagă discretă: „Pierdut 1 milion. Recompensă 500.000”.

Soluția **«SUDOKU»** — *jocul săptămânii 38*

1	3	6	8	7	5	2	9	4
5	9	4	2	1	3	8	7	6
2	8	7	9	4	6	1	3	5
8	2	5	7	9	1	4	6	3
4	1	3	5	6	2	9	8	7
7	6	9	3	8	4	5	2	1
3	5	1	6	2	8	7	4	9
6	7	2	4	5	9	3	1	8
9	4	8	1	3	7	6	5	2

Aromoterapia şi zodiile

Se cunoaşte că personalitatea şi obiceiurile fiecăruia dintre noi pot influenţa şi avea o legătură directă cu sănătatea noastră. De exemplu, sunt persoane care tot timpul au o sensibilitate la stările nervoase, ce le pot provoca chiar probleme cu digestia şi cu inima. Cei care se încarcă mereu cu trăiri negative pot avea frecvent dureri de cap şi probleme cauzate de stres. Dacă însă cunoaştem trăsăturile asociate fiecărui semn zodiacal, putem înţelege de ce să ne ferim ca să preîntâmpinăm provocările şi cum să le remediem.

Vă prezentăm în rândurile ce urmează uleiul esenţial care aparţine fiecărei zodii alături de câteva trăsături de caracter definitorii.

BERBEC: ULEI DE MENTĂ

Nativii născuţi în această perioadă sunt lideri ambiţioşi, încrezători şi întotdeauna mânaţi de pasiune. Spiritul lor condus de elementul Foc îi dotează cu multă energie, curiozitate şi spirit competitiv. Sunt predispuşi la dureri de cap şi probleme legate de stres.

Uleiul de mentă este un mod excelent de a le reduce stresul resimţit

de multe ori, precum şi un mod lejer de a elimina plictisitoarele dureri de cap, care să le permită în continuare să lupte înverşunat.

TAUR: ULEI DE EUCALIPT

Taurii sunt cunoscuţi pentru fidelitatea faţă de partener şi persoanele îndrăgite, cu un simţ practic dezvoltat şi stabili în dragoste. Fiind guvernaţi de planeta Venus vor manipula în situaţii dificile dar într-un mod demn şi au abilitatea de a observa tot ce este frumos în jurul lor.

Eucaliptul îi va ajuta întotdeauna pentru a rezolva problemele legate de gât şi de glanda tiroidă. În cele mai multe cazuri ajută şi la ameliorarea simptomelor răcelii, reduce durerea de gât şi laringe relaxarea muşchilor gâtului prin masaje delicate cu ulei de eucalipt.

GEMENI: ULEI DE BERGAMOTĂ

Sunt cunoscuţi ca fiind comunicativi înnăscuţi, curioşi din fire şi capabili să se adapteze în orice situaţie căutând o soluţie optimă pentru rezolvarea problemelor. Gemenii sunt plini de viaţă dar versatili şi au o gândire duală.

Uleiul de bergamotă îi ajută adesea să elimine tensiunea acumulată la nivelul braţelor, umerilor şi gâtului. Ajută, de asemenea, şi la combaterea infecţiilor respiratorii, care constituie o problemă comună de sănătate pentru cei născuţi sub semnul Gemenilor.

RAC: ULEI DE MUŞEŢEL

Cunoscuţi pentru comoditatea cu care sunt înzestraţi de la natură dar şi extrem de sensibili, au o înţelegere intuitivă şi sunt pacificatori declaraţi ai lumii ce îi înconjoară. Nativii Rac sunt şi extrem de afectuoşi însă la fel de impre-

vizibili, mai ales în liniştea căminului lor.

Cei născuţi în această perioadă acuză frecvent probleme cu stomacul, arsuri sau chiar ulcere rebele şi cu retenţia de apă. Cel mai bun ulei esenţial pentru nativii Rac este cel de muşeţel, deoarece ajută la îmbunătăţirea digestiei şi funcţionează ca un agent eficace, ajutând la vindecarea rănilor.

LEU: ULEI DE TRANDAFIR

Nativii Leu sunt cunoscuţi ca fiind puternici şi dominanţi, la fel ca animalul care îi reprezintă. Ei sunt întotdeauna plini de încredere în sine şi lideri înnăscuţi. Poate că un nativ Leu vi se va părea amuzant şi sigur pe sine chiar şi în cele mai grele timpuri.

Cei născuţi sub acest semn se confruntă adesea cu probleme de

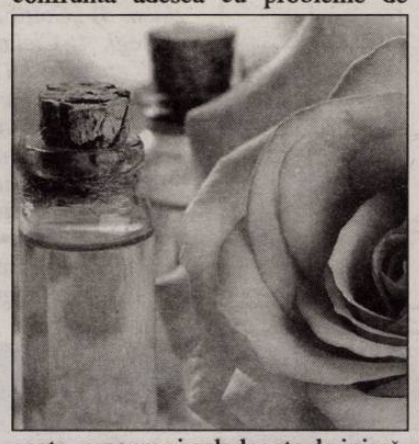

spate, precum şi cele legate de inimă. Uleiul esenţial de trandafir funcţionează ca vasoconstrictor pentru inimă şi îi ajută chiar atunci când au dureri de spate, ameliorându-le.

FECIOARĂ: ULEI DE TĂMÂIE

Fecioarele sunt binecuvântate cu un comportament care le scoate în evidenţă inteligenţa, sociabilitatea şi un simţ practic dezvoltat. Ei pot lucra din greu, aproape în orice condiţii fără a uita să fie cât mai ordonaţi şi organizaţi. Pot avea însă frecvent probleme cu stresul acumulat şi suferă des de alergii sau depresii.

Uleiul esenţial de tămâie ajută nativii Fecioară să relaxeze mintea lor stresată, poate vindeca răcelile şi ajută la digestie. Uleiul este extras prin distilarea în aburi a copacului Boswellia carter, originar din India. Are utilizări numeroase, chiar şi în cosmetică.

Săptămâna viitoare vom prezenta şi celelalte şase zodii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Terra — un ghetou cosmic ■ Sindicatul crimei şi urmaşii lui Capone ■ Clarvăzătorii militari americani şi fenomenul OZN ■ Abel, Imperiul Rus şi Napoleon ■ Rafinament englezesc ■ Templul Cerului ■ O poveste de dragoste ■ Chimia complexă a „patologiilor" picturale

HOROSCOP

5-11 octombrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Parteneriatele şi prietenii vă pun un pic în dificultate şi vă fac să daţi înapoi de la câteva dintre cele mai îndrăzneţe proiecte care vi le-aţi făcut în ultima vreme. Oricum, aveţi grijă cum vă aranjaţi deoarece niciodată nu ştiţi când daţi peste cineva important. Trebuie să arătaţi bine!

TAUR 21.04-21.05

Zilele acestea sunteţi norocoşi! Vă ocupaţi însă de activităţi casnice, preocupându-vă mai mult de redecorarea locuinţei, de plata facturilor şi a datoriilor. Întârzierile şi defalcările nu vă avantajează. Chiar dacă vă face impresia că rămâneţi lefteri, trebuie să menţineţi ritmul.

GEMENI 22.05-21.06

Acum sunteţi mai ocupaţi ca oricând şi aveţi un aplomb de zile mari. Cheful de muncă şi de distracţie sunt cam în aceeaşi balanţă. Sunteţi mărginiţi însă de indispoziţii trecătoare pe care le puneţi pe seama celor care nu vă înţeleg prea bine. În weekend vă alăturaţi celor dragi la o reuniune de familie.

RAC 22.06-21.07

Se creează câteva întârzieri legate de casă, de familie şi de lumea personală. Acest lucru îi afectează mai ales pe cei implicaţi direct în afaceri de familie. S-ar putea să fiţi vizitaţi şi de câteva rude cu care nu v-aţi mai întâlnit demult. Folosiţi-vă timpul liber pentru a termina proiecte vechi lăsate în voia sorţii.

LEU 22.07-22.08

Astrele vă amestecă drumurile şi vă afectează comunicarea cu ceilalţi — în special fraţi sau vecini. Veţi auzi lucruri din gura acestora care vă deranjează poate puţin mai mult, mai ales dacă luaţi în calcul şi indispoziţia care vă însoţeşte până în weekend.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Lucrurile se pare că merg bine pentru dumneavoastră. Veniturile sporesc destul de mult şi nici cu posesiunile nu staţi prost. Tranzacţiile financiare, pentru moment, vor fi amânate, însă vestea bună este că banii se pare că vor veni singuri şi vă vor salva dintr-o situaţie neplăcută.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Nu vă lăsaţi afectaţi de erori prosteşti, mai ales acum, când parcă v-aţi croit un nou drum. Vă grăbiţi să trageţi concluzii sau să acţionaţi exact atunci când trebuie să aveţi răbdare. Unele probleme nu se soluţionează de la sine. Vă veţi simţi ca un cuţit fierbinte când feliază untul.

SCORPION 23.10-21.11

Este vremea potrivită ca să descoperiţi soluţia unei probleme mai vechi pe care o credeaţi de nerezolvat. Mare ateţie însă la propriile secrete pe care nu le-aţi dezvăluit nimănui până acum. Sunt în pericol să iasă la lumină...

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Parcurgeţi momente emoţionante, mai ales acum, când porniţi la un nou drum, poate într-o nouă călătorie, şi nimic nu vă satisface mai mult. Este timpul să vă reinventaţi şi să porniţi spre un nou ţel. Nu credeţi că este mai nimerit, dacă nu vă convine ceva, să faceţi câteva schimbări?

CAPRICORN 22.12-19.01

Pentru dumneavoastră acum contează cel mai mult respectul, reputaţia şi poziţia socială. Prin urmare, tot ce ţine de comunicare, relaţii cu familia şi prietenii vă frământă mereu. Mare atenţie la manevrarea actelor. Există pericolul să pierdeţi sau să uitaţi documente importante!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Aveţi chef de studiu, poate istorie, religie sau arhitectură. Vă preocupă aceste domenii în zilele ce urmează, mai ales că aţi rămas cu impresii frumoase din vacanţă. Veţi rămâne surprinşi cât de simplu vi se par de înţeles. Sunteţi într-o pasă bună. Profitaţi!

PEŞTI 19.02-20.03

Sunteţi capabili să soluţionaţi probleme care ţin de propria persoană sau de cei dragi. Dar, cu toate acestea, puteţi fi supuşi greşelilor, erori sau mici detalii care sunt trecute cu vederea prea uşor. Beneficiile vor depăşi dezavantajele aşa că merită efortul.

Nativul săptămânii: **ADRIAN PINTEA** (09.10.1954 — 08.06.2007)

A fost un renumit actor român de teatru, film şi televiziune, care a adus o contribuţie deosebită scenei şi cinematografiei noastre. Pe lângă alte numeroase distincţii, acest nativ al zodiei Balanţă a obţinut, în 2002, titlul de Doctor în Teatru cu lucrarea „Hamlet sau actorul lucid".

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1266 ● ANUL LVIII ● 8 OCTOMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 40 (3016)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro

Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Păcatul este un bumerang pe care ştii când îl arunci, dar nu ştii când se întoarce şi te loveşte în cap.*
Robert Frost

■ *Orice linguşitor trăieşte pe cheltuiala cui îl ascultă.*
La Fontaine

Caleidoscop

Un „joc de glezne”
DE MILIARDE!

Femina club

Lecţie de nutriţie
Cancerul şi metionina din alimente

Dosarele frumuseţii
Sfaturi pentru îngrijirea părului

Istorii uitate

Sindicatul crimei şi
URMAŞII LUI CAPONE

Terapii complementare

ALUNGĂ STRESUL
cu metode blânde!

Autoportretele unor falsificatori de artă

DELINCVENŢI SAU ARTIŞTI DE GENIU?

Prima reacţie pe care o ai în faţa unui falsificator de opere de artă este una de perplexitate: e vorba despre un delincvent de drept comun sau despre un artist de geniu?

Nu despre toţi falsificatorii de opere de artă se spune că ar avea geniu, unii sunt doar buni desenatori sau sculptori, dar presa, de-a lungul anilor, i-a numit pe unii dintre ei adevăraţi artişti de geniu ai secolului al XX-lea. Am putea aminti câteva nume, dintre cele mai cunoscute: Shaun Greenhalgh, Guy Ribes, Wolfgang Beltracchi, artişti care au uimit lumea artei, dând-o chiar peste cap.

Este ştiut faptul că multe opere de artă false se decorează marile muzee ale lumii, de vină fiind fie perfecţiunea falsurilor, fie incapacitatea experţilor de artă de a deosebi întotdeauna falsul de original. Să începem cu falsul autoportret al autodidactului de geniu Shaun Greenhalgh (născut în 1961) din Bolton, un cartier mărginaş din Manchester, Marea Britanie. Bomba a explodat în presă în 2008, când activitatea dubioasă a lui Shaun a fost descoperită de poliţie, cazul fiind readus în atenţie anul trecut când a fost realizat un documentar foarte bine argumentat. Interesant este faptul că, deşi Shaun este unicul autor al tuturor falsurilor realizate, a fost totuşi vorba despre o echipă din care au făcut parte alte două persoane: tatăl lui Shaun, George

Basorelief asirian

Greenhalgh (83 de ani) şi mama acestuia, Olive (82 ani), cei doi ocupându-se doar de vânzarea falsurilor, care au ajuns astfel în mari muzee din Marea Britanie.

Autodidact (a abandonat şcoala la 16 ani), Shaun a realizat din anul 1989, de când s-a apucat de această meserie în jur de 120 de falsuri. Printre acestea şi un platou roman de argint care figura ca dispărut din 1729 şi care avea să fie cumpărat în 1991 de la familia Greenhalgh de doi colecţionari americani pentru 100.000 de lire sterline, ei donând antichitatea la British Museum unde a fost expusă până la descoperirea falsului.

Traficul familiei ar fi rămas nedescoperit şi ar fi funcţionat şi azi dacă o greşeală de... ortografie a lui Shaun nu ar fi dat în vileag întreaga afacere! De la început, activitatea familiei Greenhalgh a ţintit foarte sus. Astfel, autodidactul Shaun a realizat nu doar copii după pânze celebre, dar şi sculpturi romane şi chiar artă egipteană şi asiriană! Operele false au fost prezentate unor muzee, fiind achiziţionate ca originale antice!

Prezentarea antichităţilor, povestea originii, documentarea amănunţită şi argumentaţia de specialitate, toate aparţinând lui George Greenhalgh, i-au convins şi pe cei mai mari experţi. În octombrie 2005, însă, un pensionar (nimeni de altul decât George) a propus spre vânzare celebrei instituţii publice numită British Museum trei basoreliefuri asiriene! Muzeul avea de gând să cumpere unul, celelalte fiind propuse casei de licitaţie Bonkams. Numai că expertul acestei case, Richard Falkiner, nu s-a lăsat înşelat: după el, unul dintre basoreliefuri era o copie nu mai veche de secolul al XIX-lea. Atenţionată de această evaluare, British Museum a reanalizat opera şi a descoperit o greşeală de ortografie în scrierea cuneiformă prezentă pe basorelief!

Şi că harnaşamentul cailor evoca mai curând o cursă hipică din vremurile noastre, decât de pe vremea asirienilor lui Ashurbanipal, cum se sugerase iniţial. British Museum alertează Scotland Yard iar în martie 2006, poliţiştii de la departamentul de artă şi antichităţi de la „Yard” descind în micuţa casă din cărămidă roşie din Bolton unde locuia pensionarul care voia să vândă basoreliefuri asiriene. Aşa a luat sfârşit povestea incredibilă a falsificatorilor Greenhalgh. În casa acestora, anchetatorii au descoperit un adevărat atelier de artă: vrafuri de albume şi lucrări de artă, pietre pe jumătate sculptate, un mini cuptor pentru topirea metalelor preţioase, scule de sculptură ieftine, cumpărate de la supermarket. Aşa s-a ajuns la falsurile celebre.

Faun

Regina contrafacerilor lui Shaun a fost o statuetă denumită *Prinţesa din Amarna* despre care experţii englezi au declarat că o reprezintă pe sora lui Tutankhamon şi pe care au datat-o ca fiind din anul 1300 î.Hr. Culmea este că piesa a fost achiziţionată în 2003 de Consiliul municipal din Bolton cu 439.767 de lire sterline, experţii fiind atât de mândri de achiziţie încât au expus-o ca pe o vedetă inestimabilă, fiindu-i prezentată şi reginei Angliei care a vizitat în acel an muzeul din Bolton.

Statueta era mai frumoasă decât echivalentul ei de la Luvru, se lăudau oficialităţile muzeului, despre care spuneau că valorează peste un milion de lire sterline. În cele din urmă, experţii aveau să afle de la poliţie că statueta fusese făcută de Shaun în mica grădină a casei familiei Greenhalgh. Un alt fals ingenios, realizat de Shaun, a fost o sculptură atribuită lui... Gaugain.

Este vorba despre un *Faun*. Numai că acest *Faun* nu figura decât într-o schiţă desenată de artist în 1887, pe când era în Martinica. *„Faunul”*, îşi aminteşte expertul Martin Bailey, „a fost depus la Casa de licitaţii Sotheby's de o doamnă pe nume Roscoe, numele de fată al domnişoarei Olive Greenhalgh. El a fost vândut la Londra pe 30 noiembrie 1994, cu o notă în catalogul Casei care preciza că figurina era prezentă în catalogul Institutului Wildenstein pregătit pentru expoziţia de la Paris unde *Faunul* fusese expus în 1917, aparţinând pictorului Roderick O'Connor, un prieten al lui Gaugain, după care dispăruse”. Pentru a reapărea la Shotheby's!

Ei bine, toate aceste amănunte, întreaga poveste, fuseseră furnizate de excepţionala documentare a lui George Greenhalgh! Şi astfel, statueta, făcută în grădina din spatele casei de Shaun, a fost cumpărată în 1994 cu suma de 20.700 lire de doi anticari londonezi, Howie şi Pillar. Experţii de la Sotheby's fuseseră păcăliţi! Şi nu doar ei. Dacă doamna Howie era încântată de frumuseţea acestei statui, Douglas Druick, curatorul şef al Institutului de Artă din Chicago a autentificat falsul şi astfel Institutul a cumpărat *Faunul* în 2001 pentru suma de 125.000 dolari.

Mai mult, în septembrie 2001, *Faunul* lui „Gaugain” a fost vedeta expoziţiei „Van Gogh-Gaugain” organizată de muzeul american, iar în 2002 a fost expus şi la Amsterdam! Sute de mii de vizitatori au admirat perfecţiunea unui fals excepţional. Nu doar că nu au sesizat falsul, dar au apărut şi teorii în legătură cu „pe cine reprezintă *Faunul*” (o sculptură care nu a existat, cu excepţia unui desen ultra sumar!): Druick era convins că statueta îl reprezenta pe Gaugain, în vreme ce specialistul în sculpturile lui Gaugain, Anne-Brigitte Fonsmark este convinsă că statuia nu-l reprezintă pe Gaugain, ci pe cumnatul acestuia pe care-l detesta şi pe care l-a castrat, simbolic! Astfel se scrie istoria artei!...

Toate aceste erori de apreciere şi interpretări fanteziste aduc în discuţie problema falsurilor. Rari sunt istoricii de artă, ca Otto Kurz (1908-1975), membru al faimosului Institut Warburg, care s-au aplecat cu seriozitate asupra spinoasei probleme a falsurilor. În cartea sa *Falsuri şi falsificatori,* apărută în 1992 la editura parizianăFlammarion, el scrie limpede: a supune operele de artă doar la o baterie de teste ştiinţifice, face imposibilă detectarea unui fals bine executat. Căci tehnologia singură nu ajunge întotdeauna. Şi asta pentru că practica falsurilor „este la fel de veche ca şi istoria artei”.

Prinţesa din Amarna

Aşadar, artişti de geniu sau doar delincvenţi? Shaun Greenhalgh a primit o pedeapsă de 4 ani şi 8 luni pentru geniul său prost direcţionat, în vreme ce părinţii lui au primit pedepse cu suspendare, avându-se în vedere vârsta acestora. Da, *Prinţesa din Amarna,* cu siguranţă nu este un Gaugain, dar pentru un Greenhalgh, este o operă magnifică! Perplexităţile artei...

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

40

5 948427 000119

SUDOKU
jocul săptămânii: 40

	6				8			
	5		2	9				
	2					1		
4	9			8		7		
	8			7			1	
		1		3			5	8
		8					3	
				6	7		2	
			4				9	

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

Un „joc de glezne” de miliarde!

Considerat „sportul-rege”, fotbalul nu generează doar pasiuni de tot felul ori ieşiri fanatice, ci şi invidii. Iar cum fiinţa umană şi-a dorit mereu să aibă ceea ce i se pare mai bun, mai frumos, mai mult etc. ca semenii săi, e clar că bogăţiile fabuloase adunate de sportivi care, chiar dacă nu „le au” cu substanţa cenuşie, „ştiu cu mingea” – cum s-ar exprima atât de stupid unii comentatori ai fenomenului – trezesc numeroase reacţii pofticioase. Lăsăm deoparte azi limuzinele şi fătucile siliconate după care salivează mulţi indivizi mai lipsiţi de noroc, pentru a vă prezenta câteva dintre cele mai scumpe locuinţe achiziţionate de superstarurile balonului rotund.

Didier Drogba (Coasta de Fildeş) este liderul locativ al fotbalului mondial, „modesta bojdeucă” în care locuieşte având vreo 800 de metri pătraţi, în care intră, printre alte asemenea celule, 7 camere şi 8 săli de baie. Ivorianul a plătit pentru achiziţia sa ceva peste 18 milioane de euro.

David Beckham sigur că nu putea lipsi din acest top a cărui logică deseori e discutabilă. Şi-a compensat însă frustrarea căderii pe locul secund botezându-şi reşedinţa „Beckingham Palace”. Oricum, el se pare că e atras şi de aspecte mai spirituale, domeniul său adăpostind inclusiv o capelă, un studio de înregistrări, dar şi un teren de fotbal. Asta, pentru 17 milioane de euro.

Wayne Rooney nu a scăpat podiumul: cu o casă de 15 milioane ridicată în anul 2004 în stil neo-georgian, englezul beneficiază şi de o sală de proiecţie şi o piscină imensă, pe lângă peluza încălzită printr-un ingenios sistem subteran.

Frank Lampard este al patrulea clasat în acest top, poate pentru a demonstra cu şi mai multă forţă că supuşii Majestăţii Sale britanice au inventat fotbalul. Chiar dacă locuinţa lui, stil han englezesc, a costat „doar” 8 milioane de euro, întregul domeniu acoperă 1.800 mp şi include 9 camere, 12 băi, o piscină, teren de golf, debarcader (cu vaporaşul de rigoare), un teren de tenis...

John Terry ţine şi el aproape de conaţionalii săi cu o casă de 6 milioane cumpărată de la un fost jucător de golf celebru, Colin Montgomerie, dar alături de portughezul ***Cristiano Ronaldo*** – „Balonul de aur” care, pentru 5 milioane, nu şi-a refuzat o saună, o sală de cinema private, o sală de gimnastică echipată după ultimul strigăt în domeniu şi un acvariu uriaş!

Ginta latină vine din urmă abia odată cu Ronaldo, apoi cu italianul ***Mario Balotelli*** (4 milioane euro), spaniolul ***Andrés Iniesta*** (3,6 milioane), brazilianul ***Kaka*** (dar cu o reşedinţă de 2,5 milioane la Madrid, acum închiriată) şi pe locul 10 un cvasi-anonim de la Real Madrid pe nume ***Gareth Bale*** (2,5 milioane).

Vă întrebaţi probabil unde e cumineţelul ***Lionel Messi*** în acest clasament? Ei bine, se pare că are şi el un cuvânt de spus (deocamdată, fără sume în cifre), având în proiect o locuinţă de forma unei mingi de fotbal, care ascunde un teren de fotbal indoor, cinematograf, teatru, un spa, terase vegetale şi o piscină de dimensiuni olimpice. Aşadar, iată că e profitabil să-ţi mişti picioarele cu agilitate, dar pentru ce urmează trebuie să ai şi cap!

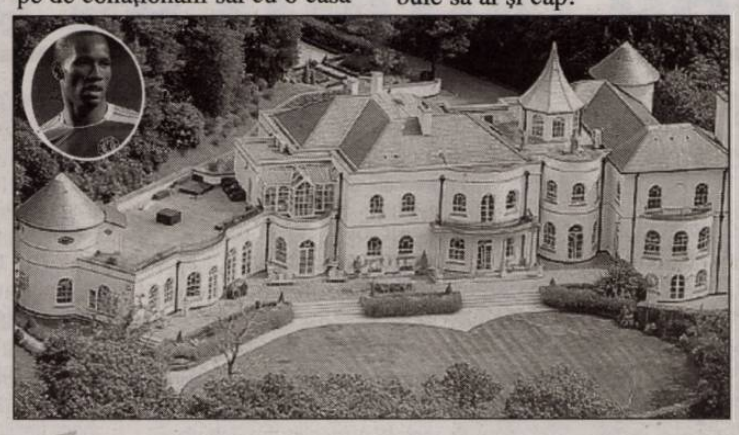

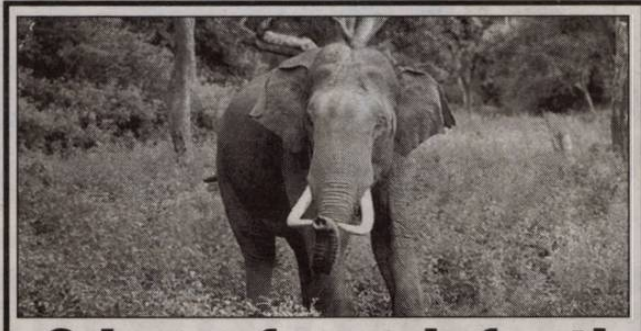

O lume fără elefanţi

Populaţiile de elefanţi din Asia şi Africa continuă să scadă alarmant, pe măsură ce comerţul ilegal de fildeş prosperă, afacerile atingând suma de aproximativ 20 de miliarde de dolari pe an.

În medie, zilnic, 100 de exemplare sunt ucise de braconieri, din ce în ce mai numeroşi, mai bine echipaţi şi organizaţi. Dacă braconajul nu va fi eradicat, ceea ce este foarte puţin probabil, în 20 de ani elefanţii vor dispărea.

Numărul elefanţilor din Asia (Elephas maximus) a ajuns la mai puţin de 40.000 de exemplare, fiind pe cale de dispariţie. Cei africani (Loxodonta africana), nu depăşesc 300.000 de exemplare (în 1990 numărul lor era de aproximativ 5 milioane!).

Din 1989 s-au impus o serie de măsuri legislative legate de interzicerea exportului de fildeş, cele mai importante fiind precizate în cadrul Convenţiei asupra comerţului internaţional al speciilor de animale sălbatice aflate în pericol de dispariţie, la care au participat toate ţările implicate în exportul de fildeş, excepţând Africa de Sud, Botswana, Zimbabwe şi Namibia.

Pentru a descuraja braconajul şi a sensibiliza opinia publică în ultimii ani au fost difuzate în mass-media şi pe Internet imagini impresionante cu fildeş confiscat şi incendiat – în total, 60 de tone.

Măsurile legislative au fost asociate întăririi pazei înarmate dar cu toate acestea, braconajul s-a extins. Din 2010, preţul fildeşului s-a triplat, cererea pe piaţa neagră asiatică fiind tot mai mare (posesia obiectelor de fildeş are şi o valoare simbolică legată de prestigiul social al proprietarului). Ţările prin care este facilitat tranzitul de fildeş sunt Tanzania, Kenya, Malaysia, Vietnam şi Hong Kong.

DORIN MĂRAN

Cras/crasă

Să vorbim corect!

Adjectivul cras/crasă (fără legătură cu gras/grasă) şi chiar formele sale de plural constituie cuvinte intrate în limbă de multă vreme folosite pe scară largă. Provenind din limba franceză (crasse) a fost repede asimilat de mulţi dintre noi. Sensul său, aşa cum ni-l explică dicţionarele, este acela de: „Care nu corespunde nici celor mai modeste exigenţe; ale cărui caractere negative sunt sub orice limită; extrem (în sens rău); grosolan, neruşinat.”.

Spunem astfel: „obrăznicie crasă”, „indolenţă crasă”, „impertinenţă crasă” şi tot aşa. Niciodată nu este însă folosit singur ca un adjectiv obişnuit: „mare”, „mic” etc. ci alături de un substantiv abstract.

Iată însă că lucrurile par să se schimbe. Sub influenţa limbii engleze (nu că am avea noi ceva împotriva acetei limbi!) acesta a căpătat sensul de „nesimţit”, „nesimţitor”, mai ales în titrarea unor filme. Am citit astfel propoziţii de tipul: „Sunteţi craşi”, „eu par cras”, „a ajuns cras” etc. La început am crezut că este o greşeală de scriere, dar apoi am şi auzit expresii asemănătoare în contexte diferite.

Ne întrebăm de ce a fost nevoie de această schimbare de sens, făcută peste noapte şi ce mai înţeleg cei care privesc sau ascultă din această pseudo limbă literară. *(I.S.)*

Starea de veghe

Terra — un ghetou cosmic

În toată nebunia (aflată doar la început, dar foarte bine orchestrată din umbra marilor cancelarii ale lumii) generată de cucerirea, deocamdată paşnică, a Europei de către musulmani, Reuters scria recent că, pentru a opri fluxul de refugiaţi care vin din Siria, Irak, Libia şi alte ţări, Ungaria şi Bulgaria ar fi interesate să cumpere gardurile făcute de Israel pentru a-şi proteja graniţa cu Egiptul. De altfel, se ştia bine că ideea atribuită maghiarilor, cu gardul de graniţă care să oprească pătrunderile ilegale pe teritoriul lor, nu este deloc nouă. Pesemne că în lipsa unei soluţii viabile mai „domestice”, americanii au încercat să-şi protejeze cumva teritoriile sudice împotriva emigranţilor mexicani, într-un mod similar. Cu fugarii cubanezi era o poveste mai veche, iar aceia erau de fapt refugiaţi politici, aşa că, din moment ce tot erau intruşi în ţara lui Fidel, sigur că deveneau oaspeţi agreaţi ai unchiului Sam.

A mai fost şi zidul de beton înălţat de israelieni împotriva eternilor lor duşmani palestinieni şi iată că ideile nu tocmai civilizate pot da şi ele roade bogate. Bariera Israel-Egipt (nume de proiect „Clepsidra”) a fost construită iniţial ca reacţie la o problemă similară cu refugiaţii care voiau să traverseze în Israel din zone africane aflate în război, precum Darfur sau Sudan. Ofiţerul tehnic Levy Zruya a declarat însă că el n-a auzit de ştirea Reuters menţionată mai sus. Totuşi, nu aceasta e acum problema cea mai importantă.

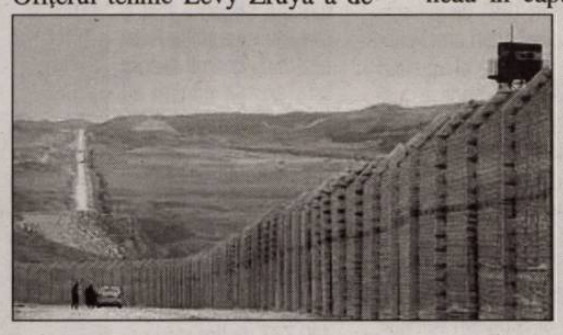

Cel puţin la nivel de principii şi păstrând proporţiile corecte, nu putem să nu ne amintim de lagărele de concentrare, de gulagurile sovietice, de Zidul Berlinului ori de aşa-numitele universuri concentraţionare inventate la noi de diabolicele minţi comuniste. Deosebirea esenţială e însă că acelea ţineau în captivitate, înăuntru, oamenii condamnaţi, pe când cele construite în zilele noastre îi ţin afară pe cei care vor să le dărâme. Iar evenimentele nu par a curge la întâmplare. Prin cancelarul Merkel, germanii şi-au exprimat dorinţa de a primi refugiaţi islamişti, dar numai aleşi pe sprânceană şi într-un număr care să mai primenească puţin populaţia locală.

Celelalte riscuri sunt aruncate, cu autoritatea unei „doamne de fier”, către rudele sărace din Estul privit în continuare ca un cerşetor. Nu ştiu dacă pe alte teritorii cosmice (sic!) există planete locuite de fiinţe raţionale, dar ar fi bine să credem că ele se bucură măcar de adevăratele valori ale lumilor vii: iubire, echitate, dreptate, libertatea frumoasă a minţii. Iar dacă în lumina ultimelor evenimente geostrategice ni se permite preluarea unor titluri de filme cu semnificaţii de aforisme, am putea spune că, aşa cum „Moscova nu crede în lacrimi”, iată că, la fel, „Angela merge mai departe”...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN,
MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Chimia complexă a „patologiilor" picturale

Degradarea, în numeroase cazuri, inexplicabilă, a unor pigmenți utilizați de pictori (ne referim doar la cei din perioada Evului Mediu până în cea modernă) afectează operele de artă. Pentru a identifica factorii externi și fenomenele chimice care intervin, oamenii de știință recurg la tehnici ultraperformante.

În cadrul unei conferințe internaționale care a avut loc la Luvru în septembrie 2014 la care au participat peste 100 de oameni de știință și restauratori din 14 țări, a fost dezbătută această problemă care pune în pericol numeroase tablouri celebre. Cele mai importante cercetări au fost inițiate de conducerea muzeelor Rijksmuseum din Amsterdam și National Gallery of Art din Washington.

Oameni de știință, restauratori, istorici de artă s-au mobilizat pentru a identifica, într-o primă fază, factorii responsabili de degradarea acetatului de cupru, un pigment verde utilizat în special de artiștii din secolele al XV-lea și al XVII-lea pentru a picta falduri și detalii ale peisajelor. O serie de pânze pictate de Tițian, Van Eyck, Leonardo da Vinci etc. poartă urme ale degradării pigmentului care a devenit maroniu. Una dintre pânzele celebre ale lui Leonardo da Vinci – „Fecioara, Copilul Iisus și Sfânta Ana" – este afectată parțial, respectiv pe un copac aflat pe fundal. Tabloul a fost restaurat cu un an în urmă, fără să se intervină în locul afectat de degradarea acestui pigment. Cercetătorii au convenit asupra faptului că intervențiile de restaurare în aceste cazuri nu pot fi abordate înainte de a avea o reprezentare clară a proceselor responsabile de degradarea pigmentului.

„Lecția de anatomie" a lui Rembrandt

Aceștia au avut la dispoziție picturi deteriorate (și eșantioane prelevate) cele mai multe realizate în Evul Mediu, marcate de această „patologie", pe care le-au studiat cu microscopul optic și electronic, le-au supus diverselor metode de spectroscopie de imagistică, și examinării cu ajutorul sincrotronului. Au ajuns la concluzia că pigmentul a devenit brun din cauza luminii și a interacțiunii chimice cu uleiul de in utilizat ca liant.

O altă „patologie" a fost observată – prima oară în 1990 – sub forma unor excrescențe granuloase, denumite „săpunuri metalice" pe pictura „Lecția de anatomie" a lui Rembrandt și pe „Vedere din Delf" a lui Johannes Vermeer. Săpunurile metalice rezultă în urma reacției chimice dintre ionii metalici a unor pigmenți și acizii grași din ulei. Au fost observate și pe tablouri din epoca modernă a picturii cum ar fi, de pildă, tripticul „Evoluție" a lui Piet Mondrian sau pe pictura „La Monsmé" de Van Gogh din care a fost prelevate minuscule eșantioane pentru a fi examinate cu ajutorul sincrotronului „Soare" (acceleratorul de particule din Saclay, Essonne). Capacitatea excepțională a luminii sincrotronului a permis examinarea întregii structuri la scară micrometrică, cu o impecabilă rezoluție.

„Irişi şi trandafiri" de Van Gogh

În august a.c., o altă pictură, „Bucuria de a trăi", a lui Henri Matisse (1869-1954) a fost investigată de sincrotronul din Grenoble. S-a constatat faptul că tușele de un galben „incendiar" și-au schimbat culoarea, devenind de un cafeniu deschis din cauza oxidării în timp a sulfurii de cadmiu.

Informațiile obținute sunt studiate de chimiști pentru a înțelege chimia complexă a materiei picturale și pentru a identifica substanțele aferente restaurării adecvate a tablourilor.

Robotul care merge pe apă

O echipă de specialiști în robotică sud-coreeni de la Universitatea națională din Seul a realizat un minirobot care se deplasează pe suprafața apei, o particularitate a unei ploșnițe de apă pe care au filmat-o cu o cameră de luat vederi specială pentru a înțelege modul în care se produce locomoția.

Prototipul, cu o lungime de doi centimetri, este prevăzut cu patru picioare de

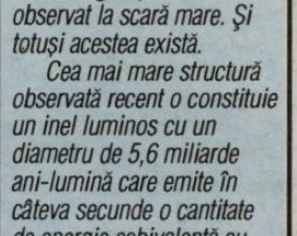

5 centimetri ale căror labe sunt realizate dintr-un material hidrofob. Asemenea insectei, se deplasează cu ușurință pe apă și poate face salturi până la o înălțime de 14 centimetri.

Deocamdată micuțului robot nu i s-a prevăzut un viitor în scopuri utile. Ar fi deosebit de atractiv pentru copii, dar prețul unei asemenea jucării i-ar descuraja pe părinți.

Cea mai mare structură spațială

Existența structurilor uriașe din Univers este infirmată de un principiu fundamental al cosmologiei conform căruia Universul este omogen și uniform observat la scară mare. Și totuși acestea există.

Cea mai mare structură observată recent o constituie un inel luminos cu un diametru de 5,6 miliarde ani-lumină care emite în câteva secunde o cantitate de energie echivalentă cu cea produsă de Soare în cursul existenței sale.

Structura a fost descoperită în urma cartografierii unor zone

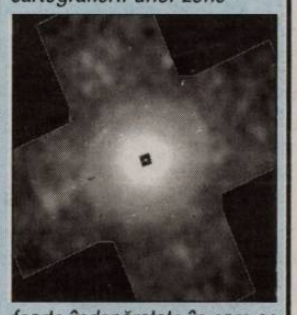

foarte îndepărtate în care se produc explozii ale radiațiilor gamma — unde electromagnetice de frecvențe foarte mari produse de interacțiuni între particule subatomice — emise de stele masive, care explodează. Această structură este de două ori mai mare decât precedentul deținător al recordului; un grup de 73 de quasari care se întinde pe o lungime de 4 miliarde ani-lumină.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Ape curgătoare pe Marte?

John Grunsfeld, administrator asociat al Direcției de misiuni științifice din cadrul NASA a făcut recent o declarație senzațională într-o conferință de presă: „Pe Planeta Roșie e foarte posibil să curgă râuri de apă sărată în timpul verii!". O ipoteză la care astrofizicienii americani au ajuns după ce au studiat imaginile de înaltă rezoluție realizate de camerele de luat vederi cu lentile telescopice ale sondei Mars Reconnaissance Orbiter pe care au identificat patru dungi de culoare închisă, semne ale prezenței unor săruri minerale sărate „hidratate" care nu se pot forma în absența apei. A fost întocmit și un studiu detaliat publicat în revista *Nature Geoscience* care a fost dezbătut în cadrul Congresului european de științe planetare desfășurat între 27 septembrie și 2 octombrie.

Liniile – râurile – care pot avea între câteva sute de metri lungime și 5 metri lățime dispar când temperaturile scad. Pe Marte apa atinge punctul

de fierbere la doar 10 grade Celsius, ceea ce explică instabilitatea acesteia. Dacă ipoteza se va transforma în concluzie certă, în acest caz putând fi acreditată existența unor forme de viață, urmează să fie identificate sursele râurilor. Au fost emise câteva ipoteze în acest sens dar deocamdată niciuna nu poate fi confirmată.

Prezența apei pe Marte are implicații astrobiologice, geologice și hidrologice majore care vor influența explorările umane programate la orizontul anilor 2030. Asolizarea, în această perspectivă, va avea loc în imediata apropiere a celui mai mare râu localizat.

Astrofizicienii de la NASA au lansat cu ani în urmă o teorie conform căreia, acum 4,5 miliarde de ani, aproximativ 20% din planetă era constituită din apă și că o parte din aceste rezerve, sub formă de apă înghețată și lichidă s-au păstrat până azi.

Bicicleta care nu poate fi furată

Trei studenți din Santiago de Chile au inventat un sistem de securizare a unor biciclete care poate fi montat și dezasamblat în aproximativ 10 secunde. Au încercat timp de 3 ani să inventeze încuietori și sisteme care să-i descurajeze și pe cei mai abili hoți și în cele din urmă au conceput un sistem relativ simplu dar eficace pentru un anumit tip de bicicletă denumită Yerka Bike. Soluția constă în realizarea unei bare metalice rabatabile, prevăzută cu o încuietoare specială, care se prinde în jurul unui stâlp sau a unui copac.

Bicicleta care a început să fie produsă în serie se vinde bine deși costă vreo 500 de dolari, cei mai mulți clienți fiind europeni și americani.

Fosilă enigmatică

Într-un sit din apropiere de Perpignan, Franța, a fost descoperit recent un dinte aparținând unui individ dintr-o comunitate de vânători de bizoni și reni, aparținând unei specii necunoscute, cu o vechime de 550.000 de ani. Cele mai vechi fosile datau din urmă cu 450.000 de ani și aparțineau omului din Tautavel. Antropologii încearcă să afle dacă între cele două specii există vreo legătură și dacă cea dintâi derivă din specia Heidelbergensis, anterioară omului din Neanderthal.

Originea francezilor a fost, așadar, decalată cu 100.000 de ani.

Sindicatul crimei şi urmaşii lui Capone

Înainte de ieşirea din scenă a nemilosului Capone, în anul 1931, s-a desfăşurat un eveniment esenţial pentru Mafia americană şi pentru continuitatea activităţilor infracţionale pe teritoriul SUA. Astfel, între 13 şi 16 mai 1929 s-a organizat „Conferinţa de la Atlantic City", pe care istoricii americani o numesc „prima şi cea mai importantă adunare la vârf a gangsterilor crimei organizate". Dispariţia „Domnului Cicatrice" (Capone) nu avea să încetinească deloc activităţile mafiote.

Nume grele la aceeaşi masă

Principalii organizatori ai Conferinţei de la Atlantic City (mare „reşedinţă a cazinourilor americane") au fost boss-ul local Meyer Lansky (a cărui caracatiţă de jocuri de noroc se întindea până în Bahamas şi Londra), Johnny „Vulpoiul" Torrio (cofondator al „Instalaţiei" din Chicago şi protector al lui Capone), Charlie „Norocosul" Luciano (fondatorul „Familiei Genovese") şi Frank Costello („Prim-ministrul lumii interlope", poreclă dobândită la New York, pe când era boss-ul celor „Cinci Familii").

Pentru activitatea infracţională din SUA, aceşti capi ai crimei organizate au pus bazele „Sindicatului Naţional al Crimei", adică un fel de confederaţie a tuturor grupurilor importante de gansteri, care comunicau între ele pentru a se ajuta, la nevoie, cu influenţă politică şi cu „sforării legislative" care să le acopere multiplele infracţiuni.

Johnny DiFronzo „Ăla fără nas"

Francesco „Forţosul" Nitto

În legătură cu articolul nostru precedent, referitor la „Instalaţia din Chicago" şi destinul lui Al Capone, spuneam că această organizaţie criminală fiinţează şi astăzi. Primul urmaş al lui Capone (după încarcerarea acestuia pentru fraude fiscale) a fost Francesco Raffaele Nitto zis „Forţosul" (1886-1943), care devenise mâna dreaptă a lui Capone, „omul cu muşchii şi cu gloanţele". De altfel, născut în provincia italiană Salerno, el era verişor cu Capone.

În 1931, Capone şi Nitto au fost condamnaţi pentru evaziune fiscală, numai că Nitto a ieşit din închisoare după un an şi jumătate, pe când boss-ul avea de ispăşit 11 ani. Astfel, în 1932, Nitto a preluat conducerea „Instalaţiei", împreună cu Paul „Ospătarul" Ricca.

Sub conducerea lui Nitto, au înflorit în Chicago şi prostituţia şi jocurile de noroc ilegale – ca surse principale de venituri. Ca „naş" şi capo di tuti capi în Chicago, Nitto a avut de-a face şi cu tentative de „uzurpare a tronului", şi cu încercări ale poliţiei de a-l prinde în flagrant. Dar cronicile Mafiei spun că Nitto însuşi se descurca bine cu revolverul şi că oamenii săi nu ezitau să omoare poliţişti incoruptibili.

După anul 1940, caracatiţa „Instalaţiei" a ajuns la Hollywood şi încerca să stoarcă bani de la marile companii de film. Au apărut tensiuni în „familie" şi FBI-ul era tot mai insistent. După un schimb de focuri, Nitto moare în martie 1943.

Epoca modernă

Moartea lui Nitto l-a adus în prim-plan pe Paul „Ospătarul" Ricca (1897-1972), iar după dispariţia acestuia, lider a devenit Toni „Bâtă" Accardo (1906-1992). Se spune că în acea perioadă, CIA şi „Instalaţia" ar fi colaborat pentru lichidarea lui Fidel Castro.

Nu există dovezi elocvente în acest sens, doar teoria conspiraţiei. Operaţiunea „Familii Secrete" a Departamentului Justiţiei SUA a mai tăiat din capetele „Instalaţiei". Actualmente, noul boss a fost identificat: Johnny DiFronzo (născut 1928), zis „Ăla fără nas", ieşit din închisoare în 1996.

Fotodocument

Armata română trece Dunărea

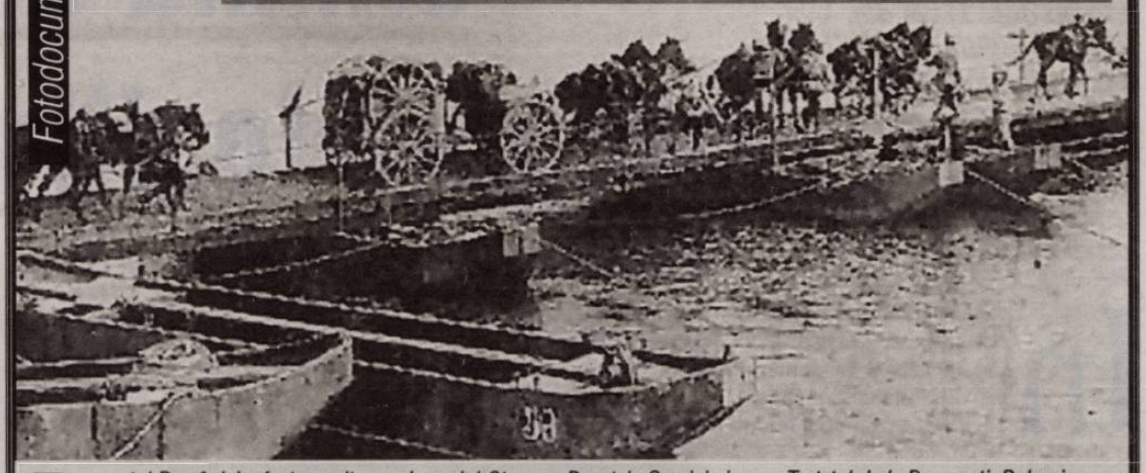

Regatul României a fost nevoit să participe la al Doilea Război Balcanic, contra Regatului Bulgariei. De altfel, contra bulgarilor s-au aliat Serbia, Imperiul Otoman, Regatele Greciei şi Muntenegrului. Fotografia prezintă Armata română trecând Dunărea pe un pod de vase la Zimnicea, în cadrul campaniei pentru Turtucaia. Prin Tratatul de la Bucureşti, Bulgaria ceda României Cadrilaterul (sudul Dobrogei), teritoriu care includea localităţile Turtucaia, Silistra şi Balcic. Acesta va fi pierdut în 1940.

Scurte povestiri cu memorie lungă

Fratele lui Lenin

Alexandru Ilici Ulianov (1866-1887) a fost fratele mai mare al lui Lenin, cunoscut ca revoluţionar luptător împotriva regimului ţarist. I se spunea Saşa şi a fost un elev eminent. A absolvit Colegiul din Simbirsk (1883) în mod onorabil şi apoi s-a înscris la Universitatea din Sankt Petersburg, la disciplina „Ştiinţele naturii". În acea perioadă şi-a început activitatea politică ilegală. A scris pamflete şi manifeste împotriva politicii interne a ţarului Alexandru al III-lea al Rusiei. Acesta îşi începuse domnia în 1881 şi era un conservator convins, care şi-a propus să înlăture măsurile liberale ale tatălui său, Alexandru al II-lea.

Prin 1886, cronicile acelor timpuri spun că Alexandru Ulianov a devenit membru al unei „facţiuni teroriste", urmaşa organizaţiei revoluţionare ilegale „Narodnaia Volia" (Voinţa poporului). Ulianov a scris mai multe programe, toate inspirate din scrierile lui Marx. El era convins că doar clasa muncitoare este nucleul Partidului Socialist, ai cărui lideri intelectuali trebuie să lupte contra autocraţiei din Rusia.

În acest context revoluţionar, mai mulţi camarazi au pus la cale asasinarea ţarului Alexandru al III-lea. La 1 martie, cu prilejul comemorării uciderii lui Alexandru al II-lea (când o bombă a explodat în caleaşca imperială, atentat atribuit „Voinţei poporului"), poliţia bănuia să se pregătească un atentat şi a arestat câţiva membri ai revoluţionarilor. Ulianov, care pregătise o bombă artizanală, a recunoscut complotul şi a ţinut un discurs politic în instanţă. Faţă în faţă cu ţarul, mai mulţi complotişti au fost iertaţi, dar un grup de cinci făptaşi nu au fost iertaţi, printre aceştia şi Alexandru Ulianov. Cei cinci au fost spânzuraţi la Schlissenburg pe Neva.

Vladimir Ulianov Lenin avea în 1887 şaptesprezece ani. Cu un an mai devreme, tatăl său murise şi atunci abandonase credinţa ortodoxă (în care fusese botezat). Execuţia fratelui mai mare l-a radicalizat în lupta contra ţarismului, el fiind şi un avid cititor al literaturii revoluţionare. Se spune că după tentativa de asasinat contra ţarului, el ar fi declarat că „există şi o altă cale". Dar Leon Troţki afirma că Lenin a fost până în 1890 „adeptul soluţiilor teroriste împotriva ţarului"... După cum se ştie, după Revoluţia din Octombrie, Lenin a devenit liderul Consiliului Comisarilor Poporului.

Savant acuzat de spionaj

Martin David Kamen (1913-2002) a fost un fizician de elită, care a lucrat în cadrul celebrului Proiect Manhattan (activ între 1942 şi 1946, menit să producă bomba nucleară). Împreună cu Sam Ruben, Kamen este creditat cu descoperirea sintezei izotopului Carbon-14, la 27 februarie 1940, în cadrul cercetărilor de la Universitatea Berkeley, California. Acel izotop este folosit la datare radioactivă din arheologie, geologie etc.

Născut la Toronto în familia unor imigranţi ruşi, Kamen este cooptat în Proiectul Manhattan în 1943, pentru ramura din Oak Ridge, Tennessee. Numai că în 1945 el este dat afară, având în vedere că asupra lui plutea acuzaţia de spionaj în favoarea URSS. În acea perioadă, în SUA exista o vânătoare de „pro-comunişti" şi Kamen fusese văzut la o petrecere dată de violonistul şi prietenul Isaac Stern. Numai că la acea petrecere au fost văzuţi şi doi oficiali sovietici, agenţi KGB sub acoperire. Nu s-a dovedit niciodată că savantul Kamen a furnizat informaţii pentru URSS.

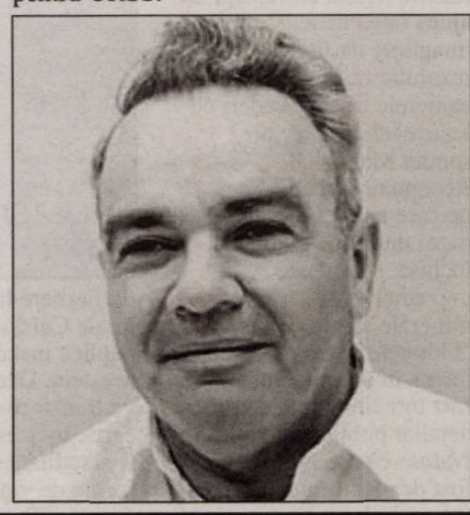

Astăzi în istorie

8 octombrie 1912

Primul Război Balcanic

La data de 8 octombrie 1912, într-un context internaţional defavorabil Imperiului Otoman, Regatul Muntenegru declară război turcilor. Câteva zile mai târziu, la 17 octombrie, celelalte ţări din Liga Balcanică, adică Bulgaria, Grecia şi Serbia, declară şi ele război aceluiaşi inamic. Mari puteri europene, în special Franţa şi Imperiul Austro-Ungar, au încercat în zadar să oprească acest conflict.

Contextul general al acestui război era dat de dorinţa ţărilor din Liga Balcanică de a cuceri teritorii ale Imperiului Otoman. Existau ţinte precise precum Rumelia (regiune din sudul Balcanilor care cuprindea provincii precum Constantinopol, Salonic, Tracia, Macedonia etc.), unde populaţia majoritară era creştină. Primul Război Balcanic a durat de la 8 octombrie 1912 până la 18 mai 1913 şi s-a desfăşurat exclusiv în Peninsula Balcanică. Victoria a aparţinut Ligii Balcanice şi prin Tratatul de la Londra (30 mai 1913) s-au produs unele schimbări teritoriale. De altfel, succesul „balcanicilor" a fost rapid, căci la 2 decembrie 1912 au încetat luptele. Mediatori ai acestui tratat au fost UK, URSS, Imperiul German, Imperiul Austro-Ungar şi Regatul Italian. Negocierile s-au făcut în condiţiile în care Albania şi-a declarat independenţa la 28 noiembrie 1912.

Situaţia în zona Balcanilor era mult mai complicată şi Tratatul de la Londra nu a putut face faţă tuturor pretenţiilor protagoniştilor. Astfel, Rusia susţinea Serbia, dar Imperiul Austro-Ungar nu accepta tendinţa sârbilor de a înainta spre Marea Adriatică. Toate trupele străine trebuiau retrase din Albania, deşi intenţia iniţială a statelor membre din Liga Balcanică a fost să împartă acest teritoriu. Pe de altă parte, o mare parte a teritoriului Macedoniei a rămas în afara tratatului, deoarece învingătorii nu au reuşit să ajungă la o înţelegere.

Cea mai nemulţumită ţară în urma Primului Război Balcanic a fost Regatul Bulgariei (domnea pe atunci regele Ferdinand I), care a declanşat al Doilea Război Balcanic. Acest conflict a durat între 16 iunie şi 18 iulie 1913 şi s-a soldat cu înfrângerea Bulgariei.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Clarvăzătorii militari americani şi FENOMENUL OZN

Investigatorul OZN care semnează cu pseudonimul Isaac Koi a depus un efort considerabil pentru a examina literatura şi documentele oficiale privind studiile guvernamentale de vizualizare la distanţă, prin clarvăzători militari (remote viewing), studii care au conexiuni importante cu cercetarea OZN.

În urma acestui efort, pe 9 iulie 2015, el anunţa că a pus la punct o seamă de instrumente informatice pe care le pune acum la dispoziţia celor interesaţi. Între altele, aceste instrumente includ o arhivă (numită generic Stargate) de 92010 pagini PDF, desecretizate de CIA prin 2004, privind utilizările militare ale clarviziunii (proiectele oficiale americane „Stargate", „Gondola wish", „Grill flame", „Center Lane", „Sun Streak" etc.), precum şi o versiune cu hyperlink-uri a indexului CIA al acestei imense arhive.

El sublinia că, pentru a înţelege anumite elemente ale ufologiei, ca şi rolul jucat de unele personaje implicate, este de o mare utilitate să examinăm materialele privind proiectele de vizualizare la distanţă efectuate de CIA, NSA, DIA şi armata SUA, începând din anii '70 ai secolului trecut. Un loc special în acest peisaj îl ocupă un grup poreclit „The Aviary" (aproximativ „păsăretul"), întrucât componenţii săi, în anumite situaţii, adoptaseră nume de cod cum ar fi: „Condor", „Falcon" etc.

S-au emis teorii ale conspiraţiei extrem de variate şi de contradictorii relativ la grupul „Aviary". În esenţă, acestea afirmau că grupul (cel puţin cei din US Air Force) se ocupa cu dezinformarea în domeniul OZN, inclusiv cu fabricarea de documente şi filme despre presupuse întâlniri şi înţelegeri secrete între oficialităţi americane şi extraterestrii, materiale pe care le plasau unor ufologi creduli, în scop de derutare şi ridiculizare.

Operaţiuni subterane

S-a mai spus că ei au participat şi la operaţiuni MILABS — proiecte negre ale informaţiilor militare, de urmărire, hărţuire, terorizare şi răpire a unor civili nevinovaţi, implicând droguri, hipnoză, controlul minţii etc. pentru a implanta, post-hipnotic, false amintiri, pe care respectivul le va considera trăite aievea, între care chiar episoade de „răpire extraterestră". Alţi cercetători au sugerat că „Aviary" a fost un grup de oameni, parte militari, parte civili, care aveau doar un interes periferic în cercetarea OZN, contribuind totuşi, prin documente false, cum au fost cele privind presupusul grup ultrasecret MJ-12, la crearea unor perdele de ceaţă în calea aflării adevărului.

Dincolo de interesul pentru „Aviary", documentele de vizualizare la distanţă eliberate de CIA includ materiale referitoare la o seamă de incidente faimoase OZN, cum ar fi cel de la pădurea Rendlesham, incidentul Cash-Landrum etc.

Arhiva „Stargate" include şi o copie a raportului făcut, în 29 septembrie 1995, de către Institutele americane de cercetare, raport care oferă o imagine de ansamblu şi face o evaluare a proiectelor de vizualizare la distanţă. Evaluarea a fost realizată de un colectiv care a inclus pe Dr. Jessica Utts, profesor de Statistică al Universităţii din California de la Davis, şi pe Dr. Raymond Hyman, un profesor de psihologie al Universităţii din Oregon. În plus faţă de competenţele lor extinse, ei au fost selectaţi şi ca să reprezinte ambele părţi ale controversei privind fenomenele paranormale: Dr. Utts publicase articole în care trata interpretările paranormale în mod pozitiv, în timp ce Dr. Hyman a fost selectat să reprezinte poziţia sceptică.

În rezumatul raportului Institutelor americane de cercetare se preciza că într-un experiment de laborator tipic de vizualizare la distanţă, unui subiect i se cerea să vadă cu ochii minţii şi să descrie, un loc sau un obiect, care în paralel era văzut şi de o persoană de control. În experimente mai recente de laborator, s-au folosit şi fotografii făcute ţintei de National Geographic. Clarvăzătorii, evident, nu ştiau dinainte ce ţintă a fost aleasă, iar acestea erau selectate aleatoriu. Un judecător examina raportul clarvăzătorului şi stabilea dacă acesta se potriveşte cu ţinta sau nu, acordând un punctaj pozitiv sau negativ. Exista şi un scor de acurateţe, măsurând gradul de similitudine al raportului de vizualizare la distanţă.

În evaluarea diferitelor experimente, realizate până în momentul raportului, recenzenţii au ajuns la următoarele concluzii: (1) Pe un eşantion semnificativ de cazuri s-a demonstrat că

identificările corecte apar mai des decât prin pură şansă. (2) Nu este totuşi clar dacă aceste reuşite se datorează exclusiv însuşirilor clarvăzătorilor sau şi altor factori: judecătorii, obiectivul, alte caracteristici ale metodei. (3) Nu au fost furnizate dovezi clare că reuşitele se datorează funcţionării unor fenomene paranormale şi nu s-au identificat originile sau natura fenomenului de vizualizare de la distanţă, în cazul în care acesta există.

S-a mai reproşat că, precizia nefiind de 100% şi neexistând posibilitatea unui control al corectitudinii, deşi unele observaţii au fost precise, altele au fost inconsecvente, inexacte şi necesitau interpretări subiective substanţiale. În consecinţă, informaţiile furnizate nu au fost folosite pentru ghidarea unor operaţiuni. Toate aceste neajunsuri recomandau oprirea programului în cadrul comunităţii de informaţii ale armatei, ceea ce s-a şi realizat în 1995.

Desigur, cele mai multe documente din arhiva „Stargate" nu se referă la OZN-uri, ci la cu totul alte subiecte, cum ar fi: încercările de a localiza: avioane prăbuşite, transporturi de droguri, ostatici etc. Arhiva Stargate conţine, de asemenea, o mulţime de materiale despre cercetările de clarviziune efectuate în alte ţări, în special în URSS.

Dr. Paul Smith, un clarvăzător şi autorul unei cărţi despre vizualizarea la distanţă, carte intitulată „Citind mintea duşmanului" (Reading the Enemy's Mind), a obţinut un doctorat în filosofie la Universitatea din Texas, din Austin, în 2009. Teza sa de doctorat afirmă că percepţia extrasenzorială este o dovadă că mintea este mai mult decât materie pur şi simplu. El argumentează aceasta referindu-se la diverse aspecte legate de parapsihologie şi vizualizarea la distanţă. O copie PDF a acestei disertaţii poate fi descărcată gratuit de pe site-ul Universităţii din Texas.

Există şi o revistă consacrată vizualizării la distanţă (editată de Daz Smith), numită „Eight Martinis", din care au apărut deja 12 numere, disponibile şi pe site-ul revistei. Numele ciudat este un termen intern folosit de comunitatea de informaţii care practică vizualizarea la distanţă. Ingo Swann, un personaj cheie al acestei comunităţi îl explica spunând că termenul se referă la rezultate de clarviziune atât de bune încât „sparg realitatea oricui" şi după care nu-ţi revii decât dacă bei „opt Martini". Revista conţine nu puţine referiri la fenomenul OZN. Interviurile lui Daz Smith cu clarvăzătorii includ, de obicei, cel puţin o întrebare, dacă cel în cauză a observat vreun OZN.

Paranormalul din noi

Un clarvăzător militar descria vizionarea la distanţă ca „proiectarea conştiinţei departe de corp, ca într-un spaţiu paralel, dar unul care se împleteşte cu cel pe care-l experimentăm prin cele 5 simţuri". Clarvăzătorii efectuează o călătorie prin spaţiu, pot simţi ceva în jurul lor, sau pe terenul la care au ajuns, dar probabil „într-un spectru de lumină diferit" întrucât ei nu sunt văzuţi de cei aflaţi acolo... Uneori este ca şi cum ai privi printr-un ochi de geam. Doar observi; nu interacţionezi cu cele de acolo... Vizualizarea la distanţă trebuie realizată într-o stare echilibrată, foarte stabilă şi concentrată a minţii şi a corpului, ca şi în condiţii specifice.

Un capitol masiv în fişierele eliberate de CIA priveşte conexiunea dintre vizualizarea la distanţă şi fenomenul OZN: materiale privind cazuri OZN, acţiuni de ufologie ale clarvăzătorilor, alte persoane implicate atât în ufologie cât şi în vizualizarea la distanţă. Pe lângă cazurile Rendlesham şi Cash-Landrum, deja amintite, în aceste documente sunt trimiteri la cazul de răpire de la Pascagoula, la mutilările de animale, la o tentativă de a vedea planeta Marte acum un milion de ani, o deplasare la „Sediul Federaţiei Galactice", OZN-uri subacvatice, baze ET pe Pământ şi altele. Toate acestea au fost „ţinte" în timpul unor sesiuni de antrenare a clarvăzătorilor militari. Isaac Koi nota că unele dintre aceste titluri „nu sunt chiar tipice pentru CIA". A existat chiar şi un program de instruire pentru contracararea activităţii extratereştrilor pe Terra...

Conexiunea dintre clarvăzători şi ufologie este mai profundă decât ar părea la o examinare superficială. Ajunge să menţionăm doar câteva nume regăsite în documentele CIA: astrofizicianul Jacques Vallee, cercetătorii Hal Puthoff şi Russell Targ, de la Institutul Stanford, generalul maior Albert N. Stubblebine III, Robert Wood, de la McDonnell Douglas, astronautul Edgar Mitchell, miliardarul Robert Bigelow, scriitorii Jim Marrs şi Jim Schnabel. Mulţi dintre oamenii pentru care există informaţii detaliate în aceste fişiere sunt membri ai aşa-numitului „Aviary": Kit Green şi Ron Pandolfi de la CIA, colonelul John Alexander (armata SUA), Dale Graff (DIA), C. B. Scott Jones (US Navy). Multe dintre numele de mai sus sunt binecunoscute cititorilor fideli ai acestei rubrici din „Magazin".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

ABEL, Imperiul Rus şi Napoleon

Scriam în numărul precedent că, după ce i se ceruse pedeapsa capitală de către poliţia secretă şi împărăteasa Ecaterina a II-a o refuzase, călugărul vizionar Abel a fost întemniţat, însă graţiat chiar de către Pavel I, succesorul suveranei a cărei moarte o prezisese cu exactitate. Era totuşi doar un alt început pentru cel care, potrivit legendei, fusese ridicat la ceruri şi înştiinţat despre importante evenimente din viitor.

Între libertate şi temniţă

Transferat într-o mănăstire, fratele Abel a continuat să îşi aştearnă pe hârtie profeţiile cutremurătoare, de această dată referindu-se la lucruri şi mai cumplite, între care chiar asasinarea ţarului Pavel I. Acesta a aflat şi a poruncit închiderea din nou a călugărului în fortăreaţa „Petru şi Pavel" din Sankt Petersburg. El însuşi a mers acolo într-o zi, mânat de dorinţa de a afla chiar de la prezicător ce viitor îi era hărăzit ţării sale, dar şi amănunte despre destinul său. Şi, la fel ca în cazul Ecaterinei cea Mare, la data anunţată, suveranul a fost asasinat, în noaptea de 11 spre 12 martie 1801.

Alexandru I, noul ţar, l-a eliberat însă din nou şi apoi, în decurs de 14 luni, Abel a scris o altă profeţie, la fel de terifiantă ca primele două. În special, el anunţa intrarea lui Napoleon în Moscova, în fruntea redutabilei lui armate, lucru care l-a determinat pe ţar să-l închidă iarăşi, până la eventuala împlinire a noilor profeţii. Şi, după cum se ştie, cea mai îngrozitoare dintre ele s-a adeverit. În septembrie 1812, Napoleon avea să ocupe vremelnic Moscova, care nu mai era capitală, dar rămăsese „oraşul sfânt" al ruşilor. Înfrângerea marelui împărat din Apus i-a costat foarte mult pe aceştia, însă victoria lor a fost cu atât mai răsunătoare, cu cât aproape niciun semn nu ar fi lăsat să se creadă că Napoleon putea să piardă o asemenea bătălie.

Caseta cu secretele viitorului

Pentru călugărul Abel a urmat din nou eliberarea, în anul 1813, după alţi 11 ani de captivitate. Se poate spune că acum suveranii ruşi şi poliţia secretă nu ar mai fi avut motive temeinice să îl arunce iarăşi în temniţă, astfel că acesta a plecat într-un lung pelerinaj la Ierusalim, Constantinopole, la Muntele Athos, apoi a revenit în Rusia. Iar ca o repetare obsesivă a aceluiaşi destin vitreg, la ordinul ţarului Nicolae I, al treilea fiu al lui Pavel I, a fost totuşi din nou arestat şi închis, de data aceasta la Suzdal (o fortăreaţă din estul Moldovei de peste Prut „rezervată" în general nobililor deţinuţi politici), în Mânăstirea „Sf. Eufimie". Acolo a şi murit în 1841, la vârsta de 83 de ani şi 10 luni, după mai mult de un sfert de veac petrecut în temniţele ţariste.

Profeţiile fratelui Abel au fost făcute, de fapt, pentru mai multe decenii, iar cele scrise de el au fost ferecate într-o casetă legată cu un fir gros de mătase roşie, care a fost depusă într-o încăpere a Palatului Gatcina, la 45 kilometri de Sankt Petersburg, după ce însuşi ţarul i-a aplicat sigiliul său, însoţindu-l de inscripţia următoare: „Le poruncesc urmaşilor mei să deschidă aceste înscrisuri în ziua împlinirii a 100 de ani de la moartea mea." Pe 11 martie 1901, împăratul Nicolae al II-lea împreună cu suita lui, după comemorarea înaintaşului său, a aflat despre propriul lui destin, fapt confirmat de cei apropiaţi. Se spune că din acea zi împărăteasa Alexandra nu s-a referit niciodată la viitor fără a menţiona anul 1918 ca fiind „un an funest" pentru familia şi pentru dinastia sa.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Sunteţi mai irascibilă şi aveţi o stare generală proastă, cu stări de moleşeală? Din start trebuie spus că multe boli sau stări de moleşeală, de fatigabilitate sunt urmarea unei alimentaţii lipsite de verdeţuri şi legume proaspete. Consumul anost de mâncare gătită la repezeală îşi spune cuvântul. Alte simptome posibile: nu puteţi dormi, luaţi somnifere dar acesta îşi fac efectul târziu.

Concluzia e aproape de adevăr: încet dar sigur, la dumneavoastră se instalează astenia. Astenia cuprinde trupul, este ca un năvod ce vă stoarce de vitalitate, apoi urmează „măcinarea" nervilor. Sunteţi irascibilă şi chiar la un incident banal puteţi deveni violentă. Este imperativ necesar să vă amintiţi de binefacerile vitaminelor şi mineralelor. Bucuria unei salate „regale", cu rondele de morcovi, mere tăiate cubuleţe, cu kiwi sau o portocală, câteva caise confiate este binevenită. Puteţi completa cu sucuri naturale de fructe, fără conservanţi. După consumul salatei, o linguriţă de miere de albine şi eventual un pahar cu vin vă vor reconforta.

Rozmarinul şi... memoria

Plimbarea în aer liber, siesta după masă, efortul de a scăpa de apăsarea grijilor de tot felul vă vor fi de mare folos. Încă un sfat generat de o descoperire recentă. Cercetătorii japonezi de la Universitatea din Kyoto au descoperit că rozmarinul ajută la îmbunătăţirea memoriei şi previne apariţia Alzheimerului. Totodată este un bun tonic pentru organism, alungând stresul şi stările de anxietate datorită conţinutului ridicat de potasiu şi magneziu.

O altă recomandare: nu uitaţi să vizitaţi frecvent medicul de familie.

Nu trebuie uitat că astenia se face simţită acum toamna şi ca urmare a schimbărilor de presiune armosferică. Nu în ultimul rând între cauze figurează şi faptul că oraşul este încărcat de pulberi, de noxe, smog, toate acestea atacând plămânii şi îngreunând respiraţia.

Încă un sfat: aveţi grijă de dumneavoastră, de familie şi încercaţi ca astenia cu urmările ei să nu vă macine sănătatea. Bucuraţi-vă de zilele frumoase ale toamnei, cu paleta inegalabilă de culori ale copacilor, frunzelor, relaxaţi-vă, includeţi în programul dumneavoastră cotidian activităţi care vă fac plăcere, nu uitaţi de drumeţiile la munte.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru inconfundabilul anotimp

Încet, încet, ţinutele pempante, potrivite pentru zilele frumoase şi calde vor fi înlocuite cu cele gândite să vă protejeze cât mai bine de frigul iernii. Dar, în acelaşi timp gândite să nu vă anuleze niciun dram din feminitate şi gradul de seducţie.

Aşadar, puloverele, pantalonii, din stofă dar şi din piele, blazerele, gecile scurte din piele cu gulere ample din blană, fustele mini din stofă purtate cu mantouri maxi, toate, moderne, vă vor proteja de frigul ce se profilează a ne învălui...

Lecţie de nutriţie

Cancerul şi metionina din alimente

Surprinzător sau nu, şi cancerul se hrăneşte ca să... crească mare şi mortal. Mai mult, accentuează ideea dr. nutriţionist Cristian Panaite, are o preferinţă „nutriţională" faţă de care este de-a dreptul dependent: metionina, un aminoacid prezent în cantităţi impresionante în anumite alimente.

În aceste condiţii, important ar fi de ştiut care ar fi cea mai bună strategie de împiedicare a dezvoltării cancerului? Evident, „sevrajul" de metionină. Cum procedăm? Prin reducerea cantităţii de metionină din dietă.

Unii aleg să stea departe de fructele şi legumele din supermarket, majoritatea din import, dar asta nu este o soluţie. Pot fi găsite şi la producătorii noştri care au învăţat să le folosească din plin!

Acum 40 de ani, se publica o lucrare de referinţă care arăta pentru prima dată că multe tipuri de cancer uman au ceea ce se numeşte dependenţă absolută de metionină. Mai precis, experimentele arătau că, fără metionină, celulele canceroase mor. Leucemia are nevoie chiar de o cantitate în plus de metionină ca să crească. Ce face cancerul cu metionina? Ei bine, tumorile generează cu ajutorul ei compuşi gazoşi cu conţinut de sulf.

Foarte interesant, uimitorii câini special antrenaţi în acest sens pot detecta aceşti compuşi! Există câini care adulmecă aluniţele şi dau „diagnostic" de cancer de piele. Alţii adulmecă respiraţia şi identifică oamenii cu cancer pulmonar. Există şi câini care pot diagnostica un cancer al vezicii urinare prin mirosirea urinei şi câini ce adulmecă uneori cancerul colorectal.

În ce alimente găsim metionina în cantităţi mari pentru a şti să le evităm? Răspunsul este clar: cu precădere în carnea de pui şi în peştele gras. Laptele, carnea roşie şi oaie au mai puţină, iar fructele, nucile, seminţele, legumele şi cerealele au cantităţi neglijabile.

Din nou, dieta veganilor pare a fi soluţia. Poate că este evidentă întrebarea, de ce oncologii nu recomandă schimbarea dietei bolnavilor de cancer încă din primele stadii, ci preferă să-i trimită la chimioterapie şi să-i îndoape cu medicamente?

Răspunsul ştiinţei? În ciuda multor studii preclinice şi clinice promiţătoare din ultimii ani, restricţia alimentară a metioninei şi alte abordări nutriţionale pentru tratamentul cancerului nu sunt încă aplicate clinic la scară largă. Cei mai mulţi medici nu sunt, probabil, familiarizaţi cu abordările nutriţionale ale cancerului. Cu alte cuvinte, nutriţia este încă „cenuşăreasa" medicinei.

Ca să împiedicaţi dezvoltarea cancerului trebuie să reduceţi consumul de alimente ce conţin metionină. Conform cercetătorilor „restricţia de metionină, fie singură, fie combinată cu alte tratamente, poate avea un impact major asupra pacienţilor cu cancer".

Mâncaţi azi o porţie de varză de calitate sau un sote de broccoli alături de o salată mare de legume. Nu au probleme cu metionina şi sunt în plus anticanceroase dovedite.

Dosarele frumuseţii

Sfaturi pentru îngrijirea părului

Părul prea fragil, prea uscat sau prea gras are nevoie de veritabile cocktailuri de vitamine pentru revitalizare. Atunci când soarele nu este deloc prietenos se impun îngrijiri atente.

Pe părul curat, fără spumă, fixativ sau alte produse cosmetice, aplicaţi câteva picături cu ulei de măsline, de migdale sau de ricin, apoi masaţi scalpul. Urmează spălatul obişnuit al părului.

Masajul capilar, realizat corect cu buricele degetelor, nu cu unghiile, se poate face ori de câte ori vă spălaţi părul. Acesta stimulează circulaţia sangvină şi substanţele nutritive de la nivelul pielii vor hrăni şi întări rădăcina părului.

E bine de ştiut că uleiul de ricin stimulează creşterea părului, cel de măsline ajută la vitaminizarea acestuia, iar cel de migdale este excelent pentru hidratarea părului uscat.

Infuziile de ceai verde, negru sau alb sunt utile în îngrijirea părului. Acesta calmează iritaţiile şi inflamaţiile, ajută la îndepărtarea celulelor moarte şi a impurităţilor şi stimulează creşterea părului. Se aplică pe păr după spălare, ca o ultimă clătire.

La fel de utile sunt tradiţionalele infuzii de muşeţel (pentru părul deschis la culoare) sau din frunze de nuc (în cazul părului mai închis la culoare).

Iată şi patru măşti ce pot fi aplicate pe păr. Prima, benefică în special în cazul părului gras, este compusă din gălbenuş de ou şi miere. Se omogenizează apoi se aplică pe părul proaspăt spălat, la rădăcină şi se lasă să acţioneze 15 minute, apoi se spală.

O altă mască, tot pe bază de miere constă în amestecul unei linguriţe de miere cu o ceşcuţă de lapte. Cu această combinaţie se masează părul, iar după 15 minute se spală.

A treia mască sugerată, foarte hidratantă se compune din 2 linguri de miere, 2 linguri ulei de măsline şi o banană bine coaptă. Se aplică masca pe păr şi după 15 minute se clăteşte foarte bine.

Pentru stimularea creşterii părului puteţi folosi o mască din pulpă de caise în amestec cu 1-2 linguri cu ulei de măsline, în funcţie de lungimea părului. Vitamina E din caise, foarte importantă, previne căderea părului, menţine firul mătăsos şi împiedică acţiunea radicalilor liberi.

Gastronomice

Vinete gratinate

2 vinete, 4 roşii, o ceapă, 300 g telemea de vacă, o lingură ulei, sare, 50 g caşcaval.

Vinetele spălate şi şterse se presară cu sare şi se lasă 30 minute să elimine sucul. Între timp, în ulei încins, se căleşte ceapa şi se pun roşiile date pe răzătoare. Se lasă 15-20 de minute pe foc. În altă tigaie rondelele de vinete se prăjesc puţin. Într-o tavă, se aşază în straturi alternative rondele de vinete, sos de roşii şi telemea de vacă dată pe răzătoare. Ultimul strat trebuie să fie de telemea, iar deasupra se pune caşcaval ras. Se dă tava la cuptor pentru aproximativ 15 minute să se gratineze.

Muşchiuleţ de miel în sos de muştar

2-3 muşchiuleţi de miel.

Pentru marinată: ***o linguriţă boabe de muştar, 1/2 linguriţă chimen, 1 căţel usturoi, 1 fir rozmarin, o lingură muştar, 3 linguri ulei de măsline, sare, piper.***

Pentru sos: ***o lingură ulei de măsline, câteva frunze de salvie, 2 fire rozmarin, 3-4 căţei usturoi, 100 ml vin, 1 cub de unt.***

Pentru marinată se pun boabele din chimen şi de muştar la prăjit într-o tigaie. Când sunt gata, se pisează alături de 1 căţel de usturoi într-un mojar. Se adaugă rozmarin tocat, muştarul, uleiul de măsline şi se potriveşte de sare şi piper. Se amestecă bine şi se pune marinata peste muschiuleţii de miel, după ce i-am zvântat bine cu şervete de hârtie. Se lasă carnea la marinat timp de 1 oră, în frigider. După aceea se încinge grătarul foarte bine şi se pun muşchiuleţii de miel să se frigă. Când sunt gata, se pregăteşte şi sosul de ierburi şi vin. Uleiul de măsline şi untul se încing într-o tigaie. Se adaugă căţeii de usturoi întregi, frunzele de salvie şi cele de rozmarin şi se lasă pe foc 10-15 minute, până se înmoaie. Se toarnă vinul peste ierburi şi, eventual, un strop de zeamă de lămâie. Sosul rezultat se toarnă peste muşchiuleţii de miel şi se servesc imediat.

Brioşe cu ciocolată

600 g făină, 2 plicuri praf de copt, 300 g zahăr, 100 g unt, 450 ml lapte, 2 ouă, 2 plicuri zahăr vanilat, 200 g ciocolată.

Se bat ouăle, apoi se adaugă zahărul şi restul ingredientelor. Se toarnă compoziţia în forme de brioşe tapetate cu hârtie specială. Formele se umplu pe sfert. Se pune un pătrăţel de ciocolată, apoi mai adăugăm umplutură, până umplem 2/3 din formă. Se coc timp de 20 minute. La final se ornează după preferinţe.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

„Xena" din Guatemala

Între anii 600 şi 800, în teritoriile civilizaţiei maya au trăit enigmaticele regine (denumite şi prinţese) războinice, o categorie specială de suverani precolumbieni care au stârnit mereu interesul arheologilor şi al istoricilor şi care au devenit personaje literare şi de film. Vă amintiţi,

desigur, fascinantul serial „Xena". Unul dintre arheologii care s-au aflat pe urmele acestora, Kathryn Reese-Taylor de la Universitatea Calgory din Canada, a descoperit în urma unor săpături efectuate în situl Naachtun din Guatemala, un stâlp din piatră pe care era reprezentată o regină războinică, într-o atitudine ameninţătoare,

ţinând în mâna dreaptă un sceptru. Coroana, amplă, ca şi întreg ansamblul, extrem de elaborate, cu numeroase detalii, este bogat ornamentată cu capete umane şi statuete, figuri geometrice şi diverse simboluri.

Au fost descoperite, de-a lungul timpului, sute de vestigii (morminte, figurine, tăbliţe etc.) care atestă existenţa acestor personaje. Imaginea reginei din Guatemala, cea mai spectaculoasă şi complexă descoperită vreodată, atestă prestigiul acestor suverane care a culminat cu cel a reginei Ix Wak Chan Ajaw care a condus 8 campanii militare de-a lungul a 5 ani.

Dragonul din adâncuri

Un grup de arheologi a cercetat recent resturile unei epave aflate pe fundul Mării Baltice, într-o zonă din largul oraşului Ronneby din Suedia. Corabia, care a plecat din Copenhaga cu destinaţia Kalmar, s-a scufundat în 1495 în urma unui incendiu care a izbucnit în cală. Marea surpriză a constituit-o descoperirea unui monstru sculptat în lemn, având o lungime de peste 3 metri. Capul, asemănător celui al unui dragon, avea urechi de leu şi fălci de crocodil. Specialiştii consideră că sculptura era montată pe prora vasului, în poziţie orizontală, pentru a înspăimânta corăbierii inamici.

Arheologii au fost puşi în faţa unui paradox legat de incompatibilitatea dintre denumirea corabiei – Gribshunden, care înseamnă „câine-griffon", o specie de câine de vânătoare. Nu s-a putut stabili nicio legătură

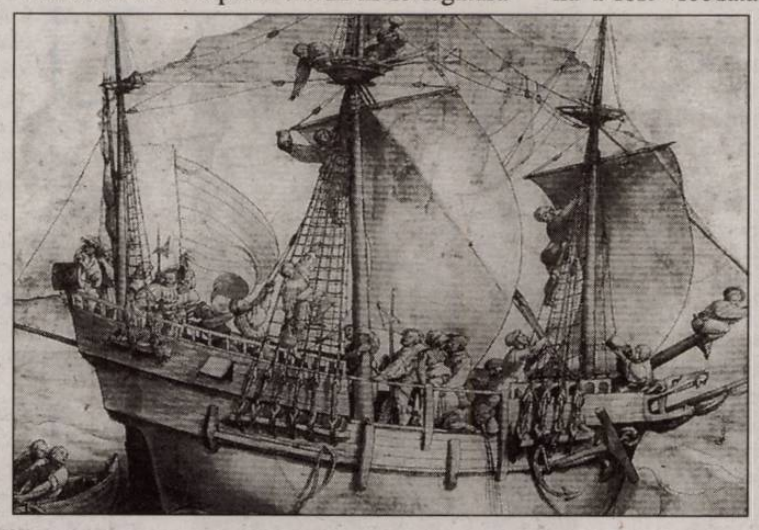

între această denumire şi înfăţişarea creaturii. Descoperirea este cu atât mai importantă cu cât nicio corabie similară din secolul al XV-lea nu a fost vreodată găsită. Rămăşiţele epavei vor fi aduse la suprafaţă pentru a fi studiate. Totodată, vor fi explorate şi zonele din împrejurimi în speranţa că vor fi găsite şi alte vestigii ale corăbiei.

Specialiştii sunt interesaţi în special de tehnicile de construcţie şi, implicit, de cele utilizate cu precădere în secolul al XV-lea, o perioadă istorică în care au avut loc celebrele expediţii maritime ale lui Cristofor Columb şi Vasco da Gama.

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Cetatea Liteni

Chiar dacă nu are castele pe Valea Loarei sau palate impozante, ca Versailles sau Louvre, România se mândreşte cu vestigii seculare, care ar stârni invidia multora. Din păcate, ele nu sunt puse în valoare aşa cum ar trebui, pentru că lipseşte infrastructura, lipsesc fondurile şi, în primul rând, lipseşte interesul.

Un asemenea exemplu îl constituie cetatea Liteni, situată la 30 km sud-vest de Cluj-Napoca, pe drumul dintre localităţile Luna de Sud şi Buru. În altă ţară, această cetate medievală ar fi fost un punct focal de interes pentru turişti. La noi a rămas doar o ruină, rareori vizitată. Însă, odată ce aţi ajuns la ea, veţi avea o revelaţie admirând panorama superbă deschisă în toate părţile. Căci cetatea se află pe vârful unei stânci izolate, ca un adevărat cuib de vulturi. Nici nu-ţi vine să crezi că aceste ruine, fie ele şi impozante, au adăpostit cândva conducătorii Transilvaniei, în vremuri de restrişte.

Prima dată acest lucru s-a întâmplat în timpul marii invazii mongole din 1241, a doua oară în cursul războiului civil finalizat prin înscăunarea lui Matei Corvin pe tronul Ungariei — de altfel fiul lui Iancu de Hunedoara ar fi fost găzduit, vremelnic, între zidurile cetăţii.

Potrivit legendelor locale, însuşi voievodul Gelu, întemeietorul unuia dintre primele principate româneşti din Ardeal ar fi construit cetatea, înainte să moară ucis în luptele cu invadatorii maghiari. Prima atestare oficială datează din 1324, când într-un document se vorbeşte despre „Castrum Leta".

Un element important al istoriei sale îl reprezintă faptul că n-a fost niciodată cucerită şi ar fi arătat mult mai aproape de forma avută în zilele sale de glorie dacă nu survenea, în 1562, un incident dramatic — depozitul de pulbere al cetăţii a sărit în aer, distrugând o bună parte din ziduri.

Cetatea a fost abandonată pe la 1701 şi de atunci doar localnicii au mai ştiut de existenţa ei. Ridicată din blocuri imense de rocă, construcţia păstrează multe dintre componentele sale funcţionale. Nucleul său a ocupat partea cea mai înaltă a stâncilor, unde se văd ruinele unui turn folosit ca locuinţă pentru garnizoana ei. Rezervorul de apă a cetăţii, amenajat în formă de clopot, e singurul edificiu care s-a păstrat mai bine.

În rest, mai există două turnuri, unul de dimensiuni modeste, al doilea masiv şi cu ruine impresionante, cu aspect de bastion şi care cândva a adăpostit şi tunuri. Stând între zidurile cetăţii, ai un sentiment de nostalgie, de întoarcere în timp, şi parcă îţi vine să crezi că în orice moment, de printre dealurile de dedesubt se vor arăta pâlcurile tătare...

GABRIEL TUDOR

Panteon creştin

Sfânta Parascheva

Peste mai puţin de o săptămână miercuri, 14 octombrie, Biserica noastră o prăznuieşte pe Sfânta Cuvioasa Parascheva, ale cărei moaşte sunt depuse în Catedrala Mitropolitană din Iaşi.

S-a născut în localitatea Epivata, din sudul Dunării, în prima jumătate a secolului al XI-lea, unele surse menţionând chiar anul 1025, într-o familie creştină. Crescută de mamă şi de bunică, a avut o educaţie profund religioasă ca şi fratele ei, Eftimie, care a îmbrăţişat viaţa monahală de timpuriu, devenind în cele din urmă episcop de Madita. Copila mergea cu regularitate la biserică şi se spune că avea doar 10 ani, când, în timpul unei Sfinte Liturghii, a auzit chemarea Mântuitorului, care o invita să urmeze calea credinţei. Chemarea Acestuia îi sădeşte în suflet dorul de desăvârşire. De aceea, la 12 ani, împarte hainele şi hrana săracilor şi tatăl său o pedepseşte aspru, obligând-o să doarmă cu robii şi cerşetorii, dar ea repetă aceste gesturi pline de mărinimie.

La vârsta de 18 ani, tatăl hotărăşte să o mărite cu un tânăr bogat, din Constantinopol, dar ea refuză categoric şi după moartea părintelui ei, dăruieşte săracilor partea ei de moştenire şi se retrage la Mănăstirea Maicii Domnului din Heraclia Helespontului, apoi la Ierusalim, Bethlehem, Golgota şi în pustiul Iordanului. Aici duce o viaţă aspră dormind pe o rogojină şi ţinând post negru vinerea, motiv pentru care este numită şi Sfânta Vineri.

La îndemnul unui înger, la 25 de ani părăseşte pustiul şi porneşte spre locurile natale. Cele mai multe versiuni spun că ea s-a întors în Epivata unde a mai trăit doi ani în post şi rugăciune, dar există şi altele care susţin că s-a stins din viaţă pe corabia care o ducea acasă. Trupul ei a fost

ascuns la marginea mării şi a fost descoperit complet nestricat de vreme şi frumos mirositor. Moaştele, cu puteri vindecătoare au fost aşezate mai întâi în Biserica Sfinţii Apostoli din Constantinopol şi apoi, la cererea lui Ion Asan al II-lea, sunt duse la Târnovo.

După ce Baiazid Hilderim distruge Târnovo, în 1393, moaştele sunt cumpărate de Mircea cel Bătrân (1386-1418) şi aduse în Ţara Românească. Voievodul este nevoit să le cedeze sultanului, în 1396, după dezastrul de la Nicopole, iar acesta le trimite în dar Anghelinei, cneaghina Serbiei. În 1521 sultanul Suleiman al II-lea distruge Belgradul şi trimite moaştele la Istanbul. De aici sunt cumpărate de domnitorul Modovei, Vasile Lupu (1634-1653), ajutat de mitropolitul Varlaam (1639-1660), la stăruinţa patriarhului Partenie al Constantinopolului pe lângă sultanul Murad al IV-lea.

Domnitorul plăteşte 300 de pungi de aur pentru sfintele moaşte pe care le aduce la Iaşi, instalându-le în ctitoria sa, biserica Trei Ierarhi din Iaşi. În 1884, aceasta intră în renovare şi moaştele sunt mutate temporar în paraclisul muzeului. Aici, în 1888, are loc o adevărată minune. Din cauza unei lumânări rămasă aprinsă peste noapte, paraclisul ia foc şi incendiul pustieşte totul. Moaştele, rămân însă neatinse, deşi racla de argint se topise şi capacul se carbonizase. Minunea a fost consemnată de mitropolitul, prefectul, procurorul general al oraşului, preşedintele consiliului de miniştri veniţi la faţa locului.

În 1887 moaştele sunt depuse la Catedrala Mitropolitană din Iaşi dar, în 1942, din cauza războiului, sunt aduse la Bucureşti, la Mănăstirea Ciorogârla şi apoi la Pasărea. În 1945 sunt readuse la Iaşi, Sfânta fiind ocrotitoarea oraşului şi a Moldovei şi ziua de 14 octombrie prilej de sărbătoare pentru credincioşii din întreaga ţară. Festivităţile religioase au o amploare deosebită, adunând zeci de mii de oameni care vin să se roage aici.

IRINA STOICA

Rafinament englezesc

Lady Godiva

Pictorul englez John Maler Collier (1850-1934) a fost unul dintre cei mai interesanți

artiști supranumiți „pre-rafaeliști" pentru că adorau arta lui Rafael și susțineau că tot ceea ce s-a petrecut după el reprezintă doar „coruperi ale compozițiilor elegante".

Venit pe lume într-o distinsă familie de personalități cu înalte poziții în societate (membri de frunte ai Parlamentului de la Londra și cu funcții importante în justiție), John Collier s-a asociat pe viață cu familia celebrului biolog Thomas Henry Huxley, mare susținător al teoriei evoluției speciilor a lui Darwin, poreclit și „Buldogul lui Darwin". Astfel, Collier nu numai că a fost căsătorit cu ambele fiice ale lui Huxley (împotriva unei legi victoriene care interzicea ca fiica mai mică să se mărite cu văduvul surorii mai mari), dar a fost profund influențat de teoriile îmbrățișate de socrul său – concepte care l-au îndepărtat pe artist de preceptele religioase clasice. Huxley a fost acela care a răspândit termenul de „Agnostic" (pentru care divinitatea nu poate fi cunoscută, spre deosebire de „Ateu", care neagă existența divinității). Astfel, pictorul afirma că este un adept convins al „utilitarismului" și al „secularizării moralității". Obținerea plăcerii și a fericirii era scopul suprem al vieții și al eticii acesteia.

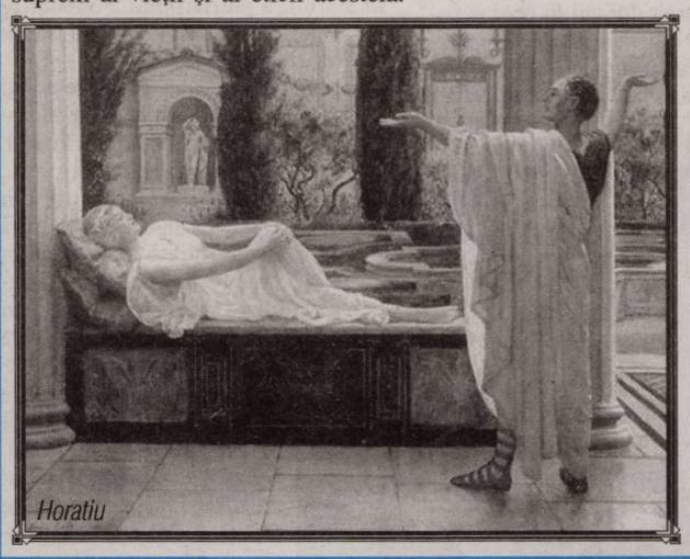
Horatiu

În general, utilitarienii își trăgeau rădăcinile din filosofia lui Epicur, adaptată secolului XIX de unii gânditori englezi.

Lilith

Nonconformist convins al epocii victoriene, acest pictor „elegant" englez, devenit „Onorabil" prin obținerea distincției de Ofițer al Imperiului Britanic, și-a ales subiectele tocmai printre acele personaje mitologice sau folclorice asupra cărora există dubii și care contravin conceptelor oficial acceptate. Una din legendele preferate a fost cea a lui Tannhäuser, poet și trubadur german trăitor în secolul XIII. Acest erou de legendă (cunoscut doar din poemele sale) ar fi avut privilegiul (sau ghinionul) să descopere așezarea subterană unde locuia Venus (Venusberg).

Un an de zile a petrecut în plăcerile acelui tărâm al femeilor superbe, ca idolatru, apoi a ieșit la suprafață, cuprins de remușcări. S-a dus la papă să-l absolve de păcate, dar acesta a refuzat spunând că mai degrabă îi înflorește sceptrul decât să-l ierte. Tannhäuser a plecat întristat și a dispărut în Venusberg, iar după trei zile din bastonul papal au răsărit flori, ceea ce nu se întâmplase niciodată (povestea a fost reluată de Wagner).

Un alt cap de afiș al operelor lui John Collier este mitul lui Lilith – personaj controversat al mitologiei evreiești –, despre care se spune că ar fi fost prima nevastă a lui Adam și care a avut un „destin satanic". Ea ar fi fost creată în același timp, tot din humă precum Adam, deci egala acestuia. Dar ea a refuzat să-i fie servitoare și a părăsit Edenul. Nonconformistul gânditor și pictor ne-o prezintă pe Lilith ca pe o splendidă femeie care îmblânzește un piton. Pentru greci, Lilith era o hoață de copii nou-născuți, un fel de demon al nopții.

Legenda are mai multe variante, iar personajul cu pricina este prezent și-n Vechiul Testament sub forma unei „bufnițe urlătoare". Interesant este că John Collier o prezintă pe acea femeie cu „prea multă personalitate" singură, ca și cum artistul nu-l bagă în seamă pe Adam (așa cum face Dürer), pledând, în consecință, pentru cauza ei. Oricum, Lilith rămâne un mister și, după cum vedem cu certitudine, femeia nu are prea multe sanșe biblice de a fi egala bărbatului, adversar principal fiindu-i însuși Creatorul.

Un regat de buzunar

Insulița Tavolara, vecină cu Sardinia (Italia) în Marea Tireniană are 5 kilometri pătrați și totuși, în secolul XIX s-a instaurat aici dinastia Paolo a regatului Tavolara.

Numai că prin anii 1960, NATO a fixat aici o stație de antene speciale și toți locuitorii (?) au plecat. Există un pretendent, italianul

Tonino Bertoleoni, care vrea regatul înapoi.

ZIGZAG în timp și spațiu

• Artă și creație

Un om de presă, pe numele său Laszlo Biro (1899-1985), se enerva mereu din cauză că era obligat să-și întrerupă scrisul pentru a umple stiloul. Observația de bază a fost aceea că unele cerneluri au o viscozitate mai mare și scriu cu întreruperi. Atunci s-a gândit că dacă lichidul ajunge la o bilă care se rotește liberă și preia uniform o pastă colorată, atunci nu va mai scrie cu probleme. Așa a apărut pixul. Era anul 1938. Cu mai bine de un secol înainte, Petrache Poenaru (1799-1875) se plictisise că tot bage tocul în călimară și a inventat stiloul (tocul cu rezervor înlocuibil) – patent francez din 1827.

Evident, acești doi gânditori pragmatici au fost creatori. Dar Einstein a fost un creator sau un descoperitor al relativităților (restrânsă și generalizată)? Fiind un fenomen natural (care implică viteza luminii), Einstein este un descoperitor, care a devenit creator în momentul în care a conceptualizat ceea ce se întâmplă la viteze supercosmice. Teoria lui nu este folosită nici măcar de NASA, în expedițiile spațiale, pentru că vitezele de deplasare nu se apropie nicidecum de viteza luminii. La rândul său, Nicolae Paulescu este descoperitorul insulinei și primul care a izolat-o (numind-o pancreină).

Timp de milenii, arta nu a fost considerată creație. Termenul a fost consacrat de creștinism, dar a rămas tabu până în Renaștere, deoarece numai Dumnezeu era considerat un Creator. Dar ideea că și omul are libertate de creație s-a înstăpânit tot mai mult și Secolul Luminilor (XVIII) a legat definitiv conceptul de creație de cel de imaginație. Ulterior, secolul XIX aplică eticheta îndrăzneață de „creativitate științifică și tehnică" pentru toate realizările și descoperirile epocale din acea perioadă tumultuoasă. Iar în secolul XX, Sigmund Freud pune degetul pe rana psihologică a creativității: totul se datorează unor frustrări (!).

Când vine vorba despre Mozart (foto) și Rubens (de exemplu), se poate spune cu temeinicie că au avut talent. Ambii sunt creatori, dar ceea ce-i desparte este o poveste frumoasă ca toate miturile: Mozart și Rubens au beneficiat de contribuția unor Muze. De aceea, distincția între creativitatea științifică (și tehnică) și artă se face pe un teren alunecos, căci Muza este o ficțiune. Edison spunea că e nevoie doar de unu la sută inspirație, restul e trudă. Numai că Mozart compunea cu o ușurință devastatoare pentru cei din jur (l-a zăpăcit și pe Salieri), care l-au văzut și la propria nuntă cum scrie solfegii pe șervețele...

• „Vrăjitoarea" din Wall Street

Cunoaștem personaje fictive precum Hagi Tudose sau Harpagon care dormeau pe saci de bani, trăind în mizerie. Iată însă că a existat un

caz real, cel al Henriettei (Hetty) Green (1834-1916), care a stârnit uimirea presei din acea vreme.

„Hetty" Green a fost o femeie de afaceri, cunoscută la un moment dat drept „cea mai bogată femeie din SUA". Născută în familia unui vânător de balene, ea a avut pasiunea banilor din copilărie și pe la 13 ani a devenit contabila familiei. A moștenit o mică avere, s-a căsătorit și s-a mutat la Londra, cu afaceri bancare.

Bogată și foarte zgârcită, ea a intrat în legendă prin faptul că nu făcea focul iarna și mânca doar conserve, nu plătea pentru curățenie și casa ei era un monument de mizerie. S-a închis într-o cameră și nu mai mânca de frică să nu fie otrăvită. A murit la 81 de ani, după o criză de nervi, căci nu voise să plătească o sticlă de lapte. A lăsat o avere de 150 milioane dolari, la nivel 1916.

Escroc fără limite

Caz rarisim în istoria recentă a impostorilor din SUA, numitul David Hampton (foto, n.1964) a reușit să păcălească și să deschidă larg portofelele unor personalități de renume din lumea spectacolelor și nu numai. Acest individ inteligent și cu un tupeu incredibil a fost fiu de avocat, dar pasiunea vieții sale a fost să se dea drept altcineva, pentru a face bani fără să miște un deget.

Debutul a fost cutremurător: pentru a intra la un vestit teatru de pe Broadway (New York), Hampton s-a dat drept fiul lui... Sidney Poitier. Era anul 1983 și marele actor era în viață (este și acum, are 88 de ani). Prietenul său de aventuri s-a dat drept fiul lui... Gregory Peck. Băieții au văzut că merge și, pretextând că sunt în criză de bani sau tocmai au fost prădați în metrou, au cules bancnote sănătoase de la Melanie Griffith, Gary Sinise, Calvin Klein și alții. E greu de crezut, dar naivitatea acestor vedete de film de primă mână le-a dat un curaj nebun. Pentru a-și pierde urma, David Hampton a început să hoinărească în alte state americane și a părăsit spectrul actorilor pentru a se dedica altor personalități de răsunet din SUA.

Așa se face că au ciupit sume interesante din mediile universitare și științifice, dându-se drept fiul unor importanți medici și cercetători. Printre minciunile cele mai folosite erau pierderea bagajelor la aeroport sau furtul banilor în discoteci. Să nu vă mire dacă vă spun că a ajuns și la Bill Gates, căruia a vrut să-i ia un interviu (pretinzându-se reporter la o mare revistă) și căruia i-a spus că nu mai are bani de hotel... Marea greșeală a poliției a fost că nu a publicat de la început portretul lui David Hampton.

Numai că impostorul de lux ajunsese atât de sigur pe sine, încât a acceptat să apară pe coperta unei reviste în statul Washington. Dar și atunci a fost arestat pentru o spargere la o băcănie și falsificare de credit-card. Ultima trăsnaie a acestui farseur a dovedit că-și pierduse inspirația.

Astfel, dramaturgul John Guare a scris o piesă după biografia infractorului, piesă în care „fiul lui Sidney Poitier" este prins în pat cu alt bărbat. Impostorul a cerut drepturi de autor și a început să-l amenințe pe scriitor, cerându-i fără să clipească 100 de mii de dolari... Dar viața însăși s-a răzbunat și David Hampton a murit de SIDA în 2003, la 39 de ani.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...în mod normal somnul și visele sunt asociate cu liniștea și relaxarea? Creierul nostru rămâne însă activ în timpul somnului.

◆ ...după ce Petru cel Mare l-a executat pe amantul soției sale, i-a pus capul într-un borcan

cu alcool? A obligat-o pe țarină să păstreze capul în propriul ei dormitor.

◆ ...și caii comunică între ei? În acest scop folosesc peste 100 de sunete.

◆ ...cea mai lungă perioadă de secetă a fost înregistrată în de-

șertul Atacama? A durat 400 de ani.

◆ ...pielea unui om se reînnoiește constant? O face la fiecare 27 sau 28 de zile.

◆ ...luptătorii de sumo nu au voie să-și taie părul și nici să con-

ducă mașina? De asemenea sunt obligați să doarmă după masa de prânz.

◆ ...tăierea unui brad matur poate dura și un singur minut? Pentru a atinge însă acel stadiu de maturitate bradul are nevoie de 60-80 de ani.

◆ ...în Piața Sfatului din municipiul Brașov exista odinoară Stâlpul Infamiei? Aici erau legate

și judecate vrăjitoarele și se aplicau pedepse corporale vinovaților de fapte rele.

Știați că...

Adevărat simbol pentru capitala țării, Templul Cerului constituie, alături de Marele Zid, de armata de lut și de Palatul Interzis, una dintre cele mai strălucite dovezi ale puterii Chinei imperiale.

Templul Cerului

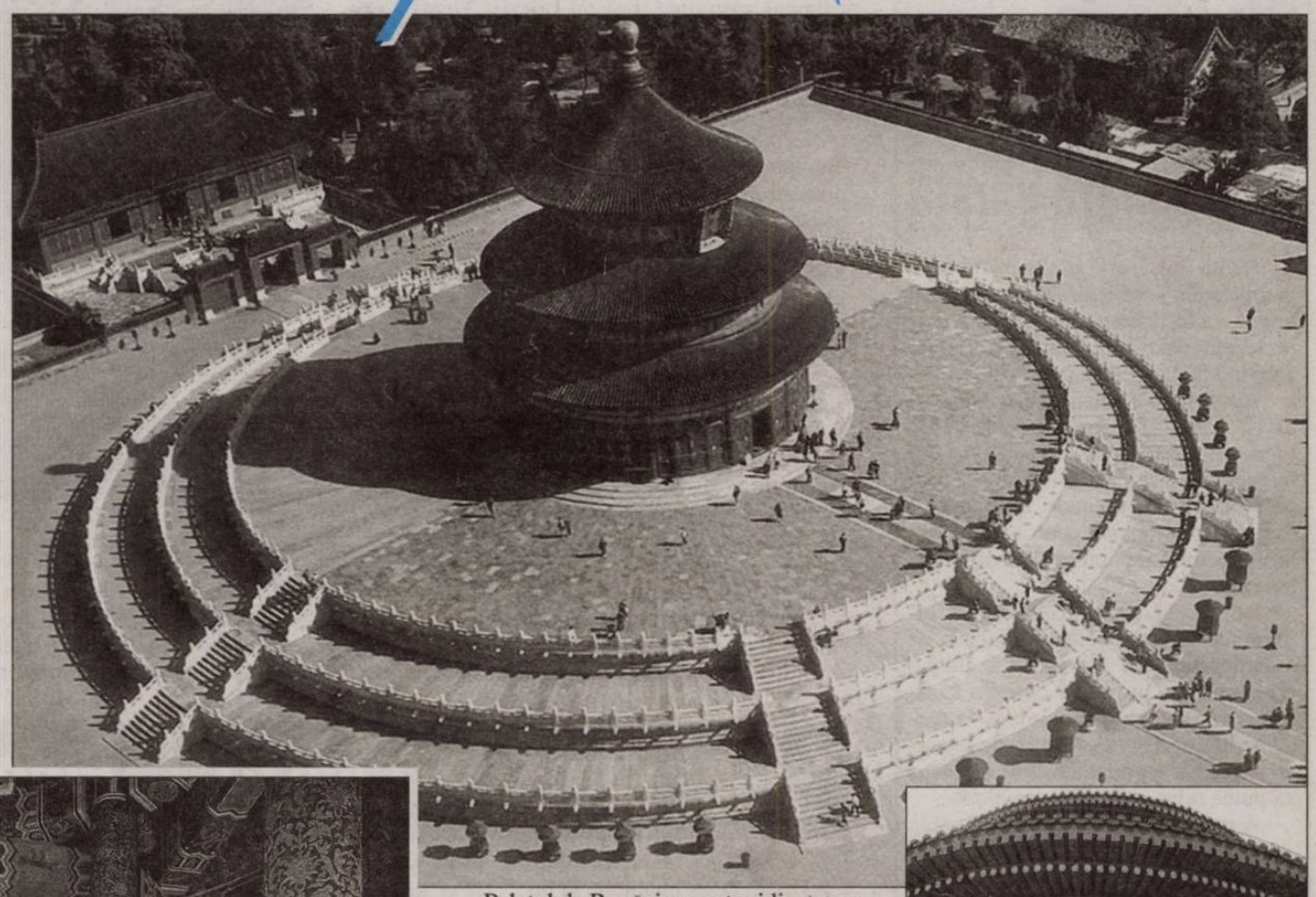

Alcătuit dintr-un grup de construcții, excelent păstrate până în zilele noastre, Templul era locul celui mai mare altar pentru sacrificii religioase din țară. Era vizitat de împărații din dinastiile Ming și Quing pentru ceremonii anuale de rugăciuni adresate Cerului pentru recolte bogate. Este considerat un templu taoist cu toate că venerarea Cerului, mai ales de către împărat, datează dinaintea taoismului.

A fost construit pe vremea împăratului Yongle, între 1406-1420 și a fost extins în secolul al XVI-lea de împăratul Jiajing. A fost renovat în secolul al XVIII-lea sub împăratul Quianlong și între 2005-2007 cu ocazia pregătirilor pentru Jocurile Olimpice de vară, din anul 2008. Din 1998 a fost înregistrat în patrimoniul mondial UNESCO.

Parcul Templului Cerului are o suprafață de patru ori mai mare decât cea a Orașului Interzis și locașul este înconjurat de un zid de cărămidă. Acesta are o formă pătrată în partea sudică, simbolizând pământul și rotunjită în partea nordică reprezentând cerul, potrivit concepției din China antică, după care Cerul este rotund și Pământul, pătrat.

Templul Cerului, interior

Ansamblul este compus din templul exterior și templul interior și principalele construcții aflate la extremitățile axei sud-nord sunt: Terasa Rotundă, Zidul Ecoului și Palatul de Rugăciuni. Terasa Rotundă era o platformă de piatră pe trei niveluri, fiecare fiind înconjurat cu o balustradă de marmură albă și constituia centrul destinat ceremoniilor.

Acestea se desfășurau de obicei în fiecare an în ziua solstițiului de iarnă. Împăratul venea încă din zorii zilei să prezideze sărbătoarea. Se aprindeau în fața terasei lampioane roșii cu lumânări lungi iar în partea opusă erau aranjate vasele cu ofrande. În ritmul de tobe și gonguri totul era învăluit în fum de tămâie, creându-se o atmosferă încărcată de sacralitate.

Zidul Ecoului

Zidul Ecoului, aflat mai la nord de Terasa Rotundă, se bucură de o faimă bine meritată. Dacă vorbești în dreptul său, vocea ta se poate auzi clar, tot la zid, la o distanță de 30-40 de metri. Are o formă rotundă și înconjoară un mic palat adăpostind tot felul de obiecte sfinte.

Palatul de Rugăciune este ridicat pe o platformă de piatră rotundă pe trei niveluri, ca și construcția rotundă. Templul este construit din lemn, montat fără niciun cui și rolul său este legat de cultura agricolă. Aici în fiecare vară veneau din nou împărații înălțând rugăciuni pentru agricultură bogată. Construcția prezintă o serie de simboluri. Astfel cele patru coloane de susținere a clădirii reprezintă cele patru anotimpuri ale anului, cele 12 coloane care susțin primul acoperiș simbolizează cei 12 timpi în care chinezii împărțeau ziua și cele 12 coloane din etajul mijlociu sunt cele 12 luni ale anului. Totalul de 24 de coloane reprezintă cele 24 de sărbători tradiționale agricole.

De mare efect și de asemenea plină de simboluri este folosirea culorilor. De obicei construcțiile imperiale foloseau culoarea galbenă, reprezentând puterea. Arhitecții templului au folosit culoarea albastră, culoarea cerului. De fapt consemnările vremii arată că ritualurile erau ținute numai când era cer senin, pentru ca rugăciunile să ajungă unde trebuie.

În incinta templului mai exista o casă pentru orchestră, destinată instrumentiștilor și dansatorilor și o alta pentru creșterea animalelor care urmau să fie sacrificate. Inițial templul avea o singură poartă principală, dar, după transformarea parcului în grădină publică au fost poziționate și altele pe celelalte laturi.

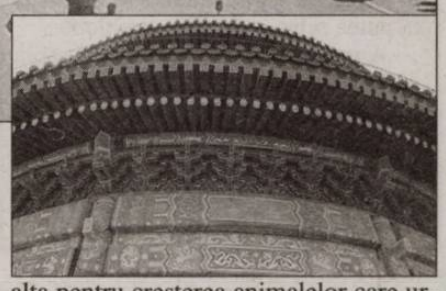

Parcul superb este animat de o mulțime care se bucură ascultând muzică, dansând sau practicând tot felul de jocuri iar șirurile de chiparoși te îmbie la o odihnă plăcută oferindu-ți umbră și răcoare.

Castelul Nako

Înscris pe lista monumentelor istorice din județul Timiș Castelul Nako este situat în centrul orașului Sânnicolau Mare.

A aparținut fraților Nacu dintr-o familie de aromâni veniți din Grecia și stabiliți în Banat. Aici au trecut la catolicism și li s-a maghiarizat numele devenind Nako.

În 1781 au cumpărat domeniul și în 1864 s-a început construcția castelului. Clădirea cu 99 de încăperi este străjuită de un turn în stil medieval. În castel existau o serie de picturi, statui, porțelanuri rare și o bibliotecă, având circa 5000 volume. Toate au dispărut în timpul Primului Război Mondial. După război aici s-a organizat prima școală agricolă din România, din 1941 a devenit sediu legionar și apoi cazarmă de armament.

După Al Doilea Război Mondial, între 1949-1951, în castel a funcționat o școală de tractoriști iar între 1953-1955 o școală agricolă.

În 1975 s-a organizat aici muzeul „Béla Bartok", inaugurat în 1981 și în 1980 Casa Pionierilor. După 1989 a funcționat în clădire o discotecă și un club de calculatoare apoi s-a organizat Casa de Cultură și Muzeul Orașului.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanității

Coțofana

Albă sau neagră, coțofana a avut inițial în Occident simboluri negative. Se credea că prevestește ghinionul și moartea. În creștinismul medieval ea semnifica răul, persecuția, moartea prematură și, în scenele de Crăciun, îl personifica pe Satana simbolizând vanitatea și desfrâul.

În timp însă aceste simboluri negative s-au atenuat rămânând numai credința în puterile ei profetice care puteau fi cât se poate de diverse. Ea anunță astfel o nuntă, o naștere, un botez, uneori o moarte, simbolizând astfel bucuria sau regretul.

În Orient, mai ales în China, este un simbol al bucuriei. Împrumută din Occident puterile profetice dar cântecul ei este aducător de noroc, prezicător de bucurii sau de oaspeți dragi. Este emblema dinastiei Manchu.

Record fără vârstă

Multe necazuri aduce bătrânețea înaintată dar și prilejuri în care te simți fericit, ca în tinerețe, așa cum s-a simțit recent japonezul Hidekichi Miyazaki în vârstă de 105 ani!

Acest bărbat micuț, cu o înălțime de 1,53 metri și o greutate de 42 de kilograme, a participat la o cursă de 100 de metri, organizată în Kyoto, pe care i-a parcurs în 42 secunde. Evident că a fost extrem de fericit pentru că a stabilit un record mondial la categoria centenari.

După ce și-a tras răsuflarea, încolțit de reporteri, a declarat, jubilând, că este deprimat de faptul că a alergat prea încet, că în timpul cursei a lăcrimat neîncetat, că data viitoare va parcurge distanța în cel mult 30 de secunde și că la capătul celor 100 de metri va putea relua cursa fără probleme.

A mai menționat faptul că de-abia așteaptă să alerge alături de starul jamaican Usain Bolt, campion mondial la această probă dacă acesta are curajul să concureze cu el. Umor de excelentă calitate. Recordul său va intra curând în Cartea Recordurilor. *(D.M.)*

S.O.S. pe nisip

Atunci când a plecat în vacanță într-un parc național australian, turistul britanic Geoff Keys nu s-a gândit nicio clipă că va deveni protagonistul unei aventuri ce s-ar fi putut sfârși dramatic. Dar salvarea lui a fost tocmai nisipul!

El pornise de fapt împreună cu mai mulți prieteni prin rezervația naturală de pe malurile râului Jardine și la un moment dat i-a venit ideea nebunească să se ducă de unul singur să se scalde în cascada Elliot. Mick, unul dintre amici, ar fi mers cu el, însă nu-i venea să părăsească tabăra, așa că temerarul nostru a pornit-o prin pădure solitar, către locul multdorit.

Adevărul e că spiritul de aventură e frumos, dar numai dacă e dublat de luciditate și rațiune. Nu e clar dacă Geoff avea la el toate astea, însă e sigur că după numai vreo jumătate de oră de mers desculț (!) prin căldură, s-a răzgândit și a făcut stânga-mprejur. De fapt, e un fel de a spune, căci nu a mai nimerit drumul pe care venise și, cum deja se făcuse seară, a decis să își petreacă noaptea următoare sub lumina stelelor, urmând ca a doua zi să identifice drumul spre tabără. Numai că și când soarele s-a ridicat pentru a-l călăuzi, tânărul a ajuns la aceeași concluzie deloc liniștitoare: nu avea nicio idee unde se află. S-a gândit totuși că amicii săi trebuie să fi pornit să-l caute și a găsit modul de a da un semn despre el, scriind pe o plajă un mesaj disperat: „HELP 2807” (cifrele însemnând data respectivă). Niciun răspuns toată ziua, așa că Geoff a fost obligat să mai petreacă o noapte în sălbăticie

În ziua următoare a schimbat puțin strategia. S-a dus pe malul unui râu, a scris un SOS pe nisip și s-a hotărât să nu se mai miște din loc până ce va apărea pe cer vreun aparat de zbor salvator. Ideea sa a dat roade, un elicopter reperând de la înălțime semnalul de ajutor scris mare pe nisip.

Ulterior, Brad Foat, coordonatorul echipei de salvare, a vorbit despre raidurile făcute până să poată observa neobișnuita inscripție de pe malul râului. Acum, Geoff e de două ori fericit: desigur, mai întâi pentru că a fost salvat, apoi fiindcă nu a fost pus să plătească cei vreo 500.000 de euro, cât au costat operațiunile. În plus, a învățat și o lecție dură, dar foarte utilă, în urma căreia a jurat public „să nu mai facă niciodată”! *(A.N.P.)*

Cioc! Cioc! — Cine e? — Ratonul!...

Chiar dacă nu ne dăm seama exact ce se întâmplă, în lumea noastră de azi un element care schimbă radical starea naturală a lucrurilor este foamea! Iar primele ființe lovite de acest flagel nu sunt oamenii, ci animalele. Prin orașe apar uneori, și la noi, urși, iar în alte zone locuite mistreții, vulpile, căprioarele, ca să nu mai vorbim despre micile rozătoare ori zburătoare trăitoare în sălbăticie, devin treptat musafiri obișnuiți. În țările nordice, elanii sau ursii polari își caută și ei de mâncare prin tomberoane ori în gospodăriile oamenilor, dar poate cele mai pitorești prezențe prin înfățișarea și comportamentul lor ce trezesc simpatie sunt ratonii.

Într-un orășel canadian, unde drăgălașele animăluțe au devenit colocatarii oamenilor, o mamă raton a avut într-o bună zi curajul să lase deoparte noile reguli nescrise ale relațiilor dintre cele două regnuri și s-a dus să ceară de mâncare pentru puiul său unei femei care locuia în apropiere. Totuși, bunele maniere au făcut-o să nu dea buzna în casa omului prin căi de acces mai ferite, ci s-a dus exact la ușa de sticlă de la intrare. Iar, cum gazda nu a observat-o din prima clipă, a găsit și cea mai bună metodă de a-i atrage atenția, bătând la ușă cu o piatră ținută între lăbuțele din față. Astfel, prima dată a fost ospătată cu ceva de-ale gurii, la fel și a doua oară, și a treia oară...

Pentru că ori de câte ori îi era foame, ratonița noastră știa unde să meargă și cum să procedeze ca să-și primească porția de hrană. Astfel, ea s-a ales și cu un nume – Rocksy – iar pentru amuzamentul vecinilor e lăsată două-trei minute să bată la ușă, uneori fiind filmată. Apoi, desigur, ea are parte de mâncarea pe care, într-un fel, o și merită, și pornește repede către culcușul ei, unde o așteaptă „copilașul” încă neînvățat să-și câștige singur pâinea. *(A.N.P.)*

Șofer mult prea tânăr

În jurul orei 4 dimineața poliția din Havre (Franța) a primit un telefon prin care un cetățean oarecare își manifesta neliniștea privitor la aspectul juvenil al unui șofer care conducea un Fiat Punto.

Oamenii legii, sosiți imediat la fața locului, au descoperit că șoferul respectiv era cu adevărat prea tânăr pentru a pune mâna pe volan. Avea doar 10 ani dar surpriza nu s-a oprit aici. Pe bancheta din spate, așezat în scaunul special, dormea fratele său mai mic, în vârstă de... 5 ani.

Mama copiilor plecase la o petrecere și își lăsase băieții în grija unui prieten în vârstă de 38 de ani. Îngrijitorul improvizat, convins că cei doi dorm în camera lor, a adormit la rândul lui în fața televizorului deschis.

Copiii erau însă mai vioi ca oricând și cel mare s-a gândit că nu le-ar strica o plimbare. Au coborât tiptil, au luat de pe o măsuță cheile mașinii mamei lor și au pornit în marea aventură.

Din fericire vigilența vecinului insomniac a oprit acțiunea temerară a tinerilor, înainte să se întâmple o nenorocire. (I.S.)

S-a deghizat în capră

De când era copil, britanicul Thomas Thwaites s-a apropiat de animale – câini, oi, capre... – pentru că lângă ele se simțea în largul său. Cu timpul a simțit nevoia să se integreze într-un grup de animale, să imite, în anumite limite, modul lor de viață. O idee trăsnită pe care a pus-o în practică la maturitate.

Animalele preferate? Caprele. Pentru ca experiența să fie cât mai autentică s-a dotat cu proteze asemănătoare picioarelor animalelor și cu o cască de protecție din plastic pentru a amortiza eventualele șocuri ale coarnelor în cazul unor atacuri. Thomas își petrece o mare parte din timp în mijlocul caprelor, jucându-se cu ele, imitându-le gesturile.

Un astfel de comportament nu poate fi atribuit decât unei persoane excentrice sau dezaxate. Cei care îl cunosc bine nu fac comentarii în acest sens mărginindu-se să considere experiența atipică a lui Thomas amuzantă.

În fața reporterilor a recunoscut că aceste animale au o influență benefică asupra sa, că îl fac să uite de toate grijile, de stres, de amintiri neplăcute și de angoasele legate de viitorul incert, de boli și bătrânețe. După primele săptămâni petrecute printre capre este convins că nu se va despărți de ele multă vreme. Nu se știe cât va dura această terapie, dar cu siguranță că la un moment dat va reveni la viața reală și că își va petrece din ce în ce mai puțin timp în mijlocul animalelor. *(D.M.)*

Când chinezii se plictisesc...

Mai toate canalele media de la noi îi prezintă pe chinezi, dincolo de faptul că reprezintă o puternică „redută” a comunismului cu față capitalistă, ca pe niște oameni de obicei foarte supuși și muncitori, în general săraci, dar și realizatori ai unor lucruri incredibile. Iată însă că, mai nou, ei dovedesc și o extravaganță amuzantă, deloc costisitoare, însă care te duce cu gândul la un fel de anecdotă menită să îți arate cam ce fac unii oameni când se plictisesc.

Vi-i prezentăm imediat, de fapt, pe o parte din locuitorii capitalei Beijing, cu precizarea că sigur nu din plictiseală au găsit o modalitate surprinzătoare și deconectantă de a-și arăta chiar pe stradă un anume tip de extravaganță.

Doar o lună. Atât le-a trebuit chinezilor din capitală să adopte o nouă modă, evoluând de la „straniu” la „foarte populară”. După ce puțin mai înainte își puseseră pe cap niște caraghioase urechi de iepure adaptate la căciuli de blană, de data aceasta și-au plantat pe creștet diverse vegetale. Plante adevărate, nu artificiale, de regulă tulpini înfrunzite, flori, dar și ciuperci!

Între timp, tehnicile... agrar-capilare s-au perfecționat, astfel că putem vorbi, păstrând proporțiile, despre un fel de ikebana pe țeastă. Nu în ultimul rând, profitând de această distracție cu aura infantilă, e evident că a înflorit (la propriu și mai ales la figurat) și comerțul cu plăntuțele ce se simt atât de bine printre firele de păr ale purtătorilor. (A.N.P.)

SECRETELE FILMULUI MUT

care vă vor lăsa... fără grai!

Când se gândesc la „epoca de aur" a filmului mut de la Hollywood, cei mai mulți dintre noi își imaginează actori și actrițe îmbrăcați la patru ace, stilați, distinși și intangibili, ca niște veritabili zei coborâți, doar pentru puțin timp, printre muritori. Dar, la o privire mai detaliată asupra fenomenului, ne vom da seama că stereotipurile pe care le-au avut asupra sa sunt cu totul false, iar adevărul e de-a dreptul șocant.

Mirajul drogurilor

Ați fi bănuit, vreodată, că în „anii nebuni" din perioada interbelică, actorii de la Hollywood erau niște consumatori de droguri care i-ar fi putut lăsa fără marfă și pe faimoșii narcobaroni columbieni?

Deși consumul de droguri e asociat mai ales perioadei hippy, Hollywoodul a fost un bastion al căutătorilor de lumi virtuale încă din anii '20. Unul dintre cei mai faimoși actori ai acelei epoci, a cărui viață a fost însă ruinată de droguri, a fost

Wallace Reid. „Amantul perfect" era favoritul mogulului cinematografiei, Cecil B. DeMille, dar, în 1919, la apogeul carierei sale, a fost grav rănit într-un accident feroviar. Pentru a-i ușura durerile, medicii i-au prescris morfină. Reid a fost atât de mulțumit de tratament încât a continuat să consume morfină și după ce s-a vindecat, pentru a muri în 1923, la doar 31 de ani, din cauza unei supradoze.

O altă vedetă, actrița Alma Rubens, regină a filmului mut, a fost arestată în 1931 pentru posesie de cocaină; eliberată, a continuat să se drogheze și, deși câștiga 3.000 de dolari pe săptămână, o sumă imensă pentru acea vreme (salariul mediu era de 60 de dolari), a murit în mizerie, pentru că și-a tocat toți banii pe droguri.

Adultere, divorțuri și avorturi

Deși pentru majoritatea cuplurilor divorțul era, în anii '20, de neimaginat, starurile hollywoodiene apelau frecvent la el, iar revistele mondene nu pierdeau niciun detaliu. Printre cele mai renumite „povești cu năbădăi" s-a numărat idila

dintre Mary Pickford, „logodnica Americii" și chipeșul Douglas Fairbanks. Cei doi se cunoscuseră pe platourile de filmare în 1915 și, deși ambii căsătoriți, au început o relație furtunoasă, spre deliciul presei tabloide și disperarea partenerilor legitimi.

În 1918, nevasta lui Fairbanks a cerut divorțul, pe motiv de adulter, și un an mai târziu, Owen Moore, soțul lui Mary Pickford îi va urma exemplul. În 1920, cei doi amorezi se vor căsători, în cadrul unei ceremonii fastuoase, pentru a divorța cu scandal în 1936.

La rândul său, Rudolph Valentino, „amantul latin" prin excelență, a avut mai multe căsătorii la activ, dar nu a mai apucat să se însoare și cu ultima lui cucerire, frumoasa Pola Negri, murind din cauza unei banale apendicite netratate la timp.

Uneori, ca urmare a acestor relații, vedetele feminine erau nevoite să recurgă la avort, un alt tabu pentru societatea americană a vremii. Intervențiile se făceau în cel mai deplin secret și implicau mari riscuri. Dar vedetele preferau să-și riște viața decât să-și distrugă cariera, devenind mămici... A fost cazul Gloriei Swanson care, rămasă însărcinată, a fugit în Franța pentru a avorta. A fost o intervenție dificilă, care era cât pe ce s-o coste viața pe renumita divă.

Contracte de conduită pentru staruri

Tocmai având în vedere asemenea situații, producătorii impuneau actorilor contracte drastice, prin care aceștia se angajau să ducă o viață de... sfinți! Multe contracte aveau o „clauză de moralitate", prin care vedetele se angajau să nu calce strâmb. Bineînțeles, cel mai adesea mogulii filmului închideau ochii la vreo aventură, cu condiția ca aceasta să nu devină publică. Dacă însă un anumit actor se implica într-o relație care nu era pe placul „bossului", avea de ales între a rămâne implicat în ea sau a-și vedea cariera ruinată.

Homosexualitatea, un lucru firesc

Știm cu toții că homosexualitatea a constituit, în cea mai mare parte a secolului XX, un prilej de oprobriu public. Cu toate astea, multe staturi hollywoodiene

erau homosexuale, deși, ce-i drept, își țineau ascunse pasiunile sexuale. Ramon Novarro, de pildă, era visul oricărei femei: tânăr, chipeș și burlac pe deasupra. Doar că lui îi plăceau bărbații; totuși, pentru că semnase un contract de conduită, n-a fost niciodată văzut în compania amanților săi, ci doar singur și inaccesibil, fapt care le-a făcut pe fanele lui să continue să viseze...

Existau însă și cazuri în care actorii homosexuali erau mult mai îndrăzneți în privința afirmării sexualității. Pentru a pune capăt rumorilor că William Haines, un actor foarte popular, ar fi homosexual, bossul studiourilor MGM, Louis B. Mayer, i-a cerut să încheie un „mariaj de catifea", cu o femeie aleasă de el. Actorul a refuzat, fiind concediat pe loc și nevoit să-și câștige existența ca „designer de interior".

Dar cel mai celebru caz de acest gen a fost cel al Gretei Garbo, o actriță care și-a ascuns atât de bine pasiunea pentru același sex încât adevărul nu a ieșit la iveală decât după moartea ei, când corespondența dintre cea supranumită „Sfinxul scandinav" și profesoara ei de actorie a relevat existența a numeroase idile cu alte femei.

Hollywood, „trompeta" guvernului

Deși înainte de Primul Război Mondial, producătorii de la Holywood erau cunoscuți pentru vederile lor pacifiste, în 1917, la rugămintea președintelui Wilson, ei au început să facă filme de propagandă, sprijinind intrarea SUA în război. Louis B. Mayer nu se sfia să afirme

că „filmele noastre trebuie să fie intermediarul dintre public și guvernul de la Washington". Culmea e că starurile nici măcar nu erau plătite pentru a face propagandă, actori ca Mary Pickford, Douglas Fairbanks și chiar Charlie Chaplin participând de bună voie la parade militare și spectacole pentru sprijinirea efortului de război.

Subiecte delicate

Deși astăzi privim filmele mute ca pe niște apariții diafane, din trecut, pline de povești lacrimogene, cu prințese și corsari neînfricați, la Hollywood s-au realizat încă de la începuturile cinematografiei pelicule șocante, care l-ar putea face invidios pe Quentin Tarantino. De pildă, în 1914 a fost realizat filmul „Damaged Goods", care spunea povestea a doi tineri bolnavi de sifilis. Un Tarantino al acelor vremuri a fost controversata Lois Weber, care a abordat, curajos, multe subiecte delicate: consumul de droguri, în „Hop, the Devil's Brew" (1914), pedeapsa cu moartea, în „The People vs John Doe" (1916) și condiția femeii, în „What Do Men Want?" (1917).

PORTRET

Radu Muntean

Născut la 8 iunie 1971, Radu Muntean este unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai „noului val românesc", curentul cinematografic care, de mai bine de un deceniu, suprinde plăcut juriile festivalurilor de film din Europa. Deși a absovit regia de film la Academia de Teatru și Film din București în 1994, el făcea deja documentare încă din perioada studenției, obținând Premiul I în 1992, la Festivalul Național de Film de la Costinești, pentru „Și ei sunt ai noștri".

În 1994, un alt documentar, „Lindenfeld", îi va aduce, la Festivalul de Film de la Sibiu Premiul Special al juriului, fiind selectat, totodată, în 18 festivaluri internaționale. Primul lung-metraj artistic s-a intitulat „Ea", și îi va aduce tânărului regizor Premiul Special la

Festivalul de Film Up and Coming de la Hanover, Germania.

Cel de-al doilea, „Tragica poveste de dragoste a celor doi" (1996), avea să fie și mai premiat, nu doar la Hanover, ci și la Costinești. În același an, Radu Muntean încânta juriul Festivalului de la Locarno, obținând Premiul Special pentru dramaticul documentar „Viața e în altă parte". Fără să se mulțumească doar cu regia, în 2002 a debutat și ca scenarist.

Un debut în forță, cu „Furia", care a cules ropote de aplauze la numeroase festivaluri, precum Montpellier, Mannheim, Salonic sau Sofia. Succesul a fost urmat de o altă realizare marcantă, „Hârtia va fi albastră", multipremiat: Cel mai bun film la Festivalul Internațional Eurasia din Antalya, mențiune specială a juriului la Sarajevo, Premiul Special al juriului la Festivalul Filmului Francofon de la Namur, Belgia. Radu Muntean a pătruns chiar și în „liga mare" de la Cannes, unde au fost prezentate filmele sale, „Boogie", „Marți după Crăciun" și cea mai recentă realizare a sa, datând chiar din acest an, „Un etaj mai jos". Grație acestei pelicule, Muntean a devenit cunoscut și peste ocean, reputata publicație Variety catalogându-i creația drept „un antithriller captivant, cu accente dostoievskiene".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colțul cu litere

O poveste de dragoste

Cu câteva săptămâni în urmă, *Humanitas Fiction* a lansat în colecția *Raftul Denisei,* coordonată de poeta și editorul Denisa Comănescu, romanul *Ora de aur* scris de americanca Ann Leary (în traducerea Irinei Bojin). Fără o activitate literară prodigioasă, dar cu activitate în viața literară americană, romanul Annei Leary a devenit destul de repede bestseller în New York Times. Atât de mare a fost succesul *Orei de aur* încât în 2013 FilmNation Entertainment a cumpărat drepturile de ecranizare a cărții, pelicula urmând să fie lansată pe piață în 2016, avându-i în rolurile principale pe doi monștri sacri ai filmului american, Robert de Niro și Meryl Streep, adică aceiași actori care în 1984 au fost protagoniștii celebrului film „de dragoste" *Falling in Love.*

Cu toate acestea, povestea din *Ora de aur* n-are nicio o legătură cu povestea lui Michael Cristofer din *Falling in Love.* Acum, Ann Leary abordează teme delicate cum ar fi nevoia obsesivă de afecțiune sau dependența de alcool, veșnicele obsesii ale scriitorilor americani contemporani. În *Ora de aur,* scrie critica americană, scriitoarea propune pagini pline de suspans în care „evenimentele dramatice, superstițiile și poveștile de dragoste se îmbină într-un irezistibil roman". Practic, este povestea vieții lui Hildy Good. Aceasta s-a născut și a crescut în Wendover, un orășel pitoresc de pe Coasta de Est. De zeci de ani, este agentul imobiliar cel mai important din regiunea celebră pentru conacele vechi de pe malul oceanului, la mare căutare printre cei din lumea bună din Boston.

Viața ei arată perfect: are două fiice, un nepot de doi ani, încheie tranzacții de milioane de dolari, e independentă și lipsită de griji. O fațadă care începe să se fisureze din clipa în care vinde o proprietate impozantă familiei McAllister, iar frumoasa și misterioasa Rebecca se mută în Wendover. Între cele două femei, aparent atât de diferite, se înfiripă o prietenie care o împinge pe Hildy să-și dezvăluie treptat slăbiciunile. Însă traumele și defectele ei pălesc pe lângă nevoia obsesivă de afecțiune a Rebeccăi, care amenință să distrugă căsnicii și vieți. Într-un moment de cumpănă pentru Hildy, sentimentele lui Frank Getchell, un prieten din adolescență, se dovedesc providențiale. Poveste pe care parcă am văzut-o descrisă într-o mulțime de filme americane de duzină.

Cât despre Ann Leary, pentru cei care n-au auzit până acum nimic despre ea (și din cauză că s-a născut Lembeck), s-a născut în 1962 în Syracuse, New York și a absolvit în 1982 Emerson College. Aici îl cunoaște pe actorul Denis Leary, cu care se căsătorește în 1989. În 2005 îi apare volumul de memorii *An Innocent, A Broad,* iar în 2009, romanul *Outtakes From a Marriage (Scene dintr-o căsnicie).* Scrie texte de ficțiune și nonficțiune pentru publicații literare și reviste culturale și este prezentatoare a emisiunii de radio Hash Hags a postului NPR. În 2013, vede lumina tiparului romanul *Ora de aur (The Good House* în original). Pentru plăcerea lecturii, iată și o mostră de stil a prozatoarei Ann Leary, extrasă din capitolul I:

„Îmi plac casele în care se vede că stă cineva. Uzura e un semn de sănătate. O casă devenită impersonală de prea multă ordine mă face să mă gândesc la neînțelegerile dintre soți în aceeași măsură ca o casă în care domnește dezordinea. Băutori înrăiți, colecționari împătimiți, mâncați, drogați, perverși, fustangii, depresivi, ăștia și câți alții, îi ghicesc pe toți doar dacă mă uit la cum arată casele lor. Oricâte lumânările cu parfum de vanilie ar aprinde, tot se simte mirosul stătut de băutură și țigări. Duhoarea de animal încă mai iese din dușumele, chiar dacă pisica și odraslele ei au fost duse de acolo cu multe luni în urmă. Dormitorul matrimonial a rămas *al lui,* în timp ce lucrurile s-au îngrămădit în camera de oaspeți, devenită *a ei...*" Ați prins ideea?

GEORGE CUȘNARENCU

Stările emoţionale şi sănătatea

Cercetările ştiinţifice au evidenţiat legătura dintre emoţii şi sănătate, fiind foarte strânsă în cazul sentimentelor negative: furie, anxietate, depresie. Dacă sunt accentuate şi prelungite, aceste stări pot creşte vulnerabilitatea la boală, pot amplifica simptomele sau pot împiedica recuperarea. Pe de altă parte, stările pozitive, cum ar fi liniştea şi optimismul, au efecte benefice asupra stării de sănătate. Despre astfel de detalii extrem de importante, pe care însă aproape niciodată nu le luăm în seamă, ne vorbeşte o mai veche cunoştinţă a cititorilor „Magazin"-ului, psihologul Georgeta Bondarencu.

Pendulare între pozitiv şi negativ

Dacă vrem să aflăm de ce ne îmbolnăvim într-un anumit moment, trebuie să luăm în considerare mulţi factori. Suntem expuşi în mod constant acţiunii unor microbi sau unor celule din corp care încep să se transforme în tumori şi, cu toate că sistemul imunitar le supraveghează în permanenţă, există multe lucruri care îl pot slăbi. Unul este ***ereditatea***: putem moşteni o tendinţă genetică de a contracta boli autoimune, cancer sau altele. Alţi factori pot fi obiceiurile proaste: ***fumatul*** poate provoca boli de plămâni, iar ***alimentaţia nepotrivită*** poate slăbi sistemul imunitar. ***Mediul*** este şi el un asemenea factor de risc: de pildă, poluarea aerului în timpurile moderne a cauzat o creştere semnificativă a problemelor respiratorii.

O descoperire făcută în ultimii 5-10 ani afirmă că stările psihice pot influenţa puterea sistemului imunitar şi robusteţea celui cardiovascular. Stările emoţionale sunt singurele care au fost cercetate din punct de vedere ştiinţific. Cele dăunătoare sunt furia sau ostilitatea, depresia – care nu include doar tristeţea, ci şi autocompătimirea, sentimentul de vinovăţie şi disperarea, stresul, care constă în agitaţie, nervozitate şi anxietate, şi reprimarea sau negarea anxietăţii. Cele benefice sunt: calmul, optimismul, încrederea, bucuria şi bunăvoinţa iubitoare. Impactul acestor stări asupra sistemului imunitar este măsurat prin creşterea sau descreşterea numărului şi a eficienţei celulelor imunitare.

Furia ucide inima

Prima stare psihică nocivă este furia. În cadrul unor cercetări aprofundate realizate în SUA au fost testate persoane cu potenţiale afecţiuni grave ale inimii. Atunci când au venit pentru măsurarea blocajelor din artere, li s-a făcut un test psihologic pentru a afla cât de furioşi sunt, în general. De exemplu, au fost întrebaţi cât de des ţipă la copiii lor. Cel mai redus blocaj al arterelor a fost descoperit în cazul grupului celor mai puţin furioşi, cei mai mânioşi suferind de cel mai ridicat blocaj. Aceasta nu dovedeşte obligatoriu că furia blochează arterele, pentru că un al treilea factor ar putea cauza atât furia, cât şi blocajul.

Un alt studiu, menit să estimeze satarea sănătăţii unei persoane într-un viitor oarecare, a dus la concluzia că persoanele cronic furioase riscă de 1,5 ori mai mult să moară în următorii 20-25 de ani (boli de inimă, cancere etc.) decât cele care nu se înfurie deloc uşor. De atunci au mai apărut studii care au demonstrat că furia este un factor puternic favorizant în cazul morţii premature.

S-a studiat cu atenţie şi calitatea particulară a furiei, care pare să conducă la o moarte timpurie, descoperindu-se că aceasta are trei componente. Prima este atitudinea cinică. Dacă avem o perspectivă suspicioasă şi negativă asupra oamenilor, atunci presupunem că este foarte posibil ca ei să ne ameninţe şi, prin urmare, e mai bine să fim atenţi. Această atitudine permanentă de ostilitate conduce ulterior la sentimentul de furie, care ne face să ţipăm şi să ne plângem fără încetare.

Cercetătorii de la Harvard Medical School au descoperit că singura emoţie des întâlnită în cele două ore care preced un atac de cord grav este furia. Odată instalate bolile de inimă, furia devine deosebit de periculoasă. În cazul celor care au suferit deja un atac de cord, un acces de furie poate scădea eficienţa inimii cu 7% sau mai mult, ceea ce înseamnă o scădere periculoasă a fluxului de sânge care trece prin inimă. Persoanele care au suferit un prim atac de cord şi se enervează foarte uşor sunt de 2-3 ori mai predispuse să moară de un infarct în următorii zece ani, iar riscul presupus de ostilitate se pare că e mai mare pentru bărbaţi decât pentru femei.

Vase sangvine profilactice

Cheagurile din vasele de sânge sunt formate din celule sangvine care se acumulează în grupuri vâscoase şi sfârşesc prin a bloca anumite căi din sistemul circulator, precum artere şi vene. În cazul formării cheagurilor de sânge, pot apărea probleme cardiovasculare (infarct, accident cerebral, orbire etc.). Cercetătorii de la Universitatea ITMO din Sankt Petersburg au pus la punct acest prototip de vas sangvin artificial, capabil să prevină formarea cheagurilor şi chiar să le dizolve. Vasele sunt compuse din tuburi extrem de fine (nanotuburi) din oxid de aluminiu, în care se găsesc enzime trombolitice, care au ca scop decuparea cheagurilor în momentul formării lor. Enzimele, protejate de structura vasului sangvin artificial, au astfel rol de „gardieni".

„Am testat creaţia noastră in vitro, în laborator", a declarat Iulia Chapurina, principalul autor al studiului, publicat în Journal of Medicinal Chemistry. Ea a afirmat că respectivul cheag de sânge este distrus în câteva minute. Obiectivul cercetătorilor ruşi este de a limita administrarea de medicamente anticoagulante, care prezintă efecte secundare deloc neglijabile: hemoragii, tulburări digestive şi cutanate, reacţii alergice, interacţiune cu alte tratamente – cum sunt, de pildă, aspirina şi paracetamolul –, precum şi cu alimente bogate în vitamina K.

Deocamdată, prudenţă...

Poate deloc întâmplător, iată că astăzi se vorbeşte despre un (alt) medicament foarte răspândit: claritromicina, antibiotic prescris pe scară largă pentru tratarea infecţiilor bacteriene comune, cum sunt amigdalita sau bronşita. El poate creşte riscul de deces cardiac, potrivit unui studiu danez, însă cercetătorii subliniază că riscul absolut al unui asemenea deznodământ rămâne scăzut, iar prescripţiile medicale nu ar trebui modificate până când rezultatele înregistrate nu vor fi confirmate de un alt studiu. Claritromicina este un antibiotic derivat din eritromicină, utilizat mai ales în tratamentul infecţiilor respiratorii şi cutanate, precum şi pentru eradicarea bacteriei Helicobacter pylori, responsabilă pentru ulcerele gastrice. Autorii au analizat aproape 5 milioane de tratamente cu antibiotice administrate între 1997 şi 2011 adulţilor danezi cu vârste între 40 şi 74 de ani.

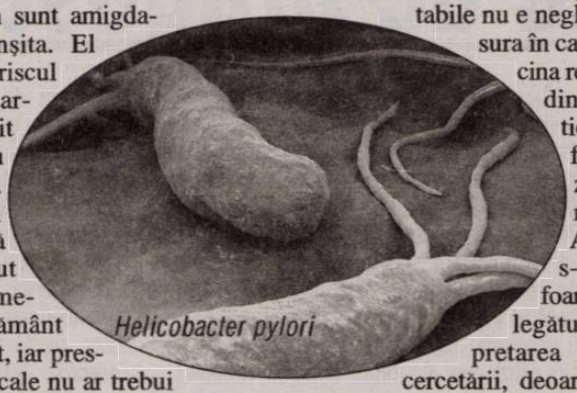

Helicobacter pylori

Chiar dacă riscul absolut este estimat ca fiind „foarte scăzut", numărul total de decese cardiace potenţial evitabile nu e neglijabil, în măsura în care claritromicina reprezintă unul dintre antibioticele cel mai frecvent utilizate în mai multe ţări. Alţi medici s-au declarat foarte prudenţi în legătură cu interpretarea rezultatelor cercetării, deoarece, „în măsura în care rata deceselor este foarte mică, nu ar trebui să fim îngrijoraţi".

La rândul lor, câţiva specialişti britanici au indicat că riscul claritromicinei pentru pacienţii cu anumite probleme cardiace este deja cunoscut şi a reamintit medicilor că trebuie să fie precauţi înainte de a prescrie un antibiotic.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Despre pericolul care ne pândeşte din hrana de tip fast-food se tot vorbeşte în ultimii ani, în toată lumea, dar mai ales în ţările cu o tradiţie consistentă în acest sens. Motivul e unul foarte serios. Constatarea înmulţirii anumitor patologii legate de nutriţie (le vom aminti şi noi mai jos) a determinat studii tot mai aprofundate asupra efectelor consumului frecvent de alimente din categoria respectivă, iar rezultatele au fost mai mult decât îngrijorătoare. Aşadar, nu trebuie să luaţi titlul acestui articol ca pe o invitaţie de a vizita mai frecvent localurile ce servesc asemenea mâncăruri, ci ca pe un avertisment cât se poate de serios.

Hrănirea cu preparate de tip fast-food creşte numărul de cazuri de obezitate, boli de inimă, diabet, tensiune arterială. După cum se ştie, conceptul de „fast-food" se referă la hrana care este preparată şi servită foarte rapid. Românii au ajuns să prefere acest tip de mâncăruri din cauza lipsei de timp, comodităţii, preţului convenabil, dar şi pentru că sunt foarte gustoase.

Consumatorii uită foarte uşor că a fi gustos nu înseamnă neapărat şi a fi sănătos. Preparatele fast-food sunt gustoase şi atrăgătoare pentru că au în compoziţie aditivi şi coloranţi, care nu sunt altceva decât nişte chimicale, „temutele" E-uri. Aceşti compuşi chimici devin foarte periculoşi dacă sunt consumaţi timp îndelungat: atacă sistemul nervos, vederea, provoacă infarcturi etc.

Potrivit studiilor în domeniu, ingerarea zilnică a unui hot-dog duce la creşterea cu

Nu uitaţi de pericolul numit fast-food!

19% a riscului de diabet şi cu 42% a riscului de a contracta o boală cardiovasculară. Însă, nu acelaşi lucru se întâmplă atunci când se consumă carne proaspătă. În mezeluri şi în carnea conservată se găsesc de patru ori mai multă sare şi cu 50% mai mulţi nitraţi. Această diferenţă de sare şi conservanţi explică riscul crescut de boli cardiovasculare şi de diabet.

Apoi, mâncarea de tip fast-food este extrem de săracă în fibre, vitamine şi minerale, dar bogată în zahăr şi grăsimi. Trebuie să ştim că alimentaţia, cu cât este mai apropiată de natură, cu atât energia consumată pentru digestie este mai mică. Dupa mesele în care nu se mai ţine seama de măsură, apare somnolenţa, pentru că nivelul de energie scade, iar organismul se concentrează pe prelucrarea alimentelor ingerate.

O alimentaţie care se compune în mod esenţial din mâncăruri de tip fast-food duce la alterarea metabolismului şi chiar predispune consumatorii la un comportament antisocial! Mai mult decât atât, există persoane care susţin că mâncarea de tip fast-food creează dependenţă. Specialiştii în nutriţie afirmă că substanţele prezente în produsele fast-food ne fac să mâncăm de şase ori mai mult decât este necesarul real al organismului. Deci mult mai multe calorii, şi — aşa cum spuneam: obezitate, diabet, boli de inimă, hipertensiune...

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Fără bere...

Dacă titlul de mai sus vă duce cu gândul la o pledoarie împotriva consumului de băuturi mai slab alcoolizate, e explicabil, însă vă înşelaţi: vă prezentăm doar o scurtă informaţie despre o plantă pe care mulţi nu ştiu în ce categorie de utilizare o pot încadra. Cunoscut mai ales ca ingredient principal în fabricarea berii, ***hameiul*** este un remediu excelent atunci când suferi de insomnie.

În Germania, de pildă, o tradiţie populară spune să pui sub pernă câteva frunze de hamei şi vei dormi ca un prunc. Mai practic vorbind, pentru un somn de calitate, preparaţi o infuzie de hamei, adăugând o lingură de flori la o cană cu apă clocotită. Lăsaţi amestecul la infuzat timp de 10 minute, după care îl puteţi strecura şi bea, cu o jumătate de oră înainte de culcare. Puteţi adăuga şi câteva flori de tei, dacă vreţi ca efectul infuziei să fie mai rapid şi să nu vă temeţi: infuzia de hamei nu va avea proprietăţile „euforizante" ale berii.

Alungă stresul cu metode blânde!

Modalitatea optimă pentru a trata stresul este aceea de a-i asigura organismului cele mai bune condiţii pentru a fi capabil să lupte împotriva acestuia şi să-l controleze prin puterea proprie. De cele mai multe ori, acest lucru nu se obţine cu ajutorul medicamentelor şi nici prin proceduri sofisticate, ci pur şi simplu prin adoptarea unui stil de viaţă sănătos şi folosind în mod potrivit elementele pe care ni le oferă natura: alimentaţia naturală, exerciţiile fizice moderate, odihna, recrearea şi relaxarea.

Când stresul nu poate fi controlat cu astfel de metode, atunci se poate primi ajutor din afara organismului prin folosirea adecvată a diferitelor remedii naturale, cum sunt hidroterapia sau plantele medicinale.

HIDROTERAPIA. Efectele medicinale ale apei asupra organismului presupun o combinaţie potrivită pentru relaxare şi stimulare, adică tocmai ceea ce ne este necesar în cazul stresului. Iată câteva dintre modalităţile de utilizare terapeutică antistres a apei.

– Baie călduţă în cada de baie timp de 10-15 minute. Oferă un efect binefăcător de relaxare musculară necesar pentru a învinge tensiunea generată de stres.

– Sauna. Durata acesteia trebuie să nu depăşească 45-60 minute. Are efect depurativ asupra organismului, făcând să crească eliminarea substanţelor de dezasimilaţie prin piele. Sângele se curăţă de impurităţi şi toate organele funcţionează mai bine.

– Talasoterapia. Tratamentul cu ajutorul băilor făcute în mare, creşte pofta de viaţă, stimulează metabolismul şi îmbunătăţeşte funcţionarea glandelor cu secreţie internă.

PLANTELE MEDICINALE oferă şi ele un imens ajutor contra stresului. Ne referim le cele tonifiante, care, spre deosebire de stimulenţii de sinteză chimică, nu creează obişnuinţă, nici nu excită sistemul nervos. Aceste plante pot ajuta organismul să înfrunte cu mai multă energie situaţiile de stres. Sunt recomandate în mod deosebit cimbrul, ginsengul, menta, rozmarinul, dar şi altele, dintre care menţionăm (cu specificarea corespunzătoare):

– Păducelul: Infuzie din 50-60 g flori la un litru de apă, din care se beau zilnic trei cești.

– Pasiflora: Infuzie din 20-30 g flori la un litru de apă, din care se beau zilnic trei cești.

– Valeriană: Are o acţiune liniştitoare remarcabilă şi favorizează somnul. Se beau zilnic trei cești de infuzie de rădăcină.

– Tei: Este foarte util în cazurile de nervozitate şi neliniște. Se pregăteşte o infuzie din 20-40 grame de flori de tei la un litru de apă. Se beau zilnic câte 3-4 cești de ceai bine încălzit.

Leac de beteşuguri şi de frumuseţe

Uleiul de ricin este în special cunoscut pentru proprietăţile sale interne de purgativ şi laxativ. De fapt, acestea sunt şi întrebuinţările sale scrise pe eticheta produsului găsit în magazinele de produse naturale.

Totuşi, alte proprietăţi ale uleiului de ricin ţin de întrebuinţările sale externe. Una dintre ele este aceea de hrănire şi hidratare a tegumentelor, deosebit de importantă, fie şi numai dacă ţinem cont de faptul că pielea este organul cel mai mare al corpului nostru şi totodată cel mai „generos" receptor al solicitărilor benefice ori agresive venite din exterior.

O alta ar fi aceea de stimulare a creşterii părului. Dar să vedem în cele ce urmează câteva întrebuinţări ale uleiului de ricin, deosebit de importante, deopotrivă, pentru sănătate şi pentru frumuseţe.

◆ ***Negii.*** Uleiul de ricin poate vindeca negii, de care ne dorim atât de mult să scăpăm. În acest scop, trebuie masată cu ulei de ricin porţiunea de piele vizată, de două ori pe zi, câte un sfert de oră. Trebuie ca pielea să fie masată cu mişcări circulare şi energice, astfel încât uleiul să intre cât mai bine în piele. Acelaşi tratament se poate aplica şi în cazul aluniţelor.

◆ ***Pielea întărită şi bătăturile.*** Pentru pielea întărită de pe coate sau de pe genunchi, spre exemplu, este bine să se ungă porţiunea afectată cu ulei de ricin. Apoi se aplică o bucată de bumbac pe pielea astfel înmuiată şi se ţine cel puţin o oră. Se repetă tratamentul în fiecare seară. Pentru bătături sau pentru pielea întărită de pe tălpi este bine să se ungă talpa, în special pe zonele afectate, cu ulei de ricin şi apoi să încălţăm şosete de bumbac, pe care să le ţinem în picioare cel puţin două-trei ore. Se repetă, de asemenea, tratamentul în fiecare seară.

◆ ***Unghii mai rezistente.*** Pentru persoanele care au unghii ce se exfoliază sau se rup uşor, este indicat acest tratament natural, eficient. Seara, se aplică ulei de ricin pe unghiile curate, se stă astfel minimum o oră cu uleiul pe unghii şi apoi se masează. Tratamentul ar trebui urmat cel puţin două luni pentru a avea rezultatele cele mai bune.

Remedii naturale

Cum să elimini toxinele cu hrean

În zilele noastre, medicina populară este contestată de mulţi, dar proprietăţile sale medicinale s-au dovedit a fi foarte puternice de multe secole.

În acelaşi timp, numeroşi oameni se bazează pe aceste tratamente „blânde" şi tratează astfel cu succes o gamă largă de maladii, unele chiar foarte greu de alungat, chiar prin soluţii medicale de ultimă oră. Uitaţi aşadar de pastile şi purificaţi-vă organismul cu o reţetă simplă cu hrean, care va elimina toate toxinele acumulate în corpul dumneavoastră.

E un lucru cât se poate de clar: nu putem nega puterea vindecătoare a plantelor, dar este adevărat că, în scopul de a vindeca boli, este nevoie de perseverenţă şi de timp un pic mai mult pentru a obţine rezultatele dorite. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să constituie un obstacol în calea abordării uşor de procurat şi foarte simplu de preparat.

Mai întâi de toate, trebuie să vă alegeţi rădăcina de hrean. Aceasta ar trebui să fie de aproximativ 10

cm lungime, nu mai puţin, dar nici neapărat mai mult. Pasul următor: se spală bine şi se dă pe o răzătoare fină. Apoi, se taie 3 felii de mere mijlocii ca mărime şi se zdrobesc. Amestecaţi-le cu rădăcina de hrean rasă, apoi adăugaţi la amestec o lingură de miere şi 100 mililitri de vin de casă (sub nicio formă, nu folosiţi produsul din comerţ numit vin!). Se amestecă apoi foarte bine toate aceste ingrediente. Veţi obţine un preparat cu o densitate medie, care se va întinde pe fiecare felie de pâine consumată dimineaţa, când luaţi micul dejun, fiind potrivită cam cu orice aliment mâncat de obicei la această masă. Reţeta pe care v-am sugerat-o va ajunge, cantitativ vorbind, pentru două zile, deoarece preparatul detoxifiant se consumă numai dimineaţa, pe stomacul gol. Dacă este necesar, puteţi însă prepara o altă doză, dar faceţi-o după minimum 7 zile de pauză. Dacă o astfel de purificare a organismului de toxine este realizată regulat, riscul de îmbolnăvire va fi minimizat în mod considerabil.

Vitamina D şi sezonul rece

Se ştie că vitamina D are o importanţă aparte pentru organismul nostru, în primul rând datorită faptului că menţine nivelul ridicat al calciului în sânge şi păstrează masa osoasă şi dantura la un nivel de densitate normal. De asemenea, are rolul de a mări absorbţia de calciu din alimente şi de a diminua pierderea lui prin urină, dar este şi un remarcabil antioxidant, reducând riscul îmbolnăvirii de cancer, şi echilibrează nivelul de insulină din sânge. Deopotrivă de important e şi faptul că această vitamină reprezintă un aliat împotriva osteoporozei şi ca tratament, dar şi preventiv, pentru copii rahitici, în fibroză cistică, în depresii, diabet, vitiligo, cancer la sân şi la colon, în scleroză multiplă şi Parkinson.

Un detaliu important al asimilării vitaminei D îl constituie acţiunea pozitivă obligatorie, am putea spune, a razelor soarelui, pentru fixarea în ţesuturile osoase. Or, pe timpul sezonului rece (care deja a început să îşi facă simţită prezenţa şi la noi), pentru că lumina solară este mai slabă se recomandă să luăm vitamina D. Aşa cum spuneam, cei mai mulţi dintre noi obţinem vitamina D prin expunerea la soare, fiind sintetizată de razele solare, din anumite substanţe din piele.

Nu este însă suficient să ieşim afară, ci trebuie să ne expunem toată pielea la soare. Dacă stăm câte 15 minute la soare, de 3 ori pe săptămână, este suficient. Acum însă, pe timp noros şi căldură naturală deficitară, cele mai bune surse sunt peştele gras (ton, somon, macrou, sardine), produsele lactate, gălbenuşul de ou, drojdia de bere ş.a.

LUNI – 12 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Talk-show 12.00 Teleshopping 12.30 Film: „Charlot se întoarce târziu acasă" (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Întrebări şi răspunderi 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Autostrada 60" (SUA, 2002). Cu: James Marsden, Kurt Russell, Gary Oldman 1.10-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Fără ruşine" 2.45 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 4.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Secrete de Stil (r) 13.50 Focus Magazin (r) 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Mondenii 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Gleason" (coprod., 2002). Cu: Brad Garrett, Saul Rubinek 1.15-6.00 Reluări.

acasă

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!". Cu: Claudia Alvarez 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Natură şi aventură (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" (ep.1) 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Teatru TV: „Tartuffe sau Impostorul" de Jean-Baptiste Poquelin Moliere 21.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2014 (r) 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „Primăria lui da Vinci" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.15 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 6.15 Film: „Tootsie" (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Cum ţi-e scris" (r) 14.30 Film: „Bingo" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Fluierul de final" (Spania, 2007) 20.30 Film: „Evadare din Absolom" (SUA, 1994). Cu: Ray Liotta, Lance Henriksen 23.00 Film: „Dealuri însângerate 2" (SUA, 2007). Cu: Cecile Breccia 0.30 Film: „Evadare din Absolom" (r) 3.00 Cine A.M.

MARŢI – 13 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Talk-show 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Europa mea 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Încă o dată" (SUA, 1991). Cu: Richard Dreyfuss, Holly Hunter, Danny Aiello 1.10-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Fără ruşine" 2.45 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 4.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect 9.00 Sănătate cu Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse 12.30 Jurnalul STV Junior (r) 13.50 Focus Magazin (r) 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Mondenii 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Marco Polo" (SUA, 2007, partea I). Cu: Ian Somerhalder 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" (ep.1) 0.00-6.00 Reluări.

5.15 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 6.15 Film (r) 8.15 La Măruţă (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Tootsie" (r) 14.15 Film: „Cum ţi-e scris" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Doamna judecător" (SUA, 1949) 20.30 Film: „A doua cadere a Constantinopolului" (România, 1994). Cu: Alexandru Arşinel, Stela Popescu, Jean Constantin 22.30 Film: „Masacrul din Texas: Generaţia următoare" (SUA, 1994). Cu: Renee Zellweger 0.15 Film (r) 2.00 Cine A.M.

MIERCURI – 14 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Universul credinţei — Ediţie specială: Sf. Cuvioasă Parascheva 12.00 Teleshopping 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Willie Boy" (SUA, 1969). Cu: Robert Redford, Katharine Ross 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Visuri la cheie 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" 1.00 Serial: „Fără ruşine" 2.00 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 3.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlăciţa 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Copil la bord" (SUA, 2009). Cu: Jerry O'Connell, Heather Graham 3.00-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect 9.00 Răzi şi câştigi 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.15 Focus Magazin (r) 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Mondenii 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Marco Polo" (partea a II-a) 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.10 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2014 (r) 19.40 Telecinemateca: „În spatele ferestrei" (SUA, 1958). Cu: James Stewart, Grace Kelly 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

7.00 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Film (r) 11.30 Serial: „La bloc" (r) 13.30 Film: „Fluierul de final" (r) 15.30 Film: „Secrete fatale" (r) 17.30 Serial: „La bloc" 19.30 Film: „De-a lungul timpului" (SUA, 1995) 20.30 Film: „Doamna Winterbourne" (SUA, 1996). Cu: Shirley MacLaine, Ricki Lake 22.45 Film: „Răzbunare fără limite" (SUA, 2007) 0.45 Film: „Soare înşelător 2" (Rusia, 2010) 3.30 Cine A.M.

ROBERT REDFORD
— miercuri, 23.10 —

NICOLE KIDMAN
— vineri, 23.15 —

COLIN FARRELL
— sâmbătă, 20.30 —

CLAUDIA ALVAREZ
—luni-sâmbătă, 17.00 —

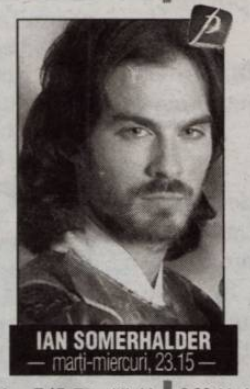

IAN SOMERHALDER
— marți-miercuri, 23.15 —

MARY STEENBURGEN
— vineri, 23.10 —

ALEXANDRU ARŞINEL
— marți, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 15 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Talk-show 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 19.00 Prim-Plan 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 23.35 Film: „Când bărbaţii nu-ţi dau pace" (SUA, 1992).Cu: Jack Nicholson 1.20-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" 1.00 Serial: „Fără ruşine" 2.00 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 3.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Am ceva să-ţi spun 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Am ceva să-ţi spun (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.20 Teleshopping 13.50 Focus Magazin (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Dosarele DNA 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Crimă cu autograf" (SUA, 2005) 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial: „O carieră de succes" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Ziua absolvirii" (SUA, 2007). Cu: Chris Lowell, Shannon Lucio 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

6.30 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 7.30 La Măruţă (r) 9.00 Film (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Doamna judecător" (r) 14.00 Film: „Doamna Winterbourne" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „O zeiţă pe Pământ" (SUA, 1947) 20.30 Film: „Limbo" (SUA, 1999). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio, David Strathairn 23.00 Film: „Etajul al treisprezecelea" (coprod., 1999). Cu: Craig Bierko, Armin Mueller-Stahl 1.00 Film (r) 3.15 Cine A.M.

VINERI – 16 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Talk-show 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 START UP 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.10 Ne vedem la TVR 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viaţă 23.00 Nocturne 0.10 Film: „Maşina lui Jayne Mansfield" (coprod., 2012). Cu: Billy Bob Thornton, Robert Duvall 0.55 Nocturne 2.15-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „Malavita: O familie criminală" (coprod., 2013). Cu: Robert De Niro, Michelle Pfeiffer 1.00 Film: „Asasini cibernetici: Vânătoarea" (Canada, 2009) 2.45 Vorbeşte lumea (r) 5.15 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Film: „Traducătoarea" (SUA, 2005). Cu: Nicole Kidman, Sean Penn 2.15 Film: „Uragan nuclear" (SUA, 2007). Cu: Jack Scalia, Jamie Luner 4.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Casa: construcţie şi design (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect 9.00 Răzi şi câştigi 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA 12.30 Şcoala.tv (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Focus Magazin (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Toamna bobocilor" (România, 1975) 22.45 Trăsniţii (r) 1.15 Film: „În slujba doctorului" (Canada, 2008) 3.25-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură 20.10 Poveste după poveste 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Nobel şi fiul" (SUA, 2007). Cu: Alan Rickman, Mary Steenburgen, Eliza Dushku 1.05-6.00 Reluări.

5.00 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 6.00 Film (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film (r) 14.00 Film: „Fluierul de final" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Crichet sau nimic" (India, 2008) 20.30 Film: „Kramer contra Kramer" (SUA, 1979). Cu: Dustin Hoffman, Meryl Streep 22.45 Film: „Doctor în dragoste" (SUA, 2007) 0.45 Film: „Răzbunare fără limite" (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 17 octombrie

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 (r) 11.00 Călărie: Karpatia Horse Trials 2015 12.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Geopolitice 15.00 Ora regelui 16.00 Dosar România 17.00 Gări de poveste 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 20.50 Interviurile şi reportajele Telejurnalului 21.30 Gala umorului 22.30 Starea naţiei 23.30 Film: „Slevin: nevinovat cu ghinion" (coprod., 2006). Cu: Josh Hartnett, Bruce Willis 1.25-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.15 Film: „Robosapiens" (SUA, 2013) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Serial: „Diva cu greutate" 14.15 MasterChef (r) 16.30 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Total Recall: Memorie programată" (SUA, 2012). Cu: Colin Farrell, Kate Beckinsale 22.45 Film: „13" (SUA, 2010). Cu: Sam Riley, Alice Barrett 0.45-4.45 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Srial: „Lassie" 10.00 Film: „Secretariat" (SUA, 2010). Cu: Diane Lane, John Malkovich, Dylan Walsh 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.30 Burlăciţa (r) 2.00 Observator(r) 3.00 Film: „Secretariat" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Constantin 60 12.00 Film: „Încredere oarbă" (Canada, 2007). Cu: Jessica Capshaw 14.00 Film: „Toamna bobocilor" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Pact cu diavolul" (SUA, 1997). Cu: Keanu Reeves, Al Pacino 23.15 Film: „Cu duşmanul la altar" (Canada, 2005). Cu: Sarah Lancaster, Maxim Roy 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Zodiacul de acasă (r) 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00 -9.00 Reluări 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Destine ca-n filme (r) 12.30 Misterele istoriei 13.00 Deportaţii 14.10 Film: „Lună de miere cu mama" (SUA, 2006) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 19.00 Arte, carte şi capricii (r) 20.10 Film: „Domnul Pip" (coprod., 2012) 22.15 MomentArt 22.30 Filmul de artă: „Asasinul ţarului" (Rusia, 1991) 0.20-6.00 Reluări.

5.15 Serial: „MAD: Eroi de tot râsul" 6.15 Film (r) 8.15 La Măruţă (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „O zeiţă pe Pământ" (r) 14.00 Film (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Roxanne" (coprod., 1987). Cu: Steve Martin, Daryl Hannah 20.30 Film: „Tigru şi dragon" (SUA, 2000). Cu: Chow Yun Fat, Michelle Yeoh, Zhang Ziyi 22.45 Film: „Septembrie" (Australia, 2007) 0.15 Film (r) 2.15 Cine A.M.

DUMINICĂ – 18 octombrie

7.00 Teleenciclopedia (r) 7.50 Expo Milano 2015 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Doc.: „Puterea binelui" (ep.1) 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 Observatori la Parlamentul European 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Fotbal: Meci din Liga 1, etapa 14 23.00 Garantat 100% 0.10 Film: „Apostolul" (SUA, 1997). Cu: Robert Duvall, Todd Allen 0.30 Rezumate. Preliminarii Euro 2016-Franţa 2.25-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Cu mingea la picior" (SUA, 2003) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Pompeii" (coprod., 2012). Cu: Kit Harington, Carrie-Anne Moss 22.30 Film: „Greu de ucis" (SUA, 1988). Cu: Bruce Willis, Alan Rickman, Bonnie Bedelia 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 X Factor (r) 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Film artistic 23.00 X Factor (r) 2.00 Film: „Copil la bord" (SUA, 2009). Cu: Jerry O'Connell, Heather Graham, John Corbett, Lara Flynn Boyle 3.45 Film: „Sergentul Bilko" (SUA, 1996). Cu: Steve Martin, Dan Aykroyd.

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Secrete de Stil 11.30 Sănătate cu Stil 12.00 Mondenii (r) 13.00 Film: „Zestrea domniţei Ralu" (România, 1971). Cu: Marga Barbu, Toma Caragiu, Florin Piersic 15.00 Cronica Cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort — Best OF 20.15 Schimb de mame 22.15 La TV 22.45 Constantin 60 23.45-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Zodiacul de acasă (r) 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 14.10 Film: „Aurel Vlaicu" (România, 1977) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Massy 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Burebista" (România, 1980) 22.40 Scurt-metraje din Festivalul „Anonimul" 2014 1.00-6.00 Reluări.

6.30 Doamne de poveste 7.30 Film (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Kramer contra Kramer" (r) 14.15 Film (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Afurisitul de telefon" (coprod., 2000) 20.30 Film: „Regina balului" (SUA, 1999). Cu: Rose McGowan, Rebecca Gayheart 22.15 Film: „Unde dai şi unde crapă" (coprod., 2000) 0.15 Film: „Doctor în dragoste" (r) 2.00 Cine A.M.

SELECȚIUNI

Integramă de **M. ALBU**

PRIDVOR ÎNȚELESURI, SENSURI		DAT CU ALIFIE MICUTUL HERGHELIEI		SUPORT DE TUN REPETIȚII DE CALCUL		ÎN BUNCĂR! STÂNJENEI DE GRĂDINĂ		MIEZ DE LITIE! ARBORE LA MAL		PLANTĂ DECORATIVĂ CĂCIULI BOIEREȘTI
COLORAT ÎN INTEGRAME ACID GENETIC							PERICOL ASUMAT PLIMBAȚI ÎN LESĂ			
			MORALI A PURTA CUIVA PICĂ						ÎN CLUB! EXTREM DE IMPORTANT	
SENINUL CERULUI AJUTOR LA CROITOR					GUSTARE LA ȘCOALĂ A OCHI CU ARMA					
		PORȚII EXACTE CROCODIL DIN AMERICA						IOAN CHIRILĂ A ASUPRI		ROMANE CLASICE
	A LECTURA NOUTĂȚI COTIDIENE					PUȚIN A ȘUIERA STRIDENT				
			PRIETENĂ APROPIATĂ A COTI						CORTEGIU REGESC	
ASTFEL CUSUȚI PE MARGINI A ULUI							NETED EXCURSIE ÎN CIRCUIT			
				A GRĂBI PASUL ÎNCEPUT DE IRITAȚIE!					MIEZ DE ȚELINĂ! MIROS DUBIOS	
ABIA SE GĂSESC RACHIU DIN ARDEAL					CALENDAR LATIN					
						CONTROL AL POLIȚIEI				

Verificați-vă cunoștințele!

Noaptea

1. Ce se înțelege, de obicei prin noapte?
2. Când a avut loc evenimentul sângeros cunoscut sub numele de „Noaptea Sfântului Bartolomeu", pus la cale de Caterina de Medici, mama regelui Carol al IX-lea, masacru în timpul căruia au fost uciși peste 2000 de hughenoți?
3. Cum se numea divinitatea feniciană personificând noaptea?
4. Ce poet francez (1810-1857) a scris ciclul de elegii intitulat „Nopțile"?
5. Ce mare pictor și sculptor italian a realizat mormântul familiei Medici din Florența, ansamblul conținând și statuia alegorică intitulată „Noaptea"?
6. Ce mare compozitor austriac a compus muzica operetei „O noapte la Veneția"?
7. Cine a realizat, în 1990, filmul „Noaptea huliganilor" („Night of the Wilding")?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Echinocțiul de toamnă are loc la 22 sau 23 septembrie și marchează unul dintre cele două momente ale anului când ziua este egală cu noaptea. Celălalt moment asemănător este echinocțiul de primăvară (20 sau 21 martie). 2) Pamfletul „1907 din primăvară până-n toamnă" a fost scris de Ion Luca Caragiale. 3) Tabloul „Peisaj de toamnă" poartă semnătura lui Nicolae Grigorescu. 4) Piesa simfonică „Amurg de toamnă", schiță pentru orchestră de coarde aparține lui Alfred Alexandrescu. 5) Volumul „O viziune a sentimentelor" din care face parte și poezia „Emoție de toamnă" a fost scris de Nichita Stănescu (1933-1983). 6) Tabloul „Toamna" este opera pictorului flamand Pieter Brueghel cel Tânăr. 7) Filmul „Toamna la New York" a fost realizat de regizorul Joan Chen.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Case" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa* și *Daniela Nicolae,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Luminița Popescu* și *Georgeta Ioan,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Gheorghe Enache,* Galați; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Mioara Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Raluca Petrescu,* Iași; *Mioara Ionescu,* Ploiești; *Carmen Radu,* Curtea de Argeș; *Ioana Stoicescu,* București; *Sorin Cristea,* Ploiești; *Mircea Vasilescu,* Brașov; *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Ileana Popa,* Baia Mare; *Gabriela Dima,* Arad; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Mateescu,* Bacău; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *George Ionescu,* Ploiești și *Bogdan Marin,* București.

✉ ***Sorin Cristea, Ploiești.*** Internetul rămâne, desigur, o veritabilă sursă de informații. Noi preferăm însă cuvântul scris, respectiv dicționarele, așa cum am mai spus și cu alte ocazii.

Așteptăm scrisorile dumneavoastră dorindu-vă mult succes în continuare! *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Mirtul
Myrtus communis

● Plantă cu frunze de culoare verde închis, lucioase, cu o textură asemănătoare pielii, care atunci când sunt strivite miros frumos. Face flori albe, parfumate care mai apoi se transformă în bobițe purpurii. Înflorește din luna iunie până în octombrie.

● Se amplasează în locuri luminoase și aerisite, dar nu tolerează soarele puternic, mai ales dacă se dorește o înflorire abundentă. Necesită o umiditare mare a aerului și nu trebuie ținută la temperaturi mai scăzute de 5 grade.

● Din două în două săptămâni se aplică îngrășământ fără azot.

● Se udă regulat, de primăvara până toamna, apoi mai puțin. Nu se lasă niciodată pământul să se usuce complet.

● Tufele se pot tunde primăvara iar o dată la 2-3 ani se replantează în ghivece mai mari.

● Mirtul se înmulțește prin butași. Se aleg crenguțe ușor lemnificate, care se pun la prins la sfârșitul verii.

● Iarna trebuie să-i creați o perioadă de repaus, în care planta nu se mai udă decât foarte puțin și se ține la 4-5 grade Celsius.

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

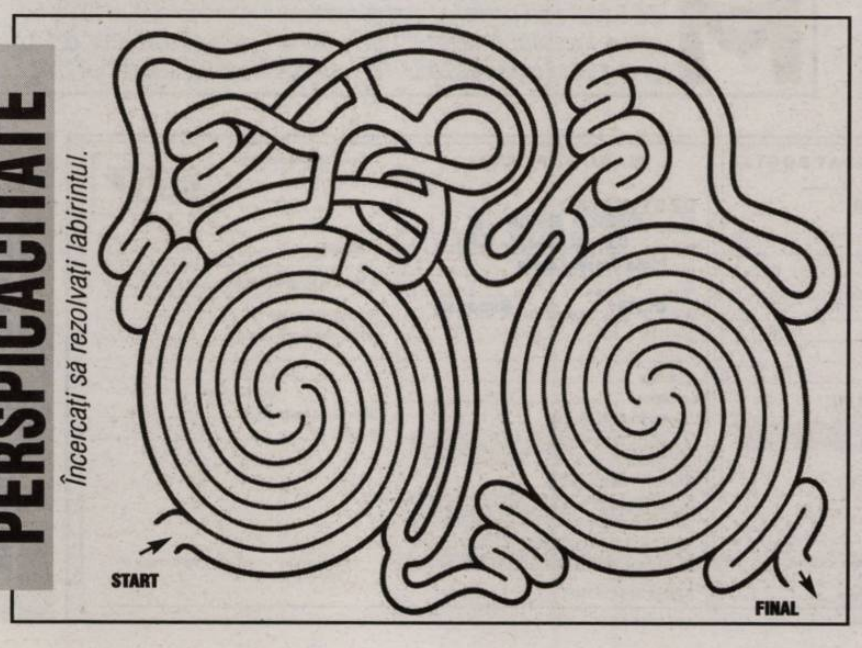

SOLUȚIA INTEGRAMEI „TANGENȚE": *A - P - U - A - O - M - INDRAGOSTITA - TE - IERTA - OR - FIRI - RARISTI - CARO - RONT - M - BAI - PLEN - RAI - R - AVEA - ODAI - ES - ENIGMA - UI - PAR - CHIRURG - MILITIE - AMAN - REGI - MACARA - GASIRE - SIRET.*

Umor

☺ *– Mai aveți cartea „Secretul îmbogățirii rapide"? întreabă un client la o librărie.*

– Sigur că da, răspunde vânzătoarea, dar se vinde doar la pachet cu Codul Penal.

☺ *– Tăticule, ce fel de propoziție este: „Nu avem bere în casă"?*

– Asta nu e propoziție, e catastrofă!

☺ *Ion o invită pe Maria la bufet.*

– Marie, ce băutură ți-ar pofti inimioara?

– Șampanie!

– Ia te uită! Ce? O votcă sau o bere nu-i bună? La tată-tău acasă numai șampanie ai băut?!

– Nu, Ioane, da' tata nu voia și amor!

☺ *Care este diferența între un accident și o catastrofă?*

Accident: să te plimbi pe malul mării cu soacra și să vină un val și să o ia.

Catastrofă: să vină un alt val și s-o aducă înapoi!

☺ *– Aseară, nevasta mea a lăsat un bilet pe frigider: „Nu mai merge! Nu mai suport! Plec la mama!". Domnule, nebune sunt muierile astea! Am deschis frigiderul și el mergea perfect!*

☺ *Pe stradă era un bărbat orb, care cerșea:*

– Aveți milă, sunt orb și am 15 copii!

O doamnă care era în trecere, s-a oprit și l-a întrebat:

– Băiat sărman, cum de ai 15 copii?!

– Păi, așa se întâmplă când nu vezi ce faci...

☺ *– Tati, dacă îmi dai 50 de lei, îți povestesc ce îi zice poștașul zilnic mamei.*

– Poftim, Bulișor! Ia spune-mi.

– Poștașul îi spune mamei zilnic: „Bună ziua, doamnă, astăzi nu ați primit nicio scrisoare."

Soluția **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 39*

2	7	6	1	4	3	9	8	5
1	4	5	9	8	6	2	3	7
8	3	9	7	5	2	4	6	1
5	8	7	4	2	1	6	9	3
3	9	4	5	6	7	8	1	2
6	1	2	8	3	9	5	7	4
7	2	8	6	1	5	3	4	9
4	5	1	3	9	8	7	2	6
9	6	3	2	7	4	1	5	8

Aromoterapia şi zodiile

2

Studiul astrologiei este incredibil de complex, iar acest domeniu ne ajută să descoperim mereu lucruri noi despre lumea din jurul nostru. Tot timpul se fac cunoscute pietre benefice, plante, culori, elemente şi trăsături specifice zodiilor şi utilizate pentru a aduce o stare benefică nativilor şi pentru a-i cunoaşte mai bine.

Fiecărei planete guvernatoare îi este atribuită o plantă medicinală sau aromatică şi, în acest fel s-au ales uleiurile esenţiale ajutătoare la vindecarea afecţiunilor, la relaxarea şi purificarea trupului, bineînţeles în conformitate cu graficul astrologic al fiecărei zodii. Iată care sunt uleiurile esenţiale benefice pentru zodiile Balanţă, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător şi Peşti.

BALANŢĂ: ULEI DE MUŞCATĂ

Deosebit de romantici, nativii acestei zodii sunt plini de compasiune, corecţi şi doresc să menţină mereu un echilibru perfect între dragoste, muncă şi viaţa socială. Sunt şi diplomaţi de elită păstrând un aer pacifist şi rămânând charismatici.

Semnul Balanţă guvernează rinichii şi ovarele, care pot genera dezechilibre hormonale şi un risc crescut de a face calculi renali. Utilizarea uleiului de muşcată poate aduce un echilibru hormonal şi previne formarea calculilor.

SCORPION: ULEI DE IASOMIE

Cei care se nasc în zodia Scorpion sunt percepuţi ca fiinţe senzuale, intuitive, misterioase şi se învăluie într-o aură specială. Sunt loiali, hotărâţi şi trăiesc intens. Le place să îşi facă mai mulţi prieteni decât duşmani.

Această zodie guvernează organele de reproducere şi din acest motiv se confruntă de multe ori cu probleme legate de acestea, precum şi cu infecţii sau febră. Pentru a combate problemele, mulţi nativi Scorpion ar trebui să profite de beneficiile aduse de folosirea uleiului de iasomie cunoscut pentru eficacitatea în combaterea infecţiilor, ameliorarea durerilor generate de organele genitale, cicatrizant, expectorant dar şi afrodisiac.

SĂGETĂTOR: ULEI DE ARBORE DE CEAI

Nativii Săgetător au un apetit atroce pentru călătorii şi sunt nişte aventurieri independenţi şi optimişti. Se ştie că îşi folosesc adesea inteligenţa nativă şi se fac plăcuţi în societate.

Această zodie guvernează coapsele, ficatul şi şoldurile, ceea ce le poate provoca des stări de stres, dureri de picioare (partea superioară, mai ales), crize de sciatică. Aventurierii Săgetători pot beneficia de pe urma uleiului arborelui de ceai care funcţionează ca antiinflamator, iar mirosul lui este recunoscut pentru reducerea stresului.

CAPRICORN: ULEI DE SANTAL

Se cunoaşte că aceşti nativi sunt persoane hotărâte, ambiţioase şi logice. Întotdeauna credincioşi cauzei lor şi loiali celor pe care îi iubesc, Capricornii sunt practici şi au un simţ dezvoltat al umorului.

Uleiul din lemn de santal îi va ajuta să combată problemele legate de piele (au predispunere spre acnee), consolidarea cartilajelor (articulaţii rigide) şi chiar este indicat pentru ameliorarea durerilor provocare de oase rupte.

VĂRSĂTOR: ULEI DE NEROLI

Nativii Vărsător sunt cunoscuţi drept creatorii zodiacului. Originali şi inventivi, vor căuta întotdeauna să-şi satisfacă doar interesele personale, rupându-se de restul societăţii. Sunt prietenoşi, ambiţioşi şi adesea consideraţi a avea puncte de vedere poate prea liberale.

Zodia Vărsător guvernează gleznele, gambele şi sistemul circulator, iar din acest motiv nativii se vor confrunta cu probleme legate de circulaţie, fracturi sau varice. Uleiul esenţial de neroli are beneficii recunoscu-

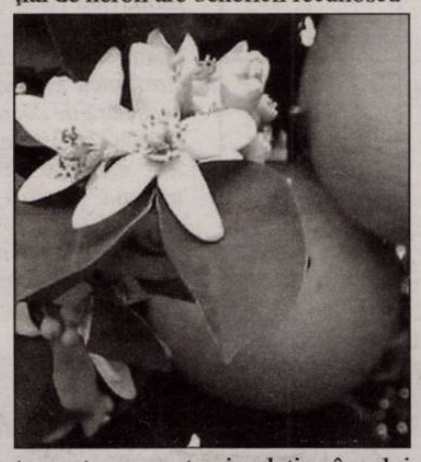

te pentru a creşte circulaţia sângelui şi a reduce aspectul neplăcut al varicelor, dar şi ca antidepresiv. Uleiul de neroli se extrage din florile de portocal amar şi este originar din Egipt.

PEŞTI: ULEI DE LEMN DE CEDRU

Ultimul semn din calendarul astrologic este bine cunoscut ca fiind unul dintre cei mai blânzi şi mai pacifişti dintre toate zodiile. Sunt consideraţi visători înnăscuţi, cu o imaginaţie bogată dar şi o înclinaţie spre spiritual.

Zodia Peşti guvernează talpa, mucoasele, plămânii şi limfa, aşa că suferinţele provocate de aceste organe le dau cam des târcoale. Pentru a reduce durerile membrelor inferioare, respectiv artrita, bătăturile şi senzaţia de picioare grele nativii Peşti pot folosi cu încredere uleiul esenţial din lemn de cedru, cunoscut fiind şi ca antifungic, ameliorează tensiunea nervoasă, anxietatea cronică, depresia, oboseala.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Găurile Negre nu există! ■ Corpul uman, un recordmen absolut! ■ Submarinele în războaiele mondiale ■ O nouă dovadă în cazul Roswell? ■ Femeia şi oglinda misterioasă ■ Cavalerul Negru — o legendă cosmică? ■ Petra, cetatea „îmblânzitorilor apei"

HOROSCOP

12-18 octombrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Sunteţi dornici de flirturi romantice şi daţi curs invitaţiilor primite, chiar dacă vin din partea celor pe care îi simpatizaţi mai puţin. Creativitatea şi originalitatea sunt folosite la maxim, mai ales pentru a deveni mai competitivi în ochii celor din jur. Mare atenţie miercuri, când aveţi ceva discuţii aprinse cu şefii sau prietenii apropiaţi.

TAUR 21.04-21.05

În ultima vreme aţi fost presaţi de evenimente la care a trebuit să participaţi, fie că v-a plăcut sau nu. Cu toate acestea, o rudă apropiată se pare că agită cel mai mult spiritele. Este posibil ca discuţiile să pornească din cauza animalului de companie, care este întotdeauna un membru important în familie.

GEMENI 22.05-21.06

Din moment ce sunteţi consideraţi regii cuvintelor sunteţi cei mai în măsură să vă confruntaţi cu cei care cred că vă pot ţine piept. Rutina zilnică s-ar putea să o schimbaţi dacă o umpleţi cu idei originale şi inteligente. Dificultăţile pe care le veţi avea cu cei mici vă fac să vă gândiţi mai mult la îmbunătăţirea situaţiei familiei.

RAC 22.06-21.07

Câteva discuţii aprinse pe tema banilor vă indispun. Parcă această toamnă nu vă priveşte. Încercaţi să vedeţi doar partea pozitivă a lucrurilor şi să nu vă mai inflamaţi atât de uşor. Furia nu serveşte niciunui scop şi îi face pe toţi nefericiţi.

LEU 22.07-22.08

Viaţa vi se pare acum liniştită şi interesantă. De fapt, ceea ce vă stimulează entuziasmul este starea de bine pe care o aveţi în sânul familiei. Parcă şi proiectele se realizează mai repede. Nu cumva să jigniţi pe cineva cu vreo remarcă obraznică! Mai bine gândiţi de două ori înainte să daţi frâu liber cuvintelor.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Aţi putea să descoperiţi libertatea de a face ceva ce v-aţi dorit dintotdeauna să realizaţi sau plăcerea de a vă exprima într-un anumit fel. Evitaţi criticile prea aspre deoarece ar putea degenera în discuţii urâte şi aprinse. Stăpânirea de sine vă aduce mult mai multe beneficii.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Cineva apropiat, un prieten sau o rudă, vă prinde cu garda jos şi vă provoacă să recunoaşteţi ceva de care nici măcar nu vă faceţi vinovaţi. Luaţi-vă măsurile necesare pentru a nu fi surprinşi nepregătiţi. Oricum, rezistaţi tentaţiei de a intra în discuţii contradictorii şi nici nu-i forţaţi pe ceilalţi să fie de acord cu dumneavoastră.

SCORPION 23.10-21.11

Vă gândiţi serios cum puteţi îmbunătăţi relaţiile cu ceilalţi, mai ales cu prietenii apropiaţi. Parcă nimic nu merge cum vreţi şi nici nu vă reuşesc proiectele începute. S-ar putea chiar să vă confruntaţi destul de puternic cu un şef, un părinte sau un profesor. Vreţi să introduceţi câteva reforme pentru ca lucrurile să meargă mai bine însă nu întotdeauna reuşiţi.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Mulţi dintre nativii acestei zodii îşi doresc să facă o schimbare şi chiar au şansa să înveţe ceva nou, care îi va face să se simtă mai liberi. Mijlocul săptămânii vine însă cu schimbări mai puţin plăcute. Vă faceţi greu înţeleşi şi deveniţi irascibili. Concentraţi-vă şi hotărâţi-vă încotro vreţi să mergeţi.

CAPRICORN 22.12-19.01

Simplificaţi-vă viaţa şi scăpaţi de tot ce consideraţi că nu este important pentru dumneavoastră, însă nu lăsaţi ca lucrurile să vă scape din mână. Primiţi câteva ştiri neaşteptate care au un impact destul de neplăcut asupra finanţelor, însă situaţia o rezolvaţi rapid dacă vă planificaţi mai bine cheltuielile.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Constataţi cu surprindere că sunteţi mai liberi decât vă doreaţi. Cineva apropiat dumneavoastră vă sugerează ceva neobişnuit, poate legat de o moştenire sau de o proprietate. Dacă nu consideraţi că vă interesează, nu daţi curs propunerii. Evitaţi discuţiile intense legate de politică, religie sau societate.

PEŞTI 19.02-20.03

Se pare că în ultima perioadă simţiţi nevoia să vă odihniţi mai mult. Ca să vă încărcaţi bateriile nu trebuie decât să dormiţi pe săturate, să aveţi grijă de dieta zilnică şi să faceţi un pic de mişcare în plus. Nu ar strica mici excursii în aer liber sau chiar o plimbare în pădure.

Nativul săptămânii: **LUCIANO PAVAROTTI** (12.10.1935 — 06.09.2007)

A fost unul dintre cei mai celebri tenori ai secolului al XX-lea. Acest nativ al zodiei Balanţă a fost singurul cântăreţ de operă care a vândut mai mult de 100 de milioane de înregistrări. A debutat în 1961 în rolul lui Rodolfo din „La Boema" de Puccini, iar de-a lungul carierei a susţinut numeroase concerte pe mai toate scenele lumii.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a alla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POSTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1267 ● ANUL LVIII ● 15 OCTOMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 41 (3017)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Dacă nu pricepem ceva, să zicem mai bine că nu pricepem decât să dăm o explicaţie falsă.*

Mihai Eminescu

■ *Îngrijorarea este ca un balansoar. Îţi dă ceva de făcut, dar nu te duce nicăieri.*

Burke Hedges

Caleidoscop

CORPUL UMAN, un recordman absolut!

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

În căutarea... energiei pierdute

Dosarele frumuseţii

O nouă lecţie de cosmetică

Istorii uitate

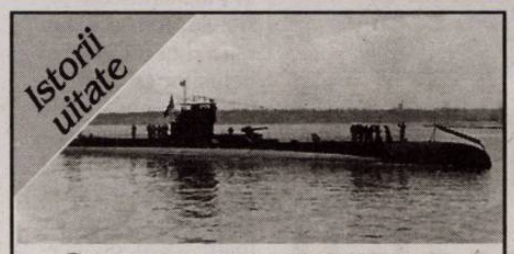

SUBMARINELE în războaiele mondiale

Terapii complementare

AUTOHIPNOZA un instrument în profilaxie şi tratament

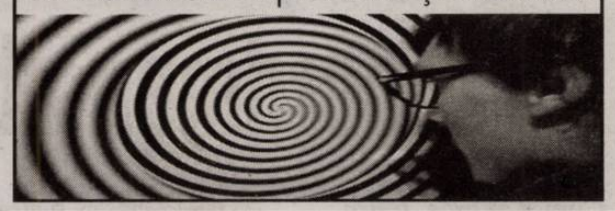

Stephen Hawking are o teorie nouă, care e veche...

Găurile negre nu există!

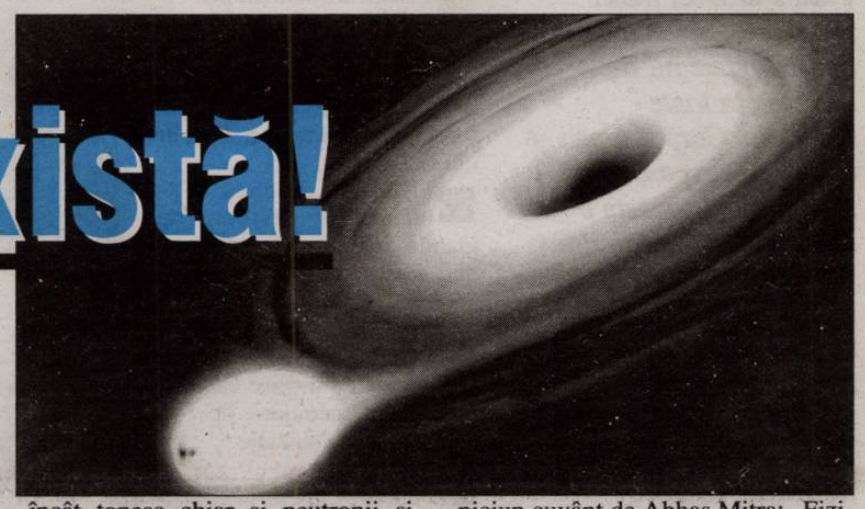

Despre celebrul fizician teoretician Stephen Hawking se vorbeşte doar laudativ: cel mai mare matematician de la Newton încoace, părintele Găurilor Negre, autorul teoriei Marii Implozii. Sigur, sunt unii care nu-i împărtăşesc fanteziile ştiinţifice, dar aceştia sunt repede marginalizaţi de o media vigilentă.

Cu mai bine de un an în urmă scriam în această pagină despre teoria Găurilor Negre a lui Hawking, amintind argumentele unui fizician indian, Abhas Mitra, care demonstra că Găurile Negre practic nu există! Articolul lui Mitra purta titlul, cu tot respectul cuvenit, „Aţi greşit, domnule Stephen Hawking". Opinia a fost primită cu răceală de mediul academic, care nu admite nici măcar ciobirea soclului unui maestru de neatins. Să amintim, pe scurt despre ce era vorba.

Abhas Mitra, fizician teoretician la Bhabha Atomic Research Centre (BARC) din Mumbai, India, scrisese încă în anul 2000 că soluţia Găurilor Negre găsită de Einstein în Teoria Generalizată a Relativităţii e valabilă doar în cazul materiei cu masă egale cu zero şi că Găurile Negre practic nu există! Aşa-zisele Găuri Negre, spunea Mitra, nu pot fi decât nişte Găuri Gri. Altfel spus, teoria lui Hawking e greşită!

Sigur că „blasfemia" fizicianului indian nu a rămas nepedepsită. Ba chiar şi prin Romania au existat popularizatori de ştiinţă idolatri care au respins articolul din revista noastră şi care au continuat în luările lor de poziţie de pe la diferite posturi de radio şi tv să susţină teoria Găurilor Negre şi să-l pomenească, drept argument hotărâtor, pe autorul descoperirii acestora! Numai că după o vreme chiar „autorul descoperirii" a trebuit să bată în retragere şi, ca urmare a demonstraţiei lui Abhas Mitra, să recunoască la un congres internaţional la care fusese invitat ca star de necontestat, că Găurile Negre nu există!

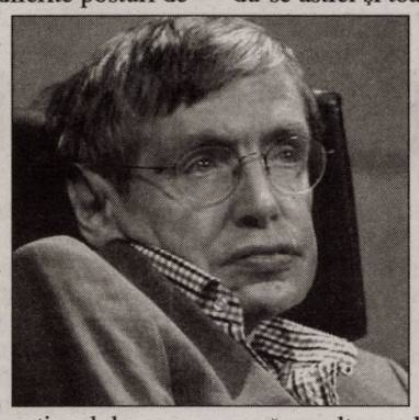

Să mai spunem că şi chiar după această retractare oficială, popularizatorii de ştiinţă de la noi, mereu idolatri, au continuat şi continuă să vorbească despre Găurile Negre ale lui... Stephen Hawking! Să nu dai credit unui oponent al maestrului e de înţeles, dar să ignori chiar reretractarea acestuia, asta e un fel de manipulare prin omitere, dacă nu altceva. Aşadar, Hawking a admis că Găurile Negre nu există. În realitate, spune Mitra, ar fi vorba despre *Găuri Gri* sau *Cvasi Găuri Negre*.

Fizicianul indian afirmă că „mai mulţi astrofizicieni americani au verificat predicţia sa, şi anume că Cvasi Găurile Negre au într-adevăr un câmp magnetic puternic, spre deosebire de Găurile Negre, adăugând că Universitatea Harvard a emis un comunicat pe această temă în 2006". Din Enciclopedii, ştim că o Gaură Neagră rezultă în urma colapsului gravitaţional al unei stele gigant după terminarea combustibilului ei nuclear. Gaura Neagră este un vid total cu excepţia unui punct central infinit de dens (asta sună cam ca în teoria Big Bang-ului), numit „singularitate". Teoria din Enciclopedii mai spune că o Gaură Neagră este înconjurată de un spaţiu imaginar denumit de Hawking „orizontul evenimentului".

Din acest spaţiu imaginar (?!) nu scapă nimic, nici măcar lumina. Un obiect care intră în „orizontul evenimentului" este prins în capcană pentru totdeauna şi se zdrobeşte (se topeşte) în „singularitate", distrugându-se astfel şi toată informaţia acelui obiect. Numai că, spune Mitra, „această idee este în contradicţie cu legile fizicii cuantice care spune că informaţia nu poate fi distrusă niciodată complet". Iar aceasta este şi problema spinoasă denumită „Paradoxul Informaţiei".

Şi mai este ceva: Găurile Negre creează un alt paradox, numit „Paradoxul Zidului de Foc" (Firewall Paradoxe). Enciclopediile spun că, după teoria cuantică, „Orizontul Evenimentului" se transformă într-un zid de foc, o barieră (imaginară şi ea) de înaltă energie care arde orice obiect care îl străbate. Şi cu toate că ideea este acceptată de teoria cuantică, ea încalcă Teoria Generalizată a Relativităţii a lui Einstein, după cum spune Mitra. În ultimele articole ale lui Hawking, fizicianul încearcă să rezolve Paradoxul Zidului de Foc, imaginând o situaţie în care colapsul gravitaţional produce doar un Orizont Aparent şi nu un Orizont al Evenimentului care era ideea centrală a vechii sale teorii despre Găurile Negre. Hawking recunoaşte astfel că demonstraţia lui Mitra e valabilă şi că Găurile Negre nu există!

Cel puţin nu în viziunea de până acum. Mitra a demonstrat în mai multe articole publicate, că adevăratele Găuri Negre nu se pot forma niciodată! Aşa-numitele Găuri Negre pe care astronomii afirmă că le-au observat, sunt de fapt „Eternally Collapsing Objects" (ECO), o presiune de radiaţii care înconjoară „obiectele care colapsează permanent". Aceste „sfere de foc" sunt atât de fierbinţi încât topesc chiar şi neutronii şi protonii şi a căror presiune exterioară a radiaţiilor echilibrează forţa gravitaţiei care îi soarbe spre interior, oprindu-se astfel o colapsare catastrofică înainte ca o Gaură Neagră sau „singularitate" să se formeze", după cum spune Abhas Mitra.

Exact acelaşi fenomen se produce şi în Soarele nostru, spune Mitra, care este destul de fierbinte pentru a topi atomii. „Astfel, demonstrarea faptului că nu există Găuri Negre şi că aşa-zisele Găuri Negre sunt de fapt ECO rezolvă atât Paradoxul Informaţiei cât şi pe cel al Zidului de Foc" spune Mitra. Hawking a ajuns azi la aceleaşi concluzii pe care eu le-am demonstrat, bazat pe calcule exacte, publicate în urmă cu 13 ani". În acest fel, fizicianul indian atrage atenţia că „proaspăta" teorie a lui Hawking, preluată ca un eveniment de media globală, este inspirată, fără ca autorul să recunoască acest lucru, dintr-o demonstraţie făcută cu mult timp înainte, al cărei autor poartă un singur nume: Abhas Mitra!

Ignorare a realităţii

Numai că media globală îi face deja lobby lui Stephen Hawking pentru ca acesta să intre în Enciclopedii, ignorând o realitate, aşa cum s-a întâmplat şi în cazul insulinei descoperită acum o sută de ani de fiziologul român Nicolae Paulescu. La cinci ani după descoperirea lui Paulescu, medicul militar american Frederick Grant Banting (30 de ani) şi biochimistul Charles Herbert Best anunţă că au descoperit insulina, celebra pancreanină a lui Paulescu brevetată în 1922, dar sub o altă titulatură. Pentru asta, Banting şi Best au primit Premiul Nobel în 1923.

„Stephen Hawking uimeşte din nou: A dezlegat cel mai mare mister al găurilor negre", titrează marile agenţii de presă în august 2015. În texte se spune, fără să pomenească niciun cuvânt de Abhas Mitra: „Fizicianul britanic Stephen Hawking a produs din nou senzaţie în lumea ştiinţifică, afirmând că a rezolvat aşa-numitul «paradox al pierderii de informaţii» în Găurile Negre şi susţinând că acestea nu ar produce dispariţia totală a informaţiilor despre o particulă pe care «o înghit».

«Găurile Negre nu sunt chiar atât de negre pe cât par. Şi nu sunt închisorile veşnice pe care ni le imaginam. Particulele pot să scape dintr-o Gaură Neagră şi, totodată, pot ieşi într-un alt Univers», a afirmat savantul, în cursul unei recente reuniuni cu oameni de ştiinţă organizată la KHT Institute of Technology din Stockholm.

Noua teorie lansată de Hawking – dacă s-ar dovedi că este corectă – ar confirma valabilitatea mecanicii cuantice şi ar explica paradoxul informaţiei, spun agenţiile de ştiri. Numai că noua teorie a lui Hawking e veche de 13 ani, cum arătam mai înainte.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU

jocul săptămânii: 41

3			4	8	1			6
						5		
2			3		7		1	
		3	6					
	1		7		2		9	
					4	3		
	4		1		8			9
		6						
8			5	7	6			1

Soluţia în numărul viitor

5 948427 000119 41

Biblioteca Judeteana MURES

Corpul uman, un recordmen absolut!

Cum s-ar zice, trăim absolut toată viaţa cu el, dar niciodată nu îi cunoaştem toate secretele. Corpul uman (mai corect spus, fiinţa umană, căci aceasta e alcătuită din mai multe „corpuri") ne dezvăluie treptat, datorită cercetărilor ştiinţifice, amănunte incredibile şi stupefiante despre noi înşine. Să aflăm împreună câteva!

■ După ce mâncăm (prea) mult, acuitatea auzului nostru scade.

■ La culcare suntem mai scunzi cam cu un centimetru, deoarece în timpul zilei cartilagiile dintre oase se comprimă (aici intervine şi forţa gravitaţională a Pământului).

■ Picioarele au circa o jumătate de million de glande sudoripare care produc peste o jumătate de litru de lichid, în fiecare zi.

■ Lungimea tuturor vaselor de sânge din corp, dacă ar fi puse cap la cap, ar înconjura de două ori şi jumătate planeta.

■ Femeile clipesc de două ori mai frecvent decât bărbaţii; în compensaţie (?!), bărbaţii sughit de două ori mai des decât femeile.

■ Majoritatea bebeluşilor se nasc cu ochii albaştri. Expunerea la lumina ultraviolet (la soare) şi melanina determină treptat definirea evidentă a culorii ochilor persoanei în cauză.

■ Dinţii încep să crească – nu, nu în binecunoscuta perioadă de mare agitaţie şi nesomn a bebeluşilor (şi a părinţilor, desigur)! – cu 6 luni înainte de naştere.

■ Corpul uman credem că e foarte fragil, dar adevărul este că el poate trăi, de pildă: fără stomac, fără splină, cu numai 25% din ficat sau cu 20% din intestine, cu un singur rinichi, cu un plămân şi aşa mai departe.

■ Corneea e singura parte a corpului neirigată cu sânge. Ea îşi extrage oxigenul necesar direct din aer.

■ Firul de păr, care are o durată medie de viaţă de 3 până la 7 ani, este inflamabil, dar altfel are o rezistenţă impresionantă la distrugere, inclusiv la acizii puternici.

■ Acizii prezenţi în stomac sunt atât de puternici încât pot dizolva o lamă de ras. Atunci, de ce nu atacă însuşi interiorul stomacului? Pentru că celulele acestuia se regenerează mai rapid decât sunt distruse.

■ Nou-născuţii văd numai în alb/negru. Poate chiar aşa o fi lumea noastră!

■ De-a lungul vieţii pierdem peste 18 kilograme de „piele moartă".

■ Ştim despre corpul nostru că e alcătuit în proporţie de 75% din apă. Dar creierul e constituit din peste 80% apă şi, totodată, consumă mai mult de 20% din oxigenul şi din caloriile pe care le asimilăm, în total.

■ Cu cât aveţi un IQ (coeficient de inteligenţă) mai ridicat, cu atât visaţi mai mult. Somn uşor, prieteni!

Declinul animalelor marine

Nu doar elefanţii sunt ameninţaţi cu dispariţia, într-un viitor apropiat, aşa cum am menţionat în numărul precedent al revistei, ci şi alte animale, în special marine. În această perspectivă sumbră, o serie de organizaţii specializate se mobilizează permanent pentru a le salva. Dintr-un nou studiu întreprins de Fondul Mondial pentru Natură a reieşit faptul că jumătate dintre animalele marine au dispărut între 1970 şi 2012 din cauza activităţilor umane. Cercetătorii au luat în calcul, pe baza informaţiilor obţinute de la instituţii specializate din întreaga lume, majoritatea speciilor de peşti, mamifere, reptile dar şi de păsări.

Cauzele incriminate ale dispariţiei faunei din mări şi oceane sunt cele cunoscute: pescuitul excesiv, activitatea industriei extractive, cea legată de amenajarea litoralului, poluarea, încălzirea climatică şi acidificarea apelor. La nivel global, 75% din populaţiile de ton şi macrou au dispărut în ultimii 40 de ani din cauza pescuitului excesiv.

Doar în Marea Mediterană sunt capturate anual 1,5 milioane de diverse specii de peşti. În 1960 consumul mediu de peşte pe locuitor a fost în 1960 de 7,5 kilograme, în 2012 ajungând la peste 19 kilograme. Există, fireşte, zone protejate, dar suprafaţa acestora reprezintă doar 4% din suprafaţa oceanelor.

Cât priveşte încălzirea apelor, acest fenomen s-a dovedit a fi deosebit de periculos, în special în cazul recifurilor coraliene şi al faunei care vieţuieşte în acest mediu şi care ar putea dispărea până în preajma anului 2050.

DORIN MĂRAN

Glamorous

Să vorbim corect!

Acesta este un cuvânt care apare din ce în ce mai des în vorbirea unor realizatori t.v. şi a altor persoane amatoare de „prestigiu intelectual".

Cuvântul era cunoscut în limbă dar nu era folosit decât în ocazii absolut speciale. Nu s-a simţit nevoia folosirii lui, pentru că existau o sumedenie de înlocuitori în limba noastră. Asta, probabil, pentru că, aşa cum aflăm din mai vechi dicţionare de neologisme, provenea din limba germană care nu s-a bucurat la noi de simpatia absolut exagerată de care se bucură acum limba engleză. Sensul adjectivului este acela de „seducător", „atractiv", „plin de farmec", „strălucitor".

S-ar putea ca unii să ne acuze de „purism", de atitudine de respingere a neologismelor. Acuzaţia este absurdă. Nu vom evita niciodată cuvintele de origine străină dacă acestea nu au corespondent în limba română. De la Simion Ştefan încoace neologismele au fost considerate un mijloc de îmbogăţire a limbii. Când acestea sunt folosite — ca să zic aşa — în plus, existând cuvântul cu acelaşi sens în limba română, acestea nu mai sunt neologisme ci de-a dreptul barbarisme.

Din această categorie face parte şi adjectivul glamorous şi multe altele despre care am obosit scriind. *(I.S.)*

Starea de veghe

Orice strigăt înseamnă alarmă

Tehnic vorbind, un strigăt e un sunet particular, aspru, grosolan, distinct de vorbire, de cântec şi de notele instrumentelor muzicale, iar caracteristicile sale auditive provoacă în special frică celui care îl aude. Totuşi, e unul dintre primele sunete emise de nou-născuţi, prin care aceştia încearcă instinctiv să comunice, înainte să ajungă la articularea cuvintelor. Este ceea ce a demonstrat o echipă de cercetători americani şi elveţieni, cercetând corespondenţa dintre emiţător şi sunet, respectiv dintre sunet şi mesajul transmis.

„Asprimea" unui sunet înseamnă o frecvenţă de modulaţie de 30-150 Hz, o zonă niciodată utilizată de vorbirea normală (4-5 Hz), astfel că strigătul e chiar considerat fără utilitate în comunicare. Şi, totuşi... Creierul nostru e capabil să recunoască un sunet provenind, mai întâi, de la o fiinţă umană, apoi de la un bărbat sau de la o femeie şi, în fine, dacă e articulat şi semnifică ceva anume, atunci când nu iese din variaţiile temporale lente.

Un strigăt însă variază foarte rapid în amplitudine, într-un regim aproape haotic. De aceea e dificil să fie anticipat şi imposibil de ignorat, în acelaşi timp permiţând să se „comunice" necazul, disperarea sau frica ori iminenţa unui pericol. Căci strigătul activează în creier zonele legate de audiţie, dar şi pe cele referitoare la frică (în special amigdala — grupul de neuroni însărcinaţi să prevină creierul asupra caracterului potenţial ameninţător al unui stimul senzorial). Cu cât asprimea este mai accentuată, cu atât strigătul înfricoşează mai puternic, iar amigdala reacţionează mai intens.

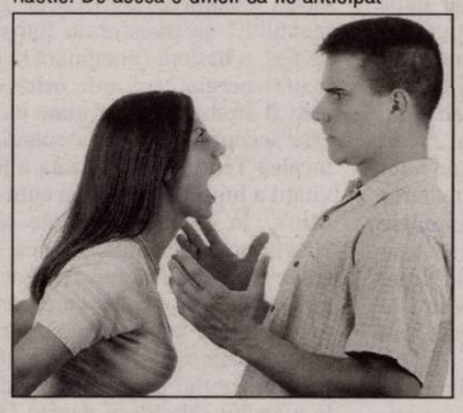

...Trăim cu toţii într-un adevărat univers al strigătului, al ţipetelor, din leagăn până la ultima suflare. Copilul mic ţipă (nu strigă) instinctiv, pentru a atrage atenţia asupra nevoilor sale elementare. Dar apoi, părinţii strigă la copii (şi invers), cadrul didactic îşi „educă" deseori copiii (preşcolari, şcolari, liceeni) prin ţipat la ei, se strigă pe stradă, oamenii se răstesc unii la alţii în autobuz, în piaţă, în parc şi pe unde se mai ciocnesc între ei, cu impresia că celălalt vrea să le ia ceva sau să le ocupe locul privilegiat.

La televizor, au mare audienţă emisiunile în care prezentatorii efectiv urlă la concurenţi, la public, la telespectatori, pe stadioane e un răcnet sălbatic continuu, iar în campaniile politice se creează impresia că va câştiga cel care strigă mai tare. Nu mai vorbim despre zona interlopă, unde strigătul ameninţător al agresorului acoperă fără drept de apel ţipătul de groază al victimei. În tot acest timp, în amfiteatre se ţin colocvii şi se dezbat felurite probleme ale tuturor oamenilor, în biserici se cântă, în cercurile de prieteni se glumeşte şi se râde. Diferenţa e că frecvenţa strigătului e incomparabil mai mare şi mai penetrantă. Totuşi, până la urmă cine rămâne avantajat? Căci, să nu uităm: învingătorul nu e neapărat şi câştigător!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Marea sfidare cosmică

În vederea instalării unei baze permanente pe Planeta Roşie, în cadrul unui proiect al companiei Mars One, cu sediul în Olanda, 250 de bărbaţi şi 50 de femei (!) americani, europeni, chinezi etc., selectaţi din cei 202.586 de voluntari, sunt supuşi testelor intermediare. În urma ultimei selecţii care se va finaliza la sfârşitul acestui an vor rămâne doar 24. Aceştia vor fi pregătiţi pentru o eventuală misiune pe Marte care ar trebui să debuteze peste aproximativ 12-14 ani.

În condiţiile în care nu se ştie dacă o astfel de misiune este posibilă în următoarele decenii, proiectul Mars One nu poate fi privit decât cu stupefacţie, fiind considerat de specialişti lipsit de realism, absurd, în absenţa tehnologiilor aferente şi a finanţării.

Cei care l-au iniţiat sunt doi fizicieni olandezi, Bas Lansdorp şi Arno Wielders, pasionaţi de mult timp de spaţiu. Proiectul este cu atât mai absurd cu cât astronauţii care vor pune bazele primei colonii marţiene permanente vor rămâne până la sfârşitul vieţii în habitatele pe care le vor construi, întoarcerea pe Terra fiind exclusă. Cei peste 200.000 de voluntari n-au ezitat să accepte să-şi petreacă restul vieţii la 56 milioane de kilometri depărtare de Terra în condiţii care nu pot fi decât austere şi nesigure.

Cei 100 de candidaţi au fost cantonaţi într-un loc secret, la începutul verii, pentru a forma echipe mixte compuse din 10-15 membri, în funcţie de afinităţi. După o serie de teste, 60 dintre ei vor fi eliminaţi, restul vor fi incluşi într-un program de izolare, timp de 9 zile, în cele două habitacluri ale societăţii private Planetary – fondată de celebrul astronom şi astrofizician, Carl Sagan (1934-1996), autor a numeroase cărţi ştiinţifice precum *Viaţa inteligentă din Univers* şi *Marte şi mintea oamenilor* – în care se află instalaţii de simulare spaţială. Unul dintre habitacluri este amplasat în deşertul din Utah (SUA), celălalt, în Marele Nord canadian.

Cei 24 de finalişti vor fi antrenaţi pentru marea misiune, prima echipă care se va îndrepta spre Marte – probabil în 2028 – va fi compusă din 4 astronauţi fiind urmată la intervale de timp, neprecizate, de alte 3 echipe.

Cei doi întreprinzători colaborează cu ingineri din 3 companii spaţiale americane, cea mai importantă fiind Lockheed Martin, specializată în apărare şi aeronautică.

Ce se va întâmpla pe Planeta Roşie?

„Marţienii" vor fi nevoiţi să cultive legume, plante comestibile, medicinale, specii de plante care să furnizeze o parte din oxigenul necesar, să extragă, dacă va fi posibil, apă din atmosferă şi din sol în urma unor procese chimice complicate. Energia va fi asigurată de panouri solare. Vor exista şi sisteme de purificare a unor deşeuri lichide pentru obţinerea apei potabile. Modulele vor fi echipate şi cu sisteme care să permită analiza calităţii aerului, controlul nivelului de bioxid de carbon şi al altor gaze nocive şi să producă oxigen prin electroliza apei. Astronauţii vor putea ieşi din habitat într-un vehicul sau doar în costume speciale căptuşite cu un strat de apă, unul dintre cele mai bune mijloace pentru a opri radiaţiile cancerigene.

În iulie a.c. au fost prezentate, în cadrul unor conferinţe, imagini ale modulelor.

Cei 24 „marţieni" vor locui în module, fiecare cântărind 7.500 de kilograme. Ce simplu pare totul pe calculator!

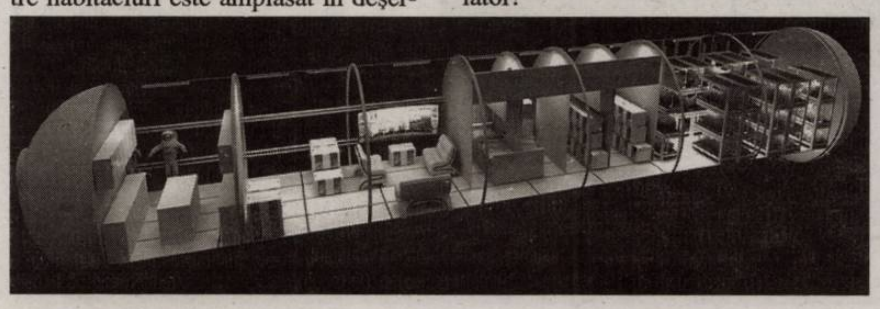

Reacţii inevitabile ale oamenilor de ştiinţă

Bineînţeles că numeroşi oameni de ştiinţă au criticat acest proiect ambiţios dar nerealist în viitorul apropiat. Specialiştii americani din Departamentul de aeronautică şi astronautică din cadrul MIT au prezentat la Toronto, la Congresul Internaţional de Astronautică, un raport legat de acest proiect care a stupefiat comunitatea internaţională a oamenilor de ştiinţă. Aceştia nu acreditează eficacitatea sistemelor care ar asigura resurse pentru astronauţii colonizatori, în special cel legat de extragerea oxigenului, azotului şi a apei din atmosferă şi din sol. Au pus sub semnul îndoielii şi siguranţa astronauţilor în timpul zborului timp de 6-7 luni în care aceştia vor fi expuşi puternicelor radiaţii cosmice, inclusiv în timpul locuirii şi al deplasărilor în exterior.

Pe de altă parte, viaţa în imponderabilitate va avea efecte negative asupra sănătăţii, cel dintâi pericol constituindu-l pierderea treptată – parţială – a masei osoase şi musculare.

Într-un mediu atât de ostil este de neconceput să trăieşti o lungă perioadă de timp. Marte nu este nicidecum o planetă primitoare. Prin atmosfera sa pătrund cu uşurinţă radiaţiile cosmice. Modulele vor fi acoperite cu un strat gros, pe bază de regolit, dar acest praf de culoare portocalie conţine elemente toxice (perclorat, silicaţi etc.) care se pot infiltra mai ales în timpul furtunilor. Acestea pot afecta funcţiile tiroidiene, căile respiratorii, plămânii, pielea, ochii.

Dilema finanţării

Cei doi întreprinzători s-au referit şi la costul estimat: 6 miliarde de euro pentru primul zbor şi 4 miliarde pentru fiecare din cele următoare. De unde vor fi obţinuţi aceşti bani? Iniţiatorii proiectului sunt însă optimişti. O mare parte din bani le-ar putea reveni în urma difuzării pe posturi tv a unor documentare, reality show-uri, în care vor fi prezentate pregătirile, din interviuri etc.

„Difuzarea de-a lungul a 3 săptămâni a imaginilor de la Jocurile Olimpice din Londra a adus câştiguri de 4 miliarde de euro, a declarat Bas Lansdorp presei. Popularizarea misiunii Mars One ne-ar putea aduce venituri mai mari". A trecut în revistă şi alte iniţiative, minore: vânzarea de tricouri şi diverse produse cu imagini emblematice ale misiunii. (Până acum au fost strânse fonduri de aproximativ 300.000 de euro.) Deocamdată nu se poate conta pe miliardarii eventual interesaţi de acest proiect, întrucât aceştia se implică în finanţarea unor misiuni spaţiale concurente.

O astfel de misiune, apreciază specialiştii, ar costa cel puţin 100 de miliarde de euro. Principalul „aliat" este opinia publică extrem de interesată de programul Mars One dar care nu este dispusă să facă vreo investiţie.

Numeroşi oameni de ştiinţă şi-au manifestat admiraţia faţă de iniţiativa, eforturile şi progresele celor doi întreprinzători. Chiar dacă nu vor reuşi, consideră aceştia, Mars One va ocupa un loc important în istoria proiectelor spaţiale. Cât priveşte programul, meritele şi eforturile întreprinse, acestea sunt remarcabile.

Nu putem omite faptul că printre cei 100 de candidaţi selectaţi se află şi o româncă – Andreea – în vârstă de 34 de ani, care locuieşte în Canada. „Aş vrea să plec pe Marte pentru că vreau să mă implic în viitorul omenirii. Mi-ar plăcea să fac parte din echipa care va construi fundaţia unei noi civilizaţii pe o nouă planetă. Este doar o chestiune de timp până când omenirea va trebui să îşi găsească un nou habitat, iar această misiune reprezintă o oportunitate perfectă", a declarat Andreea.

Cel mai puternic laser din lume

În cadrul programului Petal iniţiat de Comisariatul de energie atomică şi de energii alternative (CEA) din Franţa, a fost realizat cel mai puternic laser energetic din lume, inaugurat recent la Barp, la sud de Bordeaux.

Fasciculul laser poate genera 1,2 petawaţi (un milion de miliarde de waţi). Va fi utilizat în studiul fizicii extreme, în cercetarea spaţiului şi în cercetarea medicală. Alain Rousset, din Aquitaine, unul dintre iniţiatorii proiectului, a făcut următoarea declaraţie: „Aquitaine este regiunea care a investit cel mai mult în realizarea laserului care va reprezenta pentru acest secol ceea ce a reprezentat în secolul al XIX-lea electricitatea. Este o mare mândrie pentru mine să particip la inaugurarea acestui laser revoluţionar".

Medicamente miraculoase?

Pentru prima dată, un medicament susceptibil de a prelungi viaţa va face în acest sens obiectul testelor clinice în cazul omului. Este vorba despre metformină, prescrisă pacienţilor afectaţi de diabet de tip 2. Testat în premieră pe şoareci în 2008 de cercetători ruşi, s-a constat că durata de viaţă a acestora a crescut.

Un studiu statistic efectuat de specialişti de la Universitatea din Cardiff (Regatul Unit) care a vizat 180.000 de persoane a relevat faptul că diabeticii trataţi cu metformină aveau — în medie — o speranţă

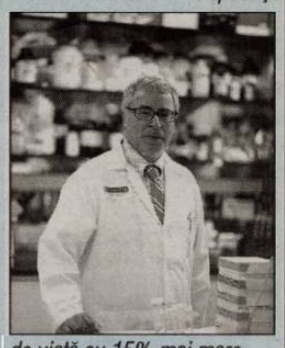

de viaţă cu 15% mai mare decât cei din lotul nediabeticilor.

Stimulat de aceste rezultate, cercetătorul Nir Barzilai de la Colegiul de medicină Albert Einstein din New York a lansat un proiect care vizează monitorizarea a 3.000 de persoane nediabetice cărora li se vor administra anumite doze de metformină timp de 5 ani. Dacă efectele vor fi cele scontate, istoria medicinei va fi marcată de un succes remarcabil.

Un alt medicament testat pe şoareci, care le-a prelungit viaţa, este rapamicina, un imunodepresor prescris pacienţilor cărora li s-a efectuat o grefă. Apoi a fost testat pe câini de specialişti americani de la Universitatea Washington din Seattle. Medicamentul le-a prelungit viaţa cu 2-5 ani.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

SUBMARINELE
în războaiele mondiale

Submarinul românesc „Delfinul", 1936

Navă care poate naviga atât la suprafaţă cât şi în adâncurile mărilor şi oceanelor, submarinul este de regulă folosit în scopuri militare, pentru atacuri surprinzătoare. În scopuri civile, astfel de nave sunt numite „submersibile". Secolul XIX a cunoscut o dezvoltare lentă dar sigură a submarinelor, iar progresul tehnic le-a permis să fie arme letale chiar şi în Primul Război Mondial.

Confruntări şi distrugeri

Primul mare conflict în care s-au folosit submarinele a fost Războiul Ruso-Japonez din 1904-1905. Rusia a utilizat o flotilă de cinci aparate la 1 ianuarie 1905, pentru patrulare. La 29 aprilie 1905, japonezii au contraatacat cu torpiloare.

În Primul Război Mondial, submarinele au avut un impact special în confruntările navale, mai ales în Bătălia Atlanticului. La debutul conflagraţiei, Germania dispunea de 20 de submarine gata de luptă. Erau de tipul U-19, cu motor diesel şi cu rază de acţiune autonomă de 8.000 de kilometri, la viteza de 16 km pe oră. Deşi Marina Regală Britanică dispunea de 74 de aparate, nu toate erau pregătite de luptă la începutul războiului. Prima confruntare dintre submarinele germane şi cele ale UK s-a desfăşurat în august 1914. Întrucât în acea perioadă nu existau tratate care să reglementeze folosirea submarinelor în război, germanii au atacat şi scufundat numeroase nave comerciale, în special pe cele care ofereau ajutoare de război aliaţilor din Europa. Atacurile repetate asupra navelor americane a reprezentat unul din motivele pentru care SUA au intrat în război. În general, statisticile de profil ale Primului Război Mondial arată că peste 5.000 de nave au fost scufundate de submarinele germane de tip „U".

Înainte de debutul celui de-al Doilea Război Mondial, Winston Churchill spunea: „...Ceea ce mă înfricoşează cu adevărat este problema submarinelor germane". Şi Churchill a avut dreptate, căci submarinele „U" au atacat aproape continuu navele care aprovizionau UK cu alimente şi materiale de război din SUA şi Canada. Superioritatea submarinelor germane era evidentă, dovadă şi datele oficiale înregistrate: peste 3.000 de nave ale aliaţilor distruse. Însă, în cele din urmă, bătăliile navale au fost pierdute de „U", şi asta datorită punerii la punct a sistemului de decodificare („criptanaliză") a telegramelor secrete germane. Dwight Eisenhower considera că decriptările au fost „decisive" pentru victoria aliaţilor. Cu toate că pentru americani submarinele reprezentau 2 la sută din forţa navală, ele au distrus peste 30 la sută din flota japoneză de război şi peste 60 la sută din cea comercială. În total, în Pacific, US Navy a folosit 262 submarine de diverse tonaje şi putere de foc.

Forţele române

România a folosit opt submarine în cel de-al Doilea Război Mondial, din cele nouă disponibile. Cele mai cunoscute sunt „Marsuinul", „Delfinul" şi „Rechinul". Ţara noastră a avut şi „submarine-pitic" sau mini-submarine, de 15 metri lungime, cu 6-9 persoane la bord. În timpul războiului, şase astfel de aparate au acţionat în Marea Neagră contra URSS. În istoria dezvoltării submarinelor este menţionat şi numele inginerului român Traian Teodorescu din Galaţi, care a brevetat un submersibil (1882), construit (?) la şantierul naval Escher, Wyss et Co., de lângă Zürich.

Submarin german U-9, 1914

Fotodocument

Nicolae Iorga şi regele

La cererea regelui Carol al II-lea al României, savantul Nicolae Iorga a devenit prim-ministru la 19 aprilie 1931. Relaţiile dintre cei doi s-au strâns în urma vizitelor monarhului la Vălenii de Munte. În acelaşi an, Iorga devine Doctor honoris cauza al Universităţii Sorbona. România parcurgea pe atunci o mare criză economică, pe fondul marii recesiuni din acea epocă. La 6 iunie 1932, Nicolae Iorga îşi dă demisia şi se întoarce la activitatea de istoric. La 27 noiembrie 1940 a fost asasinat de legionari. Avea 69 de ani.

PETRA
cetatea „îmblânzitorilor apei"

Ascunsă în Masivul Al Chara din vestul Iordaniei de astăzi, străvechea civilizaţie arabă numită nabateană s-a remarcat încă de acum trei milenii prin arta de a învinge seceta şi de a dezvolta o înfloritoare agricultură pe terase amenajate pe culmile munţilor. A fi nabatean însemna, după Strabon, a fi „artist (sau îmblânzitor) al apelor care ţâşnesc din stâncă". Iar aşezarea principală a lor, Petra, a devenit spre sfârşitul mileniului I î.Ch. un mini-imperiu al celor mai pricepuţi constructori arabi de apeducte.

Învingătorii deşertului

Lucrările arheologice efectuate în ultimii ani arată că înaintaşii nabateenilor s-au stabilit în această regiune foarte aridă în mileniul X î.Ch. Şi, la fel ca în Egiptul antic, în secolul VII î.Ch. s-a produs un uluitor salt de civilizaţie, de la neolitic la stadiu avansat al culturii şi artei. Edomiţii, populaţia semită ai cărei continuatori sunt nabateenii, s-au remarcat prin alcătuirea unui panteon aproape la fel de complex precum cel al grecilor şi prin construcţiile de temple săpate direct în coastele munţilor. Stabilirea nabateenilor în Masivul Al Chara (secolele VI-Vî.Ch.) a coincis cu o radicală modificare a climei. Precipitaţiile anuale foarte sărace au determinat naşterea unei bresle speciale care astăzi ar putea fi numită, păstrând proporţiile, hidrotehnică.

Barajele de varii dimensiuni, conductele din pământ ars cu diametre diferite şi cu lungimi de zeci şi chiar sute de metri au format un fel de dantelărie arhitectonică a luptei cu seceta. Bazinele uriaşe, unde apa se acumula pentru consum şi pentru fertilizarea platourilor aride unde existau culturi de cereale şi viţă-de-vie, au dat numele citadelei: Umm el Byarah, adică „mama cisternelor", pe care grecii au numit-o Petra (Oraşul stâncilor).

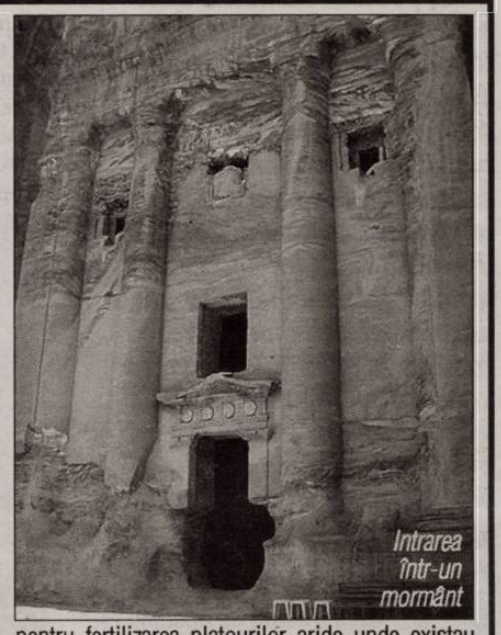
Intrarea într-un mormânt

Amfiteatrul din Petra

Înfloritoarea civilizaţie de aici a influenţat drumul caravanelor şi al comerţului din regiune. Practic, Petra a devenit locul de confluenţă al civilizaţiilor greacă, romană şi arabă. Schimburile materiale erau însoţite şi de împrumuturi spirituale, mai ales în ceea ce priveşte arta ornării vaselor, a templelor, şi mitologia. O singură divinitate nabateană nu avea corespondent niciunde: zeiţa Al-Uzza-Atargatis, a vegetaţiei şi apelor, specifică unui popor care a învins deşertul. Strabon spunea că fiecare picătură de ploaie şi fiecare izvor, oricât de mic, erau gestionate cu o ştiinţă neegalată în acea epocă. Istoricii afirmă că astfel de abilităţi hidrotehnice mai existau doar în cadrul civilizaţiei andine a incaşilor. Admiraţia grecilor şi romanilor pentru nabateeni mergea până acolo, încât îi considerau „ghicitori de izvoare" — puterea de a anticipa locurile unde s-ar putea găsi ape ascunse pe coama munţilor.

Pe urmele Bibliei

Marea mănăstire din Petra (ridicată în secolul I î.Ch.) este dedicată zeului Obodas care de fapt a fost un rege zeificat. Acest împărat venerat a domnit între 96 şi 85 î.Ch. Dar creştinismul a pătruns şi la Petra prin secolul IV d.Ch. O inscripţie ne arată că a funcţionat aici episcopul Athanasius, iar un mormânt îl menţionează pe episcopul Jason (447 d.Ch.). Islamul a pătruns aici în secolul VI, iar în timpul Primei Cruciade a fost cucerită de Baldwin I, rege al Ierusalimului.

Un „detaliu" foarte interesant al tradiţiilor arabe de la Petra este următorul: aici s-ar fi aflat stânca pe care Musa (Moise în islam) ar fi lovit o piatră ca să ţâşnească apă pentru triburile israelite. Aici s-ar afla mormântul lui Aaron, fratele lui Moise. Tot aici exista un loc de pelerinaj la mormântul surorii lui Moise, Miriam.

Astăzi în istorie

15 octombrie 1917

Mata Hari este executată

Acuzată de spionaj în favoarea Germaniei, în perioada Primului Război Mondial, Mata Hari a fost executată prin împuşcare de către un pluton de execuţie francez, la 15 octombrie 1917, pe când împlinise 41 de ani.

Margaretha Geertruida Zelle s-a născut în 1876, în Olanda, la Neeuwarden. A fost fiica lui Adam Zelle, un investitor bogat, deţinătorul unui centru comercial. După falimentul afacerii s-a angajat ca educatoare. La 18 ani, ea a citit un anunţ matrimonial al căpitanului Rudolf McLeod, care trăia în Indiile Olandeze (azi Indonezia) şi căuta o nevastă. Cei doi s-au căsătorit la Amsterdam, în 1895. Apoi s-au stabilit în Insula Java şi au avut doi copii. Viitoarea dansatoare

intrase într-o familie aristocratică şi nivelul de trai era foarte ridicat. Numai că, treptat, Rudolf (care era cu 20 de ani mai în vârstă) a devenit alcoolic, deprimat fiind de faptul că nu era avansat. Şi-a luat o concubină „oficială", iar nevasta şi-a luat un amant. În acea perioadă a învăţat să danseze în stil indonezian şi şi-a luat pseudonimul „Mata Hari" (Ochiul dimineţii). Cei doi au divorţat în 1907.

Mata Hari se mutase deja la Paris, în 1903. Activa ca actriţă de circ (călăreaţă), iar din 1905 şi-a început cariera de dansatoare exotică. Avea un succes formidabil şi a devenit amanta magnatului Emil Guimet. Fotografiile ei „indecente" au condus la pierderea custodiei copilului supravieţuitor. După declinul activităţii artistice, ea şi-a început cariera de curtezană. După începerea războiului, ea putea călători prin Europa, fiind olandeză (Olanda rămăsese ţară neutră).

Prima acuzaţie de spionaj i-a fost adusă în 1916, de către englezi. Dar „Inteligenţa" franceză interceptează o telegramă a unui ataşat german la Madrid şi „agentul H-21" este bănuit a fi tocmai dansatoarea care flirta cu ofiţeri de toate naţionalităţile. La 13 februarie 1917, Mata Hari este arestată sub acuzaţia de spionaj pentru Germania, cu toate că probele nu erau foarte clare. A fost executată, iar prin anii 1970 documente germane au arătat că, într-adevăr, fusese agent pentru Germania.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

O nouă dovadă în cazul ROSWELL?

Aşa cum se ştie, pe 8 iulie 1947, la ora 14.26, Associated Press anunţa că Baza US Air Force de la Roswell a raportat recuperarea unui „disc zburător" (adică a unui OZN) de pe proprietatea unui fermier din apropiere şi că discul, căzut „cândva săptămâna trecută", a fost transportat cu avionul la un „cartier general de nivel superior". Cum era de aşteptat, ştirea a declanşat frenezia întregii prese.

Ceva mai târziu, s-a anunţat că respectivul „cartier general superior" era cel condus de generalul de brigadă Roger Ramey, şeful Armatei a 8-a Air Force cu sediul la Fort Worth, Texas, armată căreia grupul 509 de bombardiere, staţionat la Baza Roswell, îi era subordonat. S-a anunţat, de asemenea, că „discul" recuperat a fost trimis mai departe, la Wright Field, Ohio, sediul comandamentului materialelor aviaţiei militare şi al laboratoarelor sale de cercetare aeronautică.

Peste aproximativ o oră, generalul Ramey prezenta însă presei o versiune diferită; nu era vorba de un disc, ci de un balon meteorologic. Şi, cu două ore mai târziu, la o conferinţă de presă, erau arătate resturile zdrenţuite ale unui balon şi o folie de aluminiu, ţintă radar, ţinute în mâini de Ramey, alături de adjunctul său, sau de ofiţerul de informaţii de la Roswell care venise cu epavele „discului". Cu această ocazie, s-au făcut mai multe fotografii, care au devenit între timp foarte cunoscute. Tot atunci, Ramey a adus şi un ofiţer meteorolog pentru a face o identificare a balonului.

Aceasta a fost povestea oficială, pentru următorii 47 de ani, până când — în urma numeroaselor rumori — congresmanul Steven Schiff din New Mexico a fost solicitat să lămurească ciudata schimbare, din „disc" în „balon". Schiff a cerut, în 1994, Biroului General de Conturi (GAO) al Congresului SUA, să investigheze cazul.

Avion sau balon?

Acum Air Force a modificat povestea, spunând că nu a fost un balon meteorologic, ci un aparat strict secret, numit Mogul, format din mai multe baloane meteorologice şi ţinte radar, lansat la Alamogordo, aflat în apropiere. Întrucât, între timp au apărut numeroşi martori care au afirmat că au văzut discul recuperat şi că acesta nu putea fi confundat de ofiţerii de la Roswell cu un balon, ba chiar că ar fi fost găsite şi corpurile unor nepământeni, în 1997, la a 50-a aniversare a cazului Roswell, Air Force a emis un raport suplimentar, potrivit căruia ar fi fost vorba de amintirile foarte distorsionate privind testele de ejecţie efectuate în New Mexico, după 1950, cu nişte „manechine".

La un moment dat însă, cei care doreau să găsească dovezi suplimentare că a fost totuşi o „farfurie zburătoare", au observat un detaliu interesant într-una dintre fotografiile făcute în 1947, în care generalul Ramey, ghemuit pe podeaua biroului său, prezintă resturile balonului, alături de şeful său de stat major, colonelul Thomas Dubose. În mâna stângă a generalului Ramey este o bucată de hârtie, cu partea de text orientată (probabil fără voie) spre cameră, permiţând ca textul să intre în cadru.

În mod firesc, cei interesaţi au cerut oficialităţilor să dezvăluie conţinutul acestui document. În raportul din 1994-1995 privind cazul Roswell, Air Force susţine că, un laborator guvernamental de fotoanaliză, pe care însă a refuzat să-l identifice, a scanat şi a digitizat nota lui Ramey, dar nu a putut „vizualiza" orice „detaliu" — chiar folosind printuri de primă generaţie şi copiile negativului — din cauza „calităţii insuficiente". Răspunsul pare curios, întrucât instituţii civile au izbutit să descifreze texte de pe fotografii cu o calitate similară.

Mai mulţi anchetatori au încercat, folosind legea accesului la informaţii, să obţină o copie a raportului privind fotoanaliza menţionată de Air Force. Li s-a răspuns că nimeni nu are nicio idee despre ce s-a întâmplat cu acest raport, petiţionarii fiind plimbaţi, fără vreun rezultat, de la o arhivă la alta.

În anii care au urmat, până prin 2011, numeroase grupuri şi persoane interesate (inclusiv dintre cei care nu erau de acord cu varianta OZN) au efectuat analize asupra textului din fotografia cu Ramey, folosind produse software mai mult sau mai puţin sofisticate. Rezultatele acestor analize pot fi găsite cu uşurinţă pe internet. O persoană care s-a implicat în această întreprindere a fost David Rudiak. El a comparat interpretările sale cu cele date de către mai mulţi analişti, evidenţiind astfel porţiunile în care exista consens sau divergenţe.

Textul s-a dovedit a fi un mesaj trimis prin telex, folosind doar litere mari, de la generalul Ramey către Pentagon, generalului Hoyt Vandenberg, şeful Statului Major al Air Force la momentul respectiv. Aparent, Ramey îi oferea lui Vandenberg o actualizare cu privire la situaţia foarte „fluidă" în incidentul Roswell.

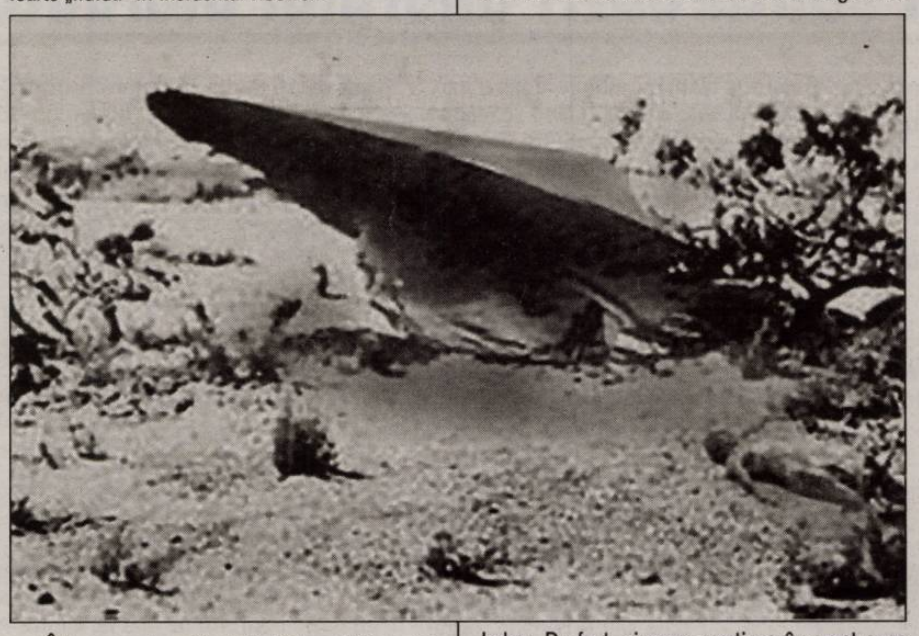

Într-un amplu articol, Rudiak explică modul în care s-a procedat pentru interpretarea textului. Lectura era foarte dificilă chiar şi atunci când rezoluţia era maximă, cauzele fiind: granulaţia originală a filmului, developarea inegală, defecte specifice fotografiei, înclinarea hârtiei, cutele sale, ducând de pildă la un mers ondulat al rândurilor, umbrele, ca şi faptul că o parte de la marginea textului este ascunsă de degetul mare al generalului Ramey. Toate acestea au necesitat recalibrări, de pildă mărind dimensiunea verticală. Din unele cuvinte s-au identificat clar doar anumite litere; în acest caz un software oferea imediat toate cuvintele posibile care se potriveau. Faptul că la telex literele erau egal distanţate, a permis determinarea lungimii unor cuvinte greu lizibile, cu eliminarea unor variante prea lungi sau prea scurte. S-au folosit şi numeroase alte criterii, ţinând de stilul militar, de prescurtări în uz curent la data respectivă etc.

Textul vizibil are nouă rânduri, care au fost numerotate, conţinând circa 320 de caractere, egal spaţiate. La cele nouă rânduri, Rudiak a mai adăugat un prim rând, foarte greu lizibil, ca şi rândurile antetului. Analiştii au stabilit un consens sau o majoritate covârşitoare asupra a 41% dintre cuvinte sau caractere, iar asupra a 76% există o majoritate cel puţin mulţumitoare. Există diferite cuvinte cheie şi fraze care pot fi văzute uşor de oricine, chiar şi în scanări cu rezoluţie minimă, aşa cum a fost cea folosită în prima analiză, din 1999.

Paragrafele nu pot fi citite integral, dar fragmentele sunt edificatoare. În primul paragraf un fragment spune că „UN LUCRU GĂSIT ESTE UN DISC" şi că „VICTIMELE EPAVEI" au o legătură cu „OPERAŢIA DE PE «RANCH»", apoi că cele adunate „LE-AŢI EXPEDIAT... LA FORT WORTH, TEX".

În al doilea paragraf, Ramey descrie modul în care situaţia a fost ţinută sub control. După care se poate citi: „...ÎN «DISC» EI VOR EXPEDIA..." la un oarecare „A1" din cadrul „ARMATEI 8" de la Fort Worth.

O poveste „denaturată"

În cele din urmă, Ramey se pare că prezintă modul în care situaţia a fost prezentată publicului, inclusiv modul în care incidentul urma să fie muşamalizat. În primul rând el îl asigură pe Vandenberg că precedentul comunicat (denumit „ÎNŢELESUL DENATURAT AL POVEŞTII") a fost opera unei echipe de contrainformaţii a Armatei („CIC/TEAM"), dar că „URMĂTORUL COMUNICAT DE PRESĂ" ar fi despre „BALOANE METEOROLOGICE". Ramey termină cu afirmaţia că povestea cu balonul meteorologic ar fi mai bine acceptată dacă s-ar adăuga, de asemenea, demonstraţii cu ţinta radar a balonului meteorologic.

În viziunea lui Rudiak, cuvintele şi frazele cheie, care sunt unanim acceptate, dovedesc aşadar falsitatea diverselor „explicaţii" emise de Air Force, atât a celor originale, din 1947, cu „balonul meteorologic", cât şi a poveştilor actualizate, cu „balonul Mogul" ori cu „manechinele".

Un alt cuvânt, ca şi o expresie cheie, uşor de văzut sunt: „DISC" şi „ÎN «DISC»" în a cincea linie. Ramey descrie aşadar, în mod clar, obiectul accidentat drept un „disc" şi nu ca un „balon meteorologic", sau un „Mogul", sau o „ţintă radar", sau orice alt cuvânt sau frază care ar sugera un balon. De fapt, singura menţiune în acest sens vine la sfârşitul mesajului, în contextul declaraţiilor publice care urmau să fie emise.

Mai mult decât atât, mesajul se referă la transportul a ceva aflat „în disc". Nici baloane nici ţintele radar fragile nu puteau avea, în interiorul lor, ceva care ar putea fi expediat. Dacă Ramey ar fi avut în vedere echipamentele transportate de balon, atunci fraza ar fi început cu „ataşată" sau „suspendată" etc.

Printre teoriile despre incidentul Roswell există şi una care spune că acesta a fost un accident cu o aeronavă experimentală guvernamentală ultrasecretă, pilotată de un echipaj uman. Nimeni nu a prezentat nicio dovadă că o astfel de navă ar fi existat vreodată şi, cu atât mai puţin, că ea ar fi fost testată atunci în New Mexico. Pare, de asemenea, foarte puţin probabil ca, după aproape şaptezeci de ani, o ipotetică navă, construită cu tehnologia de atunci, să fie considerată în continuare strict secretă.

Pe de altă parte însă, incidentul Roswell dispune de sute de mărturii, în bună parte de primă mână, a unor participanţi cheie la incident, care arată că resturile adunate aveau proprietăţi neobişnuite, că au existat cadavre ale unor fiinţe cu aspect ciudat şi că rămăşiţele balonului au fost aduse în biroul generalului Ramey, anume pentru a distrage atenţia publicului şi a presei.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

CAVALERUL NEGRU o legendă cosmică?

Probabil că la noi, astăzi cel puţin, nu se ştie mai nimic despre aşa-numitul Cavaler Negru, despre care se spune că ar fi o epavă spaţială sau un satelit extraterestru — oricum, cel mai faimos obiect spaţial care orbitează planeta noastră. El a provocat un interes major în anii '50, când, la început, a fost considerat un satelit de spionaj sovietic. Potrivit agenţiilor de supraveghere de pe mapamond, Cavalerul Negru transmite în spaţiu semnale radio de peste 50 de ani. Dar începutul poveştii, aşa cum e ea cunoscută, e incomparabil mai vechi, chiar dinaintea civilizaţiei umane aşa cum o descrie istoria oficială a lumii.

Big Brother acum 13.000 de ani

După cum era de aşteptat, SUA şi fosta URSS au manifestat un interes special faţă de acest „obiect spaţial" straniu, care nu poate fi încadrat în categoria OZN-urilor; cel puţin, până la proba contrarie. Unul dintre operatorii radio pasionaţi de prezenţa respectivă pretindea că a decodat o serie de semnale venite dinspre satelit, interpretându-le ca pe un plan stelar concentrat pe sistemul solar al stelei Epsilon Bootis, din Constelaţia Ciobanului, de unde ar fi fost trimis în preajma Pământului în urmă cu... 13.000 de ani! În acelaşi timp, unele zvonuri spuneau că, de fapt, primul care ar fi interceptat un semnal de la Cavaler a fost celebrul Nicolas Tesla, în 1899, după ce a construit un dispozitiv radio de înaltă tensiune în Colorado! Dar lucrurile nu au stat pe loc.

În 1957, dr. Luis Corralos de la Ministerul Comunicaţiilor din Venezuela, în timp ce fotografia satelitul Sputnik II la trecerea lui pe deasupra capitalei Caracas, l-a... prins în cadru şi pe Cavalerul Negru, care orbita de la est spre vest. Or, Sputnik I şi II au navigat în sens invers. De altfel, era o perioadă de semnalare şi în media, cu prudenţa de rigoare, a necunoscutei prezenţe din vecinătatea Terrei. La 14 mai 1954, *St. Louis Dispatch* şi *San Francisco Examiner* au scris despre aceasta, apoi în martie 1960 un articol similar a apărut şi în *Time Magazine*.

Acesta din urmă, după trecerea în revistă a suspiciunilor deja cunoscute, preciza că ministerul american al apărării ar fi anunţat identificarea obiectului: resturile unui satelit Discoverer care aparţinuse Air Force. În realitate, după primele semnalări în presă Pentagonul se arătase foarte iritat, din cauză că ar fi dorit ca asemenea informaţii să nu fie cunoscute de public: ele ar fi dovedit că Statele Unite nu prea ştiu ce se petrece chiar deasupra capetelor lor.

Ulterior, expertul Lincoln LaPaz de la Universitatea New Mexico a declarat că există două obiecte „naturale" care orbitează Pământul — unul la peste 600 km şi celălalt la peste 900 km depărtare de planeta noastră. Şi, pentru o clipă, şefii Pentagonului s-au înnegurat la gândul că ruşii le luaseră faţa în privinţa cursei explorărilor spaţiale.

Supraveghetorul Pământului

Interesul pentru Cavalerul Negru a crescut permanent după etapa sus-amintită. În 1957, un „obiect necunoscut" a fost sesizat în timp ce îşi proiecta umbra pe corpul vehiculului spaţial Sputnik I. Problema era, conform rapoartelor, că obiectul se afla pe o orbită polară şi nici americanii, nici ruşii nu aveau tehnologia necesară să menţină un vehicul spaţial pe orbită polară; abia în 1960 s-a realizat acest lucru pentru prima dată. Orbitele polare sunt folosite (de pământeni — sic!) pentru cartografierea Terrei, observaţii terestre, obţinerea unor fotografii din spaţiu ale planetei şi pentru sateliţii de recunoaştere. Acest lucru ar plasa Cavalerul Negru în categoria sateliţilor observatori, însă întrebarea-cheie este cine anume l-a plasat pe o orbită polară şi cu ce scop?!

În 1960, după alte observaţii s-a calculat că bizarul obiect cântărea cam 10 tone, ceea ce îl transforma în satelitul artificial cel mai greu de pe o orbită a Terrei. În plus, el se deplasa de două ori mai rapid decât navele spaţiale construite de om. În 1963, astronautul Gordon Cooper a raportat la întoarcere că a văzut un obiect verde strălucitor îndreptându-se către capsula sa, prezenţă observată şi pe radarul australian contactat. Ulterior, versiunea oficială a fost că Gordon Cooper avusese halucinaţii!

Astfel, Cavalerul Negru a rămas până azi un fel de legendă bizară, subiect ţinut însă de oficiali ferecat sub şapte lacăte, lăsând libere speculaţiile de genul „Oare e vorba despre un corp extraterestru trimis să studieze rasa umană?" sau „A încercat misteriosul satelit să comunice cu noi, pământenii, şi noi am ignorat tentativele sale?". Poate, totuşi, într-o zi vom afla...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Hipertensiunea este unul dintre cei mai agresivi factori de risc pentru infarctul miocardic şi accidentul vascular cerebral. Nu e de glumit! Nu trebuie uitat nici faptul că aproape o treime din populaţia României ia medicamente pentru hipertensiune. Şi totuşi hipertensiunea se poate ameliora, în cazul persoanelor supraponderale, prin slăbit. O scădere în greutate cu 5-10 kg reduce, de obicei, numărul medicamentelor pentru tensiune la jumătate. Un efect benefic au şi cerealele integrale. Cerealele integrale înseamnă bobul întreg sau făina din bobul întreg. (Dacă sunteţi într-un regim de slăbit, întrebaţi medicul când să introduceţi cerealele integrale în dietă.)

Cerealele integrale scad tensiunea la fel ca medicamentele. Şi atunci, de ce să luaţi medicamente pentru scăderea tensiunii arteriale când aţi putea obţine acelaşi efect cu cereale integrale?

Remediul din... farfurie

Greu de crezut, dar dovedit ştiinţific: trei porţii zilnice de cereale integrale sunt la fel de eficiente ca medicamentele specializate în scăderea tensiunii arteriale.

Studii efectuate pe medicamente au arătat că acestea pot reduce riscul de a avea un atac de cord cu 15%, iar riscul de a avea un accident vascular cerebral, cu circa 25%. Un studiu efectuat un an mai târziu a arătat că se pot obţine exact aceleaşi beneficii cu 3 porţii zilnice (3x30 g) de cereale integrale.

Aşadar, pentru reglarea hipertensiunii, în loc de medicamente, consumaţi cereale integrale. În niciun caz însă cele rafinate sau cu zahăr.

Alte studii au demonstrat că orezul alb consumat a fost asociat cu un risc cu 17% mai mare de diabet zaharat de tip 2. Înlocuit însă cu orez brun, se obţine o scădere cu 16% a riscului, iar înlocuit cu ovăz sau orz se obţine un risc de diabet zaharat cu 36% mai mic. De fapt, o singură porţie (30 g) de ovăz sau de orz pe zi poate reduce şi nivelul colesterolului, pe lângă reducerea riscului de diabet.

După toate aceste rezultate ale cercetărilor concluzia pare simplă: chiar şi în cazul hipertensiunii remediul poate fi în... farfurie. În eliminarea surplusului de kilograme şi o alimentaţie înţeleaptă.

Dr. VALERIU MANTA

Sunt în vogă rochiile

Rochia, element vestimentar ce accentuează feminitatea este în mare vogă în acest sezon. Important este să le alegeţi în funcţie de siluetă, punând în evidenţă punctele forte ale trupului dumneavoastră. Creatorii de modă au imaginat rochii pentru orice moment al zilei. O rochie lungă, diafană, purtată cu o vestă neagră din dantelă şi o capă din blană potrivită cu temperaturile nocturne reprezintă o ţinută de seară extrem de elegantă. De altfel, în funcţie de gustul şi stilul dumneavoastră vă puteţi alege din imaginile alăturate rochia potrivită.

Pentru dumneavoastră, doamnă

În căutarea... energiei pierdute

Chiar dacă nu vă plângeţi non-stop, faceţi faţă tot mai greu solicitărilor cotidiene, vă simţiţi stresată, tot mai obosită, lipsită de energie? Nu trebuie să intraţi în panică nici să luaţi un pumn de medicamente zilnic, ci să încercaţi câteva soluţii simple prin care se poate recăpăta energia pierdută.

În primul rând se impune să acordaţi mai multă atenţie respiraţiei corecte. Când se respiră superficial, în plămâni ajunge doar o cantitate mică de oxigen. Când se respiră profund, nivelul oxigenului din sânge creşte şi organele şi ţesuturile organismului sunt oxigenate adecvat. Obişnuiţi-vă să respiraţi pe nas. Specialiştii chinezi consideră că ţinând gura deschisă pierdeţi multă energie.

O altă modalitate de a stimula energia, spun cercetătorii, o reprezintă conectarea la muzică. Atunci când se ascultă muzică cu un ritm alert, circulaţia sângelui se va intensifica şi numărul bătăilor inimii va creşte.

Lipsa de energie poate apărea şi datorită unei alimentaţii carenţiale. Aşa încât, dacă veţi mânca un pumn de migdale sau o banană, organismul va primi proteinele şi carbohidraţii de care are nevoie, mai ales după-amiază când energia scade.

Fructele vă dau energie, iar unele grăsimi din migdale sau din nuci încetinesc procesarea glucozei din fructe, menţinând pentru mai mult timp starea de bine.

Insuficienta hidratare a organismului este un alt motiv de disconfort şi senzaţie de epuizare. Este foarte important să consumaţi zilnic 2 litri de apă, dar şi alimente bogate

în apă. Pepenele verde şi ananasul au un mare conţinut de apă iar dintre legume, roşiile şi castraveţii pot compensa deficitul organismului în lichide.

Paradoxal, lipsa de mişcare vă consumă energia. Stând multe ore, fie la birou, fie în fotoliu în faţa televizorului, în aceeaşi poziţie, sângele nu poate circula corect, iar spatele, umerii şi gâtul nu primesc suficient oxigen. Puţină mişcare, câteva exerciţii simple făcute din când în când vor ajuta sângele oxigenat să ajungă în toate zonele organismului.

Dosarele frumuseţii

O nouă lecţie de cosmetică

De această dată vom stărui asupra gesturilor zilnice vizând îngrijirea obrazului, care vă pot asigura un ten cuceritor şi proaspăt.

- Astfel, dimineaţa se şterge faţa cu un demachiant care, în cazul tenurilor grase, înlătură excesul de sebum secretat peste noapte. În cazul tenurilor uscate, are efect de emulsionare şi hidratare.
- Următorul pas este ştergerea tenului cu un tonic (de exemplu, apă de portocale, cu câteva picături de miere). În final se aplică o cremă de zi cu factor de protecţie solară. Aceasta are rolul de a asigura cantitatea de apă şi de grăsimi necesare tenului, mai ales pe timp friguros.
- După 10 minute de la aplicare, pentru a îndepărta excesul de cremă rămas pe faţă, se poate tampona cu un şervеţel. Între aplicarea cremei şi a machiajului este recomandabil să se aştepte câteva minute, pentru ca proprietăţile produselor folosite să-şi facă efectul.
- Seara se şterge din nou faţa cu demachiant, schimbând dischetele până ce ultima rămâne perfect curată, fără urme de machiaj sau impurităţi. Următorul pas presupune curăţarea cu un tonic. Acesta poate fi însă înlocuit cu o infuzie de ceai verde.
- Crema de noapte se aplică pe faţă şi, eventual, pe gât şi decolteu. Crema trebuie să fie bogată în antioxidanţi, cum ar fi lăptişorul de mătcă, polenul, acidul hialuronic. După 30 de minute se tamponează faţa pentru a înlătura excesul de cremă. Ritualul se reia cu conştiinciozitate în fiecare dimineaţă.

Gastronomice

Salată cu ton

O conservă de ton în ulei, 1 ardei roşu, 1 ardei galben, 1 ardei verde, o lămâie, o ceapă, 3 roşii, 2 castraveţi, o sfeclă roşie medie, 3 fire busuioc verde, 1 plic dressing salată mediteraneană.

Se taie ardeii, ceapa, roşiile, castraveţii şi sfecla roşie în felii mici. Din lămâie se folosesc doar 3 felii. Tonul se scurge de ulei. Toate ingredientele se amestecă într-un bol care se decorează cu frunze de busuioc. Înainte de a servi salata se adaugă sosul preparat dintr-un pliculeţ de dressing pentru salată mediteraneană amestecat cu 4 linguri de apă, 2 linguri de oţet, 5 linguri de ulei şi sare după gust.

Limbă în sos de vin

O limbă de vacă, 2 cepe, 1 morcov, 2 linguri unt, 400 ml vin roşu, 200 ml supă, 2 roşii, sare, piper, 2 căţei usturoi.

Se spală şi se fierbe limba, se curăţă de pielea groasă şi se pune într-o cratiţă cu ceapa tocată, morcovul ras, usturoiul tăiat mic, vinul, supa, piper şi se lasă să fiarbă acoperit. După ce a scăzut, se dă sosul prin sită şi apoi se serveşte.

Tocăniţă de ciuperci

1 kg ciuperci, 2 cepe, 1 pahar suc roşii, o legătură pătrunjel, 2 linguri făină, sare, piper, boia.

Se curăţă ciupercile, se opresc doar pălăriile. Se lasă să se scurgă, apoi se călesc în ulei. Se scot din ulei şi se pun deoparte. Se pot folosi şi picioruşele, dar sunt mai arătoase aşa. Se toacă mărunt ceapa şi se căleşte în două linguri ulei până devine sticloasă. Se adaugă sucul de roşii, sare, piper şi se completează cu o cană de apă. Se lasă să fiarbă. Spre sfârşit se pun ciupercile şi se lasă să mai dea în câteva clocote. Se face un rântaş din făină şi apă rece care se toarnă peste sos, amestecând continuu să nu facă cocoloaşe. Se mai dă într-un clocot apoi se opreşte focul şi se presară pătrunjel verde tocat mărunt.

Bulgăraşi de zăpadă

O cană nucă de cocos, o cană făină, 1 1/4 cană zahăr farin, 1 vârf de cuţit sare, 6 linguri unt, 1 zahăr vanilat, 4 linguriţe lapte.

Se face un aluat dintr-o jumătate de cană cu nucă de cocos, făină, sare, 1/4 cană de zahăr, untul ţinut la temperatura camerei şi zahărul vanilat, iar când este gata se formează biluţe cât mai uniforme ca să se coacă în acelaşi timp. Se coc biluţele în cuptorul preîncălzit, aproximativ 15 minute, până se întăresc, dar rămân cu miezul fraged. Se scoate tava din cuptor şi se lasă să se răcească. Într-un bol se amestecă laptele cu zahărul pudră şi se dau biluţele prin el apoi se tăvălesc prin nuca de cocos rămasă.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Misterele lui Osiris

O echipă de arheologi francezi a descoperit în adâncul golfului Abukir din Marea Mediterană, Egipt, vestigii de mare valoare care făceau parte din arsenalul ritualurilor inițiatice care celebrau în fiecare an renașterea zeului Osiris.

Să facem pentru câteva momente o întoarcere în timp și să urmărim un eșantion desprins din fascinantul spectacol ritualic.

Pe apele unui canal alunecă o ambarcațiune în care se află marii preoți din Thonis, în veșminte ritualice. La prora se află faraonul, alături de o statuie din argilă învăluită în fâșii din pânză reprezentându-l pe zeul Osiris, zeul morții și al renașterii, care se îndreaptă spre mormântul secret al zeului. Este una dintre cele mai enigmatice ceremonii ale Egiptului antic.

Francezul Franck Goddio de la Institutul european de arheologie submarină este primul care a descoperit în golful Abukir dovezi materiale ale acestui ritual religios, cu mult mai amplu. Au fost scoase din adâncuri statui și fragmente ale statuii zeului, capete de preoți din granit negru, epave de ambarcațiuni, diverse obiecte din aur și bronz vechi de 2.000 de ani, statui monumentale, care se aflau amplasate, la origine, la porțile cetăților Thonis-Heracleion și Canope, distruse de seisme și tsunami. 290 dintre obiectele recuperate se află acum la Institutul lumii arabe din Paris, expuse publicului.

Marcând cu balize locurile în care au fost descoperite vestigiile, arheologii au încercat să reconstituie traseul canalului străbătut de faraoni și preoți pentru a transporta statuia zeului Osiris din templul lui Amon-Gereb din Heracleion. Aceștia apreciază că ar fi avut o lungime de 3,5 kilometri și o lățime de 30 de metri și că lega cetățile Thonis-Heracleion și Canope. Un canal care a dispărut de-a lungul timpului. Statuia lui Osiris era în final înhumată în sanctuarul Serapis. Acest gen de ceremonii au ocupat un loc important în credințele religioase legate de naștere, viață și reînviere.

Explorarea subacvatică a fost efectuată în cadrul unui vast proiect de prospecție electromagnetică și de cartografiere a golfului care a debutat în 1997 la 30 kilometri nord de Alexandria. Au fost detectate, sub straturile de sedimente, vestigiile cetăților antice Thonis-Heracleion și Canope, despre care istoricii aveau informații din textul inscripționat pe stela dezgropată în 1881 în Köm el-Hisn care releva faptul că zeul Osiris era celebrat în marele templu al lui Amon-Gereb din cetatea Heracleion și că erau organizate ceremonii în cadrul cărora era inclus și periplul unei ambarcațiuni pe un canal. În mitologia egipteană, Osiris, fiul Pământului și al Cerului, deținea un loc special. Acesta ar fi fost ucis și dezmembrat de fratele său, Seth, și readus în viață de Isis, soră și soție a zeului Osiris, care a recuperat cele 14 rămășițe ale corpului său, aruncate în apele Nilului.

Din 2001 au fost descoperite noi vestigii, cum ar fi, de pildă, cele ale templului zeului Amon-Goreb, evocat de istoricul grec Herodot.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Peștera Vadu Crișului

Situată în comuna bihoreană cu același nume, în defileul Șuncuiuș-Vadu Crișului, peștera Vadu Crișului e una dintre cele mai spectaculoase din țară. Se ajunge ușor aici, cu trenul personal pe ruta Cluj Napoca-Ordea sau cu mașina, pe drumul E60, dinspre Huedin spre Aleșd. Peștera a fost descoperită în 1903 de cantonierul local Czaran Gyula. Acesta observase o fantă îngustă, între cascada Vadu Crișului și peretele de stâncă și intuise acolo existența a unei peșteri de mari dimensiuni. Ca atare, stânca a fost dinamitată, lăsând să se vadă, pentru prima oară după milioane de ani, interiorul acestei caverne.

Proprietarul locurilor, contele Odon Zichy, a dispus amenajarea peșterii cu podețe și scări din lemn și, din 1905, aceasta a început să fie vizitată, publicându-se și primul ghid turistic ce cuprindea descrierea părții vizitabile (680 m din cei 2700 m cât este lungimea totală a peșterii) și un desen al peșterii. Din fericire, la inițiativa inimoșilor oameni de la Muzeul Țării Crișurilor, această superbă atracție turistică a fost reamenajată; s-a introdus o nouă instalație electrică, s-au amplasat reflectoare menite să pună mai bine în valoare spectaculoasele formațiuni naturale, s-au schimbat podețele, iar barierele ruginite, din fier, au fost înlocuite cu unele din inox, capabile să reziste la mediul extrem de coroziv.

Vizitatorii vor avea, astfel, prilejul unei călătorii într-un tărâm ca de basm. Prin peșteră curge un pârâu care, la aproximativ 40 m de intrare formează o cascadă impresionantă, cu o înălțime de 6 metri. Stalactitele și stalagmitele au forme ciudate și au primit, în consecință, denumiri năstrușnice: Mormântul lui Mahomed, Vulturul Alb, Adam și Eva, Barba lui Mahomed sau Albă-ca-zăpada și cei șapte pitici. Peștera adăpostește cea mai bogată faună cavernicolă din România, aici putând fi văzute specii de melci, viermi, insecte și crustacee și exemplare rarisime din liliacul cu botul-potcoavă.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Biserica Șubești

Aflată în orașul Câmpulung, prima capitală a Țării Românești, Biserica Șubești, una dintre cele mai frumoase din zonă, este închinată Sfântului Ierarh Spiridon și este zidită la mică distanță de Mănăstirea Negru Vodă.

Hramul principal al bisericii este Intrarea în Biserică a Maicii Domnului dar ea rămâne cunoscută sub numele Sfântul Spiritdon sau Biserica Ene.

A fost ridicată de breasla negustorilor de șube în jurul anului 1779 și de aici și numele „Șubești". A fost înălțată pe locul unei alte biserici, construită între 1551-1552. De fapt vechiul monument a fost înlocuit cu un altul ridicat din temelie până la turlă.

Există o pisanie veche, publicată în „Buletinul Comisiei Monumentelor Istorice" din aprilie 1931, scrisă cu litere chirilice. Aceasta ne informează că vechiul așezământ a fost zidit de Oprea și Stanciu Boja cu fiii lor: Stanciul, Voica, Marin, Neniul, Dobre, Marin, Elena, Dragomir la 1552.

Pisania de piatră a noului locaș menționează că acesta a fost construit în timpul lui Alexandru Ipsilanti de către arhimandritul Dositei, egumen al Mănăstirii Negru Vodă.

Biserica este realizată în stilul specific vremii, în formă de cruce, cu pridvor deschis și două turle deasupra acoperișului. Absida altarului este pentagonală în exterior și semicilindrică în interior. Naosul are două abside largi, nu foarte adânci, de asemenea poligonale în exterior. Turla de deasupra, înaltă, deschisă, cilindrică în interior, este luminată de opt ferestre dreptunghiulare, montate în abside terminate în arc și având un brâu ornamental deasupra. De mare valoare sunt ușile diaconești, păstrate în vechea lor formă, originală, în vreme ce ușile împărătești s-au pierdut.

Pronaosul are o singură fereastră pe latura sudică iar bolta de deasupra, de asemenea înaltă, este realizată după modelul și proporțiile turlei de pe naos.

Pictura a fost realizată în secolul al XVIII-lea și este bogat ornamentată, în stilul specific epocii lui Brâncoveanu. Tabloul votiv îi reprezintă pe arhimandritul Dositei îmbrăcat în haine călugărești, negre, și pe logofătul Trandafir, în straie de negustor.

În pridvor, pe latura sudică se află mormântul acestuia, decedat la 11 octombrie 1791 după cum este inscripționat pe piatra tombală. În arhiva bisericii se găsesc două pomelnice din secolul al XVIII-lea iar în exterior se află câteva cruci de piatră, cea mai veche având înscrișii ani 1593-1601, ceea ce dovedește că odinioară aici a existat și un cimitir.

În exterior biserica este împărțită în două registre inegale de un brâu frumos ornamentat, un altul aflându-se sub cornișă. Deasupra pridvorului, peretele este pictat, lucrarea fiind restaurată în ultimii ani.

Lucrările de restaurare au mai constat în sistematizarea verticală, refacerea trotuarului de protecție, a șarpantei și a streșinii, protejarea acoperișului, refacerea ancadramentelor ferestrelor și a tencuielii, restaurarea lespezilor de piatră, biserica redevenind o adevărată bijuterie arhitectonică.

IRINA STOICA

Femeia şi oglinda mincinoasă

În zorii unei zile de vară, o tânără artistă japoneză, Japi Honoo, voia să fotografieze lebedele de pe lacul din Central Park (New York). Apropiindu-se de luciul apei, a zărit o femeie cu şevalet, care picta în cel mai tradiţional mod. Intrusa venise să surprindă imagini pentru ciclul său de lucrări „Femei şi atât". Dorind să intre în vorbă cu pictoriţa amatoare, Japi a zărit în sacoşa deschisă un cablu. Intrând în vorbă cu necunoscuta, aceasta i-a mărturisit, în cele din urmă, că plecase de acasă fie să picteze, fie să se spânzure. Alesese prima variantă, pentru că observase o lebădă mai tristă decât ea...

Ciudata întâmplare a impresionat-o profund pe sensibila Japi Honoo (născută în 1968), naturalizată în Italia şi locuind lângă Veneţia. Se pare că ideile sale tematice din ciclul „Femeie şi atât" s-au modificat de atunci, în sensul că disperarea dar nu şi resemnarea a luat locul feminismului obsesiv din lucrările ei. Conform artistei, biografia unei femei este „inundată de o disperare continuă, pe care ajunge să nu o mai bage în seamă, dar pe care o respiră din zori şi până în amurg". De aceea, un bărbat ocrotitor nu poate face decât să-i declanşeze o trecătoare amnezie; disperarea existenţială o pândeşte permanent şi profită de fiecare clipă de slăbiciune.

Arta pe care o practică Japi Honoo s-ar putea descrie astfel: o „tocană" de stiluri şi teme clasice şi moderne pusă la cuptorul cu microunde reprezentat de computer. În afară de seriile dedicate artei japoneze tradiţionale (pe care o stăpâneşte prin formaţia ei culturală), ciclurile care au în prim-plan femeia europeană sunt lovite de inconsecvenţă stilistică şi cromatică, dar au un numitor comun cutremurător: ea este, în ciuda eufemismelor, sexul slab şi o sclavă a propriului destin cu care nu se luptă, ci este prizoniera acestuia.

Punctul vulnerabil al ei este maternitatea. Trupul femei este supus, la Japi Honoo, unui asediu al frivolităţii. Umilinţele îndurate sunt „spălate" doar de aducerea pe lume a unui copil – medicamentul de care avea nevoie pentru a învăţa să zâmbească. De aceea, sexul femeii este adevăratul „centru al lumii reale", supus unui lung şir de metafore dintre cele mai stranii. Din multe lucrări ale sale reiese că nu este întotdeauna un centru al plăcerilor, ci unul al unui univers separat de cel al bărbatului. Inapt să înţeleagă suferinţa femeii, bărbatul nu o poate satisface psihic niciodată. Este, probabil, blestemul existenţial al sexului slab-frumos pe care îl transmite Japi Honoo prin arta sa digitală care simulează pictura.

Nu vom întâlni prea des un cuplu în compoziţiile artistei. Poate, în concepţia ei, femeia îşi este suficientă sieşi. Şi este arogantă tocmai pentru că ea este simbolul suferinţei neînţelese de nimeni. Durităţile sexualităţii, perioadele critice şi atracţia carnală creionează un caracter de oţel care-şi ascunde sensibilitatea şi disperarea prin indiferenţă faţă de lumea din jur. Din când în când, ea se odihneşte pe o petală uriaşă; aceasta o poate susţine pentru că trupul însângerat este ca un fulg pe cale să se topească. La rândul ei, mâna unui copil încă nenăscut o poate mângâia, pentru că i-a simţit devotamentul înainte de a vedea lumina zilei. Mamă a doi copii, Japi Honoo se copilăreşte victimizându-se ca o domnişoară încă nedescoperită de cavalerul pe cal alb.

Prima „Miss America"

În anul 1921, la un concurs de frumuseţe din Washington, Margaret Gorman de 16 ani a câştigat titlul de „Miss District of Columbia". A concurat şi anul următor, dar a pierdut. Dar cum era preferata publicului, organizatorii i-au dat premiul „Miss America", Gorman devenind prima posesoare a acestui titlu. A murit în 1995, la 90 de ani, după 33 de ani de văduvie.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Simpatie şi empatie

Marea diferenţă între simpatie şi empatie este tocmai capacitatea de a te pune în locul celuilalt. Simpatia este doar o participare afectivă la reacţiile emoţionale ale celuilalt. Empatia are şi elementul cognitiv: înţeleg de ce se manifestă aşa şi nu altfel. Cu alte cuvinte, empatia este mai complexă şi chiar reprezintă un fel de transfer de conştiinţă, o părăsire a propriei persoane pentru a te încorpora în personalitatea altuia. Cu alte cuvinte, afectiv ne putem pune în locul altuia, dar mental nu.

În momente de criză – dezastre naturale, de exemplu – oamenii loviţi de soartă ne transmit un sentiment de compasiune. De aici vin şi toate gesturile de ajutorare, inclusiv cele formale. Un om pe cale să se înece sau unul lovit de maşină ne trezesc acea formă de simpatie care ne îndeamnă să dăm un ajutor cât de mic. Dar gradul de participare afectivă este diferit. Sunt oameni care pur şi simplu sunt devastaţi de durerea altora şi oameni cărora nu le pasă (alexithymia) sau chiar se bucură de răul altuia („schadenfreude", termen german universal pentru „plăcerea provocată de suferinţa altuia").

Un caz aparte îl reprezintă autiştii. Aceştia, de regulă, nu participă afectiv la niciun eveniment din jurul lor. Însă cercetătorii au descoperit cazuri când autistul înţelege durerea altuia, fără să simtă compasiune. Un alt caz straniu este cel al psihopaţilor. La această categorie se remarcă simularea empatiei. Unii dintre psihopaţi se prefac foarte bine pentru a câştiga încrederea cuiva, în scopuri infracţionale (criminali în serie sau escroci, care astfel reuşesc să-şi domine potenţiala victimă).

Empatia este o problemă la modă printre filosofi şi psihoterapeuţi. Astfel, una dintre ideile filosofice actuale uşor digerabile este aceea că empatia (care de obicei este o trăsătură înnăscută şi modelabilă) „determină vulnerabilitatea ambelor părţi". Edith Wyschogrod este autoarea acestei idei demne de atenţie. Un exemplu clasic este cel al îndrăgostiţilor. Acestora, nepăsându-le prea mult de lumea din jur, sunt lesne de manipulat. Şi asta pentru că cei care empatizează excesiv riscă suferinţe nemeritate.

• Dilemă după Nabokov

Lumea literară a dezbătut recent atitudinea pe care ar trebui s-o aibă fiul scriitorului rus Vladimir Nabokov (foto, 1899-1977), Dmitri, în legătură cu romanul neterminat „The Original Laura" – scris în ultima perioadă a vieţii. Nabokov a lăsat cu limbă de moarte următoarea regulă: *ce este neterminat se distruge!*

După moartea soţiei, Vera (în 1991), Dmitri Nabokov a rămas unicul executor testamentar, iar

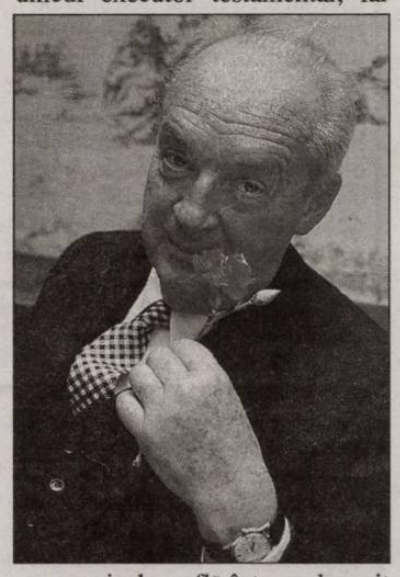

manuscrisul se află într-un depozit al unei bănci elveţiene. Mai mulţi oameni de litere din Anglia şi SUA au sugerat urmaşului scriitorului să publice opera sau s-o distrugă, însă acesta spune, creând confuzie, că altcineva are cheiţa cutiei de valori. El doreşte să respecte dorinţa tatălui său, dar ştie că există precedente faimoase (Eneida lui Virgiliu şi caietele lui Franz Kafka) de nerespectare a unui testament literar. Personajul Laura poate fi femeia dintr-o pânză de Giorgione sau Tiziano... Cea mai cunoscută lucrare a lui Nabokov este romanul „Lolita" (1958), în care un profesor este obsedat sexual de o fată de 12 ani. Scriitorul a fost pasionat de fluturi (o specie îi poartă numele) şi de teoria şahului. I-a disprețuit pe Cervantes şi Dostoievski.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Mama şi cei patru fii

Ce bucurie mai mare poate fi pentru un tată, decât aceea de a avea patru fii voinici şi înalţi ca brazii? Kate Ma Barker (1873-1935), nevasta lui George Barker, a adus pe lume patru astfel de zdrahoni, numai că soarta a vrut ca toţi patru să fie unii dintre cei mai feroce ucigaşi din SUA în perioada când expresia „Inamic public" înflorea.

Una din greşelile aparent nevinovatei Ma Barker a fost aceea că şi-a alungat soţul de acasă, pentru că nu prea îl găsea treaz, după beţii interminabile. Aşa au ajuns adolescenţii şi tinerii săi fii să aleagă calea infracţiunilor pentru a face rost de bani. Erau analfabeţi şi din 1910 au început să ucidă, să jefuiască la drumul mare, să spargă bănci şi să răpească oameni bogaţi pentru recompense.

Doar listarea tuturor infracţiunilor bandei Barker (asociată la un moment dat cu Alvin Karpis, un alt brigand de temut) ar lua pagini întregi. Cert este că FBI şi multe departamente de poliţie i-au căutat şi le-au întins capcane, dar justiţia, ca şi în alte cazuri de inamici publici, le-a dat pedepse blânde sau i-au eliberat condiţionat. În mod bizar, creierul tâlhăriilor a fost mereu considerată mama tâlharilor. Se zvonea — mai ales în presă şi ulterior şi oficial, de către FBI — că ea punea la cale toate loviturile. Însă din mărturisirile celor capturaţi a reieşit, în cele din urmă, că sărmana mamă doar îi însoţea peste tot şi că nu a atins niciodată o armă. Caz

asemănător cu cel al lui Bonnie şi Clyde.

În anul de graţie 1935, când multe cazuri de inamici publici s-au încheiat cu uciderea urmăriţilor general care opuneau o dură rezistenţă agenţilor, Ma Barker împreună cu fiul ei Fred au fost împuşcaţi în Florida (ei fiind din Missouri). Oprobiul public s-a îndreptat împotriva FBI, pentru uciderea unei femei de 58 de ani, însă proaspătul şef J. Edgar Hoover a răspândit teza conform căreia Ma Barker fusese instigatoarea tuturor acţiunilor criminale... Ultimul fiu în viaţă al acesteia, Arthur, a murit patru ani mai târziu, pe când încerca să evadeze din Alcatraz. Cazul Ma Barker pare să fie unul tipic de intoxicare a presei de către oficialităţi. Controversele în jurul personalităţii ei au continuat mult timp, existând persoane neutre care susţineau că acea femeie nu ştiuse să „planifice" nici... micul dejun!

Ştiaţi că...

◆ *...cei mai mulţi oameni au între 4 şi 6 vise pe noapte? Când*

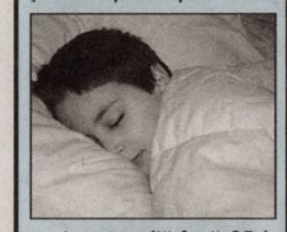

se trezesc uită însă 95 la sută din ceea ce au visat.

◆ *...în civilizaţia inca ritualul căsătoriei era simplu dar ciudat? Doi oameni se considerau căsătoriţi dacă făceau schimb de sandale.*

◆ *...o pisică în casă ajută la scăderea tensiunii arteriale a celor*

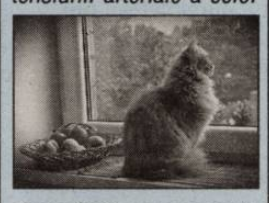

din jur? Prin urmare scade riscurile unor accidente cardiace.

◆ *...şerveţelele nazale au fost concepute iniţial cu bandaje? Au fost folosite în timpul Primului Război Mondial.*

◆ *...părul din sprâncene durează 3-5 luni înainte de a cădea?*

Cel din gene are o viaţă de circa 150 de zile.

◆ *...în şcolile japoneze nu există femei de serviciu? Curăţenia este făcută de elevi şi profesori.*

◆ *...Braşovul a fost înfiinţat în anul 1211 de Cavalerii Teuto-*

ni? Este menţionat prima oară cu acest nume în 1251.

◆ *...anual, pe glob, covorul vegetal (păduri, culturi agricole, ierburi) produce 23 de miliarde de tone de oxigen? Din acesta 60 la sută este furnizat de păduri.*

Ştiaţi că...

Palatul muzicii catalane

Puţine oraşe europene, ba chiar şi din alte colţuri mai îndepărtate ale lumii, emană atâta farmec şi lumină ca încântătoarea Barcelonă.

Cu tot aspectul său de „oraş de turtă dulce", de decor teatral sau machetă făcută în joacă de câţiva uriaşi din altă lume, oraşul spaniol sfârşeşte prin a te cuceri cu totul, chiar dacă iniţial te simţi oarecum consternat în faţa unei stranii senzaţii de kistch. Treptat însă aceasta dispare şi nu mai vezi nimic altceva decât frumuseţea parcurilor, statuilor, bisericilor, piaţetelor largi şi mai ales a clădirilor realizate de artişti de geniu ca Puig, Montaner şi bineînţeles marele, inegalabilul Gaudi.

Una dintre emblemele oraşului este fără îndoială Palatul Muzicii Catalane, exemplu de modernism, operă a arhitectului Luis Domenech i Montaner.

Aflat în zona La Ribera, într-un labirint de străduţe, palatul a fost construit între 1905-1908 pentru corul Orfeu Catalan, aparţinând unei societăţi culturale fondată în 1891, cu un rol foarte important în mişcarea cunoscută sub numele Renaşterea Catalană. Construcţia a fost inaugurată pe 9 februarie 1908 iar în 1997 a fost declarată parte a patrimoniului mondial UNESCO.

Palatul este construit din cărămidă roşie, are structura de metal, acoperită cu sticlă şi, întreaga clădire, mai ales faţada, prezintă o bogăţie de coloane, statui, vitralii, arcade. Pe un colţ al clădirii se află o statuie de marmură, o alegorie inspirată de un cântec popular catalan. Culoarea ei albă contrastează puternic, dar în modul cel mai plăcut, cu cărămiziul clădirii, şi poartă semnătura sculptorului Miquel Blay Fabregas.

Clădirea se remarcă în special prin faţada care reprezenta şi intrarea principală şi prin domul impresionant, împodobit cu vitralii. Faţada este ornamentată cu tot felul de motive vegetale şi animale care însă, din cauza locului strâmt, nu pot fi admirate decât dintr-un anume unghi. Se văd însă, suficient de bine mozaicurile şi coloanele de la parter. La primul nivel, alte coloane îmbrăcate în trencadis (o faianţă specială) prezintă deasupra busturile compozitorilor: Bach, Beethoven şi Palestrina.

Alături de palat se înalţă o clădire construită în ultimele decenii, concepută în linii sobre dar prezentând acelaşi colorit. Intrarea actuală se face prin foaierul împodobit excesiv şi o scară largă, de marmură, conduce spre holurile de la nivelurile superioare, sprijinite la rândul lor de coloane îmbrăcate în trencadis.

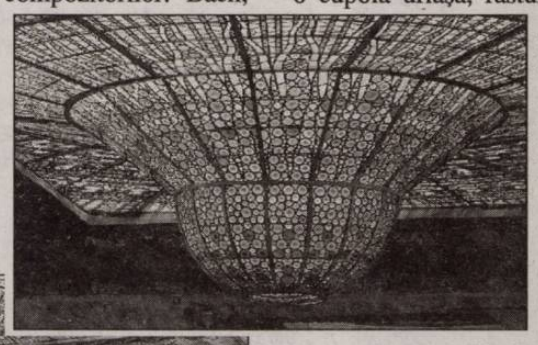

Sala de concerte, cu o capacitate de 2200 de locuri, este acoperită de o cupolă uriaşă, răsturnată, din sticlă, jucând rolul unui luminator. Este decorată cu vitralii în stil Art Nouveau. Centrul este de culoare galbenă, sugerând soarele iar marginile, pe care apar chipuri de îngeri, sunt de culoare albastră, lucrarea fiind semnată de pictorul decorator Antoni Rigalt.

Interesant este faptul că sala este luminată natural în timpul zilei, dând senzaţia de libertate. Lumina vine atât prin cupolă cât şi prin ferestrele mari din lateral şi din spatele scenei, împodobite cu vitralii de inspiraţie vegetală. Tavanul, sub cupolă este decorat cu mii de trandafiri şi se spune că numărul lor este egal cu cel al scaunelor din cele trei niveluri.

Sala de concerte

Scena este ornamentată şi ea într-un mod unic în lume. În locurile unde se strânge cortina sunt sculpturi din marmură albă reprezentând valkirii şi busturi de muzicieni, iar în spate apar „muzele", un amestec de sculpturi şi mozaicuri trencadis.

Sala, cu o acustică remarcabilă, proiectată pentru concerte, nefiind practică pentru teatru, conţine, în sectorul de jos, scaune care se pot retrage pentru a lărgi scena iar balcoanele oferă, o vizibilitate perfectă.

Pe scena acestui teatru au fost prezentate opere ale celor mai mari compozitori ai lumii şi au avut loc interpretări ilustre.

În ultimele zile ale lunii decembrie, prin tradiţie, concertează aici corul istoric Orfeu Catalan, pentru care a fost ridicat palatul.

Restaurată între 1982-1999, construcţia se bucură de toate dotările moderne, stând cu cinste alături de marile teatre muzicale ale lumii.

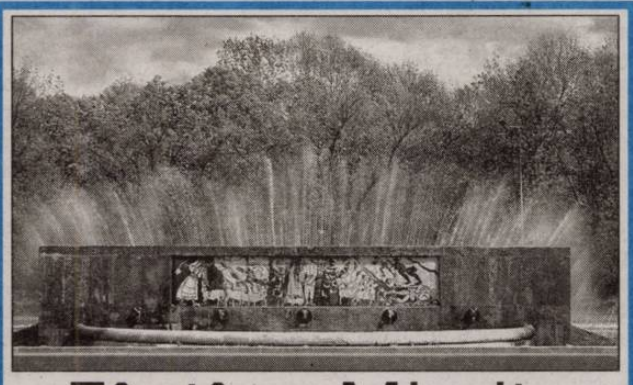

Fântâna Miorița

Aflată în Capitala ţării, în faţa Muzeului de Artă Populară Prof. Dr. Nicolae Minovici, Fântâna Mioriţa a fost executată după planurile arhitectului Octav Doicescu.

Mozaicurile au fost executate de Miliţa Petraş-cu şi reprezintă scene din vestita baladă populară care a dat numele monumentului. Acesta a fost inaugurat cu prilejul expoziţiei Luna Bucureştilor din 1936.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Pomona

Zeiţă din mitologia romană, Pomona era un simbol al belşugului şi generozităţii.

Patroană a fructelor şi livezilor, provenea dintr-o veche divinitate italică. I se închinase un crâng sacru, îngrijit de un preot flamen. În cinstea ei se desfăşura sărbătoarea coacerii fructelor, numită Pomonalia.

Unii cercetători susţin că numele acestei zeiţe constituie etimonul cuvântului românesc „pomană".

Diete indigeste

Am mai auzit vorbindu-se despre persoane care înghit ocazional tot felul de obiecte şi materiale non-alimentare, de la cuie şi sticlă la cărămidă şi var. Dar ştirea că există şi asemenea indivizi umani „speciali" care se hrănesc exclusiv cu altceva decât mâncarea normală a oamenilor este cu totul ieşită din comun. Judecaţi şi dumneavoastră!

◆ ***Un canal american de televiziune*** numit Wrap TV a prezentat un tânăr de 23 de ani pe nume Robert, care mănâncă zilnic material plastic (pungi, saci etc.), el devenind practic dependent de acest material. Este student şi a mărturisit că, de când se ştie, ar fi devorat în jur de 60.000 de asemenea obiecte. Săptămânal, el consumă în prezent circa 16 saci de plastic, ca şi cum ar ronţăi chips. Iar sursele de aprovizionare sunt, practic, nelimitate.

Dimineaţa (la micul-dejun, cum s-ar spune), pungile în care îi sunt livrate ziarele sunt tocmai bune să îi potolească foamea, deşi – spune el cu umor – poştaşul nu distribuie suficiente „ziare" ca să-i satisfacă întru totul nevoia sau, mă rog, pofta de mâncare irezistibilă. Aşa că uneori se suie în maşină şi umblă prin oraş, „vânând" pachetele cu ziare neridicate de destinatarii lor.

Altfel, când merge într-un magazin alimentar, el nu umblă cu privirea după produsele cele mai apetisante ori mai ieftine, ci – se-nţelege – după ambalajele acestora. Robert a mai recunoscut că, dacă nu are la dispoziţie „hrana" de care e dependent, devine nervos (un fel de sevraj, nu?) şi-atunci apelează la un surogat, îngurgitând, nu cu aceeaşi plăcere, câteva foi de hârtie.

◆ ***Un fel de verişor într-ale alimentaţiei neumane*** are tânărul american în Serbia. Branko Crnogorac este pensionar, are 80 de ani, şi de-o vreme încoace înfulecă sârguincios tot felul de lucruri, dar mărturiseşte că îi plac mai ales metalele. În ultimii 20 de ani, el ar fi devorat cam 12.000 de furculiţe, 2.000 de linguri şi 2.600 de farfurii (trist destin pentru gospodina casei!), peste 1.000 de discuri de vinil, dar şi vreo 25.000 de sticle. Şi trebuie precizat că niciunul dintre aceste obiecte nu i-a pricinuit vreodată vreun rău. Până într-o zi, când pofticiosul a pus ochii taman pe propria sa bicicletă. Acuma, se vede treaba că fiecare păcat se pedepseşte cumva, iar bătrânul Cronos, după ce şi-a devorat în bună parte vehiculul, a simţit că i-a căzut greu la lingurică, aşa că până la urmă s-a prezentat la spital, lăsându-şi festinul neterminat.

Mai mult de 2 kilograme de fiare au scos medicii din stomacul lui moş Branko, care şi-a recunoscut lăcomia, dar şi trufia. Căci, de fapt, el pariase cu nişte prieteni că în trei zile va reuşi să-şi consume integral bicicleta. Ei, dar de la o vârstă lucrurile nu mai merg ca-n tinereţe... *(A.N.P.)*

Alerta falsă

Călătorii dintr-un tren de mare viteză, care leagă oraşul Bruxelles de Marsilia, au fost îngroziţi de mirosul îngrozitor care se răspândise în unul dintre vagoane.

Mirosul nu era numai greu de suportat ci şi de-a dreptul suspect amintind un gaz toxic.

Conductorul şi ceilalţi angajaţi din tren au decis să ia măsuri urgente. De aceea au oprit trenul în Vaumont (Franţa), au decuplat vagonul suspect mirositor şi au dat jos toţi călătorii din el, în vreme ce restul vagonului şi-a continuat drumul.

Controlul vagonului a durat câteva ore bune, fiind adusă o echipă de pompieri specialistă în arme chimice. În cele din urmă misterul a fost dezlegat. Mirosul vrenea din bagajul unuia dintre călători care transporta carne fermentată.

Nu se ştie dacă respectivul a fost sau nu amendat. Vagonul a fost ataşat unui alt tren în care s-au urcat pasagerii supăraţi, dar se pare că traficul feroviar nu a avut de suferit. *(I.S.)*

Şi-a salvat viaţa abandonându-şi prada

Metroul din New York este unul dintre cele mai insalubre din lume iar în subterane mişună o sumedenie de şobolani.. Un fotograf de 21 de ani care a surprins o serie de imagini şocante în subterane, spunea: „Este cel mai murdar loc pe care l-am văzut. La fiecare pas poţi călca pe un şobolan mort, iar numărul celor vii depăşeşte orice imaginaţie."

Din când în când, pe peroane sau în metrou apar exemplare care stârnesc panică, stupefacţie sau amuzament printre călători. Cazuri de acest gen în care rozătoarele, fotografiate şi filmate cu telefonul mobil, se strecurau printre picioarele călătorilor au fost mediatizate pe internet, fiind urmărite de internauţi din întreaga lume.

Cazuri banale, la urma urmei dar cu priză la marele public. Cele mai recente imagini în care a fost surprins un şobolan coborând treptele dintr-o staţie de metrou au fost urmărite de peste 6 milioane de ori. Nu a stârnit panică printre călători, pe de-o parte pentru că puţini au observat intrusul, iar pe de altă parte pentru că a fost surprins într-o ipostază amuzantă, cu totul neobişnuită.

Acesta a fost filmat în timp ce se străduia să coboare treptele, ţinând în gură o felie de pizza proaspătă pe care urma să o devoreze într-un loc sigur. Din nefericire, la capătul treptelor a apărut un paznic. Speriat, a abandonat felia de pizza şi a dispărut într-o nişă.

În cotidianul „The New Yorker" a fost publicat un articol institulat „I'am the Pizza Rat" în care autorul s-a transpus în pielea protagonistului, povestind cu haz toate gândurile care i-au trecut prin minte şi toate senzaţiile pe care le-a resimţit. Spunea printre altele: „Abandonarea savuroasei bucăţi de pizza a fost o pierdere monumentală. M-am gândit să-l fentez pe paznic, dar cu prada în dinţi, de 3 ori mai mare decât mine, mi-ar fi fost imposibil. Aş fi fost înhăţat cât ai zice peşte şi, cu siguranţa, strivit de bocancii lui odioşi". *(D.M.)*

Tovarăşul Obama de Beijing

Poate n-o să vă vină să credeţi, dar un fel de Barack Obama (da, despre preşedintele SUA, supranumit cel mai puternic om de pe planetă, este vorba!) colindă China în lung şi-n lat, efectiv făcând furori. Aţi înţeles, desigur, că vorbim despre o sosie a acestuia, un bărbat care — culmea ironiei sau, de ce nu, poate o coincidenţă cu tâlc — este chinez. Se numeşte Xiao Jiguo şi chiar seamănă destul de bine cu adevăratul Barack Hussein Obama.

De aceea, odată ce şi-a descoperit această, să-i zicem, calitate, având totodată şi un incontestabil talent actoricesc, el a deprins mimica feţei, gesturile, modurile aparte de a privi, nemaivorbind de vestimentaţie ori mersul „originalului", şi a ieşit în public. Cu un succes fulminant, devenind destul de repede celebru. La el acasă, căci până acum nu a primit nicio invitaţie de vizită la Casa Albă.

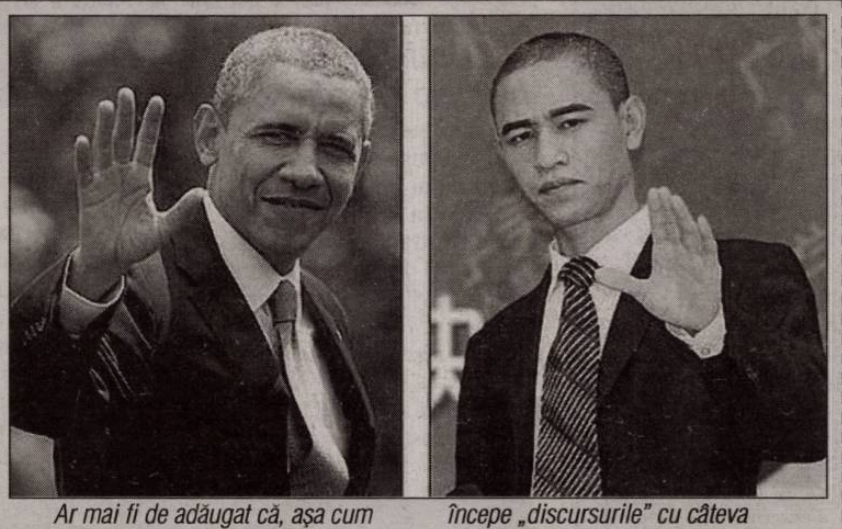

Ar mai fi de adăugat că, aşa cum îi şade bine unui ditamai şef de stat, şi Obama de Beijing trebuie să se exprime oral. Ei, aici treburile sunt cam dezastruoase. Ceea ce noi numim engleză de baltă sună grozav pe lângă engleza vorbită de Xiao, iar el recunoaşte acest lucru. De altfel, mărturiseşte amuzat că îşi începe „discursurile" cu câteva vorbe chinuite în engleză, după care dă drumul unui torent de sunete amestecate într-o păsărească absolut ameţitoare, din care nimeni nu pricepe nimic. Nici măcar el însuşi! Adevărul e, totuşi, că e un veritabil deliciu să-l vezi şi mai ales să-l auzi. (A.N.P.)

A distrus două vieţi

Jacqueline Romarin din Angleur (Franţa) a fost condamnată în această lună la 30 de ani de închisoare. O astfel de sentinţă se dă, de obicei, pentru omor deosebit de grav. Această femeie, în vârsta de 44 de ani, a comis o astfel de faptă, ucigându-şi premeditat propriul copil, în vârstă de 21 de luni, prin înfometare. Ce anume a determinat-o să facă această abominabilă faptă? Iată care au fost circumstanţele.

A avut o căsătorie nefericită. Soţul, cu care avea 3 băieţi se îmbăta frecvent, o brutaliza şi îşi neglija familia. A apărut şi cel de-al patrulea copil, pe care nu-l dorea. În acelaşi an soţul a decedat.

Stresul, problemele financiare au dezechilibrat-o psihic. S-a apucat straşnic de băut, devenind o femeie iresponsabilă.

La un moment dat i-a venit ideea nesăbuită de a-şi ucide pruncul, crezând că astfel va scăpa de o parte din griji, că va ieşi din hăul care se surpase sub ea. N-a fost să fie aşa. De-acum, probabil până la sfârşitul vieţii, va trăi un necurmat coşmar. *(D.M.)*